GOTTSCHE
1971

τως· αὐτὴ ἡ ἐωθεὶ, αὐτὴ ἡ λίαν, καὶ αὐτὴ ἡ ἵνα· ὅ
σαρ καὶ δύκτικῶ, καὶ ὑπαρκτικῶ σαν παύεται· λύκι
ωνὸς ἐν τῶ χαφωνεῖν ὠδισκομένους· ὡς εἰδέσην αὖ
θρωποι ὄντες· καὶ ἐν τῶ διοφάνους καὶ ἡρακλείους δι α
λόγω· ὡς μὴ αἰσχύνοιτο καὶ αὐτὸς λαμβάνων· λαμ
βάνεται δὲ καὶ αὐτὴ ἡ ὅτι, καὶ αὐτὴ τῆς εἷς· προθέσε
ως ὠδὶ κινήσεως· καὶ ὠδὶ ἐμφύχου· ἀριστείδης ἐν τῶ
πρὸς θηβαίους περὶ συμμαχίας πρώτω λόγω· τὸ
τι μὲν γὰρ ἐλθόντων ὑμῶν ὡς ἡμᾶς ἠκούσαμεν· ἅ
παξ δὲ καὶ ὠδὶ ἀφύχου δύκυδίδης εἶπεν ἐν τῆ ὀγ
δόη· ἀπεπήδησαν ἐς ἄβυδον· τὸ δ' ὥσαν, κτὴ μὲν
καθ' ἡλικίαν· στρόχλης ἐν αὐτῆ· ὡς αὖ κτίσης,
πάντα χρύσεος ἔσῃ· κτὴ δὲ αὐτὴ τοῦ ἵνα· ἀρι
στοφάνης ἐν πλούτω· σὺ δ' ὅσαν εἰδῆς ὅσα πάρ'
ἡμῖν ἦν μιθύης, φυήσεται ἀγαθά· κτὴ δὲ αὐτὴ τοῦ
ὡς μόνου, μηδὲ μίαν ἡ αὖ δύναμιν ἔχοντος·

Τέλος, τῶν ἐκλογῶν, Θωμᾶ τοῦ μαγίστρου·

Καὶ αὗται ἐν ῥώμη τῇ ἁγία Ζαχαρία καὶ ἰσοδύνα
τῶ χρηματίσθησαν· Χιλιοστὸ φ' ιξ'· Νοεμ
βρίου δ'· ὠδὶ Λέοντος δικαίου πάπα ῥώμης·

ἡ τῶν δυὰ δίων ἀκολουθία·

α·β·γ·δ·ε·ζ·η·θ·ι·κ·λ·μ·ν·ξ·ο·π·ρ·
ς·τ·υ·φ·χ·ψ·ω· Α·Β·Γ·Δ·Ε·Ζ·Η·Θ·Ι·

κενοδόξους, οὔτε καλοῦσιν. ζῆλ' φέλιμον, τὸ ὠφέλειαν ἐμποιοῦν. τὰ μὲν δὴ ἀσθμός, τὰ μὲν, ἐστὶν ἐνεργητικά, οἷον ὠφέλιμος. τὰ δὲ, παθητικά. τρόφιμος, ὁ τρεφόμενος ὑπό τινος. καὶ πάλιν. τὰ μὲν αὐτὰ δυνάμει. οἷον, ἰάσιμος, ὃ δύναμενος ἰαθῆναι. τὰ δὲ, ἐνεργείᾳ. οἷον ἀοίδιμος, ὁ ἀεὶ ἀοιδόμενος καὶ ὑμνούμενος. ζῆλ' φελάδσε πανταχῆ ῥήτορες. πρὸς δοτικὴν δὲ μόνοι προτιθέασι. καὶ Αἰσχύλος ἐν Φόρκυσιν. ὡς τοῖς θανοῦσι χρήματ' οὐδὲν ὠφελεῖ. καὶ θᾶκυδίδης ἅπασαν ἐν τῷ πέμπτῃ. ὥφελεῖν Ἀθηναίους λακεδαιμονίοις, τρόπῳ ὧ ἂν δύνωνται. Τὸ ὦ μετὰ τῆς κλητικῆς, οὐδέποτε ὀξύνεται, εἰ μὴ ἔκπληξιν ὁ λόγος ἔχει καὶ θαῦμα. οἷον, ὦ Ἡράκλεις. ὦ θαῦμα θαύματος. οὐ γὰρ τὸ ὦ, μόνον ἐν τούτοις ἐμφαίνει τὴν ἔκπληξιν καὶ τὸ θαῦμα, ἀλλὰ μετὰ τῆς κλητικῆς. ὅτε δὲ ἐπάγεται φωνὴ, ὀξυνομένη ἀγκὼν ὀξύνεται. τὸ πεπαῖ πάντως ἢ χειλιαστικόν ἐστιν, οἷον, ὦ τῆς ἐμῆς ἀθλιότητος, ἢ θαυμαστικόν. οἷον, ὦ τοῦ ξένου μετάλλου. διὸ καὶ τὴν γενικὴν ἔχει ἐπιφωνοῦσαν, λαμβανομένου ὀξυνομένου ἕνεκα. Οὐ μόνον ὥρα τὸ ἔαρ, ἀλλὰ καὶ ὡραία. λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης. οὔτω νόμα μὲν τῆς ὡραίας, εὐτύχημον ἀφιγμένος οἶκαδε. Τὸ ὦς, ἀπὸ τοῦ καθά, ἀπὸ τοῦ οὕτως, ἀπὸ τοῦ ὅμ

νήσομαι καλήιον, ἢ ἀλοήσω. ὠνήμην, ἢ ὠ
νάμην. λθκιανὸς ἐν προμηθεῖ. ὤνησο διὸ
τιμὴν ἡ ὀρεις ταῦτα ἐωὴκουσέσθ. καὶ ἡρό
δοτος ἐν τῇ πρώτῃ. τὴν τιμήσιος ἔκτισιν οὐκ ἀσω
νητο. Ὡ̓χρος πρωτοκόν. ὅμηρος ἐν γ̓, ἰλιάδος.
ὠχρος δὲ μιν εἶλε ταρειάς. ὠχρίασις, κοινόν, ὠ
χριᾶν δὲ λοιδοράφων. καλήιον δὲ τὸ ὡραχιαῖ. ὅ
ποδίεσι, τὸ ἐκλελοιθυμίας ὠχριᾶν. Ὡ̓σαύτως,
καὶ παραπλησίως, καὶ καθ ταυτά. Ὡ̓μυσαν
κρέπτον, ἢ ὤμυνον. Ὡ̓δεῖον, τὸ τὴν ἀθήνη
σιν εἰς τὸ ὠιδεῖον θαμὰ εἰς μουσικούς. ὅθεν καὶ ὠ
δεῖον ἐκλήθη. διεμετρεῖτο δὲ ἐν τῷδε τοιοῦτο τρόπω
καὶ ἄλφιτα. Ὡ̓θω, τὸ χερσὶν ἀποθλᾶν. γράφεται
δὲ καὶ ὠθέω ὠθῶ, καὶ ὠθοῦμαι, καὶ ὠθῶ ἐποῤγητικῆς καὶ
παθητικῆς σημασίας. ζ̓ὼ̓μιλλα, παιδιά τις
ἦν. ἐν ᾗ, ὁ εἷς τὸν κύκλον βαλὼν κάμνων, ὡς τρεμ
μεῖναι εἰκά. Ὡ̓γερωλέγε, καὶ μὴ ταῤ ἡλικί
αν γεγηρακώς. Ὡ̓νθυον, αὐτὶ τοῦ ἐκίνουν καὶ ὤθριν
γον, ἀπὸ τῶν τοὺς μύλωνας κινούντων ὄνων. θθκυδί
δης ἐν τῇ ἕκτῃ. ἔκτισε τὰ καταὠνθυον, αἰγαδού
μβιοι τοὺς ταυρούς. ζ̓ὴ τακτέον, τὸ τὰ κρύφια
μανθανειν διὰ πόνων. καὶ ὠτακουστής. Ὡ̓ρος ὄρνε
ον. ὅθεν ἐπαινούμενον καὶ αὐτορχούμενον, ὡς ἐπὶ
ἀνυκτὶ κόραξ ἁλίσκεται. διὸ ἐπὶ τοὺς χαυόντους καὶ

ψυχῆς εἶναι τὸν λόγον φρονοῦντες· ὄξιλθοῦσα δηλαδὴ τοῦ σώματος· ψυχὴ ἡ φύσις, ὡς παρὰ σοφοκλεῖ ἐν ηλέκτρα· τῆς ἐμῆς ψυχῆς τεθνώς. Καὶ ψάμμος, καὶ ἄμμος· ἀριστείδης ἐν τῷ αὐτῷ πίω· ὑποβαλόντα καθαράκτας, ψάμμος ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐστὶ πυνθάνου· καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ· καὶ αἱ πρὸ τῆς εἰσβολῆς τὰς ὄξ' ἀφάδων εἰς αὐγυπτον, ψάμμοι· καὶ αὖθις ἐν τῷ αὐτῷ· ἄμμος δ' ἐκεῖνα καὶ γῆς χάσματα· καὶ ἐν τῷ αὐτῷ πάλιν· διὰ τῆς ἄμμου τῆς αὖθις διεξῆλθε· καὶ πάλιν ἐν φαίδωνι· σπάραγγες δὲ καὶ ἄμμος, καὶ πολὺς ἀμμίχαλος· Τὰ συγκριτικά, καὶ πρὸς ἕνα ἔχει τὴν σύγκρισιν, ἢ πρὸς πολλούς· οἷον, τιμιώτερος πυθοῖ· τὰ δὲ ὑποθετικά, ἀεὶ ὡσὶ πυθμενικοῦ· ἢ δι' ὃ καὶ ὡσὶ ἐνικοῦ πάσχοντα, ἀλλὰ συγκριτικοῦ σημασίαν ἔχουσιν, ἐφ' ἑαυτῶν τὴν συγκρικὴν ταύτην ὑποθέσιν ἔχοντα· ἀριστείδης ἐν τοῖς περὶ ῥητορικῆς κλεισθένους· θέρους μὲν ψυχρότατον ὄν, αὐτὸ ἑαυτῷ· καὶ ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν ἱερῶν· ἐρρωμενέστατα ἑαυτῷ διεπίθη· καὶ ἐν τῷ αὐτῷ πίω· βιαιότατος ἐστὶν αὐτὸς ἑαυτῷ· Ψεῦδος λέγεις οὐ ψεῦσμα, εἰ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ ἄπαξ· καὶ τί τούτου τραγικώτερον ψεῦσμα.

Τέλος τοῦ φ' στοιχείου.

αὐτὸ τὸ εἰωθὸς ἔργον. ὑπακρίνομαι καὶ τὸ ἀπο-
κρίνομαι. καὶ ὑπόκρισις τὸ αὐτό. πρόθεσις ἐν
τῇ πρώτῃ τελμήσεις μὲν ταῦτα ἀπεκρίναντο
προίσω. καὶ αὖθις ἐν τῇ αὐτῇ. ταῦτα μὲν ἠκουβίη
ὑπεκρίνατο τοῖσι λυδοῖσι. καὶ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ.
καὶ τῶν χρηστηρίων τὰς ὑποκρίσιας. τὴν γὰρ πρό
θεσιν τὴν ἐπὶ τῷ χρείσιν δηλοῦσαν, πρὸς φωνὴν
ἐκφέρουσιν ἀττικοί. ἕλληνες δὲ πρὸς ἁπάντησιν.
ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. τῷ γὰρ κεφα
λῆς αἴρι. ὡσαύτως καὶ τὴν ὑπό. πάντων ἐν τῇ
γοῦν σωκράτους ἀπολογίᾳ. τὰ τιμητὰ ἀφροντι
στῆς, καὶ τὰ ὑπηγῆς πάντα αἰτιατικῶς. καὶ αὖ
θις ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ. ζημιῶν τὰ, τιμητὴς, καὶ
τὰ ἐπιτίμια. πολύταρχος. πᾶς γὰρ ὁ ὑπηγῆς τε
καὶ ὑπὸ γῆν χρυσὸς, ἀρετῆς οὐκ ἀνάξιος κεῖ-
ται πάντα. Ὑπόμφιος καὶ ὑπόμφιον εἴρηται.
μὴ ὑπόμφιος. σωτήσιος ἐν τῷ πρὸ προοί
μιον πρῶτον. τοὺς ὑπομφίους
τῆς βασιλείας.

BIBLIOTECA NAZ
ROMA
VITTORIO EMANUELE

Τέλος τοῦ υ στοιχείου.

μαὶ φησὶ θεοκυδίδης, ἀμφὶ καὶ προδέχομαι ἐν τῇ
δευτέρᾳ. τὸν τε ὠδὶ θράκης πόλεμον ὑπεδέχετο
καθαλύσαι· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ. παραφέρηις ὡ τῶ.
ὑπεδέξατο, μὴ ἀσωρήσειν αὐτοὺς τροφῆς· καὶ ἡρό
δοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ. ἃ δ' ἀνὴρ τε διδόντα, καὶ με γά
λα προδεκόμενον· ὁ αὐτὸς δὲ καὶ αἰσχρὰ δέχομαι λέ
γει ὠδὶ του αὐτοῦ· αἰσχρὰ δεκομένους χρηχειρίας
παρεῖχον τὰς ἀθήνας. Τὸ ὑποφορᾶ, ὡς ἄπο τοῦ φέ
ρω μὲν ἰωνικῶς πάσεται· παρ' ἀττικοῖς δὲ καὶ,
ἀπατικῶς ἔστιν ὅτε ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἕκτῃ· ὑποδιδόν
τες τὴν ἐν τῷ παρόντι εὐτυχίαν. ὅθεν καὶ ὠδὶ του
ὑποφρονᾶ γίνεται· ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις· ἔ
πειτ' ἀπὸ ταὐτοῦ γοὺς θεοὺς ὑποφρονεῖς· καὶ λι
βανωτὸς ἐν ὠδὶ πολλῇ, τὴν νῦν εἶναι ἃ λέγομαι.
εἴ τις ἀλαζὼν, γοὺς παύτας ὑποφρονᾶν· Υ προ
σθος καὶ ὁ προσθυόμενος, καὶ ὁ προφίαν ὁ τοὺς ἔ
χων· ἀριστοφάνης ἐν ἐκαέβῃ· ὑ προσθος ὢν τρωικῆς
ἀλώσεως· ὑ πρόσθης δὲ μόνον ὁ προσθύων· θουκυ
δίδης ἐν τῇ ἕκτῃ· χαλεπὸς ἦν τό τε, καὶ ὑ πόσθης
ἐς γοὺς περὶ τῶν μυστικῶν τὴν αἰτίαν λαβόντας·
Υ πολογίζομαι καὶ ὑ πόλογον τίθεμαι, ἀριστοφάνης
ἐν λυκτρικῷ τρίτῳ· καὶ περιίδωμι μηδένα
ὑ πόλογον θέμενοι· Υ πορρίνομαι, τὸ μὴ πρὸς
πρᾶσιν καὶ χρηματισμὸν τι πρᾶσθαι· καὶ ὑ πόκρισις

τῆς δὐθείας ἐξ αὐτοπτικῆς τῶν πηθυπτικῶν τῶν
οὐδετέρων· τὰ ὑγιᾶ γὰρ φαμὲν ὡσαύτως καὶ ὠδὶ
ἥχρεος, ἠ κλεος. καὶ λίπα γὰρ εἰς ά· τὴν δὐθεῖ
αν, ἠ τὴν αὐτοπτικὴν τ πηθυπτικῶν ἔχουσι· χρέα
γὰρ καὶ κλέα λέγομεν. Υ πνευμαχεῖν, ξενοφῶν·
καὶ σῶς ἐστος ἐν ὑδρολὶ· ἔστι μεσοπύργιον πεπαγ
μένος ὑπνομαχᾶ· σὺ δὲ αὐθίσασθαι, ἢ αὐτο
πράττειν τῶν ὕπνο λέγε, ἢ ὕπνου κρατεῖν. Καὶ
ὕδρεος, καὶ ὕδρωτ. Υ πρόκορίζομαι, τὸ μᾶλλον σε
μνολογίας σμικρύνω· ἀριστοφάνης ἐν πλούτω·
νιπτήριον καὶ βάπτιον πρόκορίζετο· ἀριστείδης ἐν
τῷ κατὰ τῶν ὀξορχουμένων· αὐθρώπων πρόκορι
ζομένων, τὴν αὐτῶν φαυλότητα καὶ δυσηυχίαν·
καὶ πλούταρχος ἐν τῷ τοῦ αὐτοῦ διέκρινε γὰρ κό
λακα τοῦ φίλου· ἀσφαλῶς προκορίζεσθαι· τὰς μὲν
πόρνας, ἑταίρας· τὰς δὲ οὐ τὰ ξεις, φόρους· φυλα
κὰς δὲ, τὰς φρουρὰς τῶν πόλεων. Υ φίσταμαι
αὐτὶ τοῦ ὑπομένω, λογογράφοι· λουκιανὸς ἐν τῷ
μωμῳ· ὑπόσχεσθε ὦ τίμων δι' ἐμέ· αὐτὶ τοῦ ὑποχνοῦ
μαι δὲ ποιητα· καὶ λουκυδίδης ἃ παρεῖχε γὰρ
τοῖς αὐτοῖς ἃς ἔσχε ὑπίστη· ὑφίσταμαι, καὶ αὐτὶ
τοῦ κρυφίως ἵσταμαι· λουκιανὸς ἐν τῷ φιλοψευ
δεῖ· ἐν σκιᾷ πινὰ πρασᾶς· καὶ αὐτὶ τοῦ πρχορᾶ·
ὁ αὐτὸς ἐν τίμωνι· ἐγὼ δὲ ὑμῖν πρᾶσσομαι· ὑφί

αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ. ὅταν ὁ κρατῆρος περὶ τὸ πλήρες τὰ περὶ γέλωτα παρέχη. ὁ αὐτὸς αὖθις, ἐν τῷ περὶ τῆς ἐγρήγορσιν πλόῳ τῆς. καὶ τὰς τρίχας ἐπίλλεται. ἡ φειδόμενος μὴ παύειν ἕλκειν. καὶ ἐν τῷ περὶ τοῦ πίνθους. παύσαι πλόμενος τὴν κόμην. Τεθνήξεται, ὦδε μετ' ὀλίγον μέλλοντος λέγε. πλατῶν δὲ ἐν ὀργίᾳ, ὦδε μέλλοντος ἐνοργήτου λέγει. πεθνήξει οὗτος ὃν αὐδοξεν. καὶ λιβαίος. εἰ μή τις ἄρτυ μᾶδα δίη, πεθνήξει. ὅσπερ καὶ λάκιανος ἐν τῷ φιλοδεσποτικῷ παγορδῷ. Τόξυμα, οὐμόνον ἡ τοξεία, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ τόξον. ἱρόδοτος ἐν τῇ ἑκτῇ. οὔτε ἱππασίου ὑπαχούσης, οὔτε τοξυμάτων.

Τέλος, τοῦ τ' στοιχείου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Υ.

Καλος καὶ πικοὶ ἀριστοφάνης ἐν ἱεφέλαις. Τὴν ὗν ὕαλον λέγεις. ὕελος δὲ ἀττικῶς ἕλληνες.

Υ φανὰ μὲν κρεῖττον, ἢ ὕφανα. Υ ὥλησε θηλυκῶς ἑρεῖς οὐχὶ ὕωλησε. Υγιὰ κρεῖττον, ἢ ὑγιῆ. διὰ τὸ χις καὶ πικοὺς ἀεὶ εἰς ά. ποιεῖν τὴν τῶν τοιούτων σύναίρεσιν, οὔσης καθαρᾶς τῆς δι θείας. χις δὲ καὶ οις εἰς ή. τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὠδὴ

καὶ ὁ παρὰ τῶ θεολόγω γρηγορία, ἐν τῶ δὲς τὸν μίγα βασίλειον ὠθῆ παφίω· ὁ ὑπόγυον τῆς ὕβρεως αἰσχυνόμενος. Ὑφιστίης, δεὶς ὕφις πετόμενος. ὑφιστέης δὲ, ὁ δὲ ὕφις πιστῶν· ὡσαύτως καὶ δρυπέτης, καὶ ὅσα τοιαῦτα· Οὐμόγον ὑβριστικόπρος καὶ ὑβριστικώτατος φαμὲν, ἀντὶ δὲ ὑβριστόπρος, καὶ ὑβριστότατος· ἀριστεύεις· πολλαπροπεπτόροι καὶ ὑβριστόπροι, σαύτης οἱ πύπυρου χήματος μεταχέντες. Ὑπωώδης παρ' οὐδενὶ τῶ δοκίμων ὑπνηλὸς δὲ ἢ ὕπνω δουλεύων· λιβανίος ἐν τῶ πρὸς ἰουλιανὸν ὑπὲρ τῆς αὐτοχείρου ὀργῆς. ὑπνηλοῦ δὲ βασιλέως. Ὑβρις λέγε, καὶ μὴ ὕβρεσμός. Ὑβριάζειν, τὸ ὕβριόν τινα καὶ ἐάθυμον εἶναι, καὶ ὡσανεὶ θρύπτεσθαι αἰσχίνης· ὑβριάζων καὶ καθασκοπρύμνος ἑαυτὸν, ὡς ἐν παλαίστραις καὶ διατριβαῖς γενόμενος· καὶ φιλόστρατος· ὑβριάζει καὶ ὡραΐζεται. Ὑποστρέφω καινὸν, ἢ αἰσθρέφω. Ὑβρμαζῶ, οὐμόνον ὁ μεγάλους μασιεῖχε, ὡς σῶσίος ἐν ὠδῆ σολῶ· αὖται δὲ ὑβρμαζῶσι καὶ ἀσυμμέτρως ἔχουσι τὸ ἔργον, ἀλλὰ καὶ ὑβρυφῶ· οἱονεὶ ὁ τραπέζη χρῶμαι οὐκ ὀλίγα τὴν δίαν ἀπὸ μάζης, ἀλλὰ πηδήσασι πάνυ ἐχούσης· λουκιανὸς ἐν τῶ, πηδίον ἢ δυχαί· ὑβρμαζῶ δὲ ὡ ἀδελφαμαι τι. Οὐμόγον ὑφίσταμαι αὐτὴ τοῦ ὑποχνοῦ

προοδοποιός. Υπολαμβάνω, τὸ ὑπατόω καὶ τὸ προλαμβάνω ὡς ἔφαμεν. καὶ ὑπολαμβάνω τὸ ὑπακρίνομαι. ἐν Κυδίδης. ὑπελάμβανον οὐ χρεὼν εἶναι αὐτοὺς ἐπαγγέλλειν. καὶ ὑπολαμβάνω τὸ ὑπολέχομαι. πρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ. νῦν ὧν μοι οὐ παραινοῦσιν ὑπολαβεῖν τὸν λόγον. καὶ αὖθις ἐν τῇ τρίτῃ. μανθάνοις δὲ ὑπολαβὲ τὸν λόγον. Υπερήφανος ἄνθρωπος, ὁ ὑπερφρων καὶ ἀλαζών. ὑπερήφανος δὲ παρασκευή, ἡ μεγάλη καὶ θαυμαστή. πηά των ἐν φαίδωνι. ὑπερήφανον γάρ μοι ἐδόκει εἶναι εἰδέναι τὰς ἱστορίας ἑκάστου. καὶ ὑπερηφανώτερα οἰκία, ἢ τῶν ἀνδρῶν μείζων. δημοσθένης. τὰς ἰδίας οἰκίας κατασκευάζουσιν, οὐμόνον τῶν πολλῶν ὑπερηφανωτέρας. Υπολύω τὸν πόδα καὶ ὑπολύω τὸν βοῦν. ἤγουν, ὑπὸ τὸν ζυγὸν ὄντα διὰ μιᾶς λύω. θουκυδίδης ἐν τῇ τεταρτῃ. τὰ μὲν, ὑπολύοντες κατὰ κώλυσιν. τῶν δὲ, οἰκείωσιν ἐποιοῦντο. Υπεροψίας μὴ λέγε, ἀλλ' ὕβρεως. ὑπερόψιος γὰρ ἔοικον, ὁ καὶ σοφώτατος λέγει ὡς προέφη μοι ταρίχη κρεῶν ὑείων ἀπολέλαυκότα τοῦ χρόνου. Υπόστρωμα οἱ πολλοί, οὐ στρῶμα. Τὸ ὑπόγυον οἱ δοκιμώτατοι, ἀντὶ τοῦ μέλλοντες τεθνάναι. ἤγουν, ὑπόγυος κίνδυνος, ὁ ὅσον οὔπω ἐσόμενος. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ παρεληλυθότος. ὡς ἔχει

τοῦ ἀποδέχομαι, ἀπὶ αὐτὶ τοῦ ὑπερξυλόγαγον. ὅμηρος ὕπαγε ξυλόγην ἀκείας ἴππους· οἱ δὲ βουλόμενοι τὴν λέξιν φασίν, ὅτι ὑπάγην λέγεται τὸ προάγην. ὡς ἀπὸ ὑφηγητὴς, αὐτὶ τοῦ προηγητὴς, καὶ ὑπογραμμός αὐτὶ τοῦ προγραμμός, ὡς φησὶ καὶ ἀριστοφάνης. ἐγὼ ὑπαίρω τὸν ὅρκον, αὐτὶ τοῦ προαίρω. καὶ ὑπόμνησις, ἡ προύπόμνησις. καὶ ὑποδύεσθαι, αὐτὶ τοῦ προεισπεῖν. καὶ ὑπολαβών, αὐτὶ τοῦ προλαβών ὡς θουκυδίδης. οὐ γὰρ αὖ κέρκυραν ὑπολαβόντες βία ἠμύνεσθον οὕτως οὖν καὶ ὑπάγην λέγομεν αὐτὶ τοῦ προάγειν. ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ καὶ ἄπολις ἐν βαΐδαις. σὺ δ' ὕπαγε εἰς τοὔμπροσθεν. καὶ θουκυδίδης. παραινέσας ὑπεῖξε τὸ στράτευμα. ὑπάγω καὶ τὸ ὑπεξάγω. ἀριστείδης ἐν τῷ αἰγυπτίῳ. καὶ τί δεῖ λαρίσας ἀλλήλοις ὑπάγειν.

Υ πέχω, τὸ ὑπερτείνω, ὡς τὸ ὑπέχειν τὴν χεῖρα παρὰ τῶν βιολέγω καὶ ὑπεῖχε τὰ ὦτα τοῖς λεγομένοις καὶ τὸ δίδωμι, ὡς τὸ ὑπέχω δίκην.

Υ ποχνοῦμαι. τὸ δὲ ὑπέχομαι βάρβαρον. ἐαὶ ὑπόχομαι δὲ ἐν χρήσει. Υ φηγοῦμαι, τὸ διδάσκω καὶ παραινῶ. καὶ ὑφηγητής. καὶ ὑφηγοῦμαι τὸ προοδεύω. σοφοκλῆς ἐν ἠλέκτρᾳ. ἀλλ' ἔρρ' ὑφηγοῦ. μηδ' ἔτως δὲ ἐκ τούτου καὶ ὑφηγητὴς ὁ

ταμαι, καὶ τὸ ἵστημι καὶ τῶ τινὸς ἵσταμαι. καὶ ὑφίστημι τὸ βαίνω τι. Ὑπόστασις μὲν οὖν ἐστι, ἀπὸ τοῦ ὑφίστασθαι. Ὑπόστασις μὲν δὲ πῆς, ἀπὸ τοῦ ὑπομένειν ἕως, ἀπὸ τοῦ μένειν, ἀπὸ τοῦ μένω καὶ μένω. μένος δὲ λέγων, διὰ τοῦ ο. μικροῦ γράφει, ὡς κὴδρομεύς. θουκυδίδης ἐν τῷ πρώτῳ, καὶ βύσσου τε μένος αὐτοῦ. καὶ μέσοι λέγει μὲν οὖν δῶσι. καὶ μέσις μέων. μέας καὶ μέες. χρεῖττων ἢ ταῦτα, τοῦ μέος καὶ μέων, καὶ μέας, καὶ μέος. Ὑπτίθημι μὲν τὰ ἐν ἐχυρᾷ ὁδῷ καὶ ἐξόμνως. ὑπτίθεται δὲ ὁ λαμβάνων ταῦτα. ἔχων, ὁδῷ καὶ ἔζων. καὶ ὑπτίθημι, τὸ ὑποβαίνω καὶ συμβουλεύω. καὶ κεῖμενος λόγος, ὁ καθὼ συμβουλεύει λεγόμενος. ἡ ὁδὸς ἐν τῷ τρίτῳ. πρόσω τὸ ὄξ ἐμοὶ κεῖται. Ὑπισχνεῖται κυρίως τῆς, τὸ ἀξιοῦν δ δοῦναι. ἐπαγγέλλεται δὲ, ὁ δίχα ἀξιώσεως παρέχειν βούλόμενος. Ὑπαρχω, τὸ πρὸ καταρχω. ὡς τὸ, ὑπῆρξεν ἀδίκευμά χης. ἀφιστᾶδις ἐν δ δ ὁρῶ τῶν λυκτρικῶν. οὐ τὸ μὴ αὐτιποιεῖν τὸ ὑπαρξαντας. καὶ ὑπαρχὴ πρὸ καταρξις. καὶ αὐτιπᾶρ εἰμί. ἀφιστᾶδις ἐν τῷ τῶν αβηναίων ἐκ. ὑπῆρχον εἰς ἃ παντα νικῶντες. καὶ ὑπαρχω, τὸ ἀρχήν τινα ἄρχω. σώφρονισις ἐν ὠδησολ. τὸ ὑπαρξαντας, ὡς βελτίστης αἱρέσεως. Τοῦ πάγω μὲν ἔστις αὐτὸ

γατηρ. ιωνὸς δὲ, ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός. καὶ ιωνή, ἡ τοῦ υἱοῦ θυγάτηρ. ἔστι δὲ κρεῖττον ἰδίως καὶ ἐπὶ λέγειν, ὡς ὥρ καὶ ἀδελφιδοῦς ἢ ἀδελφοῦ υἱός, καὶ ἀδελφιδη, ἢ ἀδελφοῦ θυγάτηρ. φυσικὸς υἱὸς, ὁ ἐκ πορνείας γεγονὼς πνι. ἐναπόγνησος. ὃ πάλιν ἐναπόγονος, ὃν λέγουσιν υἱοθετόν. Κιθαρῳδὸς, καὶ ὁ ὠνιθερὸς, καὶ ὁ γαμβρός. ἀμφὶ δὲ καὶ ὁ γυναικάδελφος. ὡς ἔχει καὶ τὸ τοῦ δὲ ριπίδου ἐνέκαβη τοῦτον δὲ δρᾶν ὄντα κινδυνῶν σέθεν, δὲ δράσας. ὁ γὰρ πολύδωρος, ἀδελφὸς ἦν κασσάνδρας ἢ ἀγαμέμνωνος χρῆν. Τροφέα λαγγραφοι θρεπτῆρα τριπταί. Τέλος οὐμόνον τὸ τηρωμα, ἀλλὰ καὶ ἡδαπαίνι. θάκυδίδης ἐν τῇ πλάφτῃ. κακῶς τειμᾶς αὐτοὺς τριούντων τέλεσι τοῖς οἰκείοις. ἀριστείδης ἐν πλάφτῳ τῶν ἱερῶν. ἰδίοις τέλεσι τηέων. Τέλη τηθωπικῶς, καὶ αἱ τῶν λακεδαιμονίων καὶ τινων ἀλλων ἀρχαί. συνέδριος ἐν ὠδὴ πολλῇ. ἣ οἶδα τὴν πρὸς λεωνίδαν ὠδὴ πολλὴν τῶν τελῶν. τέλη καὶ τὰ γραπτικὰ πράγματα. ἡρόδοτος ἐν τῇ ὀγδόῃ. μᾶλα πεμφάμβους οὕτω τοῖς ταξιάρχοις τῶν τελέων. Τίλλω ἐνεργητικῶς τὸ αἰαστῶ. πίλλομαι δὲ παθητικῶς, καὶ τὸ αἰαστῶ καὶ τὸ αἰαστῶμαι. λουκιανὸς ἐν τῷ ὄνῳ ρος, ἢ ἀλεκτρυών. πῇ τοῦτο, ἄμφω ἀστίπλας. ὁ

ῥοθίῳ μελέτη. πατὴρ τῶν οὐκ ἔμελλες ἐρυθριᾶσθαι
ἀλιῤῥοθίου κληδὼν καλούμενος· οὐδέ γε πατὴρ
ἐκ τῶν τοῦ φύτων· ἢ τι πάππος τῶν
τοῦ τοῦ ἡμέων· καὶ ἡρόδοτος· ὁ μὲν δὴ πρεσβύτερος
τῶν παίδων τῷ χίμωνι, τὴν σφυρὸς ἦν· τὴν καὶ
τὰ παρὰ τῷ πάτρῳ μιλτιάδῃ τρεφόμενος· ἤ
γουν, τῷ πάππῳ· πατὴρ γὰρ τοῦ χίμωνος ὁμιλτι
άδης· οὐμόνον δὲ ὁ πάππος πάτρως λέγεται,
ἀλλὰ καὶ ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφός· καὶ ὁ αὐτὸς
ἡρόδοτος μάτλις· ἀρτάβανος ὁ ὑστάσπεω πάτρως
ἐὼν ξέρξεω· ὁ γὰρ ὑστάσπης ἡμῖς εἶχε τὸν τε τοῦ ξέρ
ξεω πατέρα δαρεῖον, καὶ τὸν ἀρτάβανον· ὡσαύ
τως καὶ μήτρως, οὐμόνον ὁ τῆς μητρὸς πατήρ,
ἀλλὰ καὶ ὁ ταύτης ἀδελφός· πάτρων δέ, ὁ τοῦ
νῦν ἐπελευθέρου δεσπόσας· ἔτι γε μὴν ἀνεψιὸς ὁ
ὄζα ἀδελφός· καὶ ἀνεψιός, ὁ πρωτεὰ ἀδελφός·
καὶ ὄζανεψιός, ὁ ὄζα δὲ ἀδελφὸς υἱός· ἀδελφιδοῦς δέ,
ὁ ἀδελφὸ παῖς· πρόγονοι καὶ οἱ ἄνω τοῦ γένους· οἷον,
πρόπαππος, καὶ οἱ ἀνωτέρω· καὶ δὴ καὶ οἱ ἐκ
προϋπαρχούσης γυναικὸς παῖδες τῆς ὕστε
ρον ληφθείσης, πρόγονοι λέγονται· ἔκγονος δὲ ὁ
υἱός· ἔγγονος, ὁ υἱοῦ· θυγατρὸς υἱός· καὶ ἔγγονη,
ἡ τούτων θυγατήρ· κυρίως δὲ θυγατριδοῦς μὲν ὁ
τῆς θυγατρὸς υἱός· καὶ θυγατριδῆ, ἡ ταύτης θυ

σὺ δὲ μητέρα λέγε. τὴν δὲ γε τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς ἀδελφὴν, πτέρδα φασίν. ἐδήλωσε δὲ λιβάνιος ἀμφότερα ἐν τῇ τοῦ ἀχιλλέως ἀσωλαγία, λέγων περὶ τῆς τοῦ ἀγαμέμνος θυγατρός. τρόπων ἄσκησιν ἀρετήν. ἢ πότερον τὴν τίθην, ἢ τὴν πτέρδα μεμίμηται. ἄλγουν, τὴν μάμμην αὐτῆς τὴν ἀερόπην δηλαδή, ἢ τὴν λύδαν, ἢ τὴν θείαν αὐτῆς ἐλένην τὴν τῆς μητρὸς ἀδελφὴν δηλονότι. ἀμαχοῦ μὲν τὴν προμάμμην διὰ τῆς πτέρδος, ὁ αὐτὸς ἐμφαίνει λιβάνιος. τὸν δὲ τοῦ πάππου ἢ τῆς μάμμης πατέρα, ἐπίπαππον λέγει, ὡς ἐν τῇ περὶ τῆς λαΐλου μελέτῃ. καὶ λέγει πέτρας καὶ πτέρδας. καὶ πάππους, καὶ ὑπερπάππους. καὶ εἰς εἰκοστὸν ἢ τριακοστὸν ἀναβαίνει πρόγονον. τινὲς δέ φασιν ἐπίπαππον λέγεσθαι, ἢ τὸν τοῦ πάππου ἀδελφόν. πίτθη δὲ λέγεται, ἣ μαστὸν παρέχουσα. ἀριστείδης ἐν τῷ αἰγυπτίῳ. φησὶ τοὺς λόγους καὶ μύθους, ταῖς πίτθαις ἄμεινον παριέναι τοῖς παιδαρίοις, ἐπειδὰν ὕπνου δέωνται διηγεῖσθαι. τροφὸς δὲ ἢ πεινός, ἣ τὴν αὐτὴν ὑπομέλλουσα τοῦ παιδὸς, μετὰ τὸν ἀπὸ Γαλακτισμόν. ὁμοίως τοῦ πατρὸς πατέρα μόνον πάππος, ἀμφὶ καὶ πάτρως λέγεται. λιβάνιος ἐν τῷ δικάζεται προσειπὼν ἀρείῳ πάγῳ ἀλλ

λὺ τ ἐρίνσα λέγδσ, καὶ πλὺ τῶσα ἐρίνσε.
καὶ πλὺ τῶν τις ἐρίνσαν. ὡσαύτως καὶ ἀὐτ
τῶν ἀῦν λὺθεῶν, καὶ πασσῶν τῶν αὐτα πικῶν. οἱ
δὲ κοινοὶ, πλὺταῦοι λέγουσι. Τέλεος, καὶ τελέ
ος ἐπίρρημα καὶ τελεσδοκιμώτερα, ἢ μᾶλλον τυῖ.
Ταυτὸν λέγε, μὴ τὸ ἑαυτόν. τὸ γὲ ἑαυτὸν τ αὐ
τὸ ὂν, καθ᾽ σίωαλληφὴν ἑαυτὸ γέγονε. γράφεται
δὲ καὶ ταυτὸν, καὶ ἑαυτό, ἐπαγομένου τὲ συμφώ
νου, καὶ ἐπαγομένου φωνήεντος. οἷον ἑαυτὸν τι
πτιεῖς, ἑαυτό τι πτιεῖς· καὶ ἑαυτὸν ἐρίνσε, καὶ
ἑαυτὸ ἐρίνσε. ὡσαύτως καὶ τοιοῦτόν τι λέγε,
ἑτοιοῦτό τι, καὶ τοιοῦτόν ἐστι. τὸ δὲ ἑαυτό τις καὶ
ἑαυτίζεται, οὐ ῥητορικά. Τετυφωμένος καὶ ὁ ἀ
λαζὼν, καὶ ὁ ἐμβρόντητος καὶ ἔξω φρενῶν, ἐκμε
φορᾶς τ κεραυνωθέντος τυφῶνος· λελυσθένης.
λελυῆσθαι καὶ πετυφῶσθαι δόξαμι. Τίκτειν κυρίως
ἐπὶ γυναικῶν· τὸ δὲ θηλυᾶ, ἐπὶ ἀνδρῶν· ὅθεν καὶ
θηλυπρεπὴς καὶ θηλύτης ὁ παθητικός. ὅμηρος δὲ καὶ ἐπὶ ἀν
δρὸς τὸ τίκτειν ἐνίοτε χρῆται. ὡς ἔχει τὸ, ὃν ἀθά
νατος τέκετο ζδὺς, καὶ τὸ, τίκτειμ᾽ αὐτὰρ πολλοῖ
σιν αὐάασθαι. Τίθην λέγουσι τὴν τοῦ πατρός, ἢ
τῆς μητρὸς μητέρα, ἀντὶ τοῦ μάμμην. οὐδεὶς γὰρ
τῶν ἀρχαίων εἶπε· μᾶλλον μὲν οὖν τὴν μητέρα
πατρὸς αὐτῶν, μάμμην καὶ μαμμίαν ἐκάλεσαν.

κακοήθων, καὶ τοῖς ὁμοίοις. Ταῦτα δὲ πάντα παροξυντικῶς εἴρηται, διὰ τὸ τὰ ἀπολελυμένα αὐτῶν προπαροξύτονα εἶναι· πρίν ἐων γὰρ καὶ σῶν θεων, καὶ κακοήθεων λέγομεν· ἀριστεύδης ἐν δευτέρῳ Τλυκτρικῶν· ἢ πρὸς τὸν Τριήρεων ἐμπρησμόν. Τεύξομαι, αὐτὸ τοῦ ὠδὶ τυχὼν ἔσομαι. τυχοῖμην τυχόμενος Τεύξεσθαι. τὸ δὲ τυχάμην, αὐτὸ τοῦ κατασκεύασα. ὥς τε οἱ τὸ Τεύξασθαι αὐτὸ τοῦ ὠδὶ τυχεῖν γράφοντες, ἁμαρτάνουσι. Τί, τις αὖ ἔπρι, οἱ δόκιμοι τὸ ᾧ τὶ αὖ τισὶ ἔπρι, κοινόν. Τὸ τρέφομαι, καὶ ὅταν πρὸς τρέφοντα λέγηται καὶ ὅταν πρὸς τὴν τροφήν, δοτικῇ σῶν τάσεται. οἷον, τρέφομαί σοι. ἤγουν, ὑπὸ σοῦ τρέφομαι. καὶ τρέφομαι ἄρτῳ· σιτοῦμαι δέ, αὐτοπαθῶς παρ' ἄριστοφανεῖ. πῶς οὖν κυνὸς βορᾶ σιτούμενος μάχῃ σὺν κυνοκεφάλῳ; Τάχα, αὐτὸ τοῦ τάχεως πρῶται· οἱ δὲ ῥήτορες, τάχεως καὶ τάχιστα καὶ ἐν τάχει. τὸ δὲ τάχα αὐτὸ τοῦ ἴσως, καὶ ἀμφότεροι. ὅταν καὶ μόνον τίθεται, καὶ μετὰ τοῦ ἴσως. πρὸ δὲ καὶ μετὰ τοῦ πού, τοῦ ἀπλοῦντος τὸ ἴσως ἐκ παραπλήσιον, οἷον, τάχ' αὖ γένοιτ' ἄν, καὶ τάχ' ἴσως καὶ τάχα που. Τολμητὴς, οὐ τολμητίας· αὐτάπτικον γάρ ἐστι τὸ θρασυδείλης· καὶ παρὰ δύναμιν τολμᾷ τις, καὶ παρὰ γνώμην κινδυνεύει. Οἱ μὲν ἀττικοὶ, τὴ

ἀπαντα παρεὶς, πάσης πάσπες ὡς ἀττικοὶ χρῆται γράφε. Τιμωρὸς ὀργητικός, ὡς ὠδὴ χολὴ μὲν χολὰ βοιωτοὶ ἀσαπίως δὲ χολάζω, παρὰ μόνοις πίνακας. διρτωθὴς ὀρέστης παλαμήδης σε τιμωρεῖ φόνος. τιμωροῦμαι δὲ ὡς ὠδὴ χολῶμαι, χολάζω ἀσαπίως δὲ χολθὰ ἔστι δὲ καὶ τοῦτο μόνον πινάκων. σοφοκλῆς ἐν ἠλέκτρᾳ. ἐμοῦ δὲ πατρὶ ἀσαπτα τιμωρὸν μόνης. τιμωρία, καὶ ἡ κόλασις καὶ ἡ βοήθεια. θουκυδίδης ἐν τῷ τρίτῳ. καὶ ἀπὸ ἀθηνῶν, οὐδεμία ἦν ἐλπὶς τιμωρίας. καὶ ἀτιμώρητος ὁ κολασθείς, καὶ ὁ ἀβοήθητος. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ. καὶ προσεώμεθα ἐκ παντὸς τρόπου τοὺς ἐχθροὺς, ἐρημοῖ καὶ ἀτιμώρητοι. Α τοῦ θανὼ μέλλοντος, ἔπρον ἔνμα ἀσαγαγὼν θανέωθανὸ, καὶ θνὼ καθὸ συγκοπὴν ὀξυθήσω. τέθνηκα πέθνημαι, ἐπέθνην. πίθνεις, πίθνειπς, τεθνέναι. καὶ προπαροξυτόνως ἐ. εἰς α, τεθνάναι. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐπέθνην ἐπέθνης ἐπέθνη, τεθνῆναι. καὶ παροξυτόνως, τεθνάναι. εἰσὶ δὲ ὀλίγοι σπάνιοι καὶ οὕτως, ἀπὸ τοῦ θανέωθανὸ, καὶ θνῶμι, ὃ δὲ πρὸς ἀόριστος ἔθνην. ἡμετέρᾳ θίᾳ. καθὸ αἱ ἀδιπλώσιν, τεθνᾶς τεθνᾶτος, τεθνάσι, καὶ τεθνάναι τὸ δυϊκὸν. Τριήρεις λέγε καὶ μὴ τριήρους τριήρων, καὶ μὴ τριηρῶν. ἠκολούθησε γὰρ τὰ σὺν θανὼ καὶ

θρισμὸς ἀττικοί, οὐ σὺν τῷ ὁ. τὸ ὁρίζω καὶ τὸν ὁρισμός· ἔστι δὲ τὸ ὁρίζω, τὸ κρύφα καὶ κατ' ἐμαυτὸν μετὰ λογισμοῦ, πλέγω. Τί διαφέρει καμήλου λέγειν ἢ πίνει διαφέρει· καθὰ καὶ δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου. τί δοῦλον ἢ ἐλεύθερον εἶναι διαφέρει· Τὸ τυχεπιμῆς ἀδόκιμον λέγουσι· τὸ δὲ τεύχικε, δόκιμον. Ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες ταμία ὠδὶ θηλικῶς, ἡ μὴ ταμίου· μόνα γὰρ τὰ ὑπὸρ δύο συλλαβὰς, ἢ δὶς αἰ, ἢ ραι, τρέπει τὴν θηλικὴν εἰς ου· οἷον, μειδίας, μειδίου· διαγόρας, διαγόρου, ἡ ταμίας ταμίου. Τέχνη κυρίως, ἡ μὲν λογικὴ δυναμένη εἶναι οἷον, γραμματικὴ ῥητορικὴ· ὡδὶ φήμη, ἡ μετὰ ἐκφορᾶς οἷον, τὰ τέχνη μαθήματα· ὡδὶ τὸ θῦμα δὲ, τὸ λόγῳ χρυσοῦν· οἷον, χαλκοῦπκὴ, τεκτονικὴ· λέγονται δὲ καὶ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ τέχναι. Τεχνίσασθαι, τὸ μετὰ τέχνης τι καθασκευάσαι· τεχνᾶσθαι δὲ, τὸ κακουργῆσαι ἡ τέχνημα, τὸ ἀπὸ τέχνης· τὸ τέχνασμα δὲ, τὸ κακούργημα. Τάτωντες, οἱ ἑξ ἑνὸς μέρους μᾶλλον ἔχοντες· ἀμφὶ τάπιτες δὲ, οἱ ἐξ ἀμφοτέρων· λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς, ἡ θάτις τῆς θάτιδος· σῶς ἐστιν ὡδὶ σῶν· θάτιδα μεγάλην τῶν αἰγυπτίων· θῦρι ταὶ δὲ καὶ τὰ θατις, τὰ θατιδος, καὶ θάτης θάτιος·

διὰ τὸ ἔθος εἶναι ποσοῦ δίνος ποσοῦ τιμᾶσθαι
τὰς τῶν ἀλαζόνων οὐσίας. δημοσθένης. οἱ τὰ μὲ
γάλα τιμήματα ἔχοντες ἀριστείδης ἐν τῷ παν
θναϊκῷ. οὐ τὰς ἀπὸ τῶν μεγάλων τιμημάτων,
ἀλλὰ τοὺς ἰδιοκτήμονας τοὺς τὴν φύσιν. τίμημα δὲ κὴ
ἡ πρόσοδος. δημοσθένης. τὸ τίμημα τῆς πόλεως.
Τέμαχος κρέως, ἢ ἄρτου, ἢ σκληροῦντος οὐκ εἴ
ρηκε, ἀλλὰ τόμος. τὸ γὰρ τέμαχος, μόνον ἰδὶ ἰχθύ
ος. ἀριστοφάνης ἐν γηρύτῃ. πολύτιχρῆμα τιμα
χὰν, καὶ κρεῶν ὀβελιαίων. διὰ γὰρ τοῦ εἰρῆσθαι κὴ
κρεῶν, ἐδήλωσεν ὅτι τὸ τιμαχὰν ἰδὶ ἰχθύων λέ
γεται κὴ πάλιν ὁ αὐτὸς σαφέστερον γοῦν ἐδήλωσεν
ἐν νεφέλαις. λέγει γὰρ, εἶτ' ἀπὸ τουτωνὶ, κατὰ τὸ
γον κεφαλῆς τιμαχὴν. εἰ κὴ σωκράτους ἐν τῷ πρώ
τῳ βασιλείας εἶπε, τιμαχιάπαλαι ἰχθύων κρεῶν ὑείων
ἀπολελαυκότα τοῦ χρόνου. Τὸ τυγχάνει αὐτὸ
τοῦ ὑπάρχειν, μετὰ τοῦ ὧν τίθεται ἐκ παραλήλου.
οἷον, φίλος μοί τυγχάνει ὤν, καὶ ἐχθρός μοι τυγ
χάνει φῶν. διίσκεται δὲ κὴ χωρὶς τοῦ ὤν, ὡς παρ'
αὐτοῖς τὸ πολλοῖς κὴ παρὰ λιβανίῳ ἐν ἰδιοξενῆ.
ὡς παρ' οἷσιν εἰκυβερνήτης ἐτύγχανες, ἤξιουν αὐ
τὸν. τοῦτο δὲ γίνεται καὶ ἰδὶ τοῦ κυρεῖν παρὰ τοῖ
ς ἰδιώταις, ὡς παρ' ἔφιππον. Ἐν τέχνῃ λέγουσι τινὲς
ἀμαθῶς. σὺ δὲ, τεχνικῶς φάθι. Τογθερίζω κὴ γὸν

Α'εὶ πάντα τὰ ἀσυρρήματικά, ὅπερ ἀκτικὸς ἐκφέρονται. οἷον, τί χρήσωμαι, ἢ τίς γένωμαι, ἢ πῆ τράπωμαι. Τυφλήσει κρεῖττον, ἢ τύφει, ἢ παύσει. Τιμᾶ οὐμόνον τὸ δοξάζω, ἀλλὰ καὶ τὸ τιμωρίαν ἐπιτίθημί τινι, ἀπὸ δοτικῆς εἰς γενικήν. ἀριστείδης ἐν τῷ πανα θηναϊκῷ. φυγήσαι τῶν τιμῶν σαν τὸ σωφρονεῖν. λιβανίος ἐν ἐπιστολῇ. τιμαῖ αὐτῶν τ' ἐχαῖ, εἴπερ ὄξει λέγξεν. ὄξυ δὲ καὶ τίμημα ἢ τιμωρία. ὁ αὐτὸς ἐν ἐπιστολῇ τῇ πρὸ τῆς μένει θυμάζον. ἀλλ' ἄγε θ', ὅπ μὲν τίμημα τιρεῖν αἰ ἔχοι. τὸν δ' ὄξω τῆς αἰτίας ἀφιέναι. τιμῶμαι δὲ παθητικῶς, καὶ ἐπὶ ἐνεργητικῆς σημασίας, καὶ ἐπὶ παθητικῆς. πολλά των ἐν τῇ τοῦ σωκράτους ἀπολογία. τιμᾶται δ' οὖν μοι ὁ ἀνὴρ θανάτου. καὶ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ. ἢ μὴν πάνυ γοῦν οὖμελιτός μοι τιμᾶται. καὶ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ. ἐγὼ δὲ δή τινος ὑμῖν αὖ τι τιμήσομαι ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι. καὶ δημοσθένης. ἢ ἐγὼ πάλαι γ' ὁπουν, τιμῶμαι αὖ μὴ τὰ δίκαια φῶ πρὸς ὑμᾶς. καὶ τιμῶμαι τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος. ὡς τὸ, τοῦ σωτὸς τιμῶμαι τὰ σά. ἔχω, εἰς λόγον τιμήματος τοῦ πάντος ἄξια κρίνω. οὕτως ἔχει καὶ τὸ, πόσου τιμᾶται ταῦτα τὰ ὤνια. ἔχουν, πόσου τιμήματός ἐστιν ἄξια. ὅθεν καὶ τίμημα, ἢ τῶν ὠνίων ἀξία. λέγεται τίμημα καὶ ἢ οὐσία,

ἔμετος, μετὰ βοηθείας. Τοῦτλιον, καὶ ποῦτλον
ἀττικοί, οὐ σοῦλον. ἀφισοφαίνης ἐν βατράχοις.
πυτλίοις μικροῖς. Τιρατία, ἢ θαυμαστολία.
πιθρεία δὲ, ὁ μετὰ φλυαρίας περιττὸς λόγος.
Τεῖχος οὐδέτερον τὸ τῆς πόλεως. τοῖχος δὲ ἀφσε
νικῶς, ὁ τῆς οἰκίας. πτιχίον μὴν πεῖ ὠδὶ τῆς οἰκί
ας λεγόμενον, οὐχ ὡς ὁ τοῖχος, ἀλλ' ὡς τὸ πῖχος
γράφεται. Τετραμμένον, οὐ τετρυπωμένοι. ὅθεν
καὶ ἡ παροιμία, εἰς τετραμμένον πάθειν αὐτλεῖ,
ὠδὶ τῶν αὐλητῶν ἐπὶ χειρούντων λεγομένη.
Τέρα καὶ περᾶν ἀττικοὶ, ὡς κρέα, κρεᾶν· περατα
δὲ καὶ περάτων ἅπαξ ἕλληνες. Ἰυφὼς. ἴυφδ,
τυφδ. ἰυφὸν. Ὁσαύτως καὶ ἐπαίτων τῶν μονο.
κλιτῶν αἰ αἰπατικὴν, εἰς ν'. λέγουσι καθ' ἓν κα
νόνα τὸν λέγοντα, πᾶσα διφθογγος εἰς ς'. λέγουσα,
ὅταν ἔχῃ τὴν αἰπατικὴν ἰοσσύλλαβον, μετὰ τὴν
αὐτῶν φωνήεντων εἰ ν'. αὐτὴν ἔχει λήγουσαν.
Σεσημείωται ἐν μὲν τοῖς ἀρσενικοῖς τὸ, ἄθω. ἐν δὲ
τοῖς θηλυκοῖς, τὸ κῶ. Τιμήσεται, οὐ τιμηθήσε
ται. Τὸ τάφιχος δεῖ λέγειν, οὐχὶ τὸ τάφριχος. Τελω
τάϊον. πλουτάιο τατον δὲ ἀδόκιμον, ὡς καὶ κρυφαῖ
ον παρὰ. Τοῦχος ὠδὶ ἀγγεῖόν ἀττικοί. ὠδὶ βιβλίόν
ἕλληνες. Τρωαικάϊον, ἢ τροαδίς. Ταμίαν
ἀττικοί. οἰκονόμον καὶ ἐπίτροπον ἕλληνες.

ἀλλὰ καὶ σιγὴ τοῦ δείνος. πρόδηλος ἐν τῇ δυτέρᾳ σιγῇ τοῦ αὐθίστος ἐς τὴν δωρεὰν κελεύειν σφίας, καὶ ἀσυδόν κομίζειν. τίθεται δὲ ἐνταῦθα τὸ σιγῇ, αὐτὶ τοῦ ἀγνοία. Σπόλος οὐμόνον ἡ διὰ θολας σης πορεία, καὶ τὸ τῶν νεδν πλῆθος, ἀλλὰ καὶ ἡ διὰ τῆς γῆς πορεία, καὶ αὐτὴ ἡ στρατιὰ ταῦς ἤροδότου ἐν τῇ τρίτῃ. ἀσσεὶς γὰρ ἐπ' αὐθίστας στόλον, ὃ τοῖσωσὲ προῤῥύετο. καὶ αὖθις ἐν τῇ αὐτῇ. ὁμοίως ἐπ' αὐθίστας στόλος οὕτως ἔπραξε. Σύνθετον, οὐμόνον τὸ συγκεκλιμένον ἔκτινον, ἀλλὰ καὶ ἡ συμφωνία. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ. ὡς ταῦς ἐκσωθέντα τὰ ἡμέτερα.

Τέλος, τοῦ σ' στοιχείου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Τ'.

Τριακοντάπυθος ἀνδρὸς ἀττικοῦ, οὐτριακοντάετης. καὶ ὧδε τῶν ἑξῆς ἀριθμῶν ὁμοίως. τριακοντάετης ὁ χρόνος. λουκιανὸς δὲ αὐτὸ τοῦ ἑπτὰ ἑβδομηκοντοῦτης γὰρ, ἑβδομηκοντὴς εἶπε, λέγων ἑραῦ πρὸς τὸν ἰούμνιος γυναικὸς ἑβδομηκοντάδος. Τὴμέρον ἀττικοὶ, οὐσήμερον. τὸ δὲ τὴμέρον εἶναι καὶ τὸ τήμερον ἔχον, κρεῖττον ἢ τὸ νῦν εἶναι, καὶ τὸ νῦν ἔχον. ἀριστοφάνης ἔν τισι τῶν ἱερῶν. τὸ σήμερον εἶναι ἀλουσία καὶ

τῶν παλαιῶν. ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ γου, παραβαίνειν, καὶ παρεξεπάζειν, καὶ παραπλέκειν. Σχέδιον, τὸ μὴ μετὰ σκέψεως γινόμενον. καὶ σχεδιάζω, καὶ αὐτὸ σχεδιάζω, τὸ ἀμελετήτως λέγω ἢ γράφω. λέγεται δὲ σχεδιάζω, καὶ τὸ φλύδομαι. καὶ καθὰ σχεδιάζω, τὸ καθαφλύδομαι. Σταθμοί, καὶ αἱ τῶν ὑφασμάτων παραστάδες, καὶ οἱ κοινῶς λεγόμενοι στασῖλαι. ὅθεν σταθμοὶ καὶ οἱ καθ' ἑκάστους δημόσιοι ἀγροί, ἔνθα καὶ ἵπποι δημόσιοι ἐτρέφοντο. λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ τινί, πρότερον μὲν ἐθαύμαζον τὸν κράτιστον ἑρμογένην. σταθμός ἐστι πρὸς τὸν ὑφάντην, καὶ νίκος ὄνομα αὐτῷ. Σαπρόδης, τὸ σεσαπρωμένον ὕφος. Σπίγος λέγε. τὸ δὲ πίγος, πρωτικόν. ἁπλῶς. Σπίγος κοινόν. πίγος, ἀπλοῦν. Συμβουλεύω ἐνεργητικῶς, αὐτὸ τοῦ εἰς συμβουλὴν τῶν καθίσταμαι. συμβουλεύομαι δὲ παθητικῶς, ἀπὸ τοῦ συμβούλου χρῶμαι. λιβάνιος ἐν μελέτῃ τῇ τοῦ φιλαργύρου. σὺν βουλόμενον τοῖς ἰδιωτικοῖς, ἵν' πνα αὐτῷ τέχνην δοτέον. Συνώμοτον, οὐμόνον τὸ ἐκ σὺν ωμοσίας γινόμενον ἢ βούλευμα, ἤ, τι τοιοῦτον ὅπερ καὶ τριῳδίες εἰσὶν, ἀμφὶ καὶ αὐτὴ ἡ σὺν ωμοσία, θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ. ἐκλιπόντων δὲ τῶνδε πρότερον τὸ ξυνώμοτον. Οὐμόνον κρύφα γοῦν εἶπος φαμὲν,

τὸ ἀπλῶς γνώρισμα. σύμβημα δὲ καὶ ἡ συμφωνία. θουκυδίδης. εἰ γίνεται γὰρ ἀεὶ συνθήματος. ὁ καὶ συνθήκη γράφεται. λέγεται δὲ συνθήκη καὶ ὡδὶ λόγος. ἔτι δὲ καὶ σύνθεσις. Στασιωτικὸν καὶ ἴον λέγειν τὸν στασιάδη λαόν, ἢ στασιαστικόν. ὡς ὁ αὐτός. αἰτιῶντος καθ' ὁ στασιωτικόν. Συγγραφεύς, οὐ μόνον ὁ συγγραφαίμωος πόλεμόν τινα, ἢ τι ἄλλο ἐφ' ἑαυτοῦ ἡμόμβοι οἷος ἦν θουκυδίδης, ἀλλὰ καὶ τοὺς γράφοντας ψηφίσματα ἢ καὶ ὁτιοῦν, συγγραφέας ἐκάλουν. θουκυδίδης. καὶ ἐν σύνεγκαν οἱ συγγραφεῖς, καὶ ὁ μὲν οὐδέν.
Στεφανίτης ἀγών, ἐν ᾧ ἐδίδοντο οἱ στέφανοι. οἷον, πάλη. δρόμος, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἀριστοφάνης ἐν τῷ πανα θηναϊκῷ. καὶ πρῶτα μὲν τοὺς ἐν τοῖς στεφανίταις δρόμοις ἀποκρύπτω. στεφανίτης δὲ ἔπαθλος οὐκέτι, ἀλλὰ στεφανηφορῶν. Σῶμα, καὶ ὁ καιρὸς καὶ ὁ τόπος οὗ ἐπολεῖτο. Σάκος ἀττικοὶ δι' ἑνός κ'. ἕλληνες δέ, διὰ δύο. Ἐὰν δικαστηρίου συνεδρεύοντος χρὴ λέγειν, οὐ συνεκρίνετο. συνεκρίνετο γάρ, αὐτὶ τοῦ ἐνῆγετο. ὃς ἔχει καὶ ἡ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις σύγκρισις. ἧς τὸ ἐναντίον διάλυσις. ἐπεὶ καὶ ὁ φαμὲν ἐν τῇ συνηθείᾳ συγκρίνειν, αὐτὶ τοῦ πρὸς τὸν δεῖνα τὸν δεῖνα παρεξετάζειν, οὐχ εὑρηται παρὰ τοῖς δοκίμοις τῶν

βέλτιστα. καὶ πολλοὶ συνίασί σε βέλτιστον, αὐτὸ τοῦ ὁμοῦ πάντες ἐπίστανται σε τοιοῦτον. ἀριστεύειν ἐν τινι τῶν ἱππικῶν. μᾶλλόν γε αὖ δήπου, μηδένα τῶν πάντων συνιέναι σοῦ τὰ μὴ βέλτιστα. Σοφίζομαι, τὸ σοφιστικῶς λέγω. ἤγουν, τὸ δὲ ὧδε χρῆμα τῶν ἀποδεικνυμί τι, ὅπερ οἱ κύριοι τοιοῦτόν ἐστι. καὶ σοφιστὴς ὁ ἐνταῦθα. καὶ σοφίζομαι, τὸ παραλογίζομαί τινα. ἢ καὶ καθὸ σοφίζομαι λέγεται. καὶ σοφιστὴς ὁ ἀπατεών. καὶ τὸ ἐφ' ὑβρίσκω καὶ μηχανῶμαι. καὶ σοφίζομαι ὑφ' ἑτέρου, αὐτὸ τοῦ διδάσκομαι, ὅπερ ἔχει ἐναργῶς τὸ σοφίζω. καὶ σοφιστὴς ὁ διδάσκαλος. ἐκάλουν δὲ οἱ παλαιοὶ σοφιστὰς καὶ τοὺς εὐνοίας μὲν φιλοσόφους χρωμένους, δι' ἀλαζονείαν δὲ σοφιστικὴν θαυμαθέντας. Ἐν ἀναιδείᾳ ἐπιθετικῶς λέγειν, ἢ ἀναίδειαν ἡγεῖτο. Σχολαίτερον κρεῖττον, ἢ χολαιότερον. γίνεται δὲ τὸ μὲν χολαίτερον, ἀπὸ τοῦ χολή. τὸ δὲ χολαιότερον, ἀπὸ τ' χολαῖον. τοῦτο δέ, ἀπὸ τ' χολή. ἐστι δὲ τριῶν ἐς χολαῖος ὁ, χολαία, καὶ χολαῖον. θουκυδίδης. χολαῖοι κομισθέντες. Σποδεία μάχη, ἢ καθὸ σύγα συγινομένη οὐ καθὸ δίοξιν. Σύνθημα, τὸ ὧδε φώνημα ὃ λέγουσι τὰ στρατόπεδα ἐν ταῖς μάχαις, γνώρισμα τῶν ὁμοφύλων. καὶ σύνθημα,

τύχης. συμβέβηκος, ἢ ζῆν εἰς τὴν ὑστεραίαν.
Συμπίσειν, τὸ ὁμοῦ συγχωρεῖσθαι ὀρχεμόνων ἢ πολεμονάρχαις, καὶ συζεύγνυμι. ὡς τὸ συμπισόντες ἐξ ἑωθινοῦ, μέχρι δείλης ἐμάχοντο. καὶ συμπαίσειν, τὸ συμβῆναι. Οὐ μόνον συμφέρον ὠφέλιμος, ἀλλὰ καὶ σύμφορος. θᾶττον δὲ ἡ σύμφορος. ἡμῶν ἀπαράσκευος ὤν. ἀπὸ γοῦν τοῦ συμφέρων, συμφερόντως. ἀπὸ δὲ τοῦ σύμφορος, συμφόρως. ὁ αὐτός. τίς δὲ ξυμφόρους δεῖ κυλάζεσθαι.
Συμφορά, οὐ μόνον ἡ συμβᾶσα τινὶ δυσχέρεια, ἀλλὰ καὶ ἡ συνέλευσις. σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ. κἀπὶ συμφορᾷ, γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο. καὶ συμφέρω, οὐ μόνον τὸ δεῖ συμφέρον τινὶ διορίσκομαι, ἀλλὰ καὶ τὸ συνέρχομαι. ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ δράματι. τῷ γὰρ χρόνῳ οὐ νέχον συμφέρειν πῖς κρείσσοσι. Ἐς συμφέρουσιν ὠδῖνι πνευματικοῦ, τὸ ὁμοῦ πράγματά τινα φέρουσιν. ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. θεοὶ δὲ συμφέροντες παρεῖχον, οἱ μὲν φυτά, οἱ δὲ σπέρματα.
Σύνοιδά σοι χρηστόν τι οὐσίνοιδά σε ἀγαθὸν ὄντα. διὸ τὸ ἐκείσε μὲν δηλαδὴ συναῖσθεσθαι τὴν σὴν πρόθεσιν πρὸς τὸ σοί, ἐν ταὐτὸ δὲ μὴ ἔχειν ὅ τι συντεχνήσεται αὐτὰ πικρὸς οὖσα. ὧδὶ δὲ πηΐθους, καὶ ἀμφότερα. οἷον, πολλοὶ συγίσασί σοι τὰ

δε προσαρξυτόνως, ὁ γὰρ αὐτὸ μεπιών. οἱονεὶ, σὺν πεχνος. Συλλειχθεὶς καιρὸν, ἢ συλλειγεὶς ἀρι θεὶδης ἐν τῷ παιαθηναϊκῷ· πρός γε τὴν συλλε χθέντα τοῦ ναυπκοῦ ἀριθμοῦ. Σωίσταται καὶ αὐτὸ τοῦ πέπωθα ὦ ἐαυτὸν γὰρ χαυνοῦται. ὅθεν σῶς ἐστι παρὰ τὸ τύχος κρύσαγος, ὅθεν καὶ ἀσύ σταπον φαμὲν τὸ χαῦνον καὶ μὴ ὠδὶ τῆς αὐτῆς πεπωγότα γνώμης ὄν· καὶ σύριττον λέγομεν. καὶ σῶσίσταται αὐτὸ τοῦ ἀρχὴν λαμβάνει. λιβανίος ἐν ὠδῇ ολῇ τῇ, εἰμὴ καὶ αὐτὸς ἤδεις. καὶ σῶσίστη κὴ ἠξίωθη πρὸς τὸν χρηστὸν ἡμῖν μακεδόνιον φι λίαν. ὅθεν καὶ ἀσύστατον ζήτημα, τὸ μὴ ἀρχήν τινα καὶ λαβὴν δυνάμενον παρέχειν τοῖς μεθ ἑτέρους θαι βουλομένοις. ὡς τὸ, ὁ ἀλεξανδρος εἶδεν ὄναρ, ὀνείροις μὴ πιστεύειν. καὶ σῶσίσταται αὐτὸ τὸ σῶσρχεται. φιλόστρατος ἐν ἑκόσι. σῶσίσταται δὲ εἰς κολυμβήθραν παγκάλην· καὶ σῶσίσταί τις τινὶ, αὐτὸ τοῦ γνώριμος γίνεται. οὗ τὸ ἐνσύγκρι τὸν σῶσίσημι. σωίσιος ἐν ὠδῇ ολῇ· σωίσημι τῇ φιλίᾳ καὶ τῇ προθασίᾳ τῇ σῇ, τὸν θαυμάσιον σω σηναῖ. Συμπίθημι τὸ συναρμόζω. ἐ συμπίθεται τις, αὐτὸ τοῦ συναρμόζεται. συμπίθημι τὸ συνά γω. ὡς τὸ, πάντα σύνθεις χρήματα. συμπίθεμαι δὲ, τὸ ὁμολογῶ. λιβανίος ἐν τῷ βῳ τῆς ἑαυτοῦ

διαφορεῖ· παθῆναι μὲν γὰρ ὑφ' ἑτέρου· οἷον, ἐπαίθη ὁ ἀνδριάς· ἔστι δέ τις, κατ' ἰδίαν ὁρμὴν καὶ προαίρεσιν. Καὶ σκινὴ καὶ σκίνωμα, παρὰ τὰ θεία γραφῆ· οἱ ῥήτορες δέ, σκινὴν μόνον γράφουσι· καὶ σκινόω σκινῶ μόνον παρ' ἐκείνη· παρά δέ τυπος, σκινέω σκινῶ ὡς ὠθῶ τὸ πελύ· ἄταξ δέ, καὶ σκινόω σκινῶ· ἀριστοφάνης ἐν θεμιστοκλεῖ· παρ' αὐγὰν γὰρ θαλάττην ἐσκινῆσθαι καὶ πάλιν· ὁμοῦ τοῖς ναύταις ἐσκινωμένος. Σκῶμμα, γελοῖον, δύτρόπελον, καὶ γεφυρίασμὸν διαφέρει· σκῶμμα μὲν γάρ ἐστι, τὸ ὠθὶ διασυρμῷ τῶν πέλας λεγόμενον· γελοῖον δέ, τὸ ὠθὶ διὰ χύσεως τῶν ἄκρων τῶν χωρίς τινος ὕβρεως· δύτρόπελον δέ, τὸ μεθὰ σκώμματος χαρίεντως λεγόμενον· εἴρηται δέ, παρὰ τὸ δὶς τρέπεσθαι τὸν λόγον· γεφυρισμὸς δέ, ἀπὸ τῶν ὠθὶ τῶν γεφυρῶν γράφειν ἤτοι ἐμμετρα ἢ καὶ δίχα μέτρων, διασυρμόν τινα ἔχοντα. Συμπαίζειν, τὸ ἐναντίον τοῦ παίζειν· ὠδύνειν δέ, τὸ ἀγωνίζεσθαι. Συγγνωμονεῖν μὲν τὸ συγγινώσκειν δέ, καὶ συγγνώμης ἀξιοῦν· ὥσαύτως καὶ συγγνῶναι, καὶ συγγνώμης ἀξιῶσαι, καὶ συγγνωμονῆσαι. Κατὰ συγγνώμην ἴσασι καιρίον λέγειν, ἢ συγγνώμης ἄξιόν ἐστι. Συνεργὸς μὲν ἐστιν, ὁ σοφίᾳ συμπράττων ὀξυτόνως· σύνεργος

ξυπεπιλαμβανειν αὐτοῖς. καὶ συλλαμβανει
ἡ γυνὴ παιδίον ἔχουσα, οἷον αὐτὸ ἕτερον λαμβά
νει. καθὸ λέγεται καὶ συλλαβὴ, ὅταν γράμμα,
ἕτερον γράμμα συλλαβὴ. καὶ γὰρ αἱ μονογράμ
μαι, καθα χρησικὰς λέγονται συλλαβαί. συλ
λαμβανειν λέγεται, καὶ ὅταν τινάτις κρατήσῃ.
Σύμμετρον, τὸ μήτε ὑπερέχον, μήτε ἐλασσού
μενον καὶ τὸ ὄξαρκοῦν καὶ ἁρμόζον. ἀριστείδης ἐν
τῷ παναθηναικῷ. πᾶσι δὲ συλλόγοις καὶ βου
λευτηρίοις σύμμετρος. Σκωπτὸς ὡδὶ τοῦ γλί
χρου καὶ μικροπρεποῦς περὶ τὰ αἱματώματα. οἱ
δὲ ἀρχαῖοι σκωπτὸς λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ ξυρίζ ῆ
σκωπτὸς τοῦ τὸ ξύλον καθ βραχὺ ἐθίοντος.
Σχολαστὰς οὐκ ἐρεῖς, ἀλλὰ συμφοιτητάς.
Στέμφυλα οἱ πολλοὶ, τὰ τῶν βοτρύων μετὰ τὸ
ἐκπιεσθῆναι. οἱ δ' ἀττικοὶ, στέμφυλα τὰ τῶν ἐ
λαιῶν. ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. βρύων μελίτ
ταις, καὶ στεμφύλοις καὶ προβατίοις. Σημεῖον
λέγοντες, σημοῦσθαι οὐ λέγομεν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ σημαί
νεσθαι. ὡς ἀριστοφάνης ἐν πελαργοῖς. ἀπὸ τε σημα
ναίνειν τὰς τῶν κακούργων οἰκίας. Μὴ μόνον σο
φὸς ἐστὶν ὁ τῶν ἡλικιωτῶν λέγομεν, ἀλλὰ καὶ σοφὸς
τὸς τῆς ἡλικίας, αὐτὶ τοῦ πάντων τῶν ἐς τὴν
αὐτὴν ἡλικίαν τελούντων. Σπαθῆναι καὶ σῆναι,

βαίος ἐν τῷ πρὶν τῆς ἑαυτοῦ τύχης. τύραννος ἅμα ὀσμὴν, θεραπεύσας τὸν θεόν. ἀφυιικῶς δέ, ὁ σὺν ἔχων τὴν αἰχμὴν μετὰ τοῦ ξύλου κρίκος. καὶ τυράκιον οὐδέτερος. σὺν ἔτος ἐν ὥρᾳ ἀλλ. μετὰ τῶν τυρακίων μὴν τι τὰ βέλη. Σιπίζειν ἀττικοὶ, οὐσιπεύειν, οὐδὲ ψωμίζειν. σπλὴν ὁς μὴν τι, οὐσιπτός. δίον σπλὴν ὁς ἔριξ. Σκαιός, οὐκ ἐπαρίστερος. σκαιὰ χεὶρ, καὶ λαιά. τὸ δὲ ἀριστερὰ, κοινότροπον. ἀριστεροτάτης μὴν τι, ὁ ἐν ἀριστερᾷ ἑταῖρος, καινῶν. ἀριστεῖδης ἐν μιλτιάδῃ. ταῦτ' ὄσον οὐκ ἀριστεροτάτης αὐτῷ, ἀλλὰ τῇ δεξιοῦ τοῖς ἄλλοις ἐχέρως. ἔστι δὲ καὶ σκαιὰ γνώμη, ἡ κακὴ καὶ ἀπαίδευτος. Σάκκον τὸν ἑρμῆν, διὰ δύο κκ'. δωριεῖς. ἀττικοὶ δὲ, διὰ ἑνός. Σιτρομετρεῖσθαι μὴ λέγε, ἀλλὰ διαλελυμένως, σίτον μετρεῖσθαι. Σπῖλος, καὶ σπιδίον λέγε ἀφορισικῶς, μὴ σπιδύνιον. Συλᾶ, τὸ κλέπτω. ὑφ' οὗ ἱερόσυλος. καὶ συλᾶ, τὸ βλάπτω πρωτικῶς, ὡς παρ' ὁμήρῳ, ἐν π'. ἰλιάδος. κεῖται αἰὴρ, ὃς πρῶτος ἔσυλα τὸ τεῖχος ἀχαιῶν. Συγκαθαιρεῖν οὐκ ἐρεῖς, ἀλλὰ συγκαθιέναι, καὶ συγκαθικνεῖσθαι τὸ παίζειν. Συλλαμβάνει ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι. ἤγουν βοηθεῖ. ὃ καὶ σωτεπιλαμβάνει λέγεται. δουκυδίδης ἐν τῷ δευτέρᾳ. καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ,

δισμὸν οὐδὲ πέρας· αὐχένας· αὐτοὶ δύο τρόμα
πόδισμα φόβον τις· Σαπρὸς οἶνός ἐστιν, ὁ πρὸς
τῷ τέλει ὑλώδης· σαπρὰ δὲ τρυξ, ἡ σεσαπ μ
μένη· ἀφιστάδης ἐν τῷ καλῷ ὀξορχουμένων· οὐδ'
αὐτὸ οἶνου τρύγα, ἀλλ' αὐτὴν σαπράν· Σαλπάζω,
σαλπίγξω· οὐσαλπίσω· καὶ σαλπιγκτής,
οὐσαλπιστής· θουκυδίδης ἐν τῇ ἕκτῃ· καὶ σαλ
πιγκταὶ ξύνοδον ἐσώτρυνον τοῖς ὁπλίταις·
Σκίμπρις, ῥητορικόν· κραββάτος κοινόν· λε
βαίος ἐν τῇ τοῦ φθονεροῦ μελέτῃ· πεισώνεις
τὸν σκίμποδα τὸν οὐκ ἀμφθέντα παρὰ τῆς τύ
χης· λέγεται δὲ σκίμπους καὶ τὸ σκαμνεῖον· ἀ
ριστοφάνης ἐν νεφέλαις· καθίζεται οὖν ὦδὶ χὠ πρὸν
σκίμποδα· Ὁ σκότος, καὶ τὸ σκότος· τὸ δὲ σκο
τία, οὐκ ἐν χρήσει· δυρισίδης ἐν φοινίσσαις· σκο
τον δὲ δορκώς· Σμᾶσαι, καὶ σμῆσαι, καὶ σμῆ
ναι, ἀπικά· σμήχομαι δὲ καὶ σμῆξαι καὶ σμῆγ
μα, αἰολικά· Σαίρειν, οὐσαρεῖν· δυρισίδης
ἐν ἑκάβῃ· σαίρειν τὸ δῶμα, κερκίσι τ' ἔφεσσαίαι·
Σκαλὰς, ἀπικοί· ὕφαλος πέτρα, ἕλληνες· ἡ δὲ ὕφαλος μόνος εἶπας αὐτὸ τοῦ πέτρα, κάλ
λιον· Σκυβρία καὶ σκυβώρημα ἢ σκυβή· λέγεται
δὲ σκυβὴ καὶ ἡ διακόσμησις· οἷον, ὅπως σκυβή·
βασιλέως καὶ ἱερῶν· Στύραξ μὲν, θυμίαμά τι· λι

τὸς καὶ τοῦ δύο, τὸ καίω. αἰαχύλος ἐν προμυθεῖ. σατυπός δ' ἠλίου φοίβη φλογί. Σικελός, ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς σικελίας ὢν. σικελιώτης δέ, ὁ σικελὸς μὲν μὴ ὢν, τὴν δὲ χώραν ταύτην οἰκῶν. θουκυδίδης ἐν τῇ ἑβδόμῃ. προθυμούμενοι δ' ἕκαστοι τῶν σικελιωτῶν. σικελοὶ καθάπερ εἰδότων τοῖς ἀθηναίοις ἐνεδρεύσαντες. Σιτοῦμαι τὸ τρώγω. ὥσπερ τίζομαι δέ, τὸ ἐφόδια αἰτῆς λαμβάνω, ἢ μᾶλλον τὸ φαγεῖν λαμβάνω, καὶ οὕτως ἀποδέχομαι. Σιγυλός, καὶ σιωπυλός, οὐρητορικά· σὺ οὖν σιγαλίζεις. Σμικύνη ἡ δίκελλα. οὐ σκαφεῖον· ἀφιστοφάνης ἐν νεφέλαις. ἦν ἡ σμικύνη, μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας. καὶ λιβανίος ἐν μελέτῃ, τῷ δύσκολος ὄλιαθε. πεπηγέναι ἐν ταῖς πέτραις τὴν δίκελλαν ἴασόμενος. Τὸ σίαλον ἀττικοί. ὁ σίελος ἕλληνες. λέγεται δὲ ἐν τῷ καταίτημος, ἢ τύραννος. σιάλω χρίσασ τοὺς ὀφθαλμούς. Σπάδων οὐκ ἐρεῖς, ἀλλὰ δύνουχος. Σύνθημα, οὐσεῖσθεμα. Σύμβολον, καὶ σύμβολα τὰ σημεῖα. καὶ σύμβολα πεμπτικῶς μόνον, αἱ περὶ τὰ σύμβολα τῶν ἐμπόρων δίκαι. δημοσθένης· συμβόλων οὐδὲν δίονται μαχεδόνες πρὸς ἀθηναίους. καὶ πάλιν· ὁμολογούμενον ἐν ταῖς συμβόλοις καθεστήκασι. Σπρωμα τις μὲν ἐστὶν ὠδὶ σπρωμα τ, ἀλλὰ σπρωματόδισμος, καὶ σπρωματὶ

ταύτουσιν· οὐδεὶς γὰρ τῶν αὐτοῖς μόνον ἀκριβείας, μετὰ τοῦ ε. εἴπε. τίθενται δὲ ταῦτα ὠδὶ τρίτου προσώπου· οἱ δὲ ὠδὶ δευτέρου τίθεντες σολοικίζουσιν· ὥς γε δὲ ἀπὸ τοῦ ἡμεῖς ἡμέτερον, καὶ χρώμεθα τούτῳ ὠδὶ πληθυντικοῦ μόνον, τὸ γὰρ ἡμέτερος κόσμος, καὶ ἡμετέρα ὠδὶ σκήνη, καὶ ἡμέτερον ἐγκαλλώπισμα, αὐτὶ τοῦ ἡμέων κόσμος, καὶ ὠδὶ σκήνη καὶ ἐγκαλλώπισμά εἰσιν, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ σφεῖς, σφέτερος· σφετέρα γίνεται· δεῖ δὲ χρῆσθαι τούτοις ὠδὶ πληθυντικοῦ· εἰ δὲ καὶ ὠδὶ ἑνικοῦ ἁπαξ εὕρηται, οἷον ὁ δεῖνα τὴν σφετέραν καλλίαν ἐν δείκνυται, ἀλλ' οὐδεὶς τῷ ἅπαξ εἰρημένῳ χρῆσθαι· τὸ δὲ λέγειν ὡς ἀπὸ τοῦ σφέ, σφέτερος γίνεται καὶ διὰ τοῦ σου δίνη κολύφη ὠδὶ ἑνικοῦ τὸ σφέτερος λέγεσθαι, οὐ μοι δοκεῖ καλῶς λέγεσθαι· ὡς γὰρ δὲ αἱ σφῶ τούτοις αἱ τούτων αὐτανυμίαι, καὶ αἱ πηδὰς τίθενται καὶ μετὰ προθήκης, λέγομεν γὰρ καὶ ὑμεῖς, καὶ σφεῖς· καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ καὶ σφεῖς αὐτοί, οὕτω καὶ αἱ παραγωγοὶ αὐτῶν ἔχουσιν· οὐ γὰρ μόνον ὑμέτερος καὶ σφέτερος, ἀλλὰ καὶ ὑμέτερος αὐτῶν, καὶ σφέτερος αὐτῶν ἐκ παραλήλου. Σταθοῦσαι ἀττικοί· σταθοῦσαι Ἕλληνες· δηλοῖ δὲ τὸ ἱσταμένου φλέγεσθαι· ἔστι δὲ ἀσιτικὸν, ὃ ἐξ οὗ μὴ ὄγομα σταθυρός, ἀπὸ τοῦ στα

θεῖα τῶν ἑνικῶν, καὶ ἡ αἰτιατικὴ σῶν χρῶνται· σᾶν γὰρ λέγομεν οὐχὶ σᾶον· σᾶα δέ. Συλλαμβάνω, δόκιμον· οὐσῶς τὸ λαμβάνω. σῶς τὸ λαμβάνομαι δὲ καὶ συλλαμβάνωμαι· σαυτάσσαν ται δὲ ἀπὸ δωρικῆς τῆς ῥωικήν. Συβώτης ἀπὸ κοὶ, καὶ συβωλεῖν· οὐ συφορβός οὐδὲ συφορβεῖν. Σεῖς ἀπὸ κοὶ, ἢ σεᾶς, ἀπὸ τῆς σεις ἀχρήστου εὐθείας· ὡς παρὰ ἡμᾶς, ἀπὸ τοῦ ἡμεῖς. λουκιανὸς ἐν τῷ πρὸς ἀπαίδευτον καὶ πολλαὶ βιβλία ὠνούμενον· καὶ συμβούλαις γοὺς σεᾶς ὠδὶ τὴν ὄξεῖαν παραλαμβάνεις· σῆτες δὲ καὶ σῆτας, ἑλληνικὸν, ἀπὸ τοῦ σὴς σητός. Σφὲ καὶ αὐτὸν μόνῳ τῷ θουκυδίδῃ, καὶ παρὰ πᾶσι τοῖς ἡήτορσιν· οὐμόνον δὲ σφεῖς καὶ σφᾶς, καὶ σφίσι καὶ σφᾶς γράφεται, ἀλλὰ καὶ σφεῖς αὐτοί, καὶ σφᾶς αὐτῶν. καὶ σφίσιν αὐτοῖς, καὶ σφᾶς αὐτούς· δηλοῦσι δὲ ἀπλῶς μὲν κείμενα, τὸ, αὐτοί· αὐτῶν· αὐτοῖς· αὐτούς· μετὰ δὲ τῆς προσθήκης τῆν τῆς εὐθείας, ἑαυτῆ, ἑαυτοῖς· ἑαυτοὺς· οὐδὲ γὰρ οἷόν τε ἑαυτὸς ὠδὶ τῆς εὐθείας, ἢ ἑαυτοὶ λέγειν· καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ σφεῖς αὐτοὶ αὐτὸ τοῦ ἑαυτοὶ, ἀλλὰ τοῦ αὐτοὶ μόνον ἐκ παραλλήλου λέγομεν. οἱ δὲ σφᾶς ἑαυτῶν, καὶ σφίσιν ἑαυτοῖς καὶ σφᾶς ἑαυτοὺς γράφοντες, ἁμαρ

παυδιαὶ, ἀπ' ἀγχίνοιαν τὸ ἐπισπουδίς.
Ἱππούμαι ἀπὸ καὶ παθητικὰς. ἵππος ὁ ἀπὸς
ἕλληνες. Ἱστέον ὅτι ἵππος μὲν τὸ ἀπὸς ῥίπτω.
ῥίπτω δὲ πρόσωπα μόνως καὶ ἵππουμαι, τὸ μετὰ σφα
δρότητος. θάκυδίδης. ποσὸν δὲ κίνδυνον αἱρήσε
σθούντο. Ῥᾴθυμός εἰμι καὶ καθάρσαθυμῶ. καὶ ῥᾴθυ
μῶ ὁ ἕτερον καὶ καθάρσαθυμῶ. ἢ τοι, ῥᾴθυμεῖν πεισθ
καὶ αἰνίγμι. φιλόστρατος ἐν ἥκοσιν. ἔοικε γοῦν τοῦ διὰ
τοῦ φεύγειν τὴν χεῖρα, καθάρσαθυμοῦντος αὐ
τὴν τοῦ ὕπνου.

Τέλος τοῦ ρ'. στοιχείου.

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Σ.

σ

ὑνδεῖ καιρίον, ἢ σῶν δισμεῖ. ἀφισταίνης ἐν
βαθρά χοις. τὰ χέως σῶν δεῖ τι τυπτὶ τὸν
κιθοκλόπον. Σχολὴν ἄγω, καὶ δὲ σχολῆς
ἔχω. οὐσχολάζω: τὸ δὲ δύκαιρεῖν, πασὶν ἀδόκι
μον. Καὶ σύμφορον λέγε καὶ σύμφορον, ὡς αἰσχύ
λος. εἰ γοῦν ἐστὶ δοκοῖη σύμφορον. Σᾶς, οὐχὶ
σᾶος, καὶ οὐχὶ σᾶον, καὶ σᾶς, οὐχὶ σῶος. σαοὶ δὲ μό
ρον. ὧδὶ δὲ τοῦ θηλυκοῦ, ἢ αἰπαπικὴ μόνη τῶν πη
θυπικῶν σῶσαι ρεῖται. σᾶς γὰρ λέγομεν οὐχὶ σώ
ας. ὥσαὐτως καὶ ὧδὶ τοῦ οὐδετέρου μόναι ἢ τὸ οὐ

ἀρίσοφάνης ἐν πλούτῳ. ἔτι πρὸ δ' ἐπὶ πλούτῳ ἰσχνὸ συλλογίσαιτο τὴν φύσιν. Ῥικνόν, τὸ παλαιὸν καὶ σαθρόν. καὶ ῥικνοῦσθαι, τὸ διέλκεσθαι καὶ πανταχόθεν διασπᾶσθαι κατ' εἶδος. λέγεται δὲ ῥικνοῦσθαι, καὶ τὸ, καμπύλον γίνεσθαι ἀχρήμονως, καὶ καθ' οὐσίαν καὶ καθ' ὁρμὴν καὶ μᾶλλον τὴν ὀσφύν. Ἰθύνειν, τὸ, σημαίνει τὸ ἰθύειν τὰ πλοῖα, καὶ ῥόθιον ἔτι κύρτον ποιεῖν ἐν τῷ ὠτῳ. καὶ ῥοθοῦγισμὸς τὸ αὐτό. Ῥαιστώνη ἡ ναθρία· ὅθεν καὶ τὸ ἐξ ῥαιστώνης μῦθος, ἀπὸ τοῦ ῥαιστώνης ἀχρήστου θέματος. καὶ ἐξ ῥαιστώνης μύθως ἐστὶ ῥῆμα, ἀπὸ τοῦ ῥᾳθύμως. ῥαιστώνη καὶ ἡδονή. σώστρατος ἐν ὑδροπότῃ, ἀπεκτονε φησίν τὴν ἰωαννὴν αὐμίλιον· ἀφεκόντων μετῆς ἐν φιλοσοφίᾳ ῥαιστώνης. ῥαιστώνη καὶ ἀνεσις· ὡς τὸ, ῥαιστώνην ἔχοντων δὲ τῶν χορῶν. ῥαιστώνη καὶ ἡδυκολία. ἀριστείδης ἐν τῷ πανθηναϊκῷ. ὁ πρέσβυς τὸ τῆς ῥαιστώνης αὐτῷ παρίησι, ἐν οἷς καὶ τὰξ ἀστόροις εἶναι δοκοῦσι. Καὶ ῥῆμα, καὶ ῥῆμά που. Ῥυπαίνω, καὶ τὸ μολύνω καὶ τὸ ὑβρίζω ὡς φερεκράτης· διὰ τὸ τὴν ὕβριν ὡς πρὸς μολυσμὸν εἶναι πρὸς ὃν πινα λέγεται. Ῥᾴθυμος ἀνθρωπος, ὁ ἀμελὴς καὶ ῥαθρός. ῥᾴθυμος δὲ παιδιὰ καὶ φαύλη καὶ ἀμελημένη. φιλόστρατος· οὐ ῥᾴθυμος

πόρος. Ῥόδον δὲ τὸ αὔθος· ῥοδή, αὐτὸ τὸ δένδρον. Ῥάμνος, πᾶσα μὲν ἄκανθα· κυρίως δὲ τῶν ῥόδων. Ῥοῦς ῥοὸς λέγεως παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ἡ μὴ ῥόος· λέγεται δὲ ῥοὸς ὡσὶ θαλάσσης, καὶ ὡσὶ ποταμοῦ. Ῥύαξ μόνοι, ὡσὶ μόνου ποταμοῦ. Ῥόη δὲ ὡσὶ δακρύων καὶ αἵματος. ἀριστείδης δὲ βουλόμενος ἐνδείξασθαι πολὺ τὸ χυθὲν αἷμα τῶν βαρβάρων ὅτι τοῖς ἕλλησι σωτήριον, φησὶν ἐν τῷ παναθηναϊκῷ· ὥς τε οἱ τοῦ αἵματος ῥύακες, ἵκανοὶ ἐν νοτίᾳ ταῖς νήσοις εἶναι. Ῥᾳδιουργὸς καὶ ὁ πανοῦργος, ἡ ὁ κακοῦργος ἀπλῶς· ἡ ῥᾳδιουργία, ἡ πανουργία τε, ἡ ἠθος σύτης, ἡ ἀδολιότης. λουκιανὸς ἐν δραπέταις· ἐμπέπηγεν ἡ πόλις τῇ τοιαύτῃ ῥᾳδιουργίᾳ. ξενοφῶν δὲ καί τινες αὐτοῖς ἐχρήσαντο τῇ λέξει ἐπὶ ὠμότητος. Ῥῆτωρ τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο, ὁ δήμου συμβουλεύων, ἡ ὁ ἐν δήμῳ ἀγορεύων. ὕστερον δὲ καὶ ὁ παρ' ἑνός τινος καλοῦμενος ἐν δικαστηρίᾳ, λόγοις ἐπὶ σωτηρίας βοηθήσων. ἔστιν, ὃ ῥυόμενος ὑπέρ τινος ἐν προθέσει. ὃς καὶ σύνηγορος, ἡ δικολόγος καλεῖται· ῥήτωρ καὶ ὁ καλῶς ῥήτορας γράφων· καὶ ῥητορικὸς ὡς παρὰ λιβανίῳ ἐν ὠδῇ σολῇ· οὐ δὲ τῶν ῥητορικῶν οὐ δὲ τῶν δημόρων. ἔστι δὲ ὅτε ὁ ῥήτωρ καὶ ὡσὶ διαβολῆς λαμβάνεται·

τως, οἱ μὲν, ῥῦγνυμι. ἕλληνες δὲ, ῥήγνύω, καὶ ῥῆσσω. Ῥῆγχω, οὐδεὶς τῶν ἀττικῶν, ἀλλὰ ῥέγκω. ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. οἷδ' οἷα ἑταῖραι ῥέγκουσιν. Ῥοιὰ καὶ ῥόα. σημαίνουσι δὲ ἀμφότερα, καὶ τὸν καρπὸν, καὶ τὸ δένδρον. Ῥόιδιον, οὐ ῥοῖδιον. Ἡ ῥᾳξ ἐρεῖς. ἡ ῥῶξ δὲ παράλογον εἰ καί τινες ἔσι δὲ ῥᾳξ, ὡδὶ τὰ φυλῆς. ῥῶξ δὲ ῥώγὸς ὡδὶ θηλυκοῦ, τὸ ῥοζοῦφιον τὸ λεγόμενον φαλάγγιον. Ῥᾴφανον ὡδὶ τῆς ῥαφανίδος μὴ εἰπῆς. ῥάφανον γὰρ παρὰ ἀττικοῖς ἡ ῥαφανίς, καὶ ῥαφάνη λέγε. ἀπὸ γὰρ τῆς ῥαφανίδος, καὶ τὸ ἐραφανίδθη. σῶσίπος ἐν τῷ ὑπὲρ φαλάκρας. οἱ δὲ κωμῳδοὶ τὰς ἀττικὰς ῥαφανίδας φυλλοῦσιν. οἱ δὲ ἴωνες, ῥέπανον τὴν ῥαφανίδα λέγουσιν. Ῥεῖθρον ὡδὶ τὸ ῥεῦμα τος, οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν. ἀλλ' ὡδὶ τὸ πρὸς καθ' οὗ ὁ ποταμὸς φέρεται. ῥεῦμα δὲ καὶ ῥόθιον αὐτὸ τὸ ὕδωρ. ῥόθιον μέν τι οὐ μόνον ὡδὶ ποταμοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ μετὰ κλύδωνος κῦμα. ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. ὡς δὲ ἑώρα τὴν θάλατταν αἵματι καὶ ῥόθιον ζέουσαν. Ῥὶς, ἀττικοί. εἰσὶν ἕλληνες. ἔσι δὲ εἷς ὑπὸ τὸ μέσον φρύδι μέχρι τοῦ χείλους καθήκων. μυκτῆρες δὲ, αἱ τῶν ῥινῶν καθ' ἑκάτερα τρήσεις, δι' ὧν τὸ ὑγρὸν ἐξίεσιν ἀπὸ τοῦ μυελοῦ. Ῥύγχος ὡδὶ χοίρων. Ῥάμφος ὡδὶ ὀρνίθων. Ῥόδωνιὰ, ὁ τῶν ῥόδων

προδότης. Γ' ἀκελεύομαι, καὶ διακελεύομαι· καὶ ἐγκελεύομαι· κελεύω καὶ ἀνακελεύω, παρὰ φαύλοις· ὅ ἐστιν ἔπραττον τοῦτο ἐκελάμβανον, ἐπόνμαι παρακελεύεσθαί τι καὶ ἀνακελεύειν.

Τέλος, τοῦ ω' στοιχείου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ρ'.

αἴσας τῆς νόσου λέγε, μὴ κρυφιωθείς.

Ρ Ῥ'αων, πριηνής. ἔστι δὲ ὁ ῥάων. ὡς διὰ Ἀθήνης, ἐν τῷ ὀλυμπιακῶν πρώτῳ. ῥάονι καὶ πολύπαινοτέρῳ νῦν αὖ ἐχρώμεθα τῷ φιλίσσαι. καὶ ἡ ῥάων ὡς βουκυδίδης. ῥάονος αὖ μετέχομεν τῆς ὁδοῦ. καὶ τὸ ῥάον, ὅπερ ἐστὶ τὸ ἀνῤῥέμματος λαμβάνεται. τὸ ὠὸν καὶ ἀνθάτερος. ὁ θάτερον ἢ καὶ ἑκάτερον, καὶ τὸ θάτερον. Ῥίγεω ριγῶ, τὸ φοβοῦμαι. ὅπερ ἐστὶ πρωτικόν. ὅμηρος ἐν μ'. ἰλιάδος. πρῶτος δ' ὀρῤῥίγησαν ἐπεὶ ἴδον αἰόλον ὄφιν. Ῥίγος δὲ ῥίγος, ἀνάγκαιος. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. ἀπ' ἐν ὀρῤῥίγοσι ἔτη τριακαίδεκα. καὶ ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. ἢ δὲ πῆς ἐν καθαρῷ τῆς μεσημβρίας ἐρῤῥίγωσι, τῆς καταβολῆς ἐπελθούσης. Ῥύεσθαι, καὶ ῥῦμμα, ἀπὸ τοῦ· σμήχεσθαι καὶ σμῆγμα ἕλληνες· οὕτω

πρωτόθηκος, καὶ πρωτεινότατος· ἀριστεῖδης ἐν τῷ πρεσβυτικῷ πρὸς Ἀχιλλέα. καὶ τὴν πρωτόθηκον ταύτην ἀποφαίνουσι. Πατραλοίας καὶ μητραλοίας· ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις· ὦ μιαρὲ, καὶ πατραλοία καὶ τοιχωρύχε. καὶ πατρολοίας δὲ καὶ μητρολοίας. λουκιανὸς ἐν τῷ θεῶν ἐκκλησία. ἐναγὴς ἀνθρώπου καὶ μητρολοίου ὢν. Παρεῖδον αὐτὸ τὸ παρίβλεψιν· ὅθεν καὶ αἰπατικῶς τάσσεται. παρεῖδε καὶ αὐτοῦ ἐκείθεν ἀποδοτικῶς εἰς αἰπατικήν. πρόδοτος ἐν τῷ πρώτῳ· οὔτε δειλίην, οὔτε ἀῆθο οὐδὲν ἄχαρι παριδών τοι, πρὶν ἐωλῶτα. Παρέσησαν, αὐτοῦ πησίον ἔσησαν, αὐτοῦ εἰς τὸ μέσον ἔσησαν, καὶ αὐτοῦ ἐπορθήθησαν· ὁ αὐτὸς ἐν τῷ τρίτῳ. πολιορκούμενοι, χρόνῳ παρεσήσαν· παρεσήσαν δὲ αὐτοῦ ἐπόρθησαν. Προορᾶ, καὶ τὸ προβλέπω, ἢ τὸ φροντίζω· ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ· τοῦ σίτου προορέοντες. Προέδωκεν ὁδῷ ἄνακτος τοῖς πολεμίοις τὴν πόλιν, αὐτοῦ ἄλαθρα καὶ ὑπὸ βουλῆς παρέδωκεν· ὅθεν καὶ προδοσία, καὶ προδότης· καὶ προέδωκεν ὁ ποταμὸς, αὐτοῦ τοῦ ἐνέδωκε καὶ ἐπέλιπεν· ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἕβδόμῃ. οὐδέ μοι δῶμα παρίσταται προδοῦναι τὰ ἕτερα τῶν ποταμοῦ ἐστιν ὧν· ἤγουν ἐνδοῦναι καὶ παραδοῦντα τῷ στρατοπέδῳ· λέγοι δ' ἂν καὶ προδοσία, ἢ προαύτη ὕφεσις· καὶ ἔκλειψις· οὐμὴν καὶ

αὐα βιβάζη γὰρ τὸν ὄνον, οὐμόνον ἐγγὺς ἐστὶ τοῦ ὀνόμαρος ὢ ἔστεται; ἀλλὰ καὶ μεθέπραπίνα πίθεται. πλάτων ἐν τῇ τοῦ σωκράτους ἀπολογίᾳ. ὧν ἐγὼ οὐδέν, οὔτε μέγα οὔτε μικρὸν σοφὸς εἰμαίω. Γράπτω, οὐμόνον γὰρ τριῶ πάσχω, ἀλλὰ καὶ γράπτω. ὃ καὶ ἐς πράπτω λέγομεν σῶς ἐστὸς ἐν ὠδῇ σολῇ, τῇ, ἀρίθμει καὶ στέρεν. πρῶτον ἀρτάσας καὶ ὑφ' ἑαυτὸν τρισάμενος, ἔπειτα πράπτε τὴν δίκην. πράπτομαι δὲ, καὶ μετὰ τῆς προθέσεως καὶ χωρὶς τῆς προθέσεως, καὶ γὰπαυλῶ, καὶ γὰπαυτῶμαι. πλάτων ἐν τῇ τοῦ σωκράτους ἀπολογίᾳ. ὡς ἐγὼ παυδύειν ὠὴ χειρῶ ἀνθρώπους, καὶ χρήματα πράπτομαι. Πρόσκρουμα, ἢ μέμψις οὐ πρὸς χρῦσμα ἀριστεύδης ἐν τρίτῳ τῶν λευκτρικῶν. καὶ πρὸς ἐκείνους ἐν προσκρούμασι καὶ μέμψεσιν εἶναι. Ὡς γὰρ φαμὲν προσηγορία καὶ προσήγορος, οὕτω καὶ προσηγορία, ἢ ὑποφηγορία, καὶ τὸ πρὸ τῶν αὖθις λέγειν. καὶ προήγορος ὡσαύτως, καὶ προηγορῶ. λουκιανὸς ἐν τῷ αὐτὸς βιοῦντες ἢ ἁλιεύς. τὴν προηγορίαν δίχου, καὶ ὑποράσαυτῶν εἰσὶ τὰ εἰκότα. καὶ σῶς ἐστὸς ἐν ἐστολῇ τῇ, ἐγὼ καὶ βούλομαι δράμενος κρηπῖδα καὶ ἐπαναβὰς αὐτῇ, προήγορος ἵζω σεν εἶναι. ἀριστεύδης ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας ῥοδίων. προπαγορεῦειν δὲ ἡμᾶς σῶς λοιδόρους. Ἀμφὼ λέγε. καὶ

τις ἐκ τ μειζόνων ὁρίζηται. καὶ ἐν τῇ πέμπτῃ. καθ' ὃ γωνία ὑπὸ τῶν δύο πλευρῶν περιέχεται. Γόνιος δ, ὁ καθ' ὃ ἐστὶν ἡ γωνία. περιέχεται δὲ, οὐ μόνον αὐτὴ τ καταφρονοῦμαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ τοῦ καθ' ὃ γωνία. θουκυδίδης ἐν τῇ δ' ἀδυπόρα. μὴ ὁρίζεσθαι τοῖς πολεμικοῖς κινδύνοις. τῇ δὲ, αὐτὴ τοῦ ὁρίσκω. ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῇ τεταρτῃ. καὶ τοῖς μεγαρεῦσι τὰ μὲν ὁρισθέντα περιορωμένοις, ὁ πότερον νικῆσαι ἔστι. καὶ αὖθις ἐν τῇ ἕκτῃ. μέλλοντες, ἔτι καὶ περιορᾶν. τῇ δὲ καὶ αὐτὴ τοῦ φροντίζω γνώμῃ σῶν τὰ σῴζομενον. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ τεταρτῃ. τῆς τε μάχης περιορώμενος, μὴ τ' ἀθηναίων πρότερον ὑπὸ πλούσαν τῶν τι σαίθη. καὶ περιιδεῖν, οὐ μόνον αὐτὴ τ καθ' ὃ γνῶσαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ τοῦ περισκοπῆσαι. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ. ἀλλ' ἀμφοτέροις ἐδόκει ἡσυχάσαι, τὸ μέλλον περιιδεῖν. ὥσαύτως καὶ ὁριοθέτου. ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῇ οἰδίπ. σφίσι ὁριοθέτου εἶναι τοῦ τομαλίσια. Προστάττω, οὐ μόνον τὸ κελεύω, ἀλλὰ καὶ τὸ, ἔντινι τάττω. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ. καὶ τοῖς αὐτοῖς κλεαρίδα προστάξας. καὶ ἐν τῇ ἕκτῃ. καὶ γύλιππον τὸν κλεανδρίδου, προστάξαντες ἄρχοντα τοῖς συρρακουσίοις. καὶ ἐν τῇ ἑβδόμῃ. καὶ ἄρχοντα ἀλιξανδρον κορίνθιον προστάξαντες. Ἢ περὶ ὅταν αὐτὴ τ ἕνεκα, λαμβανομένη

κοῦμβωώς ἔρος ἀπεῖν τὰς ὄχθας. Παραταὶς
ἀττικοί, οὐ παραταπόλις. ἀμφιπόλης ἐν φοινίς
σαις. ἀδράστου δ' ἥλθον εἰς παραταίδας. ἔστι δὲ
βιλυκόν. Καὶ παραθήκη λέγε, ἢ παρακαλα θή
κη. ἢ παρατίθεται, ἢ παρακαλατίθεται. οὕτω
γὰρ οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν. ἱπρόδοτος ἐν τῇ ἕκτῃ. πα
ρακαθήκην παρατίθενται, εἰς χεῖρας ἐχίστους αἰγινή
ταισιν ἀθηναίοις. καὶ πάλιν. αἰτάγοντις δὲ σφέ
ας, εἰς τὴν ἀττικὴν παραθήκην παρατίθενται.
δουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρα. μέχρι τοῦδε. ἔξομεν
παρακαλαθήκην. Οὐμόνον πρὸς βαλῶ τῖς δε,
ἀλλὰ καὶ πρὸς βαλῶ τοῦδε δῦναται. ἀριστείδης ἐν τῷ
παναθηναϊκῷ. καὶ τοι μεσοῦντας μὲν ὠδὶ τῆς πο
ρείας, προσίβαλεν ὥς τορ πνεῦμα ἀπὸ βαλατ
τῆς βοὴ συμμιγής. Γυθαγόρειος καλλίον, ἢ πυ
θαγορικός. Γορισθένετο αἰτὶ τοῦ ἐνίκησε θηκε.
ὅτορ καὶ πέλγεγονεν εὕρηται. πλατ ἐν τῇ τ σωκρα
τικῇ ἀπολογία. τῷ αὐτῷ οἰόμενος πέλγεγονέναι,
ὅτορ ἐστ πολιτικῷν. πέλεσθένετο. καὶ αἰτὶ τοῦ προ
σεθένετο καὶ αἰτὶ τ ἐπορίσθυσεν. ἱπρόδοτος ἐν τῇ ά.
γοντις οἱ μὲν, ὡς ἐοὖ τῶν πεῦγοντις ἐπιγεγόνα
σι. καὶ ἀριστείδης. πέλεσθομένων γὰρ τῇ πόλει χρη
μάτων ἐκ τῶν ἔργων τῶν ἀργυρείων. πέλεσθένετο
καὶ αἰτὶ τοῦ ἐσώθη, καὶ ἔζησε. δουκυδίδης. ἢ ἐπ

σιν. ὠδὶ δὲ καὶ ἀγωγῆς αὐ ἴσχον, οὐχ ὕβριται.
Καὶ παιπαχθῆναι, καὶ παιχθῆναι. δημοσθένης.
οὕτω καὶ παίεσθαι καλὰ πεφρονηκότας ἐκείνους
χρὴ ναι. Οὐμόνον πρόβατον, ἀλλὰ καὶ προβατί
νη ἀπλῆ καὶ ἀφελοφαίνης ἐν παλαιοῖς. προβατίνη
βίον λέγεις. καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ δράματι.
ἐπόθουν τοῖς προβατίοις. Γράψας τὰς θύρας
ἁπλῆ καὶ. τὴν δὲ θύραν ἁπλῆν ἕλληνες. Μὴ ἐπι
πλὴς παρίστασθαι τὸν δᾶνα. πᾶς γὰρ ὁ εἰς τινα
πλησίασον. ἀλλὰ πλησιάζοντα. λιβανίους ἐν ὠδῖσι
λῶν. καὶ παρεστῶτα τὰς ὠδῖνας. Γαυθεῖν ὠδὶ
τοῦ λυπεῖσθαι καὶ μελαγχολεῖν. θρηνεῖν δὲ, ὠδὶ
κλαίειν. Οὐ λεῖς τῶν ῥητόρων τὸ πολλάκις
αὐτὴ ἔπραξεν ἐπὶ κοινὸν γράφειν. ὡσαύτως οὐ
δὲ παιδεύειν αὐ πρὸ κολάζειν. ἀλλὰ παρὰ μό
νη πλάτων γραφεῖν τὸ διορίσκεται. Ραίω, πλήτ
τω. εἰς παίσω τὸ εἰσβρέχομαι, ἀφελοφαίνης ἐν τῷ
τω. ἀγαθὸν σωρὸς ἐς πέπαικεν ἐς τὴν οἰκίαν.
καὶ ἐκπαίω, τὸ ἐξορχομαι. παραπαίω δὲ τὸ
παραπρούω. καὶ συμπαίω τὸ συγκρούω. ὑποπ
παίω μήν τοι, τὸ ὑποβαίνω. Προσοικεῖ, ὠδὶ μὲν
ἐμψύχου δὲ πίπτει. ὠδὶ δὲ ἀψύχου αὐ πατίπτει. ἀφε
λεστέρως ἐν τῷ αὐτῷ συγγράφω. προσοικεῖ τὴν ὄχθην ἐκα
τέρα τῶν πόλεων. καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ. προσοι

δίδης· ἵνα δὲ δῶρα αὐτῷ προσενέγκωμεν, προσευξώμεθα αὐτοῖς· κυρίῳ συμμάχους ἐποιησάμεθα· Ῥιζήφρα πάλιν, ὡς δημοσθένης καὶ παῦτις, μὴ μόνον ῥιζικὴν ὡς θουκυδίδης· ἐν γὰρ πάρμενίδῃ, καὶ ναυτικὴν, καὶ πεζικήν· πανταχοῦ γὰρ τοῦτο· ὡς αἱ χόλος ἐν τοῖς ἐπὶ τὰ ὦδε βάθρα· πεζικὸς ἄρμιππος λεώς· Οὐμόνον πανθαμὸς ἐν τῷ φαμέν, ἀλλὰ καὶ πανθαμὸν καλῶς· ὁ γὰρ δυ, καὶ πᾶς ὁ ἐν πᾶσι πανθαμάζει· καὶ πανθαμὸς κόσμος· ὡς ἀριστοφάνης ἐν τῶν ναικυζικῶν ἐν κυζίκῳ πρὸ τοῦ ναοῦ· καὶ γὰρ οἱ τῶν οἰκοδομούντων οὗτοι κόσμοι, καὶ θαυμασταὶ πανθαμοὶ τοῖς πλήθεσι· Πρωΐτερον, καὶ πρωΐτατον ἀμφότερα· θουκυδίδης· πρωΐτερον μέσον νυκτῶν· καὶ πρωΐτατα δὴ οἱ λακεδαιμόνιοι, καὶ αἱ ξύμμαχοι· καὶ ἀριστοφάνης ἐν πέμπτῳ τῶν ἱππέων πάλιν γὰρ αὖ τὸ πρωΐτερον τοῦτο λέγοντες, ἢ λούεσθαι ἢ σθίειν· κρεῖττον γὰρ ταῦτα τοῦ πρωΐτερον, καὶ πρωΐτατον· Οὐμόνον προσέχειν τὸν νοῦν, ἀλλὰ καὶ ἔχειν· ὡς θουκυδίδης· ἐς αὐγυστον ἔχουσαι αἱ νῆες καθ' ὁμονοίαν κέρας· αἱ πρὸ τοῦ προσορμήσαντο· Ὡς πρὸ δὲ φαμὲν κατὰ ῥιζὴν εἰς τὸν λιμένα ἤγουν, οὕτω καὶ κατέχειν· ὡς ὁ αὐτός· ἀπὸ δὲ τοῦ αἰγιαλοῦ τούτου αἱ νῆες κατέχουν· καὶ πάλιν· ἐπὶ τὴν ἀκτὴν τὴν ἐπὶ αἰγιαλοῦ, ἣ καθέχουσα

εἰς, οὐκ ὦδι κινήσεως ἀεὶ τίθεται, ἀνίσταται ὅτι καὶ χωρὶς κινήσεως. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ. καὶ παραμένοντα μοι γὲν χρόνον προσίει, καὶ διελέγετο ἑνί ὅτε. καὶ ἀριστείδης ἐν τῷ πρὸς Μιτιμναίους βοηθῆσαι τοῖς ἐν σικελία. ὅλως τὰ πείθων καὶ ἐκεῖνος οὐκ ἔπειθεν, ἀρχὴν μὴ ὦδι καταθέσθαι τὸν πόλεμον. Καὶ παρακέλευσις, καὶ παρακελευσμός. θουκυδίδης. προθυμία τις πᾶσι χρώμενοι καὶ παρακελευσμῷ. Παρακαλῶ, τὸ προτρέπω, ὡς ὦδι τὸ πολύ, καὶ παράκλησις, ἡ προτροπή. ἄπαξ δὲ καὶ τὸ δέομαι. Παρακομίζομαι, τὸ παραγίνομαι. καὶ παρακομιδὴ ἡ προσέλευσις. θουκυδίδης. ἐν δὲ τῇ παρακομιδῇ τῆς τὴν σικελίαν, καὶ πάλιν αὖ ἀναχωρήσαι. Προσκέμαί σοι, αὐτὸ τοῦτο εἴωθα ἔχουσι. καὶ προσκεῖμαί σοι, αὐτὸ τοῦτό ἐστί κειμαί σοι. ὡς ὁ αὐτός. προσκείμενον καὶ κοδὸν εἰκὸς φοβοῦνται αὐτούς. καὶ προσκεῖμαι, τὸ αὐτὸ κεῖμαι. ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ. παρέφορον τῇσι προσέκειτο, τὴν κεφαλὴν τοῦ παιδός. Προσέχω τὸν νοῦν καιρόν, ἢ προσέχω τὸν μόνον ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. πρόσεχε τὸν νοῦν ἵνα πείθῃ. Προστίθεμαί σοι, αὐτὸ τοῦτο μᾶλλον σοῦ γίνομαι. οἷον προστίθεμαι τοῖς πολεμίοις. προστίθεμαί δέ σε, αὐτὸ τοῦτο μετ' ἐμοῦ σε παραλαμβάνω. ἡ χρῆ

δος, ἢ πρὸς πόδος. θουκυδίδης. λάθρα ἐπὶ τοῦ τὴν πρόσοδον. βαιωνίζω, καὶ βαιωΐζω. καὶ βαιάων γὰρ ὁ βαιών. ἀριστείδης ἐν τῷ βαναθηναϊκῷ. ἐκθεὼν ἀξάμενοι καὶ τοῦ φιλίου βαιῶνος. σημειωσαι δὲ ὅτι. τὸ μὲν βαιάων, ὡδὶ ὑμνῶν τὸν θεὸν ἀεὶ πιθέασι καὶ μάλιστα τὸν ἀπόλλωνος, ὡδὶ ἀσαμενος γὰρ λοιμοῦ. τὸ δὲ βαιὼν καὶ βαιωνίζω, ἀπὸ δὲ καὶ τὸ βαιανίζω, ὡδὶ νίκης πολέμου κυρίως. καὶ τὰ χριστικῶς δὲ, καὶ ὡδὶ ἀπὸ τῆς δυφροσύνης.

Τὸ μὲν πρέπω, ἀεὶ δοτικῆ. τὸ δὲ πρέπον, οὐ δοτικῆ μόνον, ἀπὸ καὶ φυσικῆ. θουκυδίδης. ὡς πρέπον ὑμῶν. καὶ ὡς ἡ χρεία πράγει. Ὡσαύτως καὶ τὸ οἰκειοῦμαι, δοτικῆ ποτε τὸ δὲ οἰκεῖός εἰμι, καὶ δοτικῆ, καὶ φυσικῆ. Ἡ βαρὰ, ὅτι μησιότητα δηλοῖ, ὡδὶ ἐμψύχου δοτικῆ σωτάσσεται. οἷον, βαρὰ τῷ βασιλεῖ κάθηται. ὡδὶ δὲ ἀψύχου, αἰτιατικῆ θουκυδίδης. ἐτάξαντο βαρὰ τὴν θάλασσαν. λουκιανὸς δὲ ὁμηρικῶς φησὶν ἐμψύχου αἰτιατικὴν εἶπεν, ἐν διαλόγῳ τῶν ἀληθινῶν διηγημάτων. καὶ θρόνος αὐτῷ ἐπέθηκε βαρὰ κύρον τὸν βορέαν τὸν πρότερον. ὅμηρος γάρ οὕτω φησὶν ἐν τῷ α. ἰλιάδος. νῆσοι δὲ βαρ' αὐτὴν εἶχον πεμπωβόλα. ὡσαύτως καὶ πλάτων ἐν φαίδωνι. καὶ τοὺς βαρὰ αὐτὸν ὡσώρασεν ἔφη. ὅτι δὲ ἔστι καὶ ἐπὶ τῆς

ἐμαυτὸν ποιοῦμαι. πρόδηλος ἐν τῷ πείθειν. πρὸς ποίησάμενος δὲ ἑταιρείαν τὴν λικυμνίου. ὅθεν καὶ πρὸς ποίησις καὶ οἰκείωσις. πρὸς ποιᾶδε, ὁ ὕστερα πάππους θουκυδίδης. καὶ τὴν πολιν θηβαίοις πρὸς ποιῆσαι. Γραμμάτων δὲν γράφομαι λέγουσιν ἀττικοί, οὐκ ἀθύμια, ὁ παραίομαι. οὐ παραιομίας. δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς ἀπολείας. ὁ χάριν τούτων ἀποδιδόναι παρωμόν γραφήν. Βεβαιοῦμαι λέγε, μὴ ποδαμῶ, ὁ καὶ θουκυδίδης λέγει. ὡς ἔμελλον γὰρ ἑλλήσποντον ποδαμεῖν. Τὸ πρὸς ἀττικοί, εἰς τὴν σημασίαν τοῦ ὑποχρῶνται ἐνίοτε. ἀριστείδης ἐν τῷ πρὸς τὸ πείθειν βούλεσθαι πῖς ἐν σικελία. τοῦτο πρὸς ὑμᾶς ἐστι τοιοῦτον, ὑποὺμοί. ὁ θουκυδίδης. οἱ μὲν ἐς τὰ ἐνεῖν ἐς τὰ σπονδὰ νομίζοντες πρὸς ἐκείνων εἶναι. Παραγινώσκω τόδε. ἀττικοὶ δὲ πολλάκις, καὶ ἑλληνικὴ τοῦτο σημαίνουσιν. ὡς Φιλόστρατος. παραγινώσκοντες τὸ δικαίου ἤγουν, παρὰ τὴν γνώσιν τοῦ δικαίου πολιτευόμενοι Πρόσοδος ἀθεμερία. θουκυδίδης. μὴ ἔχων τὴν πρόσοδιν τῶν πολεμίων ἐκ πολλοῦ. Πρόσοδος, ἡ προσίνιξις. οἷον, χρημάτων πρόσοδος. πρόσοδος καὶ ἡ παννυχὶς. ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. ἡ πρόσοδος θεῶν μετὰ τῶν καθεστηκότων νόμων. καὶ πρόσο

πᾶσιν ἔργοις ὠφελιμον. ἔγωγε ὁ δραστήριος καὶ
ἐνεργὸς. καὶ τοιχρήσαιτο δὲ τῇ λέξει ὡδὶ κυρίοις
καὶ οἰκείοις νοήμασιν δίκαιος βοηθὸς. ὡς γοῦν καὶ σαυτοῦ
λόγος ὁ πανταχοῦ ἐργαζόμενον, καὶ διεξάγων. σοφο
κλῆς δὲ ὡδὶ τοῦ μηχανικοῦ χρήται λέγων ἐν αὐ
τῷ. αὐδᾷ δὲ παντουργὸς φρέας. Τὰ ὠμαλα δὲ μη
θοένης, ἃ σαξεῖ πέ. σὺ δὲ ὡς τοιητικὸν παρίες.
Γράφων. καὶ ὑπόνιν, δοκιμάσατε. ἢ γλύφων. τὸ δὲ
γλυφὰς κοινόν. Πρὸς ἱερεῖς ἱκέτιδα ἀττικοὶ λέ
γουσιν, οὐ πρὸς ἱερέα. βουκυδίδης. πρὸς ἱερεῖς ἱ
κέτευσαν, ἢ μαντείοις. Παράλογοι ἕλληνες οὐδὲ
πάρος. ὁ παράλογος δὲ ἀττικοί. ὁ αὐτὸς. τοῦ δὲ
πολέμου τὸν παράλογον ὅσος ἐστίν. Ὁμόνοιαν
παρέχω καὶ παρέχομαι τὸ προβαίνομαι, ἀντὶ τοῦ
τὸ παρέχομαι. σοφοκλῆς ἐν αὐτιγόνῃ. σὺ μὲν τάδ'
ἂν πρόσχοιο. καὶ βουκυδίδης. ὅσα μάλιστα πρόσ
χονται. πρὸς τοιοῦμαι τὸ προκρίνομαι, καὶ πρὸς
ποίησις. ὡδὶ τῆς αὐτῆς δὲ σημασίας, ἔστιν ὅτε καὶ
τὸ τοιοῦμαι δύναται. σωσίστος ἐν τῷ διῶνι. οὐ γὰρ
ἔτοιῆτο σωκράτης σοφὸς εἶναι. καὶ πρὸς τοιοῦ
μαι τὸ ἐπαγγέλλομαι. καὶ πρὸς ποίησιν ἡ ἐπαγ
γελία. βουκυδίδης ἐν τῷ δὲ τέρα. οὐδ' αὖ νῦν ἐ
χρησάμην τοῖς τοιησαμένοις ἔχοι τὴν τοίησιν.
Πρὸς ποιοῦμαι καὶ τὸ οἰκειοῦμαι. οἱονεί, τὸ πρὸς

καὶ ἡ προσεφθείγξατο· καὶ περὶ τῆς προρρήματος· πτύπα γὰρ τὰ τοιοῦτα οὕτως ἔχουσι· Γαυδοκοὺς ψαυλοκούτρια, διὰ τοῦ κ· καὶ οὐ διὰ τοῦ χ· Παραβαίνω τὸ παλιπατέω· τὸ ἔρχομαι· καὶ τὸ παρεξετάζω· ὃ καὶ παραθεωρῶ παρὰ λόγιοι δοῦναι, ἐν τῷ ἱπόδοτος, ἢ αἰτίαν· ἀπὸ ἧς μὲν ὑμεῖς πολυδάμαντος γλαυκῶπις, ἣ μύλωνι παραθεωρεῖ τί με· καὶ παραβαίνομαι τὸ παρεξετάζομαι· λέβαιος ἐν ἰδιωτικῇ τῇ ἰδοὺ πέμπτα συλλόγων ἱδρὼς πεπρεσμένος· καὶ τὸ καθολικόν· σίνιστος καὶ κύριος ἐν ἰδιωτικῇ τῇ δι' ὧν δι' ἀγαπητῶν· αἰγυπτίων· πρὸς τὴν θρακῶν χιόνα παραβαίνω μᾶλλον· παραβαίνεσθαι καὶ τὸ ὄζα πᾶσαι, ὡς θουκυδίδης· ὅθεν καὶ παραβλώθην, αὐτὶ τοῦ ἀπατηθῶς, καὶ παρελογίσθῶς· Γράφω τὸ ἀς μέσον ἄγω· καὶ παράγω τὸ μέσα πάθω· καὶ παράγομαι τὸ μέσα πάθομαι· ὅθεν καὶ ὁ παράγωγος, ὁ οὐκ ὀλίγως μέσα πεπαθώς· Γιγαὶ λέγονται πλημμυρικὰς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν ποταμῶν, οὐ πηγή· οἷον, αἱ πηγαὶ τοῦ ἀχελώου, καὶ αἱ πηγαὶ τοῦ νείλου· καὶ ἐκβολαὶ αἱ ἀποτελεύσεις αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν. Γῆ χώρος λέγει, οὐ πλησιόχωρος· Γαῖα· οὐ μέσα τῶν δέ· ἀορίστως μόνον, καὶ οὐ πάτος· ποιητικὸν γάρ· Γαιοῦργος κυρίως μὲν, ὁ

Οἱ πρέσβεις. καὶ τοὺς πρέσβεις ἐρεῖς. οὐ πρεῖς βουτὴς δέ, ἀλλὰ τὸν πρισβευτήν. θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ. πρισβευτὴς ἔφη γὰρ αὐτὸν χρόνον ἔξειν δοῦναι. ὡς τὰ μάρτυρα δ' ὀλίγων ὄντων πολλῶν πρεσβευτῶν, καὶ πρισβεύτας οὐδεὶς ἂν τῶν δικίων εἶπε πώποτε. καὶ σωσίπολις ἐν ὠδῇ φολῇ, τὰ αὐτὰ τοῦτος αὖ εἶπεν, εἰμὴ πολλὴν χάριν εἰδείην ὠδολιμαίας. οὓς πρισβευτὰς ἐρῶ θαυμαστὰ παρὰ τοῦ δήμου πεπαίσθαι. Πρέσβις δὲ ἡ πρεσβύτη, ὁ γέρων. Πρίσβις μὴν τὸ παρακλήτωρ, ὥσπερ λέξ ἀδόκιμόν ἐστι. Πρωτόκος, ὁ πρῶτος πεφυκώς. πρωτότοκος δὲ μήτηρ ἢ πρώτως τέξασα. Παλαμναῖον, τὸ μέγα καὶ φρικτόν. σωσίπολις ἐν τῇ λυσιστρατίδῃ ἐκβοᾷ δεῖδιά σου φολῇ. ἐπεὶ γὰρ δὴ τὰς παλαμναιοτάτας ἀρὰς. καὶ παλαμναῖον. τὸ φονικόν. ὡς ὁ αὐτὸς ἐν ἑτέρᾳ ὠδῇ λέγει. τοῦ δ' ἐγένετο χρήσιμος ἀναγρίῳ τῷ πρεσβυτέρῳ. παλαμναίαν ἔχων, καὶ γνώμην καὶ λαβεῖν. Προσείρηκε, καὶ αὐτὸ τοῦτο ὀνόμασεν. ὡς τὸ προσείρηκε τοῦτον δύναμαι. καὶ αὐτὸ τὸ ἐχαρίτησεν. ὡς τὸ προσείρηκε τοὺς φίλους. καὶ αὐτὸ τοῦ ἐγκωμίασεν. ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. ἐν οἷς ὠδὴ τὰ φίλοις λόγοις τῶν ἀποθανόντων, ἐνίοις προσείρηκε πολλοῖς. οὕτω καὶ περὶ τὸ προσεῖπεν.

λυκῶς, ὁ χρόνος. διήρηται γὰρ παρὰ τοῖς ἀθηναίοις ὁ χρόνος εἰς δέκα πρυτανείας, ὅσα καὶ φυλαὶ ἦσαν. καὶ ἐπρυτάνευσεν ἑκάστη φυλὴ κατ' ἰσον μὲν ἄπας. ὅθεν καὶ τοὺς μισθούς, καὶ τὰ ἐνοίκια καλοῦσι τὰς πρυτανείας, οὐ κατὰ μῆνα ἐπίλουν. Ὁμόιον παράλιος χώρα, ἀπὸ τοῦ καὶ παράλος. Ἰουκυδίδης. ἦν δὲ ἀθήνησι καὶ ναῦς ἱερὰ, παράλος καλουμένη. ὅθεν καὶ παράλοι, οἱ περὶ τὴν νῆ τὴν παράλω πλέοντες, καὶ οἱ τὴν παράλον οἰκοῦντες χώραν. ἡρόδοτος ἐν τῇ ἑβδόμῃ. παράλοι ἱππεῖς ναυτικοὶ, ἐπιμελῶς ἐκτημένοι. Πρὸ μοίρας θανών. ὁ βιαίως ἀποθανών. πρόωρος δέ, ὁ ἐν νεότητι. Πρεσβεύονται, οἱ τὰς πρέσβεις χειροτονοῦντες καὶ πέμποντες. καὶ διὰ πρεσβεύονται. λιβάνιος ἐν τῇ τοῦ πατρόκλου πρεσθεωρία. πρεσβεύεται πρὸς αὐτὸν ἀγαμέμνων. προβεύουσι δὲ καὶ πρεσβεύονται, οἱ πεμπόμενοι εἰς πρεσβείαν. Ἰουκυδίδης ἐν τῇ ὀγδόῃ. τὰς ἐς τὴν λακεδαίμονα πρεσβευομένους ἔπεμπον. πρεσβεύω καὶ τὸ παρακαλῶ, δοτικῇ. καὶ πρεσβεύω τὸ τιμῶ, αἰτιατικῇ. πρεσβεύω καὶ τὸ πρεσβεύτης εἰμι γενικῇ. θουκυδίδης ἐν τῇ ἕκτῃ. διὰ τὸ πρεσβεύσαι τι ἀπ' αὐτοῦ καὶ τυραννεῦσαι. καὶ ἡρόδοτος ἐν τῇ ἑβδόμῃ. ἦ μὲν δὴ πρότερον ἐπρέσβευσαν ἀρτοβαζάνης.

ὀρέστη. ὦ πόλις ἄφυκτος κλύειν οἷα πάσχω; ἄσυλος μόνον ὁ τόπος. ὅμηρος ἐν π' ἰλιάδος. φρίξια νῦν, ὅσος ἡ πόλιν καὶ ἄσυλα ὡσάμενος. πολύτιμον, τὸ πολλοῦ τιμήματος ἠγορασμένον. πολυτίμητον δέ, τὸ πολλῆς τιμῆς, ἢ δόξης ἀξιωθέν. ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις, ὦ πολυτίμητοι νεφέλαι. Προσδοκᾶν ἀπαναγήσεσθαι τῆς νόσου. καὶ προσδοκῶ ἀσαναγήν τῆς νόσου. ἡ προσδοκᾶν δὲ πείσεσθαι κακά. ἡ προσδοκῶ καλά. ὡσαύτως ἡ ἐλπίζω ἐλευθερωθήσεσθαι, ἡ ἐλπίζω ἐλευθερίαν. Πάταγος κυρίως, ὠὴ αἰέμου ἦχος δέ, ὠὴ μέλους καὶ βροντῆς. Προξενῶ, οὐμόνον ὁ αὐτὸς πνὶ τοῦδε γίνομαι, ἀλλὰ καὶ ὁ ξενοδοχῶ, φιλικῶς ὑποδέχομαι. διμοθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. παρά σοι κατέλυον αἰσχίνης, καὶ σὺ προὐξένεις αὐτῶν. ὡσαύτως καὶ πρόξενος, ὁ ξενοδόχος. σοφοκλῆς ἐν ἠλέκτρᾳ. φίλης γὰρ προξένου κατήνυσεν. Προξενία δέ, ἡ κοινὴ πρὸς πόλιν φιλία. ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. ἔσωζεν αὐτὸν τὸ σχῆμα τῆς προξενίας. Πρυτανεῖον, τὸ κοινὸς ταμιεῖον. ὅθεν αἱ κοιναὶ δυέργεσίαι καὶ αἱ τιμήσεις ἐδίδοντο. πρυτανεῖα δὲ παλαιστικός, τὰ κοῦφα βαπτόμενα χεῖρα τῶν διωκόντων δίκην. ἦν δὲ τὰ ὠὴ δίκαια τοῦ τιμήματος. πρυτανεῖα δὲ ἐν

χτημόσιος. Πατρῷα τὰ ἐκ πατέρων δεδομένα καὶ πατρῷοι φίλοι. πάτρια δὲ τὰ τῆς πόλεως ἔθη. Πεῖρα, ἡ ἐμπειρία. καὶ ἐμπειρία. καὶ ἄπειρος. Πύρα δὲ ἡ τριπόδειος ἐγχυτρίδιον καὶ διέρμα πάρπτοφόρον. Αἴρειν, ἐκτείνειν. Παραιρεῖν δέ, τὸ πρόπυ τινὸς ἀφαιρεῖν. Παραιρεῖν, τὸ παρὰ διορχίσασθαι πέντε. καὶ ἐνδεῖσθαι τινὸς αἰρεῖν καὶ ἀφαιρεῖν, τὸ κύκλῳ τινὸς αἰρεῖν. ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. ὥς τε καὶ παραιρεῖν καὶ βλαπτεῖν, καὶ πεζεύειν. καὶ παράπηγος, καὶ ἀφίπηγος, καὶ εἰς πλους. ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ παναγυρικῷ ἐν χυζίκῳ βλαπτοῦναι οὖν. καὶ παράπηγοι. καὶ εἰς πηγαυτὰ ἀπαντῶν, οὓς πτελέπρυσι. Πλούσιος. δύπορος. ἀφνειός. ὀλβίος. καὶ δύτυχούς, διαφέρει. πλούσιος μὲν γὰρ, ὁ πολυούσιος. ἤγουν, ὁ πολλὴν ἔχων οὐσίαν. δύπορος, ὁ πρὸς τὰς ἰδίας ἀπορουμένας χρείας αἰωνδεής. ἀφνειὸς δὲ ὁ ἀπ' ἐνιαυτοῦ τὴν τροφὴν συλλέγων. ὄλβιος δὲ, ὁ λίαν βιοὺς ἤγουν, ὁ δαιμόνως καὶ μετὰ δαφιλείας. δύτυχὴς δὲ ὁ ξένη δίκης καὶ ἀλύπως. Πλήμμας τὰς πημμυρίδας τῶν τροπαμῶν. σὺ δὲ λέγε πημμύρας καὶ πημμυρίδας. ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ πημμυρὰ, πλημμυρίς. ἀπὸ δὲ τοῦ πλημμύρω πλημμύρα οὗ τὸ ἐναντίον ἄμπωτις. Πόλις μὲν καὶ ὁ πόρος καὶ οἰκαρικοῦντις. δύρισθένης ἐν

περιπέκομαι· καὶ περιβαίνω τὸ περιτίθημι· ὅθεν οὐ μόνον δοτικῇ, ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ βρίνται· ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· ἐδίδου σφὶ χρήματα τείχεος περιβαίνεσθαι τὴν πόλιν· καὶ περιβαίνω τὸν δεῖνα, ἤγουν ἐν δύω· ὡς ἔχει καὶ τὸ, ὁ περιβαίνων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· ὅθεν καὶ περιβαίνω τὸ περικυκλῶ· ὡς τὸ, περιβαίνει κακοῖς τὸ ἄστυ, παρὰ λουκιανῷ· περιβαίνομαι δὲ παθητικῶς, τὸ ἐν δύο μαι· καὶ ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις· περιβάλου τὸ ἱμάτιον· ὅθεν καὶ περιβολὴ τὸ ἔνδυμα· λέγεται δὲ περιβολὴ καὶ ἀπὸ λόγων, τὸ ἐσταμμένως καὶ πικίλως χρῆσθαι τῇ ἑρμηνείᾳ, ἐν τοῖς χήμασι· Καλλίν, δόρυ τι· Ἑλλη δὲ ἡ πόις, ἣ ἐστὶν οὐκ ἔχουσα· καὶ πελὸς καὶ πελλάριον καὶ πελασγὸς ὁ χρώμενος τούτῳ. Παῖς ὁ ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ· ἀρτίπαις δὲ ὁ ἐκβεβηκὼς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν· δύπαις δὲ ὁμέτρως παῖς· Παιδεία μέν ἐστι δύναμις θεραπευτικὴ τῆς ψυχῆς, ὡς φησι πλάτ. Παίδευσις δὲ παιδίας καὶ ἀρετῆς παράδοσις· Προσγρίβομαι, οὐ μόνον ἐπὶ κακοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ καλοῦ· ἐπὶ κακοῦ μὲν γὰρ πρὸς τοὺς ἀνοήτους, καὶ ἀριστοφάνης ἐν ἱππεῦσι· πηγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις· ἐπὶ καλοῦ δὲ δημοσθένης, ἐν τῷ κατὰ ἀνδροτίωνος· παρ' οὗ τοσαύτην δόξαν προσετρίψατο τοῖς κε

παρ' ὑποτιθεσθαι, ὡσὶ τοῦ παραιρεῖν· καὶ παραιρεῖσθαι λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι. λουκιανὸς ἐν τῷ πόδαρις, ἢ φιλία· ἃ εἶχε παραφά καὶ ἐκπυρεχωμένα ῥάκη ὑποτιθεσθαι. Ῥορνοκόπος μῦθος λέγεται. οἱ δ' ἀρχαῖοι, πρὸ πρωΐ· ὃ καὶ κρεῖττον. τούτοις καὶ σώφιστος ὁ μεσιὸς φησιν ἐν ἀθηναλῇ τῇ, ὃς τὸν νόμον δοῦλος καὶ τὴν προαίρεσιν· ὁ γὰρ ἰδιώτης πρωΐ πρίνα σοβοῦντα διὰ τῆς ἀγορᾶς. Ῥύλαι ὡσὶ τείχους. θύραι ὡσὶ οἰκίας. Ῥοσγελᾶν ἀπεικοί, οὐκ αὐτῶ· ὡς φιλόγραπτος ἐν πρώτῃ τῶν ἠθικῶν. καὶ ἀριστείδης· πρὸς παίζειν γὰρ ἔξεστι δήπουσέ γι. ὡσὶ μὲν γὰρ ἐμψύχου αὐ παικῆ· ὡσὶ δὲ ἀψύχου δοτικῆ· ὡς παρὰ τῷ θεολόγῳ. καὶ πρὸς παίζει ταῖς ἀκταῖς ἠδύ, πικὰ ἥμερον. Ῥάφεδρος, οὐ τυγκαθεδρος· σώφεδρος δὲ· πολίτης· δημότης· φιλέτης· αἵδυτος σῶ λέγων, ἀπέκδρας. σώφιβος δὲ καὶ σωθιασώτης· καὶ συμπότης, ὅτι καὶ πρόκοσμος αὐτῶν ἡ κοινωνία. ὡσὶ δὲ τῶν προπόρων οὐχ ὁμοίως· Ῥαλοῦς γέλως ὄρρας οὐχὶ πλούς. Ῥίνα τί; ὄνου. πίνει δὲ τὴν κύλικα· τὸ δὲ προπίνω, ἀεὶ αὐπατικῆ δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. προὔπιε τὴν ἐλλάδα. λιβάνιος ἐν τῷ πρεσβευτικῷ· τὴν μὲν γὰρ φιλοτησίαν προπίνων. Ῥεριβαλία πυκά. ἔχω

τὸν τρόπον σωκράτης; ὠδικὸς καὶ λίβανος ἐν
τῇ πρὸς τῆς λάλου μελέτῃ· πρὸς τὴν πλέπαν
ἢ παρθένος; καὶ ἴσον δ' αὐ ἐπὶ τοῦτο ἐρωτᾷ· ὁ
τρὸς σοί τις δοκεῖ εἶναι, ἢ πατής· Γενναῖν, δὲ
φῦν· ἀττικοί· οὐ τεναῖ· οὐ δὲ δικαῖ· Γροκῶδη,
δόκιμον· τὸ ὄνομα ἢ πρὸς τὸ δόκιμον· Γελί
της λέγεται δ' ἄνευ· ἔγωγε συμπολίτης πολίτης
πόλεως· Γαλαυσρικὸς ἀλιξις εἶπεν· σὺ δ' παλαι
σικός· λουκιανὸς ἐν τῷ θεῶν κρίσις· γυμνασὶ τὰ
πολλὰ καὶ παλαισικά· Γροπετῆς δόκιμον·
πρεσάλως δὲ μόνος, φαβωρῖνος λέγει καὶ σωσίσ
θενες ἀδόκιμος Γρόγραμμα λέγει· τὸ δὲ ἔκθεμα
ἄχρηστον· Γαλαισκὴ θηλυκῶς τὸ μέτρον· παλαι
σκὴς δ' ἀρσενικῶς, ὁ ἀθλητής· Γλέμματα νεκρῶν·
καὶ τὰ ὤμματα οἰκῶν ἀρχαῖοι· οἱ δὲ ὕστερον, τὰ ὤμματα
ἔτοι νεκρὸν, αὐθεντικὸς πρεσβύτης· Γορίσασιν
τὴν συμφορὰν λέγουσιν, οἰκειωκοὶ φιλόστοφοι· οἱ
δ' ἀρχαῖοι, τὴν διάπυρα ἄφαχοι τὰ παρὰ σίαν τῶν
θοις· ὡς τὴν λεκλείδης· τὸς ἥδιον κρατῶν, ἢ δὲ μὲ
τορίσασις· τορίσασις καὶ αἰτία· ὡς δηλοῖ σι καὶ τὰ
ἐν τόρωνες ἐξ τορίσατικά· Γαρατίλλεσθαι, καὶ τὸ
γοῦν αρχαῖον· τὸ δὲ δρωτανίζειν, ἀδόκιμον·
Γορικασάθη, τινὲς ὠδὶ τῦ ἐν ἀσχολίᾳ φασὶν ἀμαθῆς
φασὶν ἀμαθῆς, δίον ἄσχολος γίγνεται λέγειν· τὸ

νεκται· οἷον ἐν τῷ περὶ Φαλάκρας· οὐ γὰρ μοιρίδιον ἦν τοῖς Ἡρακλείδαις τὰς ἀχαμηνίδας παραχωρῆσαι τῶν σκήπτρων. Οὐμόνοιαι προσήκοντες τούτῳ, ἀντὶ τοῦ οἱ προσήκοντες τούτου. Παράδειγμα λέγε, μὴ τρόπιγμα. Προθεσμία ῥητορικόν· διωρία, κοινόν. Ῥυμίκα μιᾶς τινος ὥρας χρόνου· ἔστι γὰρ ὅρας διλωτικόν· οἷον, εἰ τόνος τινὸς ῥυμίκα ἀποδημήσεις; ἐὰν εἴτινος μέρα δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας, οὐκ ὀρθῶς ἐρεῖς· οὕτω γὰρ ὡς ἔφημεν εὕρηται παρὰ πᾶσι τοῖς δοκίμοις. ὥσαυτως δὲ τὸ τηνίκα τοῦτο· τὴ τηνικάδε. καὶ τηνίκα λέγε ἀντὶ τοῦ ἐν κρίτωνι. τὴ τηνικάδε ἀφίξομαι ὦ κρίτων, ἢ οὐ πρὶ ἐπιεῖ; παύμεθα οὖν. τηνίκα μάλιστα ὄρθρος βαθύς. ἐὰν οὖν εἴς ἐν φαίδωνι μὴ αὔριον τηνικάδε οὐκέτι ἥξω πρὸς ἐμέ· οὐδείς. Ἡ πυλὸς συρακούσιοι λέγοντες, ἁμαρτάνουσιν· ὁ πυλὸς γὰρ Ἀττικοί. Ροδακὸς ὠδὶ ψιλοῦς λέγων, ὀρθῶς ἐρεῖς. οἷον, ῥοδακός ἐστι βαῖος, ἢ ἀθηναῖος; ἔστι γὰρ οἷον, ἀπὸ τίνος δακτέδου· καὶ ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. ταυτὶ ῥοδακᾶ τὰ θηρία· διὸ ἐκ πρίου ψιλοῦς· γράφεται δὲ καὶ ὁ ῥοδακός· λιβαῖος ἐν ὠδῇ τολμῶ· ἠρόμην τὸν καλόν φως φόρον, ὁ ῥοδακός τις ἐστίν, ἢ τίς τὸν τρόπος. Ῥοβὶ δὲ πρόπυρος τῶν οὕτως ἐρεῖς· πρωτότοκος

τὸ δὲ τοῦτο εἰς τοιαύτην σημασίαν, διὰ τὸ, τὸ σχῆμα τῆς ὕλης προέχειν, εἰδοποιοῦν αὐτὴν καὶ ὡς καιρὸς ἄγον. εὕρηται δὲ πρόχειμα καὶ ἀπλῶς τὸ σχῆμα. Γοῦ καὶ τὸ ποιητικὸν, καὶ ἐρωτηματικόν ἐστι. καὶ αὖ τὸ τοῦ ἴσως. καὶ ἀργόν. Ἰδὲς καὶ ἁπλῶς ἐρωτηματικόν ἐστιν. ὡς ἐν τῷ πῶς ἔχει τὰ γράμματα. καὶ ἔμφασιν πρὸς τοῦτο ἔχον τοῦ καθ' ὅλου. ἀφροσύνης ἐν τοῦτο. ἐγὼ δὲ τύπου τοῦ τρόπου, πῶς εἰμὶ ἀεί; ἤγουν λίαν ἐμὸς οὗτος ὁ τρόπος. ἔστι δὲ καὶ αὖ τὸ κατά τινα τρόπον. ὅπερ καὶ ἀεὶ ἐγκλίνεται ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. οὐ κἂν γε δήπου ὡς ἑλλάνιας πλεῖν. καὶ ἀμφότερα δὲ, τό, πάντως ἐρωτηματικόν, καὶ κατά τινα τρόπον. καὶ πῶς, καὶ ὅπως γράφονται. καὶ ὅσον. ὡς ὁ ῥυθμὸς ἀπαιτεῖ. Γροσήκει μοι τίδι, αὖ τὸ τοῦ πρέπει καὶ ἁρμόττει μοι καὶ προσήκει μοι τοῦδι, αὖ τὸ τοῦ μετέχειν μοι. ἀριστείδης ἐν τῷ πανηγυρικῷ, ἐνικίζυκε περὶ τοῦ ναοῦ. καὶ πυθοῦ τὴν Γελάμπρου προσήκει τῆς προσηγορίας. τὸ δὲ προσῆκεν, αὖ τὸ τοῦ προσήκει λαμβανόμενον, ἀπεικόνισται. ὥς ποτε καὶ τὸ ἔδει, αὖ τὸ τοῦ δεῖ. Τοὺς, ποτε σας οἱ ὕστερον, καὶ μήδους, καὶ ἀρσακίδας. καὶ ἀχαιμενίδας, λέγουσι. λιβανίους ἐν τῇ τοῦ ἰουλιανοῦ μισοπωγωνίᾳ. ὑπὸ ἀχαιμενίδου τινὸς καταγνώ

τοῦ πρόχειρον. ὃ ἀκολουθεῖ τὸ ἔπειτα. πλατύνουν γοῦν διαιρούμενος τὰς πολιτείας, τὴν μὲν, πρώτως ἔχειν φησί. τὴν δὲ, ὑστέρως. δηλόντι, ἣ μὲν προηγεῖται τῇ ποιότητι. ἡ δὲ ἕπεται. Γαρὰ πολύ. οὐμόνον αὐτὸ τοῦ καλὸ πολύ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ γοῦ ἐπ' ἔλαττον. φιλότραγος. θέατρον παρὰ πολὺ μὲν τοῦ ἀθήνησιν. ἐν ὀλίγοις δὲ τῶν παραλλήοις ἐπαινουμένων. καὶ παρὰ τῷ θεολόγῳ, ἐν τῷ δὲ γὸν μέγα μεβασίλειον. ὡὶ παφίω. παρὰ πολὺ τῆς ἀξίας. σῶφρόσιος δὲ ἐν τῷ ὑπερφαλάκρας, ὡὶ τῆς αὐτῆς σημασίας καὶ παρὰ πολὺ τοῦσαν τῆς ἀκριβείας τοῦ χήματος. Ὁ μάσος ἔχει καὶ τὸ παρὰ τοπολῦ γον. ἐπ' ἀμφότερα γὰρ καὶ τοῦ γολαμβάνεται. ὡς ὁ θεολόγος. ἐν τῷ τῆς ἠλυραμίς. μὴ παρὰ τοπολῦ τον ἔλθομεν τῆς θείας ἐσότητος. αὐτὸ τοῦ ἐπ' ἔλαττον. Πρόχημα καὶ ἢ πρόφασις, καὶ τὸ οἱονεὶ προκάλυμμα. θουκυδίδης. τὸ δὲ σάφρον γοῦ αὐ αὐδρὸ πρόχημα. σῶφρόσιος ἐν τῷ ἀγαθὸν πεποιθέναι ὡὶ κύριον ὡὶ τολμᾶν. ἢ παρὸ δίκη, πρόχημα τῆς ἀσεβείας ἐστί. ἔπι δὲ καὶ τὸ καινότομα. σοφοκλῆς ἐν ἠλέκτρα. ἐκεῖνος γὰρ ἐλθὼν εἰς τὸ κοινὸν ἑλλάδος πρόχημα. καὶ ἀριστείδης ἐν τῷ πανηγυρικῷ. τὸ τῆς ἑλλάδος πρόχημα καθαρὸς αἴρεται. ἐχρήσαν

παρὰ τοῖς παράσημοις ἐπόμπευον εὐθὺ τυχεῖρων ἐλαύνουσα. Γομὸς, ὁ προπέμπων καὶ ὁδηγῶν. εὐρισκόδης ἐν ἑκάβη. ἡμᾶς δὲ πομὸς καὶ κομιστῆρας κόρης. καὶ πόμπιμος, ὁδηγαίμων προπέμπειν καὶ ὁδηγεῖν τινά. ὡς ὁ αὐτὸς ποιητὴς ἐν φοινίσσαις. πόμπιμος ὁδαίμων. Γαροινία καὶ ἁπλῶς ὕβρις, καὶ ἐκμένης ἀχημοσύνη. καὶ αἰσχύνης. αἰσχυνηλέγοντες ὅτι τὸ ὅλον πρᾶγμα παροινία γέγονε. Γαύω, ἔπρον. πιόμαι δὲ ἐγώ. πιοῦμαι ποιῶν, οὐ ποιεῖν. τοῦ ποιεῖν δὲ, ἡ καὶ χωρὶς τῆς προσθήκης τὸ ἄρθρον παρὰ ποιηταῖς εὑρίσκεται διὰ τὴν αἰάγκην τοῦ μέτρου. ὡς ὅμηρος ἐν βατραχομυομαχίᾳ. πιοῦσόμεθα πύρις ἀρηγέμεν. Γροτέρα ὠδὶ τάξεως. Γροτεραία δὲ ὠδὶ μόνης ἡμέρας. πλάτων ἐν τῷ φαίδωνι. ἔτυχε γὰρ τῇ προτεραία τῆς δίκης. Γρῶτος, ὠδὶ πολλῶν. Γρότερος δὲ ὠδὶ δύο. καὶ τῷ μὲν πρώτῳ, ἀκόλουθός ἐστιν ὕστατος. τῷ δὲ προτέρῳ, ὕστερος. οὕτω καὶ ὠδὶ τοῦ πρώτου καὶ προτέρα· καὶ πρότερος μὲν ὠδὶ τάξεως. πρῶτος δὲ οὐ μόνον ὠδὶ ἀριθμοῦ, ἀλλὰ καὶ ὠδὶ ποιότητος. ὡς ὅταν λέγωμεν, πρῶτός ἐστι τὴν τέχνην. Σημειώσαι δὲ ὅτι ὠδὶ μὲν ἀριθμοῦ, πρῶτος μόνον ὄνομα εὕρηται. οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἐπίρρημα πρώτως, ἀλλ' αὐτῷ

ἐν ὠιδῇ τῇ τῶν ἑρώτων· οἱ μὲν χαμαὶ ἐρχομέ
νας καὶ αὐθεντικὰς τὰς ἀρχὰς ἔχοντες· τί οὖν πρ
γνιξ, καὶ ταῖς ὠιδαῖς τῶν ἰδακρύων ἐγχεῖς·
Γλωβὺς οἱ ὕστερον λέγουσιν ἀδοκίμως οἱ δὲ ἀπὶ
κοὶ καὶ ἀφελῆς· πλωτὸς δὲ, ὁ ἄπρος καὶ ὑβρισμέ
νος, ἐκμεταφορᾶς τῶν ἀγγείων τῶν διχομένων τὰ
τῶν πλωτομένων ἐυσταύματα· ἀριστοφανὴς ἐν
πλούτῳ· πλωτὸν μὲ ποιεῖν ἐν χοιρίοις αὐδράσι·
Γιαίνει λέγε, μὴ σπλαίνει· οὐ γὰρ ἐμπορικόν· Γομ
φοὶ, ἢ ἐν ταῖς τῶν θεῶν πανηγύρεσι πρόοδος· καὶ
πομπεῖα, τὰ θυμιατήρια· οἷς ἐχρῶντο ἐν ταῖς
πομπαῖς· καὶ αἰχορνίβεις· ὡς θουκυδίδης· πομ
φοὶ καὶ ἡμέραι τὴν νίκην ἐν θριάμβοις πρόοδος· σαυέ
σιος ἐν ὠιδῇ τῇ ἐπιμελάσοι δῶρον ἴσσον ἀ
κροφυέσταν· καὶ ὅταν καλῶ τὴς ὠιδὴ τῷ λυδικῷ
προσαιῶ πομφὴν ὠιδὴ νίκιον· Γομφεία δὲ καὶ
ἡ ὕβρις· ὡς δημοσθένης· τῆς δὲ πομπείας ταύ
της ὕστερον· φανήσεται δὲ ἀπὸ τοῦ τὰς πομφοῦ
ντας χρῆσθαι πρὸς ἀηδίλους σκώμασι· καὶ πομ
φολύξ, ὁ ὑβρίζω· πομπεία καὶ ὁμέραι χαρίεις καὶ
ὡραϊσμοῦ θεατρισμός· σαυέσιος ἐν τῷ ὑποφα
λακρᾶς· θέα τὰ χαρίεντα καὶ τὴν πομπείαν τῆς φυ
σεως· καὶ πομπεῖον τὸ δημόσια προέρχομαι· ὁ αὐ
τὸς ἐν ὠιδῇ τῇ τρίτῃ μὲν ἡν αὐχίνα κλμῶν· ἃ

πάε. λδχιανός ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἀληθινῶν. νῦν μὲν οὖν τὸ μόνον τοῦ ἑλλεβόρου. Παρασίτης καὶ ὁ ἐν δημοσίᾳ συμμύσης ἐν τῷ πρυτανείῳ ἀπικρί. οὐμόνον ὁ ἐν ταῖς τῶν πλουσίων πρα πίζαις παρατρεφόμενος κόλακας. Προσω πεῖα, τὰ ὑπὸ τῶν ὑποκριτῶν ὑπιτιθέμενα τοῖς προ σώποις. λέγεται δὲ ταῦτα καὶ πρόσωπα. Ρύξ ἐναντίεται λέγε, ἢ μὴ πυκτικῶς. σπουδαῖος ἐν ὠδῆ σολῇ, τὸ πολλαὶ καὶ βαθεῖαι ἡδοναὶ τοῖς ἰσχνοῖσιν. ὥς περ πυὸς ἐν δορκάσι. Παλίμβολος. οὐκ ἀηδοπρόσω πος. ποιητικὸν γάρ. Παρήλλαξα, οὐμόνον ὁ ἐναλ λάξας τι, ἀλλὰ καὶ ὁ παρῆλθον. σπουδαῖος ἐν τῇ λυ σάντες ἐκ βακχιδείου ὠδῆσολῇ. τὸν φάριον μύρμη καὶ παρηλλαξάμην. Οὐμόνον, πολιτεύομαι, ἀλλὰ καὶ πολιτεύω. θουκυδίδης. κακῶς ἔσται σοφῶ αὐτοὺς καὶ τοῖς συμμάχοις ἐπολίτευσαν. πολιτευ τὴς δὲ οὐκέτι, ἀλλὰ δημαγωγός. ἔστι δὲ καὶ πολιτεύ ομαι τὸ μάχομαι. δημοσθένης. πρότερον μὲν γὰρ ἀστεφόρετε κατὰ συμμορίας. νῦν δὲ πολιτεύεσθε κατὰ συμμορίας. καὶ σπουδαῖος ἐν ὠδῆσολῇ τῇ αὖ γράφομαί σοι φιλίας ἀδικουμένης. ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνος, οὐδ' ἐμοὶ δοκοῦν ἐπολιτεύετο, κατὰ σα βατίου τῶ μακαρίτη φάω. Ροληθμαι, τὸ δυσ φορᾶ καὶ μεθ' ὑγιοπαθήσεως ἰκετεύω. σπουδαῖος

ἀττικόν· περιττός, κοινόν· πλαῦρος καὶ ἰον, ἢ πλαίη· ὡς αἵ τε πολλαὶ καὶ ἰσοκράτης· ὃς φυγαδικοὺς πλαίους· παραφρονῶ, καὶ μαίνομαι, καὶ μαίνομαι καὶ παραφρονῶ ἁπλῶς· ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ· δοῦλον φρεσὶ θαι παραφρονοῦντος διανοήσει. Οὐμόνον, πᾶς ὅστις οὖν, ἀπὸ καὶ πᾶς τις ὅστις οὖν ῥηθήσεται ἐκ παραλήλου· παιδίσκην καὶ τὴν ἐλευθέραν, καὶ τὴν δούλην ἀττικοί· ὡσαύτως καὶ παιδισκάριον λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τῆς λάλου μελέτης· τὸ αὖθις παιδισκαρίων· ὡὴ μόνης δὲ τῆς δούλης, οἱ ἄλλοι ἕλληνες χρῶνται τῇ παιδίσκῃ· ὡσαύτως παιδάριον, καὶ τὸ θυγάτριον ἀττικοί· μόνον δὲ τὸ ἄρρεν ἕλληνες· παύσομαι, οὐδεὶς τῶν ἀττικῶν· ἐκάστοτε δέ· παραλήξω μαι δέ, ἢ παύσω· παυοικὶ, οὐδεὶς τῶν δοκίμων· παυοικεσία δέ· λιβάνιος· ἐρῶσσο παυοικεσία· δουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ· παυοικεσία ὠνόμε νόι τε καὶ οἰκήσαντες· γόρκους ἀττικοὶ λέγουσι, οἷς κύρτους ἕλληνες· προσευχὴς ἐνόμιζον, ἄμει νον, ἢ ἐνέυχον· πεντετηρὶς, καὶ πενταμηνον, ἀττικοί· ἀριστείδης ἐν τῷ πανα θηναϊκῷ· εἰς τὴν αὐθοῦσαν πεντετηρίδα· ὡσαύτως ἔχει καὶ τὸ πενταέτιον· καὶ πενταέτιον· γίομαι καὶ πιόμην· καὶ πίθι, ἢ πιοῦμαι, καὶ πιοὐμην καὶ

βδκυδίδης ἐν τῇ ἕκτῃ. πειραθεὶς δὲ ὁ ἁρμόδιος
ἐπὶ ὑπαρχοντ τ πειστράτου καὶ οὐ πφθείς. καὶ
πείρασις ἢ σύνδυσις. ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ. ἀ
παρενβέντα τὴν πείρασιν. Γέπαμαι, οὐδεὶς
τῶν ἐμπόρων ἔπεσεν. ἀλλὰ πέπομαι. Γλινδίον οὐ
δεὶς ἀπεικίζων ἔπεν, ἀλλὰ πλαίσιον. ἀριστείδης
ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας ταῖς πόλεσιν. αὐτὸ γὰρ
ἐν πλαισίῳ. Γαρασημαίνομαι. καὶ ὠθισφραγί
ζομαι, τὸ σφραγίδα ὠθιτίθημι, καὶ ἀσφαλίζο
μαι. ἔστι δὲ καλλιον τὸ ὠθισημαίνομαι τοῦ ὠθισφρα
γίζομαι. Γαρίσταται ἀ πολὺς, αὐτὶ τοῦ πλησίον
ἵσταται. καὶ παρίσταται, αὐτὶ τοῦ ὡς δοῦλος ἵστα
ται. παρίσταται, καὶ αὐτὶ τοῦ συμβαίνει καὶ ἔ
πεστι. ὡς τὸ παρίσταταί μοι θαρρεῖν τι καὶ
δι διέναι παρ' ἀριστείδη ἐν τῇ πρὸς τὸν βασιλέως
ὠθιστολῇ. Γαράδειγμα ὠθὶ ἐμψύχου. παραβο
λὴ ὠθὶ ἀψύχου. Γροβολὴ, καὶ αὐτὰ τὰ ἀπαρχῆς
ἄχρι πέλας, ὡς ἑρμογένης φησί. καὶ ἡ κοινὴ τῶν ἀ
σεβούντων ἐν τοῖς διονυσίοις κατηγορία. κοινὴ
χρήσεως ἢ καὶ ἡ περὶ παύσης δίκης κατηγορία. ὡς
αἰσχίνης. δημοσίᾳ προβολὰς ποιούμενος. Γρα
τήριον, οὐ πρατήριον. Γρᾶσις δὲ, οὐ πώλησις.
λιβανίος ἐν ὠθιστολῇ. ὁρᾷς με μαχόμενον περὶ τῆς
πράσεως καὶ τῆς τῶν ἐμπόρων φυγῆς. Γράυδες,

βαίνειν τῇ τιμῇ. Ῥύραυνος, καὶ ῥύραυτος, τὸ ῥοφιτεῖον μόνον τοῖς λύχνοις ξωύφιον. Προνομεύειν, τὸ καθαπρέχειν καὶ σκυλεύειν. ἡ προνομία ἢ σκύλευσις. οὐχ οὕτω δὲ οὔτε τὸ προνομεύειν, οὔτε ἡ προνομία παρὰ ἑλλησιν· ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο, λεηλατεῖσθαι καὶ καθαρπάζειν. ἡ καθαρπαμή· τὰ δὲ πράγματα, λεῖα, καὶ σκύλα τοῖς θηκτοῖς. καὶ λάφυρα. λαφυραγωγὰ δὲ καὶ λαφυραγωγία, ἀδόκιμα. Πεπολέμωται, καὶ ἐκπεπολέμωται, ὅταν ἐχθραν προσχεῖς τινι, ἡ πολέμιος θυμός. ὄζει πολέμου δὲ, ὁ πολεμίου τινὰ ἐπίρρωσιν ποιήσας. πεπολέμηται δὲ ὁ πολεμιθείς. Πυθμὴν οἱ πλείονες, ἀφιστοπέλης δὲ μόνος, πλυμῶνα. ἡ πολλαχοῦ. Πάρδω, ὡς ὠδὶ τὸ πλυνῶ σῶ νδῶ αὐτὰ πικῶς ἔσω τὰ σόμβον. δύρκταυ δὲ αὐτὸ τὸ δοκιμάζω, αὐτὰ πικῶς καὶ αὐτό. ὡς παρὰ τῷ θεολόγῳ, ἐν τοῖς νόμοις μέγαν βασίλειον ὠδὶ τὰ φίσαν τινὰ πειρᾶσθαι δεῖ τῶν ἀγνοουμένων. καὶ πρὸς γνῶσιν παρὰ θύκυδίδῃ, αὐτὸ τοῦτο ἀποπειραστέον μαι. ὡς τὸ, πειράσαντες τοῦ χωρίου. καὶ αὐτὸ τοῦτο δοκιμάζω δὲ, παρ' αὐτοῖς πολλάκις εὑρίσκεται. Πειρῶμαι δὲ, ὠδὶ τὸ πλυνῶ μὲν τὸ ἀποπειραστέον ποιοῦμαι. ἄπαξ καὶ τὸ σῶνδῶ. ὡς παρὰ πινδάρῳ. ἀμφότερα γνῶσιν καὶ πειρῶμαι τὸ σῶνδῶμαι.

Παροψίδα τὴν πρὸ μάζαις καὶ τὸ ὄψον ἀττικοί. ἀδὴ δὲ κύλικος, ἢ πρυβλίου μὴ λέγε ὡς τινες. Πρωὶ καὶ ὀψέ· οὐ πρωΐας, καὶ ὀψίας. πλάτων ἐν φαίδωνι αὐτεώγετο γὰρ οὐ πρωΐ. ἔστι δὲ πρωΐ, καὶ αὐτὶ τοῦ πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ. θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ· πρωΐ ἐσβαλόντες, καὶ τοῦ σίτου ἔτι χλωροῦ ὄντος, ἐπανήιζον τροφῆς χάριν πολλοῖς. Καὶ παραιροῦμαι, καὶ ἀφαιροῦμαι· ἀφαίρεσις δὲ μόνον, οὐ παραίρεσις. Παραιροῦμαι, τὸ ἀφίημι. ὡς τὸ παρητήσατο τὴν ἀρχήν. καὶ παραιροῦμαι, τὸ ἀπολύω καὶ ἐλευθεροῦ. ὡς τὸ, παραιροῦμαι σε μέμφεως· παραιροῦμαι τὸ ἀπαιτέμπω· ὡς τὸ παραιροῦμαι σε τῆς οἰκίας. παραιροῦμαι, τὸ συγγνώμην αὐτῷ· καὶ τὸ ἀπολογοῦμαι· ἀριστείδης ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν ποταμῶν. παραιτεῖσθαι μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως δεῖ περὶ τῶν αὐτῶν πολλάκις· καὶ παραίτησις, ἡ συγγνώμη· αἴτησις, καὶ ἀπολογία. Τὸ πόθεν, ἐνίοτε μὲν ἐστὶν ἐρωτηματικὸν, καὶ λαμβάνεται αὐτὶ τοῦ, ἀπὸ ποίου τόπου· ἢ ἀπὸ ποίας αἰτίας. ἐνίοτε καὶ ἀποφθηματικόν· ὅπερ καὶ αὐτὶ τοῦ οὐδαμῶς. ὡς παρ' ὁμηρίδῃ ἐν ἐκάβῃ· ὡς μὲν ἀξίαν πόθεν. καὶ Πρόσπρεπε, καὶ πρόσπρεπτο. Παρώκισμαι αὐτοῖς, οὐ παρῳκίσθην. Πλεοπλιάζειν, τὸ ὑπὲρ

ὠθισμόν· ὀθίγων ἀναγκαῖς, ἀσωλωύει τῆς προσ-
ωπῆς· μίασμα δὲ οἱ ἐπιχώριοι γράφουσι καὶ οὐ πρὸ
σωπή· ὁ δὲ μολυσμός, κοινόν· ὃ καὶ σώφρονος
τοῦτο λέγει παρὰ τὴν αὐτὴν ὠθισμόν· ὁ γὰρ μολυ
σμὸς, διαβόητος γίνεται· Γράττω, πράξω τὸ
πρᾶγμα, ἔπραξα, καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν χρόνοι, μετὰ μὲν
τῆς τοῦ δῦ ἢ κακῆς προσθήκης, ἢ τοῦ βέλτιον· ἢ
τοῦ χεῖρον ἢ τοιούτου τινὸς αὖ ου, πάθος δηλοῦ
σι· χωρὶς δὲ προσθήκης ἐνέργειαν· ὁ δὲ πρᾶ
γα καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ χρόνοι, ἢ μετὰ προσθήκης ἀεὶ
πάθος ἐμφαίνουσι· Γεπηγώς, καὶ αὖτὶ τοῦ πη-
ξας, καὶ αὖτὶ τοῦ πηγείς· ἔστι δὲ ὁ μὲν ποιητικὸν,
ὡς τὸ ἀεὶ κύδι πηγῶ πεπηγώς, παρ' Ὁμήρῳ· ὁ δὲ
αὖτὶ τοῦ πήξας, λογογραφικόν· Γτηνόν λέγε·
ὁ δὲ τετηνὸν ἀδόκιμον· Γηχέων, οὐ σηχῶν·
Γλεῶν, καὶ κατάπλεων, δοκιμώτερον ἢ πλῆρες·
Γλεῖν ἢ μύριοι, ἀντὶ πικώτερον ἢ πλείους ἢ μύριοι·
Ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ· ἀσωτία τις σόμβοί γε,
πλεῖν ἢ μύριοι· Καὶ πλημμελεῖν· καὶ ὀξυβρίζειν
ἔρεις· λαμβάνεται δὲ τὸ ὀξυβρίζειν, καὶ ὡὶ πλημ
μυροῦντος ποταμοῦ, καὶ τὰ γλυκαινόντα παρὰ σύ
ροντος· Γισθύω καὶ τετροιβα· καὶ θαρρῶ καὶ θαρσῶ·
καὶ θαρρῶς καὶ θάρσος· πεπείθησις ἢ οὐκέτι, ἀντὶ
τοῦ πίστις καὶ πεποιθέναι· Γροτέλεια, οὐ προμήνυσις·

καὶ αὖθις ἐν τῇ αὐτῇ. παρεσκευάζοντο δὲ καὶ ὅπλα εἰς γέφυρας. Οἰκέται οὐμόνον οἱ δοῦλοι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ γυνὴ καὶ τέκνα. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ὀγδόῃ ἦν κομίσας τοὺς οἰκέτας οἱ κεῖ ἐκεῖνη. ὥστε προδέξαιμον τοὺς λόγους τοὺν πάνιον, κομίσαι τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα. Τὸ οὐκ αἰ, ἀεὶ ἰδὶ δύκπικοῦ πίθεται. οὐδὲ προτεῖ ἰδὶ ὑποτακτικοῦ ὅιον, τὸ τοῦ σοφοκλέους. οὐκ αἰ πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν· τὸ δὲ ὅς τις, κεῖ τις κεῖ πιμβάλου αἰ πιθέμενα, κὶ ἰδὶ δύκτικοῦ πίθεται· ἀριστείδης ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας ῥόδιον, ἄμφω δῆλα ποιεῖ. λέγων· οἶμαι δὲ ἅπαντας αἰ ὑμᾶς συμφῆσαι ὥς περ τῶν ἐν δικαστηρίῳ λόγων, τούτους ἀληθεστάτους ἡγεῖσθε, ὧν αἰ πλεῖστοι καὶ γνωριμώτατοι μάρτυρες εἶεν, οὕτως αἰ κὶ τὰ ἐς συμβολὴν ἥκοντ' εἰς αἰ πλεῖστοι κὶ πρόδηλότατοι μάρτυρες ὦσι, τούτοις μάλιστα χρῆναι πιστεύειν.

Τέλος, τοῦ ὁ στοιχείου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ.

αῖσαι ἀπλοῖ, οὐχὶ πλοῦξαι. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. βούλομαι χρόνῳ πρός με παῖσαι. Γεροτροπὶ ὁμολυσμός. σιωπῶσης ἐν

τὴς, ἡ ὁμιλητικός· φιλόγραπτος, ἐν τῷ ἀπολλωνίου βίῳ· νόμον τοῦ γονοῖ ὁμιλητικοὶ ἦν οὖν τε, καὶ ἐπίμονον αὐτὸν ὡς ἐκ δίκης ἥκειν τα· Ὄψις καὶ ὁ ὀφθαλμός, καὶ αὐτὴ θεωρία· φιλόγραφος· τὰς ὄψεις ἀνακοπείς· Ὀψοποιός, ἡ ὀψοποικός· καὶ ὀψοποικὸν πρᾶγμα· καὶ ὀψοποιία· καὶ ὀψοποικὴ καλλίον, ἢ ὀψοποικὴ· πάντων ἐν γορ γία· ἐν δὲ τῇ ἡ ὀψοποικὴ· δοκεῖ μὲν εἶναι πίχνη· καὶ αὖθις ἐν τῷ αὐτῷ ἀκριβῶν ὄντων τῶν πίαπρικῶν, καὶ ὑγιεινῶν, καὶ ὀψοποικῶν· ὃ μὲν ἐγὼ φημὶ τὴν ἐμπορικὴν εἶναι, ἀκίνκας αὐτὴ φοφον ὀψοποιίας ἐν ψυχῇ, ὡς ἐκεῖνο ἐν σώματι Οὐμόνον οὐδὲ ἰς, καὶ μηδὲ ἰς, ἀλλὰ καὶ οὐδένες, καὶ μηδένες· καὶ ὧδε τῶν ἀλλων τῶσεων τῶν πιθυητικῶν ἀττικοὶ λέγουσι· Τὸ οὐδαμοῖ δὲ, καὶ μηδαμοῖ, ἡρόδοτος ὡς ἰωνικὸν, ἐν τῇ ἕκτῃ· ἐβουλεύσαντο δὲ αὐτοῦ μαθοῦναι μηδαμοῖσιν ἀλλοισιν ἰώνων· οὐδ' ἐδυνήθησαν δὲ οὐδαμοὶ μαθεῖν· Ὅμοιον τῷ δεῖνι, καὶ ὅμοιον τοῦ δεῖνος· ὁ αὐτὸς ἐν τῇ πρίτῃ· ἔστι δὲ καὶ ταῦτα ὅμοια τοῦ ἠφαίστου· ὡσαύτως καὶ ἴσον τῷ δεῖνι· καὶ ἴσον τοῦ δεῖνος·

Ὄγμα, οὐ μόνον τὰ κοινῶς ἅρματα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἁπλᾶς ἑτέραν τινὰ καλλισκευὴν σὺν πλουντα· ἡρόδοτος ἐν τῇ ὀγδόῃ· καὶ ὑποθετῶν ὄγμον τοῦ πόνου·

ἐν μονωδίᾳ τῇ ὠδῇ σμύρνη· καὶ ὁ πῦρ δι' ἀτμοῦ ἡ-
ὠδὴ κινήσεως· ὡς τῷ πᾶβδ. παρ' ὀλίγα ᾠδὴ ἐν ἑ
καβδ. ὁ δὲ πρῦ, ὠδὴ στάσεως, ὡς παρ' ὀμύρ-
νου λιθροκιὼν λίπες ἔκρα. καὶ πρύγης μο
νοβδ, παρ' ἀριστερὰ ἐν τῇ ὠδῇ σμύρνη μονωδία.
Ὀρθάλωτον μὲν ἔπος βάρβαρον γάρ, ἀνὴ ἐν ὄρθ
παιωνώμενον· ὀρθάλωτον οὐ τὸ παιωνώμενον δι
λοῖ, ἀλλὰ τὸ κρατηθέν, ὡς ἔχθ καὶ τὸ θρυαλωτον.
Οἷα ἐκ καὶ τὸ ἄκρον τοῦ πτδαλίου, καὶ ὅλον τὸ
πτδάλιον. Ὡς πρὸ τῶτοι, οὕτω καὶ οὐ πιί· ὡς
τὸ τρισμύριοιδ οὐ πιί παρ' ἀριστερὰ ἐν τῶν αὖ
θροφόνων ἀποκωλάσι πρόπον. Ὡ σαύτως καὶ
ὠδὴ θλυκοῦ ἐ οὐδὲ πέρυ. Ὀφθαλμιᾶ, ὁ τὸ τις
ὀφθαλμοὺς νοσῶ· ἀριστοφάνης ἐν βατράχις·
ἀνὴ ἐ τυχον ὀφθαλμιᾶν· καὶ ὀφθαλμία, ἡ τοιαύ
την νόσος· σὺ ἱστὶς ἐν ᾠδῇ φολῇ τῇ πᾶς δοκεῖ πεδ'
ἐμοῦ μαι τὴν καρδίαν. ὅτι δ' ἐνῆπτι ἡ πρὸ α δι νῆς
ὀφθαλμίας παλαιᾶς. ἔστι δὲ καὶ ὀφθαλμιᾶν, τὸ
ἀδίκοις ὀφθαλμοῖς γυναῖκα ὁρᾶν· ὁ γὰρ τοιοῦτος,
οὐκ ἐν τῷ καθεστηκότι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχει, ἀνὴ
οἷον νοσοῦντας ὑπ' ἔρωτος. Οἰμώζω. καὶ οἰμώτ
τω· ἀριστοφάνης ἐν ηὐτῷ τῷ· οἴμωζ' ἄρα σύ· λιβανί
ος ἐν τῷ πρὸ τῆς ἑαυτοῦ τύχης· οἰμώττουσι δὲ
τοῖς ὧδε πεπραγμένοις. Ὁμιλητὴς ὁ μαθη

μελέτης, τῆς ἔχων τὴς γυναῖκα καὶ ὧν ἐπὶ τὰ πρὶ
ἀπεδήμησε. διὸ ὁ ἐφορμοῦν θόρυβος ἀδύσωπ. ἄγειν,
ὁ ἐπὶ τὸ δύμνον. Ὁ μόρος ἰδιοτικίας καὶ χωρίσ-
αὐτὸ διὸ οὐκ ἐρᾶς. Ὁ μόπτιχνος. οὐσιῶν πτιχνος.
Οἰκόπτιλ, οὐκ οἰκοτραφής. Ὁ πασσοῦν ἔλλη
νες ἁπλῶς. ὁ πριοῦν διὸ ὁ πως πιοῦν, ὁ ὁ πιπι
οῦν, ἀπτικοί. Ὁ δίνα, ἰδιοτρίπυ πρεσβύτευ μό
νον λαμβάνεται, ὁ ἰδιοτριῶν ἡμῶν. δημοθέ
νης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου. ὁ δεῖνα τὸν δίνος γὰρ
δίνα εἰσήγγελε. καὶ παρὰ τῷ θεολόγῳ. εἰγὼ τὸν δεῖ
νος, καὶ ἡ δεῖνα μοι μήτηρ. φιλόστρατος ἐν τῷ τοῦ
ἀπολλωνίου βίῳ. τὸ δεῖνα γιγνομένη, καὶ τὸ δίνα
αὖ. Τὸ οὖν καὶ τὸ δή, καὶ μόνα καθ' ἑαυτὰ πίπτεται,
καὶ ὁμοῦ ἐκ παρακαινήλου. θατέρου τούτων ἢ ἡγε
μόνου, ἢ ἑπομένου. οἷον, ὅτα γοῦν δὴ γέγονε. καὶ
ὅσα δὴ οἶδα γέγονε. Ὁ πῦ, καὶ ὅπη, διὰ τοῦ ἡ. ἰδιο
τάσεως τίθεται. οἷον, ὅπη δύρίσκομαι, καὶ ὅπου
οἰκῶ. Ὁ πῇ διὰ τοῦ ὁ. καὶ ἰ, ἰδιοκινήσεως. οἷον
ὅπῃ ἴρχομαι. Πῇ δὲ τοῦ πῦ, καὶ πῇ διὰ τοῦ ἡ.
πῦ τὸ πον δηλοῦντος. σημαίνει γὰρ καὶ τὸ πῶς
καὶ τὸ πῇ διὰ διφθόγγου, οὕτω φρόνει. τὸ μὲν γὰρ
ἰδιοκινήσεως, ὡς τὸ πῇ ἔβη αἱδρομάχη παρὰ μή
ρῳ ἐν ζ'. ἰλιάδος. καὶ πεῖ πῆς αὖ φύγοι, παρ' δύρο
πάδι ἐν ὀρέστῃ. καὶ πῶ γῆς ἔδυτι, παρ' ἀριστεί δη,

ματος χρονικοῦ. οἷον ὀψὲ τῆς ἡμέρας. χωρὶς δὲ προσθήκης, αὐτὶ τοῦ ἑσπέρας καθαρῶς παρ' ἀθου κυδίδη. οἷον, καὶ ἡμεῖς μάχης ἐπλεύσαμεν ὀψέ. Ὀρῶν, οὐκ ὀρέων. Οὐμόνον. ὅσον οὔπω παρεσκευάμεθα, ἀλλὰ καὶ ὅσον οὐ παρῆσαν. ὡς ὁ αὐτὸς θουκυδίδης. ἀγγέλλεται αὐτοῖς, τὰς ἐκ Σικελίας ναῦς νήσους ναῦς, ὅσον οὐ παρεῖναι. Ἐξοστρακίζομαι, καὶ ὀστρακίζομαι. ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ. ἔτυχε γὰρ ὀστρακισμὸς. καὶ ἔχω διαταν ἐν ἄργει. καὶ ἐν τῇ ἕκτῃ. μοχθηρὸν ἀνθρωπον ὀστρακισμένον. ἐγίνετο δὲ ὁ ὀστρακισμὸς, οὐκ ἐπὶ τοῖς τυχοῦσιν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐνδόξων, καὶ μεγάλης δυνάμεως. παρέχει μὲν οὖν καὶ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν ὀστράκων, ἐν οἷς γράφοντες ἐδίδοσαν τὰς καταδίκας τοῖς ὑπερβύνοις. Ὁρμίζω, τὸ ἐλλιμενίζω. καὶ ὁρμέω ὁρμᾷ. θουκυδίδης πολλαχοῦ. δυρραχίδης ἐν ἑκαβῃ. ἀκταῖσιν ὁρμεῖ. ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. τοῖς αἰγιαλοῖς ἐφορμοῦντων. καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ. ἐπὶ δυσὶν ὁρμεῖν ἔδοξαν οἱ ἕλληνες. ἐν πυθοῖ δοκεῖ παρῆχαι καὶ τὸ ὑφορμᾷ ἥγουν ὑπὸ τὸ ὄρος. ἐκμεθαφορᾶς τῶν ὑπὸ τοῖς ὄρεσι κρυπτομένων πετρῶν, καὶ ὑποπτῶν οὐσῶν τοῖς καταίρουσιν. σαφὲς ἐν τῷ λύσαντες ἐκβαίνομεν ἐπὶ τὴν ἀκτήν. καὶ ὑφόρμισις ἐλάττων. καὶ λιβάνιος ἐν προθεωρίᾳ

οὔτις, καὶ μήτις, ὡδὶ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ. καὶ οὔ
τι καὶ μήτι, ὡδὶ οὐδετέρου. Γίνεται μήν τισι καὶ οὐ
δ' αὖ εἷς, καὶ μηδ' αὖ εἷς. δοκιμώτερον λέγειν, οὐ
δεὶς αὖ ἢ μηδεὶς αὖ. ἀφιστάμενος ἐν πολλοῖς. οὐ
δ' αὖ εἷς ἐπθύσειεν. ὥστε οὕτως, καὶ μὰ αὖ ἕνα.
μηδένα τῶν αὖ τῶν. καὶ εἷς αὖ οὐδεὶς τῶν ἀπαξ
τῶν. ἢ μηδένα τῶν ἅπαξ τῶν. καὶ μηδεὶς τῶν
παξ τῶν. ὁ αὐτὸ δὲ καὶ ὡδὶ οὐδετέρου. Τὸ οὕτως
ἐπαγομένου μὲν φωνήεντος, μετὰ τοῦ σ'. ἐκφέρε
ται. οἷον, οὕτως ἔχω δόξης. ἐπαγομένου δὲ συμ
φώνου, χωρὶς τοῦ σ'. οἷον, γέγονεν οὕτω ταῦτα.
ἃ δὲ σύρηται καὶ ἐπαγομένῳ συμφώνου μετὰ τοῦ σ'.
ἁμαρτήματα τῶν γραφέων ἐστίν. Γίνεται δὲ ὅπ. ἐὰν μετὰ τοῦ οὕτω τι, ἢ δή, ἢ δήτι θήσῃς,
ὡραϊσμὸν ἐργάσῃ τοῦ λόγου. φιλόστοργος. οὕ
τω τι ἔμπνους. λιβανωτὸς. οὕτω δή καμόντας ἔχων.
σωτὴσιος ἐν τῷ ὑπὲρ Φαλαίκρας. οὕτω δή τι
λαμπρόν. Τὸ οὔπω, αἰσυρεῖ τὸ ἀνεστός, καὶ τὸ
παρελθός, καὶ ἐπαγγέλλεται τὸ μέλλον. οἷον, οὔ
πω ἔστι καιρός. καὶ οὔπω γέγονεν. ἀλλὰ ἔσται δῆλον
ὅτι. Τὸ δὲ οὐκέτι αἰσυρεῖ τὸ μέλλον. οἷον, οὐκέτι
ἔσται καιρός. ἤγουν, ἀπὸ τοῦ νῦν οὐκ ἔσται. ἀλλὰ
παρῆλθε δηλονότι. Οὐ φέρει οὐ μόνον αὐτὸ τοῦ μό
λις, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τοῦ ἐν ὑστέρῳ, μετὰ προσθήκης οἱο-

παρὰ τοῖς παρασήμοις ἐπόμπευον εὐθὺ τυχεῖ
ρων ἐλαύνουσα. Πομπὸς, ὁ προπέμπων καὶ ὁδη
γῶν. εὐρυπύλης ἐν ἑκάβη. ἡμᾶς δὲ πομπὸς καὶ κο
μιστῆρας κόρης. καὶ πόμπιμος, ὁδοιπόρος προ
πέμπειν καὶ ὁδηγεῖν πινά. ὡς ὁ αὐτὸς ποιητὴς
ἐν φοινίσσαις. πόμπιμος ὁδαίμων. Παροινία καὶ
ἁπλῶς ὕβρις, καὶ ἡ ἐκμέθης ἀχημοσύνη. καὶ αὐ
χίνης. αἰσχύνην λέγοντες ὅτι τὸ ὅλον πρᾶγμα
παροινία γέγονε. Παύω, ἕτερον. πιώσομαι δὲ ἐ
γώ. πιοῦμαι ποιῶν, οὐ ποιεῖν. τοῦ ποιεῖν δὲ, ἡ καὶ
χωρὶς τῆς προσθήκης τὸ ἄρθρον παρὰ ποιηταῖς
εὑρίσκεται διὰ τὴν αὐάγκην τοῦ μέτρου. ὡς
ὅμηρος ἐν βατραχομυομαχίᾳ. παυσόμεθα
τούτοις ἀρηγέμεν. Πρότερα ὠδὶ τάξεως. Πρότε
ραία δὲ ὠδὶ μόνης ἡμέρας. πλάτων ἐν τῷ φαίδω
νι. ἔτυχε γὰρ τῇ προτεραίᾳ τῆς δίκης. Πρῶτος,
ὠδὶ πολλῶν. Πρότερος δὲ ὠδὶ δύο. καὶ τῷ μὲν πρώ
τῳ, ἀκόλουθός ἐστιν ὕστατος. τῷ δὲ προτέρῳ,
ὕστερος. οὕτω καὶ ὠδὶ τοῦ πρώτου καὶ προτέρα
καὶ πρότερος μὲν ὠδὶ τάξεως. πρῶτος δὲ οὐ μόνον
ὠδὶ ἀριθμοῦ, ἀλλὰ καὶ ὠδὶ ποιότητος. ὡς ὅταν λέ
γωμεν, πρῶτός ἐστι τὴν τέχνην. Σημείωσαι δὲ
ὅτι ὠδὶ μὲν ἀριθμοῦ, πρῶτος μόνον ὄνομα εὕρη
ται. οὐκέτι δὲ καὶ ἐπίρρημα πρώτως, ἀλλ' αὐτὰ ὧν.

ἐν ᾠδῇ σολῇ τῇ τῶν ἐρώτων· οἱ μὲν χαμαὶ ἐρχομένας καὶ αὐλεῶσι καὶ τὰς ἀρχὰς ἔχοντες· τί οὖν φησιν, καὶ ταῖς ᾠδῇσολαῖς τῶν ὀλκύρων ἐγχέες. Γλωβὺς οἱ ὕστερον λέγουσιν ἀδοκίμως οἱ δὲ ἀπὸ κοινὰ φασὶ. σαλιὸς δὲ, ὁ ἄπρος καὶ ὑβρισμένος, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγγείων τῶν διχυμένων τὰ τῶν πλυνομένων ἐνυδρεύματα. ἀριστοφάνης ἐν πηλεῖ. πλυνὸν μεστὸν ἐν χοεύσι ἀνδράσι. Γιαίνει λέγει, μὴ σηπεῖται. οὐ γὰρ ἐμπορικόν. Γομφὸν, ἢ ἐν ταῖς τῶν θεῶν πανηγύρεσι πρόοδος. καὶ πομπεῖα, τὰ θυμιατήρια. οἷς ἐχρῶντο ἐν ταῖς πομπαῖς. καὶ αἰχορνίβεις. ὡς Ἰουκυδίδης. πομπὴ καὶ ἡμέρα τὴν νίκην ἐν θριάμβῳ πρόοδος. σαυεί σιος ἐν ᾠδῇ σολῇ τῇ ἐπεμβατίσι δῶρον ἴωσον ἀκροφυέστατον. καὶ ὅταν καθ' ἡσυχίαν ᾠδὴ τῷ λυδικῷ προσαύῳ πομπὴν ᾠδὴν νίκιον. Γομφεία δὲ καὶ ἡ ὕβρις. ὡς δημοσθένης. τῆς δὲ πομπείας ταύτης ὕστερον. παρῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ τοὺς πομπεύοντας χρῆσθαι πρὸς ἀηδίλους σκώμασι. καὶ πομπεύω, τὸ ὑβρίζω. πομπεία καὶ ὁμοῦ χαρίεις καὶ ὡραϊσμοῦ θεατρισμός. σαυείσιος ἐν τῷ ὑποφαλακρίας. θεατὰ χαρὴν καὶ τὴν πομπείαν τῆς φύσεως. καὶ πομπεύω τὸ δημοσία προέρχομαι. ὁ αὐτὸς ἐν ᾠδῇ σολῇ τῇ τρίτῃ μὴν αὐχίνην κεφυμένω. ἄ

πάε. λθχιαιος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἀληθινῶν. νῦν μὲν οὖν τὸ μόνον τοῦ ἑλλεβόρου. Παρασίτης καὶ τὸς δημοσία σιτουμένους ἐν τῷ πρυτανείῳ ἀπικοί. οὐμόνον τὸς ἐν ταῖς τῶν πλουσίων τραπέζαις παρατρεφομένους κόλακας. Προσωπεῖα, τὰ ὑπὲρ τῶν ὑποκριτῶν ἐπιτιθέμενα πρὸς πρόσωπα. λέγεται δὲ ἰαῦτα καὶ πρόσωπα. Ρύξ ἐναντίεται λέγε, ἢ μὴ πυκτικῶς. σωτὴσιος ἐν ὑπομνολῇ, τῇ πολλὰ καὶ παθαρὰ ἡμῖν τοῖς ἱστορήσιν. ὥς παρ' αὐξ ἐν βορᾶν. Παλίμβολος. οὐκ ἀμφίβολος. ποιητικὸν γάρ. Παρήλλαξα, οὐμόνον τὸ ἐνήλλαξά τι, ἀλλὰ καὶ τὸ παρῆλθον. σωτὴσιος ἐν τῇ λυσαντες ἐκ βενδιδείου ὑπομνολῇ. τὸν φάριον μύρμηκα παρηλλάξαμεν. Οὐμόνον, πολιτεύομαι, ἀλλὰ καὶ πολιτεύω. θουκυδίδης. κακῶς ἔσται σφᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς συμμάχους ἐπολίτευσαν. πολιτευτὴς δὲ οὐκέτι, ἀλλὰ δημαγωγός. ἔστι δὲ καὶ πολιτεύομαι τὸ μάχομαι. δημοσθένης. πρὸ πρόνοιαν μὲν γὰρ ἀσεφῶς ἔτε καλῶς συμμορίας. νῦν δὲ πολιτεύεσθε καλῶς συμμορίας. καὶ σωτὴσιος ἐν ὑπομνολῇ τῇ αὐγραφομαί σοι φιλίας ἀδικουμένης. ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνος, οὐδ' ἐπὶ δικοῦν ἐπολιτεύετο, καλῶς σαββατίου τῷ μακαρίτῃ φαίω. Ρογιδμαι, τὸ δὲ φορᾶ καὶ μᾶ δ' νοπαθήσεως ἰκετεύω. σωτὴσιος

ἀττικόν· πειραιεύς, κοινόν. Γλαῦκος καινόν, ἢ πλαίνη· ὡς αἰολεῖ τε πολλαὶ καὶ ἰσοκράτης. γράφουσι δὲ καὶ φυγαδικοὺς πλαύους. Παραφρονεῖ, καὶ γράφεται μαίνεται, καὶ γράφουσι παραφαίνεται ἐν τῷ ἀγοράζω πλεῖν. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. θύλον φυλάττεσθαι παραφρονοῦντος διαπόντου. Ὀμόνους, πᾶς ὁ πίνων, ἀναγκαῖος καὶ πᾶς τις ὁ τὸν αὐτὸν ἄρτον ἐσθίων παρ' αὐτοῦ. Παιδίσκην καὶ τὴν ἐλευθέραν, καὶ τὴν δούλην ἀττικοί. ὡσαύτως καὶ παιδισκάριον λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τῆς λαΐδος μείρακα. τὸ δὲ αὖθις παιδισκάριον. ὠνὴ μόνης δὲ τῆς δούλης, οἱ ἀπλῶς ἕλληνες χρῶνται τῇ παιδίσκῃ. ὡσαύτως παιδάριον, καὶ τὸ θυγάτριον ἀττικοί. μόνον δὲ τὸ ἄρρεν ἕλληνες. Παύτοτε, οὐδεὶς τῶν ἀττικῶν. ἑκάστοτε δέ. Παραχύσομαι, ἢ παρέξομαι δέ, ἢ παρέξω. Παροικεῖ, οὐδεὶς τῶν δοκίμων. παροικεσία δέ. λιβάνιος. εἴρηται παροικεσία. δουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ. παροικεσία γοῦν τινὲς καὶ οἰκήσαντες. Γόρκους ἀττικοὶ λέγουσι, οἱ κύρτους ἕλληνες. Προσευχὴν ἐγὼ μὴν, ἄμεινον, ἢ ἐνεύξομαι. Πεντετηρὶς, καὶ πενταμηνον, ἀττικοί. ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ· εἰς τὴν οὖσαν πεντετηρίδα. ὡσαύτως ἔχει καὶ τὸ πενταέτιον. καὶ πενταέτιον. Γίομαι καὶ πόμνος. καὶ πίθι, ἢ πιοῦμαι, καὶ πιοῦμνος καὶ

Βδκυδίδης ἐν τῇ ἕκτῃ. πειραθεὶς δὲ ὁ ἁρμόδιος
ἦρ ὑπαρχου ἐπεισπράτου καὶ οὐ πεφαθεὶς. ἡ
πεῖρασις ἢ σώωδυσις. ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ. ἀ
παρεμβέντα τὴν πεῖρασιν. Γέπαμαι, οὐδεὶς
τῶν ἐμπόρων εἶπεν. ἀλλὰ πέπομαι. Γλιμβίον οὐ
δεὶς ἀπεικίζων εἶπεν, ἀλλὰ πλαύσιον. ἀφιστεώδης
ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας τοὺς πόλεσιν. αὐτέχει μὲν γὰρ
ἐν πλαυσίῳ. Γαρασημαίνομαι. καὶ ὠθισφραγί
ζομαι, τὸ σφραγίδα ὠθιτίθημι, καὶ ἀσφαλίζο
μαι. ἔστι δὲ καιήιον τὸ ὠθισημαίνομαι τοῦ ὠθισφρα
γίζομαι. Γαρίσταται ἀντὶ τοῦ πλησίον
ἔσται. ἡ παρίσταται, ἀντὶ τοῦ ὡς δοῦλος ἔσ
ται. παρίσταται, καὶ ἀντὶ τοῦ συμβαίνει καὶ ἔ
πεχεται. ὡς τὸ παρίσταί μοι θαρρεῖν τι καὶ
δὲ διέναι παρ' ἀριστείδῃ ἐν τῇ πρὸς τὴς βασιλέας
ὠθιφολῇ. Γαράδειγμα ὠθὶ ἐμφύχου. παραβο
λὴ ὠθὶ ἀφύχου. Γροβολὴ, ἡ αὐτὰ τὰ ἀπαρχῆς
ἄχρι τέλους, ὡς ἑρμοκλῆς φησί. ἡ ἢ κακὴ τῶν ἀ
σεβούντων ἐν τοῖς διονυσίοις κατηγορία. κακὴ
χρήσιμος ἢ ἡ ἢ περὶ πάσης δίκης κατηγορία. ἐς
αἰχίνης. δημοσία πρόβολας ποιούμενοι. Γω
τήριον, οὐ πρατήριον. Γράσις δὲ, οὐ πώλησις.
λιβανίος ἐν ὠθιφολῇ. ὁρᾷ σε μαχόμενον περὶ τῆς
πράσεως ἡ τῆς τῶν ἐμπόρων φυγῆς. Γράμβος,

βαήειν τῇ πμῇ· Γύραυνος, καὶ τύραωτος, τὸ
τορι πεπόμωον τοῖς λύχνοις ξωύφιον· Γροια
μδύειν, τὸ καθατρέχειν καὶ σκυλδύειν· ἡ προνο
μία ἢ σκύλδυσις· οὐχ δῦρηται δὲ οὔτε τὸ προνο
μδύειν, οὔτε ἡ προνομία τωαρὰ ἑήτορσιν· ἀηὶ αὐ
τὶ τοῦ πων, λπίζεσθαι καὶ καθασύρειν· ἡ καθο δρα
μή τὰ δὲ πράγματα, λεῖα, καὶ σκύλα τῳνθω
πικῶς· καὶ λάφυρα· λαφυραγωγὸ δὲ καὶ λαφυ
ραγωγία, ἀδόκιμα· Γεπολέμωται, καὶ ἐκ πε
πολέμωται, ὁ εἰς ἔχθραν προαχθεὶς τινὶ, ἢ πολέ
μιος ἡωόμως· ὄξε πολέμωσε δὲ, ὁ πολέμιον τινὰ
ἑαυτῷ ποιήσας· πεπολέμηται δὲ ὁ πολεμηθείς·
Γνδύμων οἱ πηεῖσοι, ἀφιστέλης δὲ μόνος, πλδύ
μων· ἡ πολλὰ χοῦ· Γφρδ, ὡς ὠδὶ τὸ πολὺ τὸ σῶν
νδύω αὐτὰ πικῶσωτα ὁσόμωον· δῦρηται δὲ αὐτὶ τοῦ
δοκιμάζω, αὐτὰ πικῶ ἡ αὐτό· ὡς τωαρὰ τῷ θεο
λόγω, ἐν τῷ εἰς τὸν μέγαν βασίλειον ἀδὶ τὰ φίω·
αηὴν τινὰ πεῖραν δὲ τῶν ἀηιστορῶν· ἡ πρὸς
ηωικὴν τωαρὰ θάκυδίδη, αὐτὶ τοῦ ἀσώτφραν τοι
οῦμαι· ὡς τὸ, πειράσαντες τοῦ χωρίου· καὶ αὐτὶ
τοῦ δοκιμάζω δὲ, τωαρ' αὐτῷ πολλαάκις δῦρίσκε
ται· Γειρδμαι δὲ, ὠδὶ τὸ πολὺ μὲν τὸ ἀσώτπειραν
τοιοῦμαι· ἄπαξ καὶ τὸ σῴνδύω· ὡς τωαρὰ τωνδά
ρῳ· ἀμφότερα ηωικῶς· ἡ πειρδμαι τὸ σῴνδύομαι·

Παροψίδα τὴν πρὸ μαζῶν ἢ τὸ ὄψον ἀττικοί. ὧδὶ δὲ κύλικος, ἢ τρυβλίου μὴ λέγειν ὡς τινες. Πρωὶ καὶ ὀψέ· οὐ πρωΐας, καὶ ὀψίας. πλατὼν ἐν φαίδωνι αἰτιώγετο γὰρ οὐ πρωΐ. ἔστι δὲ πρωΐ, καὶ αὐτὶ τοῦ πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ. βουκυδίδης ἐν τῇ πρώτῃ πρωὶ ἐσβαλόντες, καὶ τοῦ σίτου ἔτι χλωροῦ ὄντος, ἐπαυλίζοντο προφῆς τοῖς πολλοῖς. Καὶ παραιροῦμαι, καὶ ἀφαιροῦμαι· ἀφαίρεσις δὲ μόνον, οὐ παραίρεσις. Παραπροῦμαι, τὸ ἀφίημι. ὡς τὸ παρεπόμην τὴν ἀρχήν. καὶ παραιροῦμαι, τὸ ἀπολύω καὶ ἐλευθεροῦ. ὡς τὸ, παραιροῦμαί σε μέμφεως. παραιροῦμαι τὸ ἀπωθέμωω. ὡς τὸ παραιροῦμαί σε τῆς οἰκίας. παραιροῦμαι, τὸ συγγνώμην αὐτῷ. καὶ τὸ ἀπολογοῦμαι· ἀφιστεῖσθαι ἐν τῷ ὕδατι τῶν ποσάρων. παραλλάττειν θαμὰ οὐκ οἶδ' ὅπως δεῖ περὶ τῶν αὐτῶν πολλάκις. καὶ παράπτησις, ἢ συγγνώμη. αὐτησις, καὶ ἢ ἀπολογία. Τὸ πόθεν, ἐνίοτε μὲν ἐστὶν ἐρωτηματικὸν, καὶ λαμβάνεται αὐτὶ τοῦ, ἀπὸ ποίου τόπου· ἢ ἀπὸ ποίας αἰτίας. ἐνίοτε δὲ ἀπορρηματικόν. ὅπερ καὶ αὐτὶ τοῦ οὐδαμῶς. ὡς παρ' ὁμηρίδῃ ἐν ἐκάβῃ. ὡς μὰν ἀξίαν πόθεν. καὶ Προῦτρεψε, καὶ προυτρέψατο. Παρώκισμαι αττικοὶ, οὐ παρῳκίσθην. Πλεοναζειν, τὸ ὑπερ

ὠδὴ πολὺ· ὀθίγων ἐναγὴς, ἀπολαύει τῆς προπο
πῆς· μίασμα δὲ οἱ ῥήτορες γράφουσι καὶ οὐ προ
πρωπή· ὁ δὲ μολυσμὸς, κοινόν· ἀκὴ σιώπησις
τοῦτο λέγει παρὰ τὴν αὐτὴν ὠδὴ πολὺ· ὁ γὰρ μολυ
σμὸς, διαδόσιμος γίνεται· Πράττω, πράξω τὸ
πρᾶγμα, ἔπραξα, καὶ οἱ ὅλως τῶν χρόνων, μέλλ μὲν
τῆς τοῦ δὲ ἢ κακῶς προσθήκης, ἢ τοῦ βέλτιον· ἢ
τοῦ χεῖρον ἢ τινὸς τυπτόμου, πάθος δηλοῦ
σι· χωρὶς δὲ προσθήκης ἐνέργειαν· ὁ δὲ πρᾶ
γμα καὶ οἱ ὅλως αὐτοῦ χρόνοι, μετὰ προσθήκης αἰ
πάθος ἐμφαίνουσι· Πτερυγώσας, καὶ ἀπὸ τοῦ πτή
ξας, καὶ ἀπὸ τῆς πτερυγὸς· ἔστι δὲ ὁ μὲν ποιητικὸν,
ὡς ὁ αἰκύλος πτερυγῶν πτερυγὰς, παρὸ ὅμηρος· ὁ δὲ
ἀπὸ τοῦ πτήξας, λογογραφικόν· Πτηνὸν λέγε·
ὁ δὲ πετηνὸν ἀδόκιμον· Πτυχέων, οὐ πτυχῶν·
Π[illegible] καὶ κατὰ πτῶσιν, δοκιμώτερον ἢ πτύρες·
[illegible]μύριοι, ἀττικώτερον ἢ πτεῖοι ἢ μύριοι.
[illegible]ς ἐν πτύῳ· ἀπὸ τοῦ πτύσσω γέ,
[illegible]μύριοι· Καὶ πτυμελεῖν· καὶ ὀξυβρίζειν
[illegible]λαμβάνεται δὲ τὸ ὀξυβρίζειν, ἢ ὡδὶ πτυμ
[illegible]ῶν τε πτερνῶν, ἢ τὰ γλουτιοῦντα παρασύ
[illegible] καὶ πτέρνα· καὶ ἁπτῶ ἢ θαρσῶ.
[illegible] πάθησις ἢ οὐκέτι, ἀλλὰ
Π[illegible]τέλεια, οὐ προμύησις·

καὶ αὖθις ἐν τῇ αὐτῇ. παρεσκευάζοντο δὲ καὶ ὅπλα εἰς γέφυρας. Οἰκέται οὐμόνον οἱ δοῦλοι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ γυνὴ καὶ τέκνα. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ὀγδόῃ ἦν κομίσας τοὺς οἰκέτας οἱ κέη ἐκείνη· ὥστε προδιξάμενον τοὺς λόγους τὸν πάντιον, κομίσαι τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα. Τὸ οὐκ αὖ, ἀεὶ ὠδὶ δύκτικοῦ πίθεται. οὐδὲ πρεπὲς ὠδὶ ὑπερακτικοῦ εἶον, τὸ τοῦ σοφοκλέους. οὐκ αὖ πριάμην οὐδενὸς λόγου βροτόν· τὸ δὲ ὅς τις, καὶ εἴ τις καὶ εἴ τι μβὰ τοῦ αὖ πιθέμενα, καὶ ὠδὶ δύκτικοῦ πίθονται· ἀριστείδης ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας ῥᾴδιον, ἀμφοδίλα ποιεῖ λέγων· οἶμαι δὲ ἅπαντας αὖ ὑμᾶς συμφῆσαι ὥς περ τῶν ἐν δικαστηρίῳ λόγων, τούτοις ἀληθεστάτοις ἡγεῖσθε, ὧν αὖ πλεῖστοι καὶ γνωριμώτατοι μάρτυρες εἶεν, οὕτως αὖ καὶ τὰ τῆς συμβολῆς ἥκιστ' οἷς αὖ πλεῖστοι καὶ περὶ δικαιότατοι μάρτυρες ὦσι, τούτοις μάλιστα χρῆναι πιστεύειν.

Τέλος, τοῦ δ' στοιχείου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ.

ΑΙσαι ἀττικοί, οὐχὶ πᾶσαι· ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. Βούλομαι διὰ χρόνου πρός με πᾶσαι. Γεροτροπὴ ὁμολυσμός. σωσίστος ἐν

τὴς, καὶ ὁμιλητικός. φιλόγραπτος, ἐν τῷ ἀσωλλω
νίου βίω. νόμον τοῦ γονοὶ ὁμιλητικοὶ ἦν οὗτος, καὶ
ἐπίμονος αὐτοῦ ἐκ δίος ἥκουτα. Ὄψις καὶ ὁ
ὀφθαλμός, καὶ αὐτὴ θεωρία. Φιλόγραφος. τὰς
ὄψεις αἰακοπεῖς. Ὀφθαλμιὸς, καὶ ὀφθαλμικός.
καὶ ὀφθαλμικὸν πρᾶγμα. καὶ ὀφθαλμία. καὶ ὁ
φθαλμικὴ καλλίον, καὶ ὀφθαλμικὴ πάντων ἐν γὰρ
γία. ἐν δὲ καὶ ὀφθαλμικὸν δοκεῖ μὲν εἶναι πίχυ
καὶ αὖθις ἐν τῷ αὐτῷ ἀκριβῶν ὄντων τῶν πίλα
τρικῶν, καὶ ὑγιεινῶν, καὶ ὀφθαλμικῶν. ὁμὲν γὰρ
φημὶ τὴν ἐμπορικὴν εἶναι, ἀκόλουθος αὐτῇ σοφον
ὀφθαλμίας ἐν ψυχῇ, ὡς ἐκεῖνα ἐν σώματι Οὐμό
νον οὐδὶς, καὶ μηδὶς, ἀλλὰ καὶ οὐδένες, καὶ μηδέ
νες· καὶ ἀπὸ τῶν αἰόλων τῶν πυθμενικῶν
ἀττικοὶ λέγουσι. Τὸ οὐδαμοῖ δὲ, καὶ μηδαμοῖ,
πρόσθετος ὡς ἰωνικὸν, ἐν τῇ ἕκτῃ· ἐβουλήσαν
το δὲ αὐτοῦ μεταδοῦναι μηδαμοῖσιν ἀλλοισιν ἰώ
νων· οὐδ' ἐδεήθησαν δὲ οὐδαμοῖ μεταχεῖν. Ὅμοι
ον τῷ δεῖνι, καὶ ὅμοιον τοῦ δεῖνος. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ
τρίτῃ. ἔστι δὲ καὶ τῶν τὰ ὅμοια τοῦ ἀφαίρου. ἐσαύ
τως καὶ ἴσον τῷ δεῖνι. καὶ ἴσον τοῦ δεῖνος.
Ὄγμα, οὐ μόνον τὰ κοινῶς ἅρματα, ἀλλὰ καὶ
τὰ ἐς ἕτερα τινὰ καλῶς κεκλυνσθῶν πλουτα. ὁδός
δος ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ ὑποθετῶν ὄγμων τοῦ πόνου.

ἐν μονωδίᾳ τῇ ὠδῇ σμύρνη· καὶ ὁ πῆχυς διὰ τοῦ ι· ὠδὴ κινήσεως· ὡς τῷ πᾶβδ· παρ' ὀλίγα ὠδὴ ἐν ἑ κάβη. ὁ δὲ πρῦ, ὠδὴ στάσεως, ὡς παρ' ὁμήρῳ· τοῦ δ' εὐροκλύων λίτες ἔκγονα. καὶ πρὸ γῆς μονῳδῶ, παρ' ἀριστεῖδη ἐν τῇ ὠδῇ σμύρνη μονῳδία. Ὀρφάλλου μὲν ἔπηνε βάρβαρον γάρ, ἀνὴ ἐν ὄρφ πηλωώμενον· ὁ γὰρ ἀλλόγλωσσος οὐ πηλωώμενον δηλοῖ ἀλλὰ κρατηθέν, ὡς ἔχθρὸν καὶ ὀρυάλλου. Οἷα ἐκ καὶ ὁ ἄκρον τοῦ πτελαλίου, καὶ ὅλον τὸ πτελάλιον. Ὡς παρ' οὐ τωσὶ, οὔ τω καὶ οὐ πτί· ὡς ὁ τρισμύριοι οὐ πτί παρ' ἀριστεῖδη ἐν τῶν αἰδροφόνων ἀπολώλασι πρόπον. Ὡ σαύτως καὶ ὠδὶ θηλυκοῦ ἐστὶ δέρου. Ὀφθαλμιᾶ, ὁ τὸ ὀφθαλμὸς νοσῶ· ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις· ἀνὴ ἔτυχον ὀφθαλμιᾶν· καὶ ὀφθαλμία, ἡ τοιαύτη νόσος· σώφρονες ἐν ὠδῇ σολῇ, τῇ πᾶς δοκεῖ πτόλεμα τὴν καρδίαν· ὅτι δηνῆπτει καὶ παρὰ δεινῆς ὀφθαλμίας παλαίεις· ἔστι δὲ καὶ ὀφθαλμιᾶν, τὸ ἀδίκοις ὀφθαλμοῖς γυναῖκα ὁρᾶν· ὁ γὰρ τοιοῦτος, οὐκ ἐν τῷ καθεστηκότι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχει, ἀνὴ οἷον νοσοῦντας ὑπ' ἔρωτος. Οἰμώζω. καὶ οἰμώτω. ἀριστοφάνης ἐν πηλύτῳ· οἰμωζ' ἆρα σύ· λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης· οἰμώτουσι δὲ πρὸς ὧδε τὰ πεπραγμένα. Ὁ μιλητὴς ὁμαθὲ

μελέτης, τῆς ἔχων τὴς γυναῖκα καὶ ὧν ἐπὶ πατρὶ
ἀπεδήμησε. διὸ ὁ φορμοῦν θύρα πωδοῦσα. ἴλιγξ,
ὁ ἐπὶ θύμον. Ὄμορος ἰδίοικίας καὶ χωρίδ-
αι· διὸ οὐκ ἐρεῖς. Ὁμόπτυχος· οὐσιῶπτυχος.
Οἰκόπριφ, οὐκ οἰκοπραφής· Ὁπασοῦν ἔλλη
νες ἁπλῶς· ὁ πριοῦν δὲ ὁπωσπιοῦν, ἐξ ὁ πω πι
οῦν, ἁπλοῦς. Ὁδίνα, ἰδίπρίπυ προσώπου μό
νον λαμβάνεται, ἐ ἰδίτ πριῶν ἡδονῶν· δυμοθέ
νης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου· ὁ δεῖνα τ δίνος γὰρ
δίνα εἰσύγελε· ἢ παρὰ τῷ θεολόγῳ. ἐγὼ τ δεῖ
νος, καὶ ἡ δεῖνα μοι μήτηρ· φιλόστραγος ἐν τῷ τοῦ
ἀπολλωνίου βίῳ· τὸ δεῖνα γιγνόμενον, καὶ τὸ δίνα
αὖ· Τὸ οὖν καὶ τὸ δεῖνα, καὶ μόνα καθ' ἑαυτὰ τίθεται,
καὶ ὁμοῦ ἐκ τῶν ἀπλοῦ. θατέρου τούτων ἢ ἑκατέ
μόνου, ἢ ἑ πομόνου· οἷον, ὅτα γοῦν δεῖνα γέγονε· καὶ
ὅσα δεῖνα σῶν γέγονε· Ὄπου, καὶ ὅπη, διὰ τοῦτο ἰδίτ
σασιως τίθεται· οἷον, ὅπου οὐρίσκομαι, καὶ ὅπου
οἰκῶ· Ὅπροδιὰ τοῦτο· καὶ ἰ, ἰδίκινήσεως· οἷον
ὅπεἰρχομαι· Περὶ δὲ τοῦ ποῦ, καὶ πῆ διὰ τοῦτο
πῦ τὸ πον δηλοῦντος· σημαίνει γὰρ καὶ τὸ πῶς
καὶ τὸ πρὶ διὰ διφθόγγου, οὕτω φρόνει· τὸ μὲν γὰρ
ἰδίκινήσεως, ὡς τὸ πρὶ ἔβη αὐδρομάχη παρὰ δόμη
ρῶ ἐν ζ'· ἰλιάδος· καὶ πεῖ πῆς αὖ φύγοι, παρ' δύρο
πάδα ἐν ὀρέστη· καὶ πῆ γῆς ἔδυτη, παρ' ἀριστεί δη,

ματος χρονικοῦ. οἷον ὀψὲ τῆς ἡμέρας. χωρὶς δὲ προσθήκης, αὐτὴ ἑωσφόρος καθαρῶς παρ' ἀθου κυδίδη. οἷον, καὶ ἡμὲν μάχη ἐπλάτα ἕως ὀψέ. Ὀρῶν, οὐκ ὀρέων. Οὐμόνον· ὅσον οὔπω παρεσφαμεν, ἀλλὰ καὶ ὅσον οὐ παρέσμεν· ὡς ὁ αὐτὸς θουκυδίδης. ἀγγέλλεται αὐτοῖς, τὰς ἐκπεπλοφκυίας νήσους ναῦς, ὅσον οὐ παρεῖναι. Ἐξοστρακίζομαι, καὶ ὀστρακίζομαι· ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῇ δευτέρα. ἔτυχε γὰρ ὀστρακισμὸς· καὶ ἔχω δίαιταν ἐν ἄργει· καὶ ἐν τῇ ἕκτῃ· μοχθηρὸν ἀνθρωπον ὀστρακισμένον· ἐγίνετο δὲ ὁ ὀστρακισμὸς, οὐκ ἐπὶ τῷ ἰσχυρῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐνδόξων, καὶ φθόνῳ λαμπρῶν. παρήχηται δὲ καὶ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν ὀστράκων, ἐν οἷς γράφοντες ἐψήφιζον τὰς καταδίκας τοῖς ὑπευθύνοις. Ὁρμίζω, τὸ ἐλλιμενίζω· καὶ ὡρμίσω ὁρμᾷ. θουκυδίδης πολλαχοῦ. δυρικιάδης ἐν ἑκάβῃ. ἀκταῖσιν ὁρμεῖ. ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. τοῖς αἰγιαλοῖς ἐφορμοῦντων. καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ. ἐπὶ δυοῖν ὁρμεῖν ἔδοξαν οἱ ἕλληνες. ἐν πυθέᾳ δοκεῖ παρῆχθαι καὶ τὸ ὑφορμᾷ ἤγουν ὑπὸ τὴν ὁρμὴν δύομαι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑπὸ τοῖς ὄρμοις κρυπτομένων πετρῶν, καὶ ὑπὸ τῶν οὐσῶν πίς καταίρουσιν. σαφέστερον ἐν τῇ λύσαντες ἐκβαίνομεν ἐπὶ τὴν ἠῶ. καὶ ὑφόρμιος οὐκ ἔλαττον. καὶ λιβάνιος ἐν προθεωρίᾳ

οὔτις, καὶ μήτις, ὡσὶ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ. καὶ οὔτε καὶ μήτε, ὡσὶ οὐδετέρου. Γίνωσκε μήτοι ὡς οὐδ' αὖ εἷς, καὶ μηδ' αὖ εἷς. δοκιμώτερον λέγειν, οὐδεὶς αὖ & μηδεὶς αὖ. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. οὐδ' αὖ εἷς ἔπιθύσειεν. ὥσπερ οὖτος, καὶ μηδ' αὖ ἕνα. μηδένα τῶν πολλῶν. καὶ εἷς αὖ οὐδεὶς τῶν ἁπάντων. ἢ μηδένα τῶν ἁπάντων. καὶ μηδεὶς τῶν πολλῶν. ὁ αὐτὸ δὲ καὶ ὡσὶ οὐδετέρου. Τὸ οὔτως ἐπαγομένου μὲν φωνήεντος, μετὰ τοῦ σ'. ἐκφέρεται. οἷον, οὕτως ἔχω δόξης. ἐπαγομένου δὲ συμφώνου, χωρὶς τοῦ σ'. οἷον, γέγονεν οὕτω ταῦτα. ἃ δὲ εὕρηται καὶ ἐπαγομένου συμφώνου μετὰ τοῦ σ'. ἁμαρτήματα τῶν γραφέων ἐστίν. Γίνωσκε δὲ ὅτι. ἐὰν μετὰ τοῦ οὕτω τὶ, ἢ δή, ἢ δήποτε θήσῃς, ὀρθῶς μὲν ἐργάσῃ τοῦ λόγου. φιλόστοργος. οὕτω τοι ἔμπνους. λιβανίους. οὕτω δὴ καὶ ὄχων. σωτήσιος ἐν τῷ ὑπὲρ Φαλάκρας. οὕτω δὴ ποι λαμπρόν. Τὸ οὖπω, αἰωρεῖ τὸ ἀνεστός, καὶ τὸ παρεληλυθός, καὶ ἐπαγγέλλεται τὸ μέλλον. οἷον, οὖπω ἐστὶ καιρός. καὶ οὖπω γέγονεν. ἀλλὰ ἔσται δηλονότι. Τὸ δὲ οὐκέτι αἰωρεῖ τὸ μέλλον. οἷον, οὐκέτι ἔσται καιρός. ἤγουν, ἀπὸ τοῦ νῦν οὐκ ἔσται. ἀλλὰ παρῆλθε δηλονότι. Ὀφείλει μόνον αἰτὶ τοῦ μόλις, ἀλλὰ καὶ αἰτὶ τοῦ ἐν ὑστέρῳ, μετὰ προσθήκης ὀνό-

ους, ἢ τριάκοντα μιᾶς. Φασὶν οἱ ἀκριβεῖς πχν
καὶ γὰρ μέν οἶμαι, ὡδὶ ὁμολογουμένου τίθεται. γὰρ
δὲ οἴομαι, ὡδὶ ἀμφιβόλου. Ὁ μώλυβος καὶ
τοῦ δλίνος, καὶ τῷ δλίνι καὶ ἰσόξεσος ὡς αὐτάς.
Τὸ ὅς τις ἀόριστόν ἐστι. γὰρ δὲ ὅς τίς ποτε, ἀμφιβό
λως λέγω. οἷον ὅς τίς ποτε ἦν ὁ παρὰ δόσος. ἄξιον
εἶ πεν οἰκῆς, εἶ παίωθε πός. Οἰκῶ, οὐμόνον γὰρ
κατοικῶ, οἷον οἰκῶ τόνδε γὰρ τόπον. ἢ τήνδε τὴν
οἰκίαν. ἔνθα ἐν αὐτοῖς κατοικῶ. ἀλλὰ καὶ γὰρ
ὡσαυτὶ δοικῶ. αἰχίνης. γὰρ γῆ τὴν ἰδίαν οἰκίαν
κακῶς οἰκήσαντα, καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως παρὰ
πολλοῖς ἠγνόησε διαθήσειν. οἰκίζω δὲ πόρον, γὰρ
οἰκεῖσθαι ποιῶ. καὶ οἰκίζω τινὰ ἐν αὐτῷ. καὶ οἰκεῖ
ται τόπος, ἔνθα κατοικεῖται. οἰκίζεται δὲ, ἔνθα
δὲ κατοίκησιν ὀργεῖται, καὶ καλῶς κτίζεται.
Ὄζος, καὶ ὁ κλάδος. καὶ ἢ γύπου ἀρχὴ ὅθεν φύε
ται. Ὀλυμπικὸς ἀγῶνικοί. οὐκ ὀλυμπιακός.
θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ. ἦν ἐν τῷ ὀλυμπικῷ
νόμῳ λείποι κατὰ δικάσαντο αὐτῶν. καὶ αὖθις
ἐν τῇ αὐτῇ. ἐν ταῖς ὀλυμπιακαῖς ξυνοδοῖς ἐς
πέμψαι. Παρὰ πῖς λογογράφοις μὲν, οὐδὶς,
οὐδ' ὅστισοῦν. μηδὶς μηδ' ὅστισοῦν. καὶ μηδὶ μία
μηδ' ὁτισοῦν. καὶ μηδὲν, μηδ' ὁτιοῦν. οὐθὲν, οὐδετι
οῦν. καὶ μηθὲν, μηθ' ὁτιοῦν. παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς,

ἢ ἀκριβολογεῖσθαι. τὸ δὲ ἀσωτυχίζειν, τὸ τὰς ὑπερβολὰς τῶν ὀνύχων ἀφαιρεῖν σημαίνει. Οἰκίας διαστήματα ἐρεῖς, οὐχὶ ἄλεξις οἰκοδεσποτήσεις. Οὐδὲ κρούων μὲ λέγε, ἀλλ' οὐ πινοσοῦν. Οἰκοδομὴ οὐ λέγουσιν αἱ πλοκοί, ἀλλ' οἰκοδόμημα. καὶ οἰκοδομία. Οὐχρὴ κατ' ὄναρ λέγειν. ὡς πρὸ οὐδὲ καθ' ὕπαρ, ἀλλὰ ὄναρ καὶ ὕπαρ. οἷον, ὄναρ εἶδον χρυσοῦν ἅρμα. ἢ ὀξὺ ὄψεως ὀνείρου, τὸ δὲ λέγε πῆς Τὸ ὀξὺ ὠδὶ μὲν μαχαίρας καὶ ὀφθαλμῶν λεγόμενον, ἐναντίον ἔχει τὸ ἀμβλύ. ὠδὶ δὲ τὸ μετέχον ὀξύτητος ὀξώδους πρόσωπος. ἔνθα δὲ τὸ ἀρσενικὸν οὐκ ὀξὺς, ἀλλὰ ὀξώδης καὶ ὀξοίνης, ἐναντίον ἔχει τὸ γλυκύ. ὠδὶ δὲ φωνῆς, τὸ βαρύ. Τὸ δὲ ὀξέως ἐμνήσθη, καὶ ὀξέως ἀφίκετο, ἐναντίον ἔχει τὸ βραδέως. Τὸ οὐδέπω, ὠδὶ τῶν τριῶν χρόνων. τὸ δὲ Οὐδέπω πώποτε, ὠδὶ παρωχημένου μόνον. οἷον, οὐδέπω ποτὲ ἐπρίσατο λουκιανὸς ἐν τοῖς ἐναλίοις· οὐπώποτε πρωΐην εἶδον μεγαλοπρεπεστέραν εἶδον ἐν τῇ θαλάσσῃ. Ὄφλημα, τὸ εἰκαῖον δίκης κυρίως. Ὀφείλημα, τὸ εἰκαιότερον, καὶ τὸ ἀπηδὲς χρέος. ἀριστοφάνης ἐν τῷ εἰς τὸ αἰγαῖον πέλαγος· τῷ αἰγαίῳ τὸ ὄφλημα ἀποδώσομεν. καὶ Ὄφλω. καὶ ὀφλήσκω καὶ δίκην. Ὀφείλω δὲ, ὀφειλήσω, ὠφείλησα. ὠφείληκα. ὠφείλημαι. ὠφείλησμαι. ὠφείλησα. ὃς ὠφείλησεν ἐκείνῳ πολὺ

ἢ τὸ τοιοῦτον· ἢ τὴν αἴσθησιν ἡμῶν πεῖσαι, ὄρνιν εἶναι καλοῦν· ἀριστοφάνης ἐν πηγύλῳ· διὸ χρὴ γὰρ ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ· ὄρνις· καὶ πᾶν τὸ κατὰ τύχην συμβαῖνον· αἰσχύλος ἐν τοῖς ἐπὶ ἀμφιθήβαις· φθόνου σῶμα ἥκιστον ὄρνις· ὄρνιθος βροχὶς δίκαιον ἀνδρὶ τοῖσι δυσεβέσι τέρας· Οἶδα πρῶν, οὐχὶ οἶδα πρῶν· ὡσαύτως καὶ ὀξύπρων· καὶ ὠκύπρων καὶ ἀφιπρῶν· καὶ ἀνιπρῶν· πρὸ μιᾶς, οὐχὶ πρώην· Ὅσαι ἡμέραι· καὶ ὁσημέραι λέγε· ὅσαι δὲ ὧραι μίγιον· Οἷ ἔστι καλόν, ἢ οἷ δᾶς· Ὅ φῦν καλόν, ἢ ὅσιόν· Ὅ τρέα, οὐκ ὄτρεα· Οἷς ἀπικός, οὐκ ἀπίνω· Ὁ μόρξασθαι, καὶ ἀπομόξασθαι· οὐκ ἐκμάξασθαι· Καὶ ὅρος, καὶ ὅριον· Τὸ οὐκ ἐπέχει τὴν γλῶτταν, ἀλλὰ μᾶλλον τοῦ ἀθυροστομεῖ· Οἰκωνέργατης, καὶ πλίνθ· οὐκ οἰκοδόμος· Ὁ φιός· οὐκ ὀφεός· Ὁ σμὶ ἀπικόν ὀδμὴ δὲ ἰωνικόν· καὶ ξενοφῶν τοίνυν ἰωνικῶς εἶπε, ὀδμὴ λέγει· Οὐδεὶς, ἀπικόν· οὐδεὶς ἕλληνες· Ὁ παρδωνώνητορες, οἱ ἀγοραῖοι οὐ δὲ ὁ σωρώνης λέγε· ὃς καὶ βοώνης· καὶ ὀφώνης· λιβανίος ἐν τῷ τοῦ φθονεροῦ μελέτῃ· ἔσθιε ὀφώνης κάτεισιν· Ὁ νυχίζει καὶ ὄξονυχίζει ταυτόν· σωσίστος ἐν τῷ δίωνι· ἢ περὶ τὰς κατ' αὐτὸν διαγωγὰς· αἰσχίνην ἔχουν βιβλίον ὄξονυχίζειν· πίθεται δὲ ὡς πρὸς μνήμην διαιτᾶσθαι,

ρεμφάτως δέ, ὅτε αὐτὴ τοῦ ἔθους ἔμελλον πίθε-
ηρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· μὴ πιθέειν ὄφελον. Ὀξὺς
ἀπικοί· οὐκ ἀγχοῦ ὄξους· ἀφισφαίνως ἐν πού
των· ὀξὺς δὲ πᾶσα καὶ λοπαδίου. Ὀρθόω· καὶ
ὀρθρεύομαι λέγεται ὡς ἐν τῷ μίκυλος, ἢ ἀλεκτρυ
ών· ὡς ἔχεις ὀρθρεύομος· καὶ προσαιείρειν τὰ πρὸ
λα τῶν ἔργων· ἔστι δὲ ὄρθρος, ὁ πρὸ τ λυχναγοῦς
καιροῦ· ἐν ᾧ ἔπλυχνον δύνατόν τις χρῆσθαι βου
κυδίδης ἐν τῇ διὰ πέντε· τρίσαντις ἔπνυκτα,
καὶ αὐτὸ τὸ ὀρθρίορθρον. Οὐκ ὀρθρίζω, ὀρθριοῦ
μαι δέ, οὐκ ὀρθρεύσομαι ἀλλ οὐδ ὀρθριάσομαι.
Ὄρθριος· οὐκ ὀρθρινός· Ὄψιος, οὐκ ὀψινός.
Ὀρχηστρὶς, οὐκ ὀρχήστρια. Ὄμνυμι, οὐκ ὀμνύω.
Ὀφρομαχαήιον, ἢ ὀφραίνομαι· λιβανίος ἐν
τῇ μελέτῃ τοῦ φθονεροῦ. ὄφρογος τῆς δύσμοιβί
ας οἱ κόλακες. Ὀφρόμυος δὲ καὶ ὠδὶ ἐκτέτροφος
αὐτὴ τοῦ ὀφραινόμυος· καὶ ὠδὶ μέσου, αὐτὴ τοῦ
ὀφρησαίμυος· ἔστι γὰρ οὐμόσιον ὄφρα· ἀλλὰ καὶ
ὀφρέω ὀφρᾶ· οὗ ὁ δὲ δύπρος ἀόριστος ὤφρον· ὁ
μέσος, ὠφρόμην· καὶ ὀφρώμυος· ὁ δὲ ὀφρησαί
μυος· αὐαίπικον. Ὄρνιθις αἱ ἡδὲς μὲν παύτα
τὰ πετεόμυα· ἰδίως δέ, οἱ ἐς μαντείαν σῶν τε
λοῦσι τὰς ὄρνιθες· ἀφ οὗ καὶ ταῦ γε ἐς μαντείαν
ταῦτα πίνον, ὄρνιν ἔλεγον· οἷον, ταῦ ἁρμόν· ἢ παλμόν·

ὁ ξοῦγος αὐα βιβασαμὴν ὁ ὀρεικόν. Ὄχλος καὶ ὁ πλῆθος καὶ ἡ ὄχλησις· λέγε οὖν ὄχλον καὶ μὴ ὄχλησιν· ἱπρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· λιταρεοὶ δὲ αὐτῶν, καὶ ὄχλον παρεχόντων· καὶ ὀχλῶ, καὶ ἐνοχλῶ· Ὄνθος, ὠδὶ βοῶν, οὐκόπρος· ὅμηρος ἐν φ' ἰλιάδος· τὴ ῥα βοῶν κέχυτο ὄνθος ἀστικταμένων ἐρινύκων· Ὄψον, οὐ πρὸς φάγιον· Ὀψᾶ ἠρ, πρωϊπκά προν· καταύσκωπος δὲ, ἐμπορικόν· σοφοκλῆς ἐν αἴαντι· καί μοι τὶ; ὀψᾶ ἠρ αὐτὸν ἐσιδὼν· λιβανίος· ἐν τῷ εἰς κρητα πίον, καὶ κώνωπα· καθ' σκόπων πινδν κακία· Τὸ ὅπως, καὶ ἀπὶ τοῦ ἵνα, καὶ ἀπὶ τοῦ ὡς· οἷον, ὅπως ἔχεισοι τὸ σῶμα· καὶ ἀπὶ του, ἐπεί· οἷον, ὅπως δ' εἰς αὐτὸν ἥκομεν καὶ ἀπὶ τοῦ ὅς ποτ· οἷον, ὅπως ἀν ὄξειν· καὶ ἀπὶ τοῦ οὕτως· ὁ ποία χιονὸς δρυός, ὅπως τῆς δ' ἔξομαι· Ὄϊς ὁ πρόβατον· ἀριστοφάνης ἐν δλυτέρῳ τῶν ἱερῶν· διρίσκεται κἀν οἴν αὐτὸν χὶ, καὶ οἷς μονοσυλλαβῶς ὠδὶ θηλυκοῦ· Ὀμοῦμαι, οὐκ ὀμώσω· Ὄλβιος οὐ μακάριος· Ὀψὲ αἴτιον λέγε, καὶ μὴ ὀψαίτιον· Ὄφελον, ἀπὶ τοῦ εἴθε· ὅταν ἀεὶ δύκτικῶς μὲν σῶ πάσεται, ἢ παρελυληθότι· ὡς ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου· παρελληλυθότι δὲ, ὡς παρὰ τῶν θεαλόγω· ὡς ὄφελόν γε μὴ δεῖν πρεσβία· καὶ ἀπὸ

λέγε, ὡδὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισσωμένων· καὶ ξένησις, ἡ ξενοδοκία· ὡς ἡ οὐκ ὑδίδυς· ἐν τῇ ἕκτῃ· ἰδίας ξενίσεις προύμνοι· καὶ ξενία ὁ αὐτό· ὡς φίλων ἐν τῷ περὶ ἰαὸφ, τῶν δὲ τὴν ξενίαν ἢ κοινωνίαν ἀδελφῶν· καὶ ξενία, ὄνομα δίκης καὶ τὰ ξένια τῶν ἐγγράφων τὰ αὐτοὺς εἰς πολίτας ὡς ἔτυχεν· ἀριστέδης ἐν τῷ παναθαναϊκῷ· οὐκουν ξενίαν γε ἔσεσθαι τὸν λόγων καθηγεμόνα· Ξενία δὲ ἡ ξενιτεία, κοινόν· Ξαίνω, τὸ διαλύω· ὡς τὸ ξαίνω ἔριον· καὶ ξαίνω, τὸ μαστίζω· δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου· ξαίνει καθ' ὑπνον πολλάς· Ξέω, ὡδὶ ξύλων· Ξύω δὲ ὡδὶ σαρκός· ὡς καὶ ἡ ψεφοιμία· τὸν ξύοντα αὐτὸν ξύειν· Ξυλίφιον, οὐ ξυλάφιον· Γίνωσκε ὡς οἱ ἀττικοὶ τὴν σῶν πρόθεσιν ξὺν λέγοντες, τῶν σ· προσπνέασι δὲ κ· τὸ γ' κ· καὶ σ· κραβεῖν, ξ· γιὲ παν· οἷον, σῶα ωλία, ξυμωλία· συμφέρει, ξυμφέρει· καὶ ὅσα τοιαῦτα·

Τέλος, τοῦ ξ' στοιχείου·

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ο·

μόδουλος, ἀττικόν· οὐ σῶδουλος· Ὄρεις ὁ κόνξυγος· οὐχ ἑλληνικόν· σωτέσιος ἐν ὠδὶ φολῇ τῇ τρίτῃ μεθ' ἣν αἰχίνης κειμήλια· ὡδὶ

ραν. ἄγουν, κατὰ τὴν νύκτα καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν. ὁ δὲ νύκτωρ καὶ καθ' ἡμέραν, ἀττικῶς ἕλληνες. Νηρηΐς, καὶ νηρεὶς. ἀριστείδης ἐν τῷ ὡς ἀχιλέα πρεσβευτικῷ. τὰς νηρηΐδας τὰς πρὸς μητρὸς συγγενεῖς. λουκιανὸς ἐν τοῖς ἁλιεῦσι διαλόγοις. ὁ χύτος ὑμᾶν ὦ νηρεΐδες. Οὐμόνον ὀναύσταθμος, ἀλλὰ καὶ ὁ νωύσταθμον. βουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ. ναύσταθμον δὲ μᾶλλον ἦν αὐτοῖς πειρᾶν, καὶ ἀγορᾶς ἡμαλία.

Τέλος τοῦ ν'. στοιχείου.

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Ξ.

Ξυρέα ξυρᾶ, ἀττικοί. οὐξυρά ὁ ξυρᾶ. ἀριστείδης ἐν τοῖς ἀχιλεῖ. μὴ λείοντα ξυρεῖν δόξω μοι. Ξενοδόκος. οὐξενοδόχος. Ξυλισμός, ἡ τῶν ξύλων συλλογή. ὡς βουκυδίδης καὶ ἕτεροι. Ξυστήρ, οὐξύστρον. Ξένος. ξένον. καὶ φίλος φίλον. καὶ ὅσα τοιαῦτα, πλὴν τοῦ πρίαμος πριάμου. Ξένον, τὸ ἀνήνοτον καὶ τὸ θαυμαστὸν μῆκος. φιλόξενος ἐν τοῖς βίοις τοῦτο φησίν. ξένως ἔχει τῆς λέξεως. καὶ Ξενίζω, οὐμόνον τὸ ξένον ὑποδέχομαι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκπλήττω ξενίζομαί τινι, τὸ εἰς ξενίαν ὑποπίνος δέχομαι. σὺ δὲ ὡδὶ ξενοῦμαι

τὸν νῦν πεπεμμένον, σολοικισμὸν τρίτον· ὡς τὸν νῦν σοφὸς γενήσομαι. δεῖται γὰρ ἡ σοφία χρόνου. τὸν δὲ νῦν ὅσον ἀκολουθίαν σώζει πρὸ τοῦ μικροῦ χρόνου καὶ οὐ χρόνου δηλοῖ, ἀεὶ ἐπιγεγενημένου· οἷον ἐγὼ μὲν ἐβουλόμην, τὰ, καὶ τὰ ποιῆσαι. νῦν δὲ τόδε γέγονε. καὶ εἰ ποίησα τόδε. τόδε αὖ ἀπηνύσθη. νῦν δὲ οὐδὲν ὧν ἐχρῆν γέγονε ἢ γένηται. ἢ γίνεται. οὐκ ἄν εἴη γὰρ τοῖς τρισὶ χρόνοις, ὅσους αὖ ἀκολουθίαν ὁ λόγος ἔχει. ἔστι δὲ καὶ νῦν αὐτὸ τοῦ τοῦ. οἷον, νῦν μὲν ἀγαθὸς δοκεῖ· νῦν δὲ καὶ πονηρὸν ἀπέφηνε. χρόνται δὲ οἱ τραγικοὶ πεκαὶ κωμικοὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ νῦν. λαμβανομένου μὲν, αὐτὸ τοῦ δὲ. ἔχοντος δὲ ἔμφασίν τινα χρόνου. ὡς παρὰ σοφοκλεῖ ἐν Αἴαντι. σίγα νῦν ἐστὼς καὶ μενῶς κυρεῖς ἔχων· καὶ παρὰ δημοσθένει ἐν ἐκ Βύβλου. σδ δὲ νῦν αὐτόν. Νήφειν, ὅταν ἐκ τοῦ μέθης ᾖ. σωφρονεῖν, ὅταν ἐκ τοῦ μανίας ᾖ. γρηγορεῖν, ὅταν ἐκ τοῦ ὕπνου ᾖ. Νομίζειν θεοὺς, ἀπὸ τοῦ νέμομαι τὸ θύσκω. καὶ δὲ νομία, ὅταν νομῆς δὲ ἔχωσι τὰ ζῶα. ἀπὸ δὲ τοῦ νέμω τὸ μερίζω, νομοὺς· καὶ διανομὴν, πρὸς πολλοὺς δόσις καθένα. ὅθεν καὶ δυνομία, ὅταν καλῶς ὑπὸ νόμων διοικῆται. Νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἀπεικὸς λέγουσιν. ἔγουν, ὠδὶ τῆς νυκτὸς, καὶ ὠδὶ τῆς ἡμέρας· ἑλληνικῶς ἔξοθεν. ἢ νύκτα καὶ ἡμέ

γωδός. διὰ τοῦτο αἰγαυτίαν μυρίαν γαυάγια-
πηθωπικὰς ὡὴ οὐδὲ τέρψ. τὰ δ' ἐξ αὐτῆς ἔρ τῆς
θαλάττης ἐκβραθέντα. ἀφιγείδης ἐν τῷ ωαια
θηναϊκῷ. ὡς δὲ ἑώρα τὴν θάλατταν αἵματι καὶ
ἐοθίοις ξέουσαν, καὶ πάντα νεκρῶν καὶ γαυαγί
ων μεστά. εὗρηται δὲ καὶ γαυάγιον, ὁ τῶν νεῶν κίν
δυνος. Νεογόνον, οὐ νεογονόν. Νυμφεύτρια κυ
ρίως, ἡ προμνήστρια. λιβανίος, ἐν τῷ περὶ τῆς λα
λουμελέτη. αἰσχρὰς, ἔρχομαι ωαρὰ τὴν νυμφεύ
τριαν. καθ' χρησιμῶς δὲ καὶ ἡ φασὶν ωαραύυμ
φον. πυθὲς δὲ καὶ αὐτὴν τὴν νύμφην, νυμφεύτριαν
λέγουσιν. σωσίπος ἐν ὠδικολῇ. οὐ γὰρ οἶμαι νομί
ζεται νυμφεύτριας βαδίζειν ἐπ' ἐκφοράν. Τὸ
νῦν, αὐτὶ τοῦ ἀρτίως ὃ καὶ νῦν λέγεται ὠδὶ ἐνεστῶ
τος ἀεὶ τίθεται, καὶ ἐν τῷ πέλει τοῦ κώλου, ὅπως
αὐ ὁ ῥίθμὸς διδῷ. τὸ πεδὶ μὲν ωαρὼν χαλεπὸν καὶ
μέλλοντος, ὅταν σὺν χαμίαν ἔχωσιν ἅμφω οἱ χρό
νοι, καὶ ὡς ωρὸ ἔμφασιν ἐνεστῶτος. ὡς τὸ νῦν ἔτυ
φα, καὶ νῦν ἐλθών, ἔθομαι. καὶ πάντων ἐν φαιδίμοι.
ὦ σώκρατες. ὕστερον δίκσε πρεσβεύουσιν νῦν οἱ
ὠδὶ τιθέμενοι. καὶ ὅμηρος ἐν τῷ ε. ἰλιάδος. νῦν
αὖτ' ἔγχει πειράσομαι αἴκε τύχωμι. καὶ πάλιν
ἐν τῷ γ'. ἰλιάδος. νῦν μὲν μενέλαος ἐίκτι
σεσθαι ἀθήνη. εἰ δὲ ωαράπασιν ὀλοῦσι, τὸ τε

Νουθέτησις, οὐ νουθεσία. Ναί πυ. οὐ σίνη πί. Νενηφότως. καὶ ἐγρηγορότως. οὐκ ἐγρηγόρως. οὐ γὰρ ἔστιν ὁ ἐγρήγορος. ἀπὸ ὁ γρήγορος, ἐκ τοῦ ἀσύνθετος. ἀπὸ τῆς γρύπυ, ὁ νήφων καὶ ὁ γρηγορῶν. δι' ωνοῦ ἐγρηγόρως λέγων, ἁμαρταίνῳ. ἐγρήγορσις μὴν γὰρ γράφεται. ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. ἢν αἰδέσεις γίγνοιντο τὴν νόμηνία. Νέμω νεμῶ, καὶ νέμω νεμήσω, ὡς ἐθέλω, ἐθελήσω. ἔστι δὲ τὸ νέμω, ἀπὸ τοῦ παρέχω. ἀπὸ τοῦ μερίζω. καὶ ἀπὸ τοῦ διοικῶ. θουκυδίδης ἐν τῇ ὀγδόῃ. τὰ δὲ ἄλλα ἔνεμον καλῶς κράτος τὴν πόλιν. ἔστι δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ νέμω νεμῶ, τὸ ἔνδημα καὶ ἐνδημαίνειν. ἀπὸ δὲ τοῦ νέμω, νεμήσω, τὸ νεμητέον. σοφοκλῆς. οὐ χρὴ γὰρ ἡδόμενον νομέα τοῦ βίου ἡδέσθαι, καὶ τοῦ νεμηθέντος προσάτην. Ναὸς ἰδιωτῶν. οἰκος ἱερῶν. οὕτω γὰρ καὶ πλουτάρχης λέγει. Ναύκληροι, ἰδιῶται. Ναύκαροι δὲ παρ' ἀττικοῖς, οἱ τὰς πραττόμενοι τὰ δημόσια χρήματα, ἢ κτήματα. καὶ ναυκαρεῖα οἱ τόποι ἐν οἷς ἀπέκειντο τὰ τοιαῦτα χρήματα ἢ κτήματα. ἐλέγοντο δὲ ὁμοίως ναύκαροι, καὶ οἱ μισθωτοί. Ναυαγία, σὺν τῇ βῆτα τῆς νεώς. λουκιανὸς ἐν τῷ ζεὺς πρα-

δὲ καθ' μὲν τοὺς νόμους πρὸς τὰ ἴδια διάφορα πᾶσι γ' ἴσον. Μιμοῦμαι γὰρ δεῖνα, αἰτῶ τοῦ μιμητής ἁμὶ τούτου. καὶ μιμοῦμαι γὰρ τοῦ δεῖνος, αἰτῶ μιμητὴν ἐμοῦ γοῦν ἔχω. πάντων ἐν χορίᾳ. οὐκ οἶσθα ὅτι οὗτος ὁ μιμούμενος γὰρ μιμούμενον ἐκεῖνον ἀποκτίνει ἐὰν βούληται;

Τέλος, τοῦ μ' στοιχείου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ν.

ν νεοττός. νεοττίον. καὶ νεοττία ἀττικοί. οὐ νεοσσός οὐδὲ νεοσσίον. καὶ νεοσσιά. Νῆσαι πυραὶ λίγουσιν, οὐ σῶσαι γαῖαν, οὐδὲ σῶσθεῖναι. Νεῖν, καὶ νήχεσθαι. οὐκολυμβᾶν. ἀριστεῖδης ἐν τῷ πρὸς ῥητορικήν. καὶ ἰατρὸς γ' ἐλάφους νεῖν φασὶν ἔχοντας ἀγκίλων. Νικᾶν τὴν δίκην. οὐ νικᾶν ἐν τῇ δίκῃ. Ἐνδυμάμην καινόν, ἢ ἐμόρισα. ἀριστεῖδης ἐν τῇ πρὸς τοὺς βασιλέας ὠδὴ στολῇ. πρὸς δὲ τοὺς στρατιώτας, τοὺς χιτῶνας ἐνδύματα. Καὶ νομὴ, ὁ στρατιωτικὸς μισθός. σῖτος ἐστὶν ὠδὴ στολῇ. νομὴν στρατιώτας καλοῦντα. Νῆες ὠδὴ δίθειας, οὐ ναῦς. ὠδὴ δὲ καὶ πατρικῆς, ναῦς, οὐ νῆας. Τὸ νᾶτον, οὐχ ὁ νῶτος. ὡς γὰρ, νῶτα τοῖς πολεμίοις ἔδωκε. γὰρ μᾶλλον τοι ἐᾶχις κοινόν. Νωδὸς. οὐκ ἀπόδους.

θη καὶ ὑποφόρια, καὶ φόβου μείζω. δύναιτο δ' αὖ καὶ ἰδιωτικὸν προσάπτου τοῦτο λέγεσθαι. Ἀριστοφάνης οἱ ἀττικοὶ γὰρ μαραθῶνα λέγουσιν. ἀφιστεῖδης ἐν τῷ αὐτῷ. οὐ γάρ ἐστιν ὅς τις ἀκούσας τὸ τοῦμα ραθῶνος ὄνομα. ἴωνες δὲ θηλυκῶς. Μνησὴρ, οὐ μνήσωρ. Μαρτυρία. ὅταν περὶ παρόντος τινος μαρτυρῇ. ἐκμαρτυρία δὲ, ὅταν περὶ ἀπόντος καὶ ἀποδήμου. ὡσαύτως καὶ μαρτυρῶ ἐκμαρτυρῶ. αἰσχίνης. τὴν μαρτυρίαν αὐτὰ γενέσθαι τὴν ἀφισοδήμου. καὶ καλῶ πρὸς οὓς ἐξεμαρτύρησεν. ἐδόξε γὰρ διὰ τοῦτο εἶναι καλὰ, ὅπερ ἀπῆσαν. Μισθοφορὰ, τὸ μισθὸν φέρω. καὶ μισθοφορὰ δὲ πόλι, αὐτὴ τοῦ ἐς μισθὸν στρατιωτῶν καὶ δαπανᾶσθαι. ὁ αὐτός. ἐπὶ δὲ μισθοφόρησαν τὰ ὑπάρχοντα. Μύνυτρα, ὁ δημόσιος μισθὸς, οἷς μινύθουσί που ζημίωσις ἦν. θουκυδίδης ἐν τῷ. ἔκτῃ μεγάλοις μινύτροις δημόσια οὖσι τὰ ἐξηκοντα. Μερίτης. οὐσυμμερίτης. ἀφιστεῖδης ἐν διυπέρῳ τῶν λευκτριχῶν. καλοῦσι καὶ λαμπρὸν χίμαιρα μερίτην εἶναι. Ὡς μοι μέλει μοι τοῦδε καὶ μέλει μοι τόδε φαμὲν, οὕτω καὶ μέτεστί μοι τοῦδε. καὶ μέτεστί μοι τόδε. ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ ἐς ῥώμην. ἔτι δὲ καὶ μέτεστιν αὐτῷ πᾶσιν ἅπασι τοῖς πολίταις. καὶ θουκυδίδης ἐν τῷ διυπέρα. μέτεστι

γε τὸ δι ἐφύετο· καὶ τὸ γεμνὰς πατέρας ἔκον.
Μόχηρος, οὐμόνον ὁ γεωργὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ φαύλοις
ἔχων τρόχοις· οὐμοχηρός. Μισητὴ, ἡ μίσους ἀ
ξία γυνή. Μισήτη δὲ βαρυτόνως, ἡ καθ' ὑφορίς.
Μεδίμνος παροξυτόνως, οἱ κυρίως ἀττικοὶ λέ
γουσιν, οὐμέδιμνος. Μανθάνω καλλιον, ἢ μα
νίσομαι. Μίγνυται ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικί· οὐχὶ γυ
νὴ τῷ ἀνδρί. Ὅταν πεθῇ τὸ μὰ, ἢ προκειμένην
ἔχει τὴν ἀρνησιν, ἢ νοεῖ μένην· καὶ τοῦτο μὲν εὕρη
ται διόλου. λιβανίος δὲ ἄπαξ ἐχρήσατο ὠδὶ συγ
καθεθέσεως, ἐν τῷ περὶ τῆς λάλου γυναικὸς με
λέτη τοῦ δυσκόλου· λέγων ὀνείρατα διηγου
μένη τὰ πρὸς ἐκείνα μὰ τοὺς θεούς· καὶ πάλιν· τετρακις ὡρακιάσασα μὰ τὸν ἀπόλλω. καὶ
λουκιανὸς ἐν τῷ περὶ ἀγνοίας· μὰ δία, ἐχλεύα
σέ σου φιλόξενος τὰ ἔπη. ὅταν μέν τοι πρεσβύ
μενον ἔχῃ τὸ ναὶ, τὴν ἰσχὺν ἅπασαν ἔχει τὸ ναί.
σαν εἶσος ἐν ὠδῖσι. ναὶ μὰ τοὺς λόγους, τὰ μὰ
καὶ τὰ σὰ παιδικά. Ἐ'πὶ ἀνδρὸς τὸ μνᾶται. οἷον,
μνᾶται γυναῖκα· ὠδὶ δὲ γυναικὸς, τὸ μνηστεύεται
ἀνδρί. Μεῖζον φόβου πρόσωπον, ἢ ἄφοβον καὶ
μὴ ἐπιπόνον φόβου. μεῖζον δὲ φόβου πρᾶγμα,
τὸ ὑποβολικὸν φόβον πρεσβύ. ἀριστείδης ἐν τῷ
παναθηναϊκῷ· καὶ οὐκ ἀπειλήσει μὲν οὕτως ἀλ

μου οἱ καιροί, οὐμφερεῖ. Μαίνομαι. τὸν νοῦν βε
βλαμμένον ἔχω, καὶ μὴ καθεστηκότα. καὶ μανία τὸ
πάθος. μαίνομαι καὶ τὸ ἐνθουσιᾶ. καὶ μανία. καὶ
μανικὸς ἐραστὴς ὁ πρὸς τὸν ἔρωτα ὀξυτάτως, καὶ
τοῦ ἐρᾶν ὅλως γινόμενος. καὶ μανικὸς ἀ
πηδᾷ ὁ ἔνθεος. ὡς ἔχει τὸ τοῦ ἀριστείδου ἐν τῷ ἁ
δία. δόκει μανικὸν φλέβαι τὸν λέγον. μαίνο
μαι, καὶ τὸ δίχα νόσου ἀπηῶς μαραίνω. καὶ μανι
ώδης ὁ μαρές. θουκυδίδης ἐν τῇ πεταρτῃ. καὶ
τῶν μανιώδης οὐσῶν ἠυπόχετος ἀπείθη. Μάτ
τω τὸ ξυμβ. μάξω. μέμαχα. μέμαγμαι. με
μαγμένος. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. μεμαγμένον
σκῶρ ἐσθίειν. καὶ θουκυδίδης ἐν τῇ πεταρτῃ.
σίτου ἐκ τέμνειν τάχιον, καὶ μεμαγμένον. καὶ
Μεταχειρίζομαι, καὶ μεταχφρίζω. Μεταξύ, αὐ
τὸ διαμέσου. καὶ μεταξύ, αὐτὸ τοῦ ἐν ὅσῳ. λιβά
νιος, ἐν τῷ ἦλθες τηλέμαχε, καί σου δίομαι,
μὴ μεταξὺ λέγοντος ἀπαυταῖ. Μόλις αὐτὸ τ
βραδέως. Μόγις, αὐτὸ τοῦ μετὰ βίας. Μονό
πους παρὰ πρωταῖς. μονώπους δὲ, οὐκέτ. ἀρι
στοφάνης ἐν πλούτῳ. μονώπους γὰρ εἶ σὺ παίτων
ἁπλῶς. Τὸ μὲν παρὰ πρωταῖς ἀργόν. παρὰ δὲ
ἑτέροις, αὐτὸ τοῦ δί. καὶ ἰδίᾳ πθέμενον, καὶ μετὰ
τοῦ γέ. ἢ προηγουμένου, ἢ ἑπομένου, οἷον, οὐμέν

Μέσον ἡμέρας. καὶ μεσημβρία. καὶ μεσοῦσα ἡ
μέρα. μέση δὲ ἡμέρα, κοινόν. Μάρτυς, καὶ ἀδί
αγαθοῦ, καὶ ἀδίκου. ἔλεγχος δέ, ἀδίκου
μόνον. Μνήμη κυρίως τῶν ἀπελθόντων. καθ
χριστικῶς δέ, καὶ τῶν ζώντων. μνεία δὲ μόνον τῶν
ζώντων. Μιαθὸς ἀδιάβλητος. διαβεβλημέ
νον δὲ τὸ μίαθωμα, ἀδίκημα λέγεται. ὡς παρὰ
τῷ θεολόγῳ γρηγορίῳ ἐν τίς πραγίχοις. μίαθω
μα πόρνης ἁγνὸς οὐ μορίζεται. Οὐλογράφων τὸ λέγειν, μᾶλλον πλουσιώτερος. καὶ μᾶλ
λον αὐδρειότερος. οὐμὴν οὐδὲ μάλιστα πλουσιώ
τατος. ἐπιτρίπαι γὰρ καὶ ἄκαιροι αἱ τοιαῦται πρὸς
θήκαι. τὸ γὰρ πλουσιώτερος συγκριτικὸν ὂν, οὐδεῖ
ται ἑτέρου συγκριτικοῦ τοῦ μᾶλλον. Ὡσαύ
τως καὶ τὸ πλουσιώτατος ὑπερθετικὸν ὂν, οὐδεῖ
ται ἑτέρου ὑπερθετικοῦ τοῦ μάλιστα. πλὴν ταὶ ὧς
ὡς ἐπὶ καὶ ἑτεράπαι καινοτομοῦσι, καὶ τοῦτό ἐ
στιν ὅτε ποιοῦσιν. αἰσχύλος ἐν τοῖς ἑπτὰ ἐπὶ θή
βας. καλῶς πέφανται καλλίων αὖ μᾶλλον, ἢ
σεσῶσθαι. καὶ ἀριστοφάνης. τὸ δ' αὖ ῥόδον μᾶλ
λον ὀλβιώτερον. οὐδεὶς δὲ τῶν δοκίμων ἐπόρων
οὕτως εἶπε. Μαρτύριον κρεῖττον ἢ μαρτυρία.
θουκυδίδης. μᾶλλον ἀπεμνήσθη μαρτυρίου. Μενε
λεως, ὁ δυσάμμος μυσῶν. ὡς ὁ αὐτὸς τοῦ δὲ πελέ

μὴ ὠθεῖτό μοι. εὕρηται δὲ παρὰ λουκιανῷ ἅπαξ, καὶ ὠθισμοῦ ἐν τοῖς νεκρικοῖς. ὅρα γοῦν μὴ τὸ ἀναπτον ἐστί. Μεγαλοψυχία, καὶ ἡ γενναιότης, καὶ ἐν ταῖς μεταδόσεσιν ἔστι μοι· δ' αφίλεια· ἀριστείδης ἐν τῷ πανηγυρικῷ. ἐλευθερίας ἐφόδιον καὶ μεγαλοψυχίας. Μεσονύκτιον, καὶ μεσονύκτιος τρικτικόν· εὐριπίδης ἐν ἑκαβῃ. μεσονύκτιος ὠλύμαν· σὺ δὲ, μεσούσης νυκτὸς λέγε· καὶ μέσης νυκτός· καὶ μέσων νυκτῶν. Μάλη· ἐπ' εὐθείας οὐχ εὕρηται, ἀλλ' ὠθισμὸς μόνον· ὡς τὸ ὑπὸ μάλης ἔκρυπτον τὰς ἀποβολάς, παρὰ σωτεσίῳ ἐν τῷ περὶ προνοίας. ἢ τοι μαχάλης· τὸ δὲ μαχάλης κοινὸν, ἀφ' ἧς καὶ μαχαλιστὴς κατ' αἰσχύλον. Μεγιστάνες, ἀδόκιμον· σὺ οὖν μέγα δυνάμενοι λέγε. Μάγειρος, καὶ σιτοποιὸς καὶ ὀψοποιὸς, δόκιμα. Μαγειρεῖον δὲ ἀδόκιμον· καὶ ὀψαγεῖον μέντοι, οὐδεὶς τῶν ἐντόρων εἶπε. Μιαρὸς, καὶ ἀλιτήριος· καὶ μιαρώτερος· ὡς ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις· οὐ μιαρία ἦν, ἀλλὰ βδελυρία. Μάτην λέγε, μὴ ματαίως· ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις· μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται· καὶ σοφοκλῆς ἐν ἠλέκτρᾳ· μάτην ἄρ' ἡμεῖς ὡς ἔοικεν ἤκομεν. Μαχαιρίδες, αἱ τῶν κουρέων· μάχαιραι· αἱ τῶν μαγείρων καὶ τῶν ἀλλων·

προύμθος, ἀδυνάτως ἔχει πρὸς παχτικῶ χρῆ
θαι. οὔτι τοίνυν ἐφ' ἑαυτῶν τὴν ἀποτυχόρυσιν
προύμθοι, καὶ καλῶ τοῦτο μὴ δυνάμθοι προσα
χτικοῖς χρῆσθαι, διὰ τὸ ἐν τοῖς προσαχτικοῖς ἐ
σὶ πολλοὺς ἀριθμοῦ πρόσωπον πρώσωπον μὴ διαφέ
σκεσθαι, οὐδεὶς ἑαυτῶ προσάσει δόξαι ἀνάγκης
ὑπαχτικοῖς ἐνεστῶσιν ἐχρήσαμι πολέγοντις μὴ
δοκῶμεν καὶ μὴ καλῶμεν. Γίνωσκε δὲ καὶ τοῦτο.
ὅτι ὠδὶ τῶν ἐνικῶν πρώτων προσώπων τοῦ ὑπ
παχτικοῦ ἀορίστου καὶ παρακειμένου, καὶ τῶν
καθεξῆς χρόνων, οὐ χρώμεθα μόνω τῶ μή. οἷον μὴ
τύπτω καὶ μὴ τυπτέσθω. καὶ μὴ πεπίφω, ἀλλὰ μετὰ τῆς
προσθήκης τοῦ οὐ. οἷον οὐ μὴ τυπῶ. Ἴσως δὲ ὅτι
καὶ τὸ μὴ καὶ τὸ οὐ μὴ, οὐ μόνον ὠδὶ ὑπ παχτικῶν
τίθενται, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ὠδὶ μελλόντων ἀπαφῆς.
οἷον παρ' αἰσχύλω ἐν προμηθεῖ. ὅπως μὴ σαυτὸν
οἰκτεῖς. καὶ παρ' ἀριστοφάνει ἐν βατράχοις. ἀλλ'
ἐκεῖνο ὅπως μὴ ῥεῖς. καὶ πλάτων ἐν πρώτω τῶν
πολιτικῶν. ἔπειτα εἰ τικὰ οἴεται περὶ τούτων ἀ
πειρημόνον αὐτῶ εἶναι, ὅπως μηδὲν τούτων ἐ
ρεῖ. καὶ παρὰ σίσυφον ἐν ὠδικολῶ. οὐ μὴ ἐρεῖς ὡς
ἔλαθεν ὑμᾶς. τὸ τοιοῦτον δὲ μὴ, οὐ μόνον ὠδὶ ὑπ
παχτικοῦ τίθεται, ἀλλὰ καὶ ὠδὶ εὐκτικοῦ ἀριστέ
δης ἐν πρώτω τῶν ἱερῶν. καὶ σφόδρα δεῖται

λασε. φασὶ μὴν γοι οἱ τεχνικοὶ, ὡδὶ μὲν ἡ θήλειος διὰ τοῦ η μακρὸς ἐκφέρεται. οἱονεὶ μασητός. ὡδὶ δὲ ἀνδρὸς διὰ τοῦ α. ὁ μὴ ἐθιόμωος.
Μεγαλαυχᾶ, οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων. ἀλλὰ μεγαλαυχοῦμαι. λιβανίος ἐν ὠδῇ πολλῇ. καὶ μεγαλαυχούμεθά γε σύροι ῥωμαίοις διδόντες ἄνδρα.
Τὸ μὴ, ἀπαγορευτικόν ἐστι. καὶ ὡδὶ μὲν ἐνεστῶτος, προστακτικὰ σῶν πάσεται. ὡδὶ δὲ ἀορίστου ἢ καὶ τῶν ἀπλῶν, ὑποτακτικά. οὐ γὰρ ἐρεῖς ὡδὶ ἐνεστῶτος μὴ τύπτης, ἀλλὰ μὴ τύπτε. μὴ τύπτης δὲ ὡδὶ ἀορίστου, καὶ τῶν ἀπλῶν χρόνων. ἔδειξε δὲ ἀμφότερα ἀριστείδης ἐν τῷ πρὸς ἀχιλλέα πρεσβυτικὰ λεγών. μήδ' ἀπέχου μήν ὡς φίλον, πρώην δὲ ὡς πολεμίους. ὡδὶ μὲν ἡ ἐνεστῶτος προστακτικὸν θεὶς τὸ ἀπέχου. ὡδὶ δὲ παρωχημένου ὑποτακτικὸν ἐπενεγκὼν τὸ πρώην. ἡ δὲ καὶ εὕρηται τὸ μή. ὡδὶ ὑποτακτικοῦ ὡδὶ ἐνεστῶτος ὡς τὸ μὴ δοκῶ μὴ δράντες παρὰ σοφοκλεῖ ἐν αἴαντι, καὶ παρὰ λιβανίῳ ἐν τῇ εἰς τὸν νεὼν τοῦ ἀπόλλωνος ῥητορικῇ, μή τε καλὴν μή τε μεγάλην καλέσωμεν ἐπὶ τήνδε τὴν πόλιν, ἀλλὰ φύσιν γέγονε τοῦτο. ἐπεὶ δὴ ὁ μὲν ἀπαγορεύων ὡδὶ ἐνεστῶτος προστακτικῷ ἐξ ἀνάγκης χρῆται. ἑτέρῳ γὰρ ἀπαγορεύει. ὁ δὲ πρὸς ἑαυτὸν τὴν ἀπαγόρευσιν

μεθύειν. Μεθύω ἐγὼ ἀμεταβάτως. καὶ μεθύω δὲ ἕτερον, πάντων ἐν γοργίᾳ. ξυνίσας αὐτὸν καὶ καὶ μεθύσας. Μαχλὰς οὐδεὶς τῶν ἀπικῶν· μάχλη δὲ λευκιππος. ἡ μάχλης γυναικὸς ὡς βιβουλωμένως. Μάραξ· καὶ μερακίσκος ἀδόκιμα· μερακεῖον δὲ οὐδέτερως πάντες οἱ ῥήτορες. Μάραξ μὴν ὡς θηλυκοῦ· καὶ μερακίσκη, μόνος ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ· σὺ δ' ἄνθρωπε χαίρων, συλλαβὼν τὴν μέρακα. καὶ πάλιν ὦ μερακίσκη· πανθάνη γὰρ ὡρικῶς. σὺ δὲ μερακίσκον καὶ ὡς θήλεος λέγε. Μελάγχρως μελαγχρῶτος. δύο παῖδας ἐν ὀρέστῃ· μελαγχρῶτε δύμοιρε· σὺ μελάγχρως, μελάγχρου. Μαίνεται πρὸς λόγους κρεῖττον καὶ βακχεύει, ἢ ἐνθουσᾷ. Μελαίνεσθαι τὰς τρίχας λέγε, μὴ βάπτεσθαι. Μαθητρὶς, ὡς αὐλητρίς· οὐ μαθήτρια. Μύρα ὀξέα ἀπικά· οὐ μῦρον. Μύκης μύκητος. οὐκ ἀμανίτης. Μυρρίνη ἀπικοί, οὐ μυρσίνη. Μεταβολὰς, οὐ μεταβόλους. Μαστὸς ὡς γυναικός. δύο παῖδας ἐν ἑκάβῃ. ὦ στέρνα. μαστοῖσιν ἐμβρίψασθ' ἡδέως. Μαζὸς δὲ ὡς ἀνδρός. ὡς τὸ, ναυμὴν μὲν μαζὸν πέλασε παρὰ μῆρω. ἐν δὲ γάμμα ἰλιάδος. οὗτος δὲ καὶ μαζὸς ὡς θήλεος, καθ' ἡσίοδον. θεόκριτος. ἢ ἐὰ λιαίνης μαζὸν θή

λιπεῖν ταῦτα τῷ χέρε. Μίνθη, οὐχὶ δύσμορον. Μοιχᾶται ὁ ἀνήρ· μοιχεύεται δὲ ἡ γυνή. Μετὰ πέμπτην μοι ἥκεις πέμπτῃ, εἰ καὶ βουκυδίδης ἐχρήσατο ἐν τῇ ἕκτῃ. αὐτῶν τῶν λακεδαιμονίων μετὰ τεμενιτῶν καὶ ἐν τῇ ἐβδόμῃ ἦν μὴ ὡς τάχιστα ἥσθαι μετὰ πέμπτην. Μικύνα χυλόγον καλὸν, ἢ ἐκπίνω. ἐκπίνω μὲν τὴν χέρα. ὡς ἀριστείδης ἐν σφικλεῖ· τὴν χέρα ἐκπαχώς. Μεσέγγυος· ὁ μεσίτης. Μύλη, οὐ μύλος. Μεθύσγυνη, ἀττικόν· ὡς ἀριστοφάνης ἐν ἱππεῦσι λαμψακηνὴ γραῦν μεθύσην τοῦ κόρδακος εἵνεκα. Μέθυσος δὲ ὠδὶ μὲν ἀφεστικοῦ, οὐδεὶς τῶν δοκίμων εἶπεν. ὠδὶ δὲ θηλυκοῦ, λιβανίου ἐν τῇ περὶ τῆς λαλᾶς μελέτῃ· οὐκ ἔστιν ἡ γυνή μοι μέθυσος. σὺ γοῦν ἀττικοῖς ἐπόμενος, ὠδὶ μὲν ἀφεστικοῦ, μεθύων λέγε, καὶ μεθυστικὸς, ὡς φιλόστρατος· ἐώρα δὲ αὐτὸν καὶ μεθυστικὸν, καὶ αὐοπαιζόμενον. ὠδὶ δὲ θηλυκοῦ, μεθύουσα καὶ μεθύσα οὐ μόνον δὲ ὠδὶ οἴνου τὸ μεθύω λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ ὠδὶ ἁπλῶς ὑβρίζειν, καὶ μὴ ἐθέλειν σωφρονεῖν ὑπό τινος τυχὸν ὀξυθυμίας ἢ πλούτου· ἢ πιοῦ πυνὲς αὖ ου. ὡς δημοσθένης φησὶ φιλίππου λέγων μεθυόντων τῶν μεγίστων τῶν πραγμάτων. καὶ λιβάνιος ἐν τῷ τοῦ ἀχιλλέως ἀποστολίᾳ. καὶ καθ' ἕτερον

ἑλλω τριεῖν· καὶ μέλλω τριήσειν· οὐ μέλ
μ λω τρίσαι· ἀλλὰ μᾶλλον οὖν· ἤγουν, μέλ
λω τρίσαι αὖ· προστιθέαμεν δὲ τὸ αὖ, ἵνα
τὸν παρωχημένον διὰ τοῦ που ὡς μέλλοντα δη
ξώμενα· οἱ δὲ μὴ οὕτω γράφοντες, ἁμαρτάνου
σιν· ἡκαὶ ἀχύλος ἐν προμνθεῖ διὰ τὸ μέτρον ἀ
ναγκασθείς, ἀντὶ παρωχημένου ἄορ ἐστε
λέγων, μήπω μεκρύψης θ' ὅπερ μέλλω παθεῖν,
νοουμένου ἐξωθεν τοῦ αὖ· εὕρηται δὲ καὶ παρ'
ἡμῖν ἐν τῇ τοῦ σωκράτους ἀπολογίᾳ· οὐδ' εἰ
πολλάκις μέλλω πιθναίαι· ὅπερ μοι δοκεῖ ἁμάρ
τημα τῶν γραφέων εἶναι, διὰ τοῦ μηδαμοῦ ἐπί
ρρηθι τῶν αὐτοῦ λόγων τοῦτο διορίσκεσθαι· ὥφει
λε γὰρ μᾶλλον αὖ εἶναι· οἷον, οὐδ' εἰ πολλάκις αὖ
μέλλω πιθναίαι· Μαυλίεται, οὐχὶ μαιοῦται·
Μυήσεται ἀλλιον, ἢ μυνθήσεται· καὶ
Μαχοῦμαι, καμίον ἢ μαχήσομαι· Μελίττων
κτον, καὶ πόταμον, οὐ μελίπωμα· μελίττωκτα
δὲ ἔστιν ἄλφιτα αἰ ἁλδυμμένα μέλιτι, ὃ μελιτ
τοῦται λέγε· τινὲς δὲ μελιτοῦτα φασίν, οὐ τὸ
ἐξ ἀλδύρου καὶ μέλιτος φύραμα· ἀλλὰ τὸ ἁπλῶς
πόταμον· ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· δῶς μοι με

ὀνόματι τούτῳ ὅλως ἐχρήσαντο. Λογίους τοὺς πολυΐστορας οἱ ἀρχαίως ἀπικίζοντες, ὡς καὶ Ἡρόδοτος. λογίους δὲ τοὺς διαλεκτικοὺς οἱ ὕστερον. ἔστιν ὁ λόγιος, ὁ λόγου ἔφορος. ἀριστείδης ἐν τῷ ὑπὲρ ῥητορικῆς πρώτῳ. καλῶ δ' ὧδε τοῦτο τὸ μάθημα, καὶ ἑρμῆν λόγιον. Καὶ λογεῖον, ὁ τόπος τοῦ θεάτρου. σοῦσος ἐν τῷ ὑπὲρ φαλάκρας. μικρὸν ἀποδιαστάσιν ἐν τῷ λογίῳ ἀπεδοῦναι. καὶ λόγιμον καὶ ἐλλόγιμον, τὸ λόγου ἄξιον. Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ. ὅτι γὰρ μὴ ἀθῆναι ἦν οὐδὲν ἀξιόλογον πόλισμα λόγιμον ὡσαύτως. Οἱ μὲν λάκυργοι, διὰ τοῦ ν. ἔργον ἔχων. λάκυρδα γὰρ λέγεται τὰ δημόσια. οἱ δὲ διὰ διφθόγγου. Καὶ λαμπὰς καὶ λαμπάδιον. Λοιδορισμὸς μὲν ἡ τῆς ἀπὸ λοιδορία. Λύτρα καὶ σῶτρα λογογράφοι. ἄποινα δὲ ποιηταί. ἔστι δὲ ταῦτα τὰ ὠδὶ ἐλλιβόρια διδόμενα. ὄγκφόνια δὲ, ἃ ὠδὶ διδόασιν οἱ φονεῖς εἰς λύσιν τοῦ ἐγκλήματος. ἀριστείδης ἐν τῷ προσβυτικῷ πρὸς ἀχιλλέα. πόσα τὰ ὄγκφόνια καλούμενα, δύμηρος τυχεῖν.

Τέλος τοῦ λ' στοιχείου.

νιος, ἐν τῇ τῆς λαλιᾶς μελέτῃ. οὔτε πλύζων αἰθρίᾳ
ψας, οὔτε χειμῶνος. ὁ δὲ πρόσχυμνον εἰς
τὸ αθηπικὸν παρακέλευσον, ἀπὸ μὲν τοῦ πρώτου
προσώπου τὸν λυγμὸν ποιεῖ. ἀπὸ δὲ τοῦ β', τὸν λύγ
γα. ἀπὸ δὲ τοῦ λέλυξαι, λύγξ. ὅθεν ἐστὶ καὶ
ον τοῦ λυγμός. θουκυδίδης ἐν τῷ πρώτῳ λύγξ
τὸ τῆς πνεύσεως κώνειον. Ἡ λαλιὰ λ.
οὐχ ὁ λαλιὰ λ. ἀριστοφάνης ἐν πλάτωνι τῶν ἰσοδόξων
λαλιὰ τὰ ἀγρία. λοιδοροῦμαί σοι, καὶ διαλοι
δοροῦμαι. λοιδοροῦμαι δὲ μόνον ἐκ σοῦ. λοφᾶ
τῆς κυρίως ὅταν διαλίπῃ λυκόμβος ἢ λοφᾶ
τὸ πάθος. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ χρησικῶς ἢ ἐπὶ θυμοῦ
καὶ νόσου ἢ τῶν ἄλλων. ὅτι δὲ ἀμβλακεῖν, μβλακεῖν
κῶς αἰχύλος χρῆται ἐν προμηθεῖ. ὁ λαφίσσων γὰρ
οὐ πέφυκέ πω. λυδίον τὸ δίον, παροξυτόνως
ἀττικοὶ λέγουσιν οὐχὶ λύδιον. λίδιον δὲ ἅρμα.
λινοπαῖξ, ὡς ἀκανθοπαῖξ. οὐλιγόπαξ. λαμυ
ρία, ἢ δύπαπελία. πουλαρχος, ἐν τῷ πρὸς ἀπις
διανυρίνδε, ἐγκόλακα τοῦ φίλου. αἰγύπτια φαί
νονται λαμυρίας καὶ θρασύτητος. λέγεται δὲ λα
μυρία, καὶ ἡ κατάπηξις, καὶ ἡ ἀδυσύτης, καὶ ἡ καθαρό
της. ὅθεν καὶ λαμυρὰ πηγή, ἡ καθαρὰ καὶ ἡ
δεῖα παρὰ θουκυδίδῃ. ἕτεροι δὲ καὶ λαμυρὰ
γραφὴν λέγουσιν. οὐδεὶς μὴν πω τῶν ῥητορικῶν τῶν

στεφανοῦ. Λογογράφος γοῦν καὶ ὑβριστὰς ἀεὶ καλῶν, καὶ τοιαῦθ' ὑβρίζων. καὶ αἰσχίνης πρὸς δη μοσθένους λέγων. τῶ λογογράφω τἀνδρὶ καὶ σκύθη. τὸ αὐτὸ δέ καὶ ὠδὴ τοῦ λογοποιοῦ. καὶ γὰρ λογοποιὸς ὁ λόγους τ' γράφων, καὶ ὁ φιλιππίσας. σώφρων ἐστὶν ὁ ἰσοφρονῶν τῶν ὡς σωφρονοῦντι πολλάκις. ὡς ὁ λογοποιός, ὁ πρὸ σκοπὸν ἐξαφανοῦς.

Οὐμόνον λειποτάξιον, καὶ λειποταξία φαμὲν, ἀλλὰ καὶ λιποστρατία. καὶ λειποστράτιον. θουκυδίδης. λειποστράτιον, ἢ τῶ ἐφύετο. Λεπτὸν κυρίως, τὸ μὴ παχὺ μετέχον ξύλου. ἀλλ' ἄγαν πρὸς ξεσμῶν. ἀπὸ τοῦ λέπω λέφω, λέλεφα. λέλεμμαι. λέλεφμαι λέλεπται ἐκεῖθεν δὲ ἡ διαφόρους σημασίας δέχεται. λεπτὸν γὰρ νόημα λέγομεν, τὸ μὴ τοῖς πολλοῖς δῆλον εἶναι. καὶ λεπτότης φρενός. καὶ ὅσα τοιαῦτα. λεπτὸν καὶ τὸ μικρὸν καὶ ἀσθενές, ὡς θουκυδίδης ἐν τῇ ζ'. οἱ ἐν τοῖς λεπτοῖς τοίχοις. ἀριστοφάνης ἐν θεσμοφοριαζούσαις. ὥς τι καὶ πρὸς τοῦ μέλλοντος λεπτὰς ἔχειν ἐλπίδας. καὶ λεβαίους ἐν ὠδῇ. εἰ τῇ σῇ δυνάμει χρησάμην. ἢ γὰρ ἐμὴ, λεπτή, φησί. Λεπτὸν, καὶ τὸ δυσμεταχείριστον. καὶ οὐκ εὐάγωγον. φιλόστρατος. τὸ δὲ ἔθνος τοῦτο, ἀγέροχον. καὶ λεπτοὶ ἀρχθῆναι. Λύζω, τὸ τῶ κοινῶς λεγομένῳ κλαίω καὶ πτύχομαι. ὡς λιβα-

περὶ τὸν φάρυγγα. ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις.
ὅσον χαυδαίει ὑμῶν ἡ φάρυξ, ἔστι δὲ φάρυγξ μὲν,
ἡ τῆς φωνῆς διέξοδος. λάρυγξ δὲ, ἡ τῶν σιτίων εἴ
σοδος. ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ δράματι. ἐγὼ δὲ
τὸν λάρυγγ' αὖ ἐκπίμπλημί σου, ὦ τὸις κώλικας
κατήθιες. καὶ θαῦμα, πῶς ἐκεῖ μὲν οὐ πιοῦμαι
ῥῆμα. ὧδὶ δὲ τοῦ λάρυγγος πιοῦμαι, οὐ τὸ γοῦ
του, ἀλλὰ τὸ τῆς φάρυγγος σημαινόμενον ἔχον. λα
ρυγγίζω γὰρ φαμὲν οὐ τὸ ἐσθίω, ἀλλὰ τὸ δύνχως λέ
γω. Λευκὴν ἡμέραν διαγαγεῖν λέγουσιν, ἤγουν
ἥδεῖαν καὶ ἱλαράν. Λειμών, τόπος ὑγρὸς,
τρυφερὰν πόαν ἔχων. τὸ κοινῶς λεγόμενον λι
βάδιον. καὶ πρὸς, ὁ τῶν λαχάνων καὶ τῶν δένδρων.
παράδεισος, ὁ δένδρα ἥμερα ἔχων. ἄλσος δὲ,
καὶ δρυμὸν καὶ λόχμην, ὧδὶ ἀγρίων δένδρων ἴσα
μένων ὧδὶ ξηρᾶς. ἕλος δὲ, τόπος λιμνώδης καὶ κα
λαμώδης. Λαλιὰ, καὶ προσλαλιὰ, καὶ προ
λαλιὰ, ἀδόκιμα καὶ βλαλιὰ δὲ, οὐδεὶς εἶπε τῶν
ἀρχαίων. ἀλλὰ αὐτὶ τούτου κατηγορία. Ὠσαὶ
τως καὶ ῥητέον. καὶ λαλητέον. Λυτρικὸν τρυ
φερὸν. λυτικὸν δὲ σίτταγμα θουκυδίδης. τὸ τελε
κὸν, ὡς εἰκὸς καθήρφ. Λογογράφος, οὐ μόνον ὁ
λόγους γράφων, ἀλλὰ καὶ ὧδὶ διαβολὴν εὑρηται.
οἱονεὶ ψευδογράφος. δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆ

λπρὸς, καὶ φλυαρὸς, καὶ φλυαρία, οὐλπρωδία.
Λοισάδιον, οὐχὶ λοισας. ἀφισφαλὴς ἐν τῷ τοῦ-
ο ξὺς δὲ πᾶσα καὶ λοισάδιον καὶ χύτρα. λεπας. ὁ
ξυπόνος ὁ τρεόν τι μονοπάτι ψυχνὸν πέτρας πρὸς
πεφυκός. λέπας δὲ ἀποσπασμα ὄρους. Λέμ-
φος ἡ κόρυζα. ὡς ὁ κορύζης καὶ λέμφου ἔμπλεως
παρὰ λιβαλίω. καὶ λέμφος ἀρσενικῶς, ὁ κορυζώδης
καὶ μυξώδης. Λέχος ἡ κλίνη. δύνη δὲ καὶ ὠδὶ ταύτης
τρομνή. Λίβανος καὶ ὁ δένδρον, καὶ τὸ θυμιώμε-
νον. λιβανωτὸς δὲ μόνον, τὸ θυμιώμενον. Λυχνοῦ
χον καὶ λαμπτῆρα φασί. φανὸν δὲ τὴν λαμπάδα. καὶ οἱ μὲν κωμικοὶ, διὰ τοῦ φ. οἱ δὲ τραγικοὶ, διὰ τοῦ π. πανόν. Λυχνίον δὲ τὴν λυχνίαν.
Λαγὼς διὰ τοῦ ω μεγάλου ἀττικοί. οἱ δὲ ἴωνες μικρογραφοῦσιν. Ἡλιμὸς, οἱ λυρικοί. σὺ δὲ
ὁλιμὸς λέγε. Λύτρον οὐχὶ λυτήριον. Λιθαργος καὶ ἡλιθώδης νόσος, καὶ ὁ ταύτην νοσῶν. ἀττικοὶ μὲν οὖν λίθαργον, ὠδὶ τῆς νόσου φασί. ὠδὶ δὲ τοῦ ταύτην νοσοῦντος, ὠδὶ λέγομεν. μόναυδρος δὲ καὶ ὁ νοσοῦντα, λιθαργον λέγει. Λιβίδιον λέγε, ἀπαξ μὴ λιθάριον. Τὸ λαφυγγα ἀρσενικῶς ἀττικοί. τὴν φάρυγγα δὲ θηλυκῶς, ἁπλῶς δὲ χάρος ἀρσενικῶς λέγει. καὶ ἀριστεύδης ἐν πέμπτῳ τῶν ἱερῶν ἅπαξ. ἦν δὲ ὁ χρόνον ἐργώδη καὶ τὸν πα-

καὶ μὴ ἀλλοις κοινωνοῦντα πράγματα ἔχειν. καὶ κοινωνὸς ἀπλῶς τὸ μετέχον. πρὸς γοικυῖαν μόνον σὺν παρατόμως.

Τέλος, τοῦ κ΄ στοιχείου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Λ.

λαμπρὰ ἑαθινὴ καὶ λίαν λέγεν, ἢ λευκή.

Λ Λαμπρὰ ἡμέρα, οὐ καθαρά. Λαγχάνω δίκην τῶν δεῖνι, ἤγουν κρίσιν ἀντικοιλέγουσιν, οὐκ ὠνοφέρω. διακλήρου γὰρ τὰς δίκας ἐπρίσαν. ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. καὶ λαχὼν ἡδὺ προσῆλθεν ἄρειτην ὑὸν τοῦ παιδός. λοῦμαι πάντες ἀντικοί, καὶ λούμενος, καὶ λοῦσθαι. λυσιτελές, καὶ λυσιτελεῖν. οὐ λυσιτέλεσα, ὠφέλησα δέ. λεσήιον. οὐκ ἀπὸ δίσκιον. ἀπὸ δέ. λευκόχρως λευκοχρόος, λευκόφρων. οὐ λευκόχρους λευκόχρου. λεώς, οὐ λαός. λατόμος, καὶ λιθουργός, καὶ λατομία, καὶ λιθουργία, καὶ λατομῶ, καὶ λίθον ξέω, καὶ λαξεύω, καὶ λαξευτὴς, καὶ λίθων ἐργάτης, καὶ λιθολόγος, θύκυδίδης. ἔχουσι καὶ λιθολόγους, καὶ τέκτονας. τὸ δὲ λιθοκόπος, ἀδόκιμον, ἐπεὶ καὶ ἀπὸ φωνὴν λέγει. λοιμὸς αὖ τὸ καὶ φθόρος. ἀριστείδης. λοιμοὶ καὶ φθόροι πόλεως. οὐ λυμεῶν, οὐδὲ φθορεύς.

τοῦ παῦλου δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν· οὐδὲ ἀγχίνεφ
χρεῶν ἀποδημήσας· καὶ θουκυδίδης ἐν τῇ ὀδύσ-
σειᾳ ἐκ τῶν νεγχρειῶν. Οὐμόνον κέκτημαι,
ἀλλὰ καὶ ἔκτημαι χωρὶς τοῦ κ γράφουσιν· αὐ
χύλος ἐν προμηθεῖ· κοινὸν ὅμμ' ἔκτημαι· φι
λόστρατος ἐν τῷ τοῦ ἀπολλωνίου βίῳ· ὁ τὴν ἀρ
χὴν ἀπολωλεκὼς αὐέκτηται· καὶ ἐν πολλοῖς δὲ
αὖθις τῶν λογχιδῶν εὑρήσεις. Καπηλοδόκη·
οὐκαπηλοδόκη· λουκιανὸς ἐν τῷ ἱκαρομενίππῳ·
πανδεῖται σοι, ὡδὶ τῆς καπηλοδόκης· Καπύχο
μαι, ὁ καταδαμαι· παρὰ προδότῳ δέ, ὁ ὧδι φέ
νως δύχομαι ὡς ἐν τῇ πρώτῃ. πᾶσι δοκοῦσι κα
πύχεται δὲ γίνεσθαι. Οὐμόνον καπαιρέφο
μαι παρ' αὖθις, ἀλλὰ καὶ καπαιρέφομαι ἐν δεῖ
γα· ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ· ἃ τις δὴ μίνω τὶ καὶ τὶ
τραμμένου γῆν πολλήν. Οὐμόνον καθάζομα
μαι τοῦ δεῖνος, ἀλλὰ καὶ ἄζομαι ὧδὶ τοῦ αὐτ-
ὸς ἐν τῇ πέμπτῃ· ἀμήλων ἄζονθ' καταπι
ώμενα. Οὐμόνον κοινέομαι τοῦ δεῖνος, ἀντὶ τ
συμμετέχω σοι, ἀλλὰ καὶ κοινωνέω σοι· ὧν ἔχω, ἀντὶ
τοῦ μεταδίδωμι· πατάτων ἐν δουτέρῳ τῶν πολι
τικῶν· τετραπάσιον χρόνον τὸν καὶ τέτον αὖ αλί
σκεσθαι, ὡδὶ ἀπ' αὐτοῦ παρασκευῆ, καὶ αὖθις κοινωνεῖν·
ὄψομαι, μεταδίδωμι τούτου· καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ

καὶ καθαλύομαι τὸν δεῖνα. ἤγουν, καταλύω. θουκυδίδης ἐν τῇ ἕκτῃ. τὸν ἐκεῖ πόλεμον, μὴ παυβεβαίως καταλελυμένους. Κομίζομαι, οὐμόνον τὸ φορέομαι, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπολαμβάνω. λιβάνιος ἐν ὑποθέσει. καὶ ἔδοξεν οὐφιλους κεκομίσθαι χαρᾶς. Κάποσα λέγε, καὶ μὴ ὁσά, ἤγουν θεσσαλά. θουκυδίδης ἐν τῇ ὀγδόῃ. ὡς τε τὰ ἐν τῷ ἐσκέναι αὐτοῦ, μὴ κάποσα εἶναι. καὶ ἀριστείδης ἐν δευτέρῳ τῶν ἱερῶν. καὶ ποσαπτὴν καὶ ποσάκις ἀπὸ τῆς γεφύρας. ἄποσα δὲ τὰ ὑφηλά καὶ ποσίβλεπτα. ἢ ἐφ' ὃν τις ἱστάμενος, δύναται μακρὰν βλέπειν. Καθάπαξ, αὐτὶ τοῦ παντελῶς. ἢ σάπαξ δέ, καὶ αὐτὶ τοῦ ἅπαξ, ἢ αὐτὶ τοῦ παντελῶς καὶ διόλου. δημοσθένης. ἀλλ' ἵνα μὲν ἅπαξ βραχύν χρόνον αὐτεχόλυκιανὸς ἐν τίμωνι. τὸ κεχηνὸς τοῦτο καὶ ἵνα τὸ ἅπαξ αὐαπεπαμένον. λιβάνιος ἐν μελέτῃ τῇ, ὅτι πρῶτον ὑμᾶς οἶδα τῆς ἀγαμέμνος βδελυρίας ἅπαξ καπιγνωκότας. Κατέχημαι. κατέχημαι δέ, βάρβαρον. οὐγάρ ἐστιν ἰχέω ἰχῶ. ἀλλὰ χέω, χῶ. ὡσαύτως καὶ κατεχημένος, καὶ ἐνεχημένος καὶ σὺνεχημένος. καὶ περιεχημένος. λουκιανὸς ἐν τίμωνι. πρὸς αὖ δρα τὸν τηλικοῦτον τραγῳδὸν περιεχημένον. Καὶ κεγχρεαί, καὶ κεγχρεές. λουκιανὸς ἐν τῷ περὶ

ἐκπονεῖν ἐμέ· καὶ αἰχίνης· οἱ δὲ λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμῶν καιροὺς λέγονται· ἤγουν, πρὸς τὰ ἁρμόζοντα ἑκάστοτε, καὶ πρέποντα· τινὲς δὲ ἐν ταύθα τὸ, καιρούς, αὐτὶ τοῦ χρείας φασί. Καταχέσις, καὶ κάθεξις, δουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ· καὶ τοῦτο πολλὰ ξυμφορώτερον ἡγοῦμαι ἐς τὴν κάθεξιν τῆς ἀρχῆς· Καθίσταμαι ἀρχων· ἤτοι γίνομαι· καὶ καθίσταμαι τὴν ἀρχήν, καὶ καθίστημι, ἤγουν οἰκονομῶ· ὁ αὐτὸς ἐν τῇ τετάρτῃ· τῶν πόλεων ἄρχοντας καθιστάναι. καὶ αὖθις ἐν τῇ αὐτῇ· ἅτε εἶχε τῶν χωρίων καθίστατο. Τὸ καταφρονῶ, ὡς ὠφελοῦντος μὲν ἥττονος ἀεὶ πάσχεται. ἔστι δ' ὅτε καὶ αὐτοπαθικῶς· ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἕκτῃ· τὸ μὲν καταφρονεῖν τοὺς ὠφελοῦντας ἐκ τῶν ἔργων τῇ ἀλκῇ δείκνυσθαι. Οὐμόγον κέκλεισμαι, ἀπὸ καὶ κέκλεισμαι αὖθις τοῦ ς'. ἀριστείδης ἐν τῷ αἰγυπτίῳ· καὶ ὑπὸ τῶν ὡρῶν συγκέκλεται· Κληρονομῶ· ὡς ὠφελοῦντος μὲν ἥττονος ἀεὶ πάσχεται. ἅπαξ δέ, καὶ αὐτοπαθικῶς· ὁ αὐτὸς ἐν λυκτρικῷ τρίτῳ. τῶν ἀπογρίων σεκανῶν ἄξιον κληρονομῆσαι· λουκιανὸς ἐν τοῖς νεκρικοῖς· πῶς κληρονομήσομεν τῆς βακτρίας αὐτοῦ· ὁ αὐτὸς ἐν τοῖς ἀποπτοῖς· κληρονομεῖν ἀποθανόντος ἐμοῦ τὰ κτήματα. Οὐμόγον· καταλύομαι ἐγὼ ὑπ' ἄπνοος, ἀπὸ

λέγεται δὲ ὠδὶ τ ποικίλως σωιτα μδύων· καὶ ὄνο
μα ἐκ τούτου καθασκευή, ἡ ἐνέργεια τ καθασκευ
αζοντ· καὶ τὸ ἔργον τὸ καθασκευασθέν· λέγεται δὲ
καθασκευή, καὶ τὸ ἐπιτήδειον πρὸ γύμνασμα· ὡς ἐ
ναντίον, ἡ ἀνάσκευή· καὶ κατασκευή, ἡ αἰτία ὠδὶ λό
γου· συσκευάζω δέ, τὸ σκαιωρῶ· ἀφ' οὗ καὶ σκευω
ρία· Μετασκευάζω, τὸ μεθαρμόζω· παρα
σκευάζω, τὸ ὑπηρετῶ καὶ οἰκονομῶ· ὅθεν καὶ
παρασκευή· Διασκευάζω, τὸ λεπτομερῶς δι
αγοῦμαι· καὶ διασκευή, καὶ ἡ διάσκευος λόγος·
καθασκευάζει ὁ ναυπηγὸς τὴν ναῦν· καθασκευ
άζεται δὲ ὁ ὠδὶ τὴ καθασκευὴ ταύτης, τὰ ἀναλώ
ματα διδούς· Τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ οἰκοδομεῖ, καὶ
τὸ οἰκοδομεῖται· οὕτω γὰρ δὴ μοθένης ποτὶ φιλίππου
πρυλέγει, ἐν τῷ πρὸς Ἀλοννήσου· ὃ δ' οὐδὲν διόμε
νος τριήρεις καθασκευάζεται, καὶ νεωοίκους οἰκο
δομεῖται· καὶ λιβανίος· τί μαθὼν ὦ βασιλεῦ, τὰς
δυνάμεις σὺν ἔχεις, ἐς ὅτι καθασκευάζῃ; Κα τα
θέω, οὐμόνον τὸ καθατρέχω, ἀλλὰ καὶ τὸ κατέρ
χομαι· ἀριστείδης ἐν τῷ πανηγυρικῷ ἐν κυζίκῳ
ποτὶ τοὺς ναούς· οἵδ' ἦς αὐτὴν καθεδόντι καὶ αἰω
θέουσι· Καιρός, οὐμόνον ὠδὶ χρόνου ἀλλὰ καὶ ὠδὶ τοῦ ἁρμοδίου καὶ πρέποντος·
ὡς δυριπίδης ἐν ὀρέστῃ· ἄδ' ἦς ἀδελφήν, καιρὸς

μαι. βδκυδνίδης ἐν τῇ πεδάρτῃ. περιέχον τὸ κοῖλας
αἱ πελοπρωνήσιοι ἐκύκλουν τὸ δεξιὸν τ' ἐναν
τίων. καὶ αὖθις ἐν τῇ πέμπτῃ. τὸ δεξιὸν τῶν λα
κεδαιμονίων ἐπὶ πτερατῶν, ἐκύκλουν τοὺς ἀθη
ναίους. Κύβος αὐτὴ ἡ κοιλότης καὶ διαχώρη
σις τοῦ δίπτυος σκιόεις. Κῦβοι λέγονται τὰ ἐ
στιγμένα ὀστᾶ, οἷς χρῶν οἱ παιζοντες. Κύθηρα,
πόλις θηλυκῶς. ἡ οὐδετέρως τὰ κύθηρα, ὁ καὶ κυρεῖ
τον. Κυρόω κυρῶ. τὸ βεβαιῶ. κυρέω δὲ κυρῶ τὸ
περιτυγχάνω. τὸ δὲ αὐτὸ τοῦ ὑπαρχω, ποιητικὸν
ὂν καὶ μετὰ ὑπαρκτικοῦ πάλιν ῥήματος τίθεται
δίον, κυρεῖ ὢν, ὡς καὶ τυγχάνει ὤν. Κυβι
στᾶ, τὸ κολυμβῶ, καὶ κυβιστᾶ. λέγεται δὲ κυβι
στᾶν, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἐν γῇ κυλιόμενον, τρέφειν χεῖ
ρας καὶ πόδας. Κυβεύω δὲ, τὸ κύβοις χρῶμαι.
καὶ κυβευτὴς, καὶ κυβιστής. Κόρυδος καὶ κορυ
δαλός, καὶ κορυδαλὶς, τὸ τρυφίον τὸ ἔχον ὑπὲρ τῆς
κεφαλῆς ἀνεστηκότα πτερὰ ὡς πολόφον. ἔστι δὲ
τὸ μὲν κόρυδος ἀττικόν. πρωτάρχος ἐν τῷ περὶ
ἀδολεσχίας. κόρυδος ὠφέλιμος πετόμενος. ὁ δὲ κο
ρυδαλός, κοινόν, ἢ καὶ βοῦβουλος χρῆται. Ἔστι δὲ
ὁ κορυδαλός, δῆμος ἀθήνησι. τὸ δὲ κορυδαλὶς,
ποιητικόν. ὡς θεόκριτος. ὑπὸ τυμβίδιοι κορυδα
λίδες. Κατασκυάζω, τὸ ὀργάζομαι, καὶ ποιῶ.

ἢ τοῦ πρώτου κίναδος ἐξ ἡρουμένου τοῦ· ἢ δημο
σθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου. τοῦτο δὲ ἢ φύσει
κίναδος ταὐτὸ σημαίνει. Κυέφαλον ἀττικοὶ
λέγουσιν, οὐγυέφαλον· ἔστι δὲ ἡ πλάτη. Κρίνω, ἢ
τὸ διακαίζω καὶ τὸ χωρίζω. Κλεῖθρος καὶ ὁ κλεί
θων, καὶ ὁ δι' ἁμάθους κλείθειν. ὅθεν καὶ κλει
θρικὸς λέγεται· ἢ κλεῖθρα τὰ ὑποθετικά.
λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ναυούργων. ἀφι
φανὴς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐμβολαίων τῶν πρώτων
ἤρξαμεν· ἢ κλεῖθρα τὸν. Καταθάλαμος,
οὐκαταβάς. Κίρνημι ἀττικοὶ, οὐ κιρνᾶ. Κορυ
φαῖον· οὐ κορυφαῖα τὸν δεῖ λέγειν· οὐ γὰρ πρὸς
τὴν ὑποθέσεις, ἢ ἐπέραν ὑποθεσιν δεῖ ἐπάγειν·
καὶ ὁλουχιανὸς παίζων λέγει· ὁ αὐτὸς γὰρ ἐν τῷ
ὁλοιχιῇ τοῦτ' ἐλέγχει· Οὐχ ἁθρόοι, ἀλλὰ καθ'
ἕκαστος δεῖ λέγειν· Ἄλλο καθίσον, ἢ ἄλλο κα
θῆσο· τὸ μὲν γὰρ καθίσον, πρὸς πνα ἱσάμμον λέ
γεται ἵνα καθίσῃ· τὸ δὲ καθῆσο, πρὸς καθήμε
νον ἵνα καθῆται καὶ μὴ ἐξαναστῇ. ὡς τὸ παρόμοι
ρω· κῆσο ξεῖνε· ὑμεῖς δὲ, ἢ αὖθι σήμεσθ' ἔδριν· τὸ
δὲ καθίζω, οὐμόνον αὐτὴ ἔπρον τοιοῦ καθίζειν,
ἀλλὰ καὶ ἐμαυτόν. Κυκλέω κυκλῶ, τὸ στρέφω·
κυκλόω δὲ κυκλῶ, τὸ περιλαμβάνω· κυκλοῦ
μαι δὲ, ἢ τὸ περιλαμβάνω, καὶ τὸ περιλαμβάνο

Καὶ κεκονιαμένος, καὶ κεκονιμένος. Κελεύω, τὸ πρὸς τάσσω. καὶ κελεύω, τὸ ἁπλῶς λέγω. λιβανίος ἐν ἐπιστολῇ. αὐτήν τε ταύτην ἐθρήνησα τὴν πόλιν. κελευόντων αὐτὰ γινώσκειν, ἢ ὁμολογεῖν ἀδικεῖν. σύνεσιος ἐν τῷ λύσαντες ἐκβενδιδείου ἐπιστολῇ. ἔρρωσο. καὶ γονυόν διόσκορον κέλευε μετὰ τῆς μητρὸς ἐρρῶσθαι, καὶ τῆς πάτθης. Ὡς καὶ σύνοιδα φαμὲν, οὕτω καὶ καταινῶ, αἰτιατικῇ καὶ τὰ πολλὰ αἰνῶ, καὶ ἄσμενος δέχομαι, καὶ τίθεμαι οἷς δέ τισι θουκυδίδης. ἀριστόδημος δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις κατίνει. καὶ Κομῳδέζω. καὶ κομῳδέω κομῳδῶ, ὃ κομπροῦμαι. σοφοκλῆς ἐν αἴαντι. μεγὰ αὖ τι κομπάσθας θουκυδίδης ἐν τῇ ἕκτῃ. ὅσοι καὶ κομποῦνται. ἤγουν, κομπαστικῶς λέγουσι. καὶ αὖθις ἐν τῇ τετάρτῃ. ἄποθεν ἀπελαύσας τὸ ἀνδρεῖον μελήσῃ, ὡς κομποῦσιν. Οὐμόνον ἐπὶ πολεμίων, τὸ κατασκοπὴ τίθεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἁπλῶς θεωρίας. θουκυδίδης. ἐς τὴν κατασκοπὴν τῶν χρημάτων. Καὶ κρύφα. καὶ κρύβδην. δημοσθένης. οὐ γὰρ ἀκρύβδην ἐστὶν ἡ ψῆφος. Κίναδος ἀρσενικῶς, ὁ πόρνος. σύνεσιος ἐν τῷ ὡς καὶ ἀνήστι πολλάκις ἐπιστολῇ. καὶ λέγεταί τις αὐτῆς μοιχὸς κιναίδοις προσκεῖσθαι. κίναδος δὲ οὐδὲ πέρως, ἢ αἰσχρὸς καὶ αἰσχύντης. σοφοκλῆς ἐν αἴαντι.

πρημθων ἡ μερθν σύστημα· χρόνος δὲ πολλὰ ν καὶ
ρὰν πθιοχή, καὶ σύλληψις· ἄλλως τε· ὁ μὲν καιρὸς δ' ἐλαττοποιότητα χρόνου· εὐτέλεμος ἦν, ἢ εἰρήνη· χρόνος δὲ, προσότητα· ὡς τὸ, πρὸ δ' ἅπαντα χρόνων·
Κάλλεα ἐστὶ, τὰ τῶν ἀλεκτρυόνων· ἐστὶ δὲ τῶν αἰθέων, κάλλη· Κέδρος θηλυκῶς, τὸ δὲ ἄδρον· κέν δρον δὲ οὐδετέρως ὀκαφτές· Κέλης, ὁ μονόζυξ ἵππος· καὶ κέλης τι μοιαφόρον τι· ταῖς ναυσὶν ἐφελκόμθον· ὅθεν καὶ κελήτιον λέγεται· Ἐπακτροκέλης δὲ, καὶ κουρσικὸν καὶ ληστρικόν τι μοιον·
Κιβωτὸς καὶ κιβώτιον, ἐκ ξύλου· κίστη δὲ, ἢ τμεκτή·
Κόρδαξ, αἰσχρά τις ὄρχησις· καὶ κορδακίζω, κάρδαξ δὲ τις γραπτὸς βάρβαρος· Κρεωπάλη ἡ ἐκ τῆς χειὸς χωμθμένης οἴνου κρασίας κάρωσις· μέθη δὲ, ἢ ὠδὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας· Κεφαλὴ, ὠδὶ τὸ ζῶν· κρανίον δὲ, καὶ ἐστὶ τὸ ζῶν καὶ ἐστὶ τὸ ἀπεθανόν, ὅταν ὠδὶ λιπουσάρκων σαρκῶν, τὸ ὀστοῦν καθ' ἑαυτὸ λίπηται μόνον· λάκκωμα δὲ τὸ μνημονικὸν, ἐστὶ ζῶν· κατὰ γαστρὸς κρανίου, ὁ ὠὸς ἐστὶ ἀπεθανότων· κρανία γυμνὰ καλλοις· Ἰστίον δὲ, ὡς κεφαλὴ καὶ κρανίον καὶ κορυφὴ, μόνοι λογογράφοι· τρίπτηται δὲ ἡ κρᾶς, καὶ τὸ κάρα· ἐστὶ θηλυκοῦ δὲ ἡ κάρα παρ' οὐδενὶ εὕρηται· Τοῦ κύκλου τῶν ῥητόρων ὀδόντα ἐστὶ δοκιμώτερον λέγειν, ἢ τοῦ χοροῦ·

καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ βραχίονος λόγου ἐγκώμιον ἔχον
τος λέγεται. καὶ ὠδὴ καθ' ὑπόχυσιν ἐγκωμιαστι
κοῦ λόγου. ὕμνος δέ, ὠδὴ θεοῦ μόνου. τὸ δὲ ὑμνεῖν,
ὠδὴ θεοῦ καὶ αὐτῶν. αἰσχύλος ἐν τοῖς ἐπὶ τὰ ὠδὴ θύ
βας. ὑμνεῖσθ' ὑπὸ σεμνοῖς φρυγίοις πολυρρόθοις.
Κατάβολή, ἢ ἔκτισις. καὶ καθ' ἁπλοῦν, ῥῆμα. ὡς τὸ
κατέβαλε τὰ ἀργύριον. καὶ κατάθεσις καὶ καθ' ὑπό
θεμα. καθ' ὑπόληψιν δὲ ἐστὶ νόσου. ἀριστείδης ἐν τῷ
πανατθηναϊκῷ. ἐν καθαρᾷ τῆς μεσημβρίας ἐρρέ
γωσε. τῆς καθ' ὑπολήψεως ἐπελθούσης. Κατα χύ
ματα, τὰ καθ' ὑπόμβια ὕδατα ὠδὴ τοῦ λουτρῶ
νος, καὶ τῶν ὁμοίων. καταχύσματα δέ, αἱ καθ'
ὑπῶν νεωνήτων δούλων καθ' ὑπόμβιαι ἰσχάδες,
καὶ τἄλλα τραγήματα. ὡς ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ.
εἶτ' οὐχὶ δίξη πᾶσι τὰ κατάχυσμάτα. Κάθ
δος ὁ αὐλητήριον. καθέδισκος δὲ ἀγγεῖόν τι ἐν
ᾧ τὰς φῆφους ἔβαλλον. Καθάρσια, ῥήματα καθάρ
σεως ἕνεκα γινόμενα. Καθάρματα δέ, τὰ μετὰ
τὸ καθαρθῆναι πυρὰ ἀποτριβούμενα ῥυπάσματα.
Καθάρματα καὶ τὰ εἰς ἀπαλλαγὴν ὄζουσίων κα
κῶν θυόμενα. ὅθεν καὶ κάθαρμα, ὃ πᾶσι τῶν ἀπο
δίτας. χιοῦτον γὰρ πυανεμίου λοιμοῦ ἢ
λιμοῦ κακοῦ τινος ζητοῦντες ἔθυον, καὶ εὐθὺς ἕ
παυσε πλαυτα. Καιρὸς, μέρος χρόνου. ἵμερος

κὰὶ δημόσια κεῖρα θαυμομίζω· πίθεται δὲ κὰὶ ὧδὶ προβατ. Καταφερὴς, τινὲς μὲν λέγουσιν, ὧδὶ τῶν πρὸς ἀφροδίσια ἀκολάστων· οὐκ οἶδα ὅθεν λαβόντες· σὺ δὲ ἀκόλαστος λέγε, κὰὶ δοῦλος τῶν ἐργαστήρια. Κολυμβητὴς, ὧδὶ τοῦ ἀργυραμοιβοῦ φησὶν ὁ μέναν δρος ἀδοκίμως· τὸ μὲν γὰρ κόλυμβος, ὅ ἐστὶ ῥίψις εἰδὸς νομίσματος, δόκιμον· τὸ δὲ κολυμβητὴς, παρασεσημασμένον. Κίλιξ αὐὴρ· κίλισσα δὲ γυνή· ὥς ἔστι κὰὶ λίβις, κὰὶ λίβυσσα· κὰὶ θρᾴξ, θρᾷσσα· μάγγανις μάγγανος· κρὴς, κρῆσσα. Καὶρ, ὁ ἀπὸ καιρίας αὐὴρ, κὰὶ ὁ δοῦλος ἀπλῶς· διὰ τὸ τοὺς κάφας πρώτους μισθοφορῆσαι· κάφαρ δὲ γυνή· ὅμηρος ἐν τῷ δ' ῥαψῳδίας· γυνὴ μνηστὴ, νὺ κάφαρ. Κατορθῶσαι, ὧδὶ πολέμου κὰὶ τῶν τοιούτ. κατόρθωμα δὲ οὐκέτι, εἰ μὴ ἀρετείδης ἅπαξ· ἀλλ' ἀπὸ τούτου, κατορθωμάτων λέγε. λιβανίος ἐν τῇ τοῦ γεωκλέους μελέτῃ· ἀπαντῶσι δὲ σιμοὶ τὰ κατορθώματα γνώμης ὄν. ἐπανορθῶσαι δὲ ὧδὶ λόγων· ἅπαξ δὲ μὴ τὸ κατορθῶσαι ὧδὶ λόγων κεῖται. πάντων ἐν πολιτείας· κὰὶ δοῦρα ἐπανορθούμην· τὸ δὲ διορθῶσαι, ὧδὶ τῶν διαστρόφων. Κώμας τοὺς γέροντας· ἀφ' οὗ κὰὶ ἐγκώμιον· ἐγκώμιον δὲ μὴ ἔπαινος, ὡς αὐτοῖς λέγεται. κὰὶ ὁ μὲν ἔπαινος, ἐν βραχεῖ λόγῳ· τὸ δὲ ἐγκώμιον,

ἐν τῇ θεοδ ἐκκλησία· τὸ ξύνηθες ἐκεῖνο καὶ ὅσα
ἀγάπα κυνίδιον. Κρίβανος ἀπικοὶ, οὐχὶ κλί
βανος διὰ τοῦ λ· διὰ τὸ τὴν πρώτην αὐθρώπων
τροφὴν δοκεῖν κριθὰς εἶναι· ἀπὸ τοῦ κριθὴ κρι
θάριον, καὶ τοῦ βαίος τὸ ῶρ. Καθιερῶσαι λέ
γε, ἀγιάσαι μὴ ἀφιερῶσαι, ὡς φαβωρῖνος. Κόλα
πας ἐν τῇ λύρᾳ κάλλιον λέγειν, ἢ κολάβους.
Ε᾽καθέσθην· καθεσθεὶς, καθήσομαι καθεσθῆναι
καὶ ὅσα ἀπὸ τούτων βάρβαρα. λέγε οὕτω. Καθέζο
μαι ἐκαθεζόμην· καθεδοῦμαι· καθεδούμηνος·
καθεδεῖσθαι· καὶ ὅσα ἀπὸ τούτων. Καθίζω ἐγὼ
καὶ καθίζομαι, καὶ καθίζω ἕτερον. Κατ᾽ἐκεῖνο τοῦ
κοπροῦ βέλτιον λέγειν, ἢ κατ᾽ἐκεῖνο κοπροῦ· ἀεὶ
γὰρ μᾶλλον ἄρθρου, θουκυδίδης λέγει. Κατάδεσμος
οὐκ ἐπῴδεσμος· ἐπῴδεσμον δὲ οὐδὲ πέρσης, καὶ
ἐπῴδεσμα οἱ ἀρχαῖοι φασιν. ὁ Κόρις· οὐχὶ κό
ρις· καὶ κλίνεται κόρεως· τὸ δὲ κόριζα ἰδιωτικόν.
Κατὰ κοιλίας τριεῖν, οἱ γυμναστικοὶ λέγουσιν· οὐ
κοῖδα δ᾽ὅθεν λαμβάνοντες· οἱ γὰρ παλαιοὶ τὴν
γαστέρα ὑπάγειν λέγουσι· Καρῆναι, καὶ ἐκάρη,
κυρίως οἱ ἀπικοὶ λέγουσιν ὠὶ αὐθρώπων τοῦτο
καθ᾽κριθέντων· τὸ δὲ Κείρασθαι, οὐκ ὠὶ ἀπὸ μό
νου· καὶ λιβανίως ἐν ὠὶκονομίᾳ τῇ, οἶμαι καὶ δάκρυσιν
ἔτι σοῦ τεθεμῶσθαι κοσμάριον· τὴν μὲν γὰρ πόλιν,

κῶς. ἅπαξ δὶ καὶ παθητικῶς. Κατηγορῶμαι, αὐτί τοῦ κατηγορῶ· πᾶσά τις ἐν γοργία· εἰ αὐτοῦ τις κατηγορεῖ τοῦ. Ἴστεον δὲ ὅτι ὅτι τίθεται ὡδὶ κακοῦν καλῶ, δεῖ καὶ προσθήκης τινὸς ὀνόματος. οἷον τὸ ἐπαίνων τῶν καλῶ σοῦ· ἀεὶ γὰρ τῶν ἐπαίνων, δηλοῦται καὶ ἡ δύναμις τῆς καλῶ· οὕτω γὰρ εὑρίσκεται πάντα χοῦ· εἴ τι κώμια καλῶ τοῦ δείνος διέξειμι καὶ λόγους ἢ δίκας· καὶ ἐπαίνους· καὶ τοιαῦτα πάντα. εἰ δὲ εἴρηκε τὶς ὡδὶ τῆς αὐτῆς σημασίας λόγοις κατὰ τὸ δείνος διέξειμι, οὐκ ἀλῶς ἐρεῖ. Κάλαμος, ὡδὶ γραφίδος· οὐδέτερον· τοῦτο γὰρ ὡδὶ τῶν δὲ ὀροφὰς καὶ αὐλοὺς σωληνούς τῶν καλάμων· Κατατρύω σε· ἐμπύουσι δὲ οὐδεὶς τῶν δοκίμων· Κόριον, καὶ κορίδιον καὶ κορίσκιον· καὶ κόρη, οὐκ ὀράσιον· Κακοδαιμονεῖν, οἱ νόθοι ἀπικίζοντες· οἱ δὲ γνησίως, κακοδαιμονοῦσι· καὶ θαυμάσαι αὖτις, ὡς δαιμονεῖν μὲν λέγουσιν οὐκέτι δὲ κακοδαιμονεῖν· Κόρημα καὶ λέγεται οὐχὶ σάφορ, οὐδὲ σαφορεῖν· καὶ χορεῖν· καὶ παρακορεῖν· καὶ ἐκκορεῖν, ἀλλὰ μὴν σαρῶσαι· σῶσαι· ἐν ὑδρολιπεῖ τὸ δυσεῖς ἔπειθε τὸν κλύφημον· καὶ ἐκκορίσειας τὸ καὶ ἐκπυνεῖς καὶ ἐνθυμιάσθαι τὸ δωμάτιον· Κυνίδιον, οὐκυνάριον· εἰ καὶ θεόφραστος ὁκωμῳδὸς ἅπαξ χοῦτο φησίν· λάχανος

ἐξῆλθον ἐπανέλθω. καὶ αἰσχύλος. ἥκω γὰρ δεῦρο τὴν βλὴ κατέρχομαι. Κατεκαύθη ἀττικόν. κατεκάη, ἑλληνικόν. Κίβδηλος τὸν τρόπον λέγεται καὶ μεταφορᾷ τῶν κιβδήλων νομισμάτων, καὶ μὴ ἀδόκιμος. Κατὰ πᾶν οὐκατὰ παθεῖν. πάντων ἐν ὀργίᾳ. κατὰ πᾶν ἑορτῆς ἥκομεν. Καὶ κωμῳδοποιός, καὶ κωμῳδιοποιός. Καταῤῥυκται κοινόν. καταῤῥώρυκται ἀττικόν. Καταγώγιον, καὶ καταγεῖον. ὥσπερ αὐτῶν καὶ καταλύειν. καταλύμα δέ, οὐδεὶς εἶπε τῶν δοκίμων. Καταγνὺς ὁ σκάφος καλλίον λέγειν, ἢ σὺν τρίβειν. Καθυφεὶς, καὶ καθυφέσθαι, ἢ ἐν δοκεῖ καὶ ἐν δοῦναι. ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις. ὑφέσθαι μοι δοκεῖς. Κυνηγέτης, οὐ κυνηγός. Κολούει τὴν προθυμίαν καλλίον λέγειν, ἢ ἀμβλύνει. Καταμικρὸν ἐγγίζει λέγε, οὐ προσᾴς. σὼσίπολις ἐν ἰδιωτικῇ τῇ τοὺς γεωμετρικοὺς ὅρους ἀληθεστάτους ἡγοῦ. καὶ καταμικρὸν ἂς τὰς ἀποδείξεις αὐτῶν ἐκ γεωμετρίας τὶ συμπορίσωνται. Κατηγορᾷ, οὐμόνον ἰδίᾳ καὶ κοινῇ, ἀλλὰ καὶ ἰδίᾳ καλοῦ τοῦ φιλοσόφου ἐν τῷ ἰσοκράτους βίῳ. δύμουσίαν κατηγορεῖ τοῦ ἀνδρός. ἤγουν ἐπαινῶ αὐτοῦ ἀγορεύει. ἐν ταύθα γὰρ ἡ καλῶ, τὴν ἐπαίνῳ χέσιν δηλοῖ. ὡς ἔχει καὶ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις κατηγορία. εὕρηται ἀεὶ μὲν ἐν ἐργα

μελίτη. καπαγη τὴν κλεῖν. Κλάειν, ἢ κάειν, ἀπὶ κά. κλαιειν δὲ καὶ καίειν, κοινά. ἢ κλαύσομαι, καὶ κλαύσομαι. δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. καὶ τὰ παιδία κλαύσεται. καὶ ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ οὐκοῦν κλαύσεται. ὁ Καλῶς τοῦ καλῶ, οὐχὶ καλῶς τῆς καλῶ. ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. ὡς περ καλῶς ἀγένητος, ἐνεχώρησεν ὁ πίσω. γράφεται δὲ καὶ καλῶδιον. σῶσίπολις ἐν τῷ λύσαντες ἐκβαν δὸν δείου ὠδὶ γολῆ. παρεῖχεν ἡμῖν κεχρῆσθαι γοῖς καλωδίοις. Κάθησο καλλιον, ἢ κάθου. καὶ καθήμενος, ἢ καθεζόμενος. καὶ καθῆσο ἢ ἐκάθητο. ἀριστείδης. δικαστὴς αὖ γὸς τῷ βουλεῖ καθῆσο, καὶ καθῆντο ἢ ἐκάθητο. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. καθῆντο ἐκπεπηγμένοι. καὶ καθῆσθαι, οὐ καθεσθῆναι. Κιαῦθα γοῖς, οὐκνήθφ. Καθήκοντα καὶ τὰ πρέποντα καὶ τὰ καθηκόμενα. ἀριστείδης ἐν τῷ αὐτῷ. πίχη καθήκοντά γοτε ὠδὶ θάλαττα. Κουροτρόφος, οὐ κοροτρόφος. καὶ Κυλλ. καὶ θέλγω ἀμφότερα. Κατὰ χθρὸς ὕδωρ ἐδίξατο λέγεται καλῶ χειρῶν. Κόπτος οὐκ ἀγριέλαιος. Κατα προίξεται. ἤγουν κατάπτος προαχήσεται καὶ καλῶ φρονήσει. Καθεῖτο τὴν ὑπόπτην λέγε, οὐμα ὑραὶ εἶχε. Καπίρχομαι, ὅταν ἀς τὴν πόλιν ἀφ'

κὴ γὸ χαράσσω, ὃ ξ οὖ κόμμα μόνον. Κυκεῶ ἀτ
πικοί, οὐκυκεῶνα. Καθεδεῖται, καὴ καθιεῖται
κάλλιον λέγε, ἢ καθίσει. Καθόπκαὴ καθά. γὸ
δὲ καθὼς, παρὰ τοῖς δοκίμοις οὐκεῖσι. Κατε
σκεδάσε πνός, ἢ πνὶ πὶ. κὴ κατὶ χεεν ώσαν τως.
Κατεδήδοκεν, οὐκαλῶς βέβρωκε. Καπίπερος, οὐ
καοσίπερος. ἀριστείδης ἐν τῶ καλῶ ὄξος ερχουμένων.
κὴ γὸ ξίφος αὐτὶ χαλκοῦ καπιπέριγον. Καπα
πλωπίσματα, οὐκομψοὶ λόγοι. σῶσίπατρος ἐν τῶ
δίωνι. ἀπίκων καλῶπλωπισμάτων. χρῶνται δὲ
τούτω πνες, καὶ ὠδὶ τῶν περὶ εργωνκαὴ ἀσέμνων
φιλημάτων. κὴ ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. μύρου
κρόκου καλῶπλωπισμάτων. Κύει καλλιον, ἢ
καλῶ γαστρὸς ἔχει. Κεραμεοῦν σκεῦος βέλτιον
λέγειν, ἢ ὀστράκινον. Κεκραγμός ἀπίκον, οὐ
κραγμός, οὐδὲ κραυγασμός, οὐδὲ κραυγή. βοὴ
δὲ. Κυδιῶσαὴ, καὶ οἱ δίδοντες, καὶ οἱ λαμβάνον
τες κόρας οὐ σθενθεροὶ, οὐδὲ γαμβροί. εὕρηται δὲ
γοῦν τοῦ κὴ ἐπὶ τοῦ τῆς γυναικὸς ἀδελφοῦ, παρ' εὐ
ριπίδη ἐν ἑκάβη. φησὶ γάρ, τοῦ τον σὺ δρᾶν ὄν τα
κυδιῶσθεν, σὺ δράσεις. λέγει δὲ τοῦ γε πρὸς
πολυδώρου ἀδελφοῦ τῆς κασσάνδρας ὄν τος, ἢ
ἠγαμέμνων ὠμίλει. Κυρίπειν, οὐκεραπίζειν.
Κλεῖν, οὐκλείδα. λιβανίος ἐν τῶ δυσκόλος ὠλιοθε

μνησιν ἑαυτὴν κονδυλίζῃ· τὸ δὲ. Κολαφίζω καὶ κολαφισμός, καὶ κόλαφος, αἰ ἀττικά. Κουφότης· ἡ κουφοτής, ἀττικά· ὡς βραδυτής. Κεράσιος τὸ δένδρον· κέρασος δὲ ὁ καρπός. Κλαδαῦ τὰς ἀμπέλους, οὐχὶ κλαδεύῃν. Καθοδος ἀττικόν· ἐπαύοδος δὲ ἑλληνικόν. σίνιστος ἐν ὠδῑφολῑ· ἴδι παρὰ τὴν μρᾶ τὴν ἐκκλησίαν ἀδελφὲ κύριλε. αὐτὸν οὕτω ἐκεῖνον τὸν ὅσιον ἱερέα νομίζεσθαι διδασκέναι τὴν μέθοδον· λέγεται δὲ καθοδος καὶ ὠδῑ τῆς καταβάσεως· λουκιανὸς ἐν τῷ μθύοντος, ἢ ἐν νεκυομαντεία· τίς ἢ ἐσίνοι ἀσου τῆς καθόδου ἐμοῦ. Καταλεχεῖς καλλιον, ἢ καταλεγεῖς· Κεραία ηοίου, οὐκέρας· εἰ καὶ σίνιστος ἐν τῷ λύσαντες ἐκβενδῑδείου ἐπωφολῑ, τὸ κέρας ἐπιτρίβει λέγει· λουκιανὸς ἐν τῷ ξεις τραγοδός· τὸν δὲ, καθὰ κολυμβῆσαί τε δῑναι, καὶ ὠδὶ τὴν κεραίαν ἀναπηδῆσαι ραδίον· Κέρας μθύοι ὠδὶ ζώου καὶ ὠδὶ πολέμου· θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ, ὡς εἶχον τὸ κέρας οἱ πελοποννήσιοι· Κόπτει τὴν θύραν ἔξωθεν· καὶ γδύεται τὰς θύρας, ἀριστοφανὴς ἐν νεφέλαις· τίς ἔοθ' ὁ κόψας τὴν θύραν· καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ· γδῦσαι τὰς θύρας· φοβεῖ μθύοι ἔνδοθεν οὐκροτεῖ· ἔστι δὲ καὶ κόπτω τὸ καίνω· ὅξ οὗ καὶ κόμμα καὶ κομμάτιον·

καὶ πάξα αὔξησις οὖσα πρῶτον, καὶ πῆξα γὰρ
ἦν, καὶ τὰ ἀπικὴν διάλυσιν καὶ πάξα γέγονεν·
ὅσμωδὲ ὡς αἱ μετοχαὶ ἡ τὰ ἀπαρέμφατα ἢ
τὰ ὑπτακτικὰ ἢ ἀορίστου ἢ ὅσα πι αὐτῶν, ἀσυ-
βάλλουσι τὰς αὐξήσεις· ἔτυφα γὰρ τύφας· καὶ
ἔτυπτον, τύπτων λέγομεν· μόνου δὲ τοῦ παθητικοῦ
μόνου καὶ τοῦ παθητικοῦ καὶ ἢ μέσου αἱ αὐξήσεις,
καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς χρόνοις τηροῦνται· καὶ πάγα
γὴ καὶ παγώς, καὶ τἄλλα· ὧν πὴ ἐν ἰδίαναγ
γελίαι καὶ πάγωσι δεῖ λέγειν, ὡς πὶ τύφωσιν· οὐ
καὶ παγῶσι· τοῦτο γὴ ὡς ἐδιλίξαμεν βάρβαρον· ὡς
οἵ ονταί τινες, καινονίζεται τοῦτο ἀπὸ τοῦ καὶ τι
ἀγνῶ παθητικοῦ ἀορίστου· ἐκεῖνος γὴ ἀσυβάλλει
τὴν αὔξησιν ἐν τοῖς ὑπτακτικοῖς, καὶ τοῖς ἀλλοις
ὡς ἔφημεν. Ἴστέον ὅτι, καὶ πάγα τῆς κεφαλῆς
ἀπικοὶ λέγουσιν, οὐ τὴν κεφαλήν· ἤγουν καὶ τὰ
τῆς κεφαλῆς τὴν ληγὴν ἐδιλίξαμεν· λουκιανὸς
ἐν τίμωνι· καὶ πάγα τοῦ κρανίου. Κολοκύντη,
οὐκολόκυνθα· ἀριστοφάνης· ἐμὲ λημᾶς κολοκύν
ταις. Κεντεῖ, οὐκεντᾶ· σοφοκλῆς· κεντεῖ τε
μὴ φείδεσθε παυδήμου τραχοῦ· καὶ λιβανίου
ἐν μελέτῃ τῇ περὶ τῆς λαλου· καὶ κεντοῦμαι
τοῖς φλυναφοις· Κονδυλίζω· καὶ κονδυλισμὸς
καὶ κόνδυλος· λιβανίου ἐν τῷ αὐτῷ· πρὸς αὐτὸ

ἐκεῖνον μὲν δὲ εἰς ἄδυ ἰόντα, αὖθι θείας μοίρας ἰέναι, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖσε ἀφικόμενον, δυσπράξειν. ἐν ταύτῃ γὰρ τὸ μὲν ἰόντα παρωχημένος· τὸ δὲ ἰέναι, μέλλοντος· ἐπειδὴ καὶ τὸ ἐπαγόμενον τὸ δυσπράξειν. Τὸ δὲ ἄττω μι, καὶ δίδμι, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὑπὸ ἐνεστῶτος μόνου καὶ ὑπὸ μέλλοντος· ὑπὸ δὲ παρωχημένου, ἀπαντᾶν· καὶ δινᾶν· τὸ δὲ Ἴθι, ὡς ὑπὸ τοῦ εἶσον μὲν ὑπὸ παρωχημένου· αὐτὶ τοῦ ἐλθέ· εὑρίσκεται δὲ καὶ ὑπὸ ἐνεστῶτος, αὐτὶ τοῦ ἔρχου· πάντων ἐν πρώτῳ τῷ πολιτείᾳ· ἀλλὰ τοῖς δέ τε τοῖς νεανίαις ξύνιθι, καὶ δοῦρο παρ' ἡμᾶς φοίτα· πίλος, τοῦ ι. στοιχείου.

Α'ΡΧΗ ΤΟΥ Κ.

κ οινωσάμωνος, οὐκοινώσας. Κρέως ἀπὸ κοὶ, οὐκρέατος. Καπάβα, οὐκαπάβηθι· ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις· καπάβα πανοῦργε. Καπαγῆναι, καὶ καπαγέναι. καὶ καπάξαι. πάντων ἐν Γοργίᾳ. καπῆνα δόξη μοι τῆς κεφαλῆς αὐτῶν καπαγέναι δεῖν, καπαγὼς ἔσται αὐτίκα. οὐ καπαγῆναι οὐ δὲ καπάξαι. βάρβαρα γὰρ ἀμφότερα. ἀπὸ βάλλειν γὰρ ὀφείλει τὸ ἀπορέμφαγον· ἐπεὶ τὸ

οὐσιῶν, ἀνθρωπότητος, καὶ βοότητος, καὶ τῶν ἄλλων. ἰδέαι καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, αἱ τὸ γαῦν μορφαὶ καὶ ποιότητες. δεινότης. γλυκύτης. εὐκρίνεια, καὶ πάλλα. Σημείωσαι δὲ ὡς οὐδεὶς τῶν δοκιμωτάτων, ἰδέαν ὠδὶ ἀνθρώπου λέγει, ἀλλὰ εἶδος καὶ ὄψιν. οἷον, ἀγαθὸς μὲν εἶδος, καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν. ἀριστείδης δὲ ἐν τῷ εἰς σμύρναν μονῳδίᾳ, καὶ ἰδέαν ὠδὶ πόλεως λέγει· οἵαν ἰδέαν ὠδὶ πόλεως ἐξευρὼν καὶ τεχνησάμενος. Ἰδιωτισία, λογοποιοί· ἰδιωτοσύνη δὲ ποιηταί. Ἰδιόμβων ἔργάτης λέγε· μὴ δὲ ἰσχυργός· μὴ δὲ ἰσχιτής· μὴ δὲ ἰσχνηόκος· ὅταν δὲ οὐκ ἰδιόμβοις γράφῃ τις, ἀλλ' ἑτεράπνα μέτρα, τότε λέγοι τ' αὐτὸ τοιοῦτος ποιητικός, καὶ ἐπῶν ἐργάτης, καὶ ἐποποιὸς καὶ ὅσα ποιοῦντα. Ἰσχύω, οὐμόνον γὰρ, ἰσχυρός εἰμι, ἀλλὰ καὶ γὰρ, ἰσχυρόν ἕτερον ποιῶ. ἀριστείδης ἐν λευκτρικῶν δευτέρῳ. οἷς αὐτοὶ καθ' ἡμῶν αὐτῶν καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ἰσχύσαμεν. Ἵστημι τὸ δὲ κινούμενον. καὶ ἵστημι τὸ δὲ, αὐτὸ τοῦ ζυγοστατῶ· λουκιανὸς ἐν τῷ τοῦ δημόνακτος βίῳ· ἵστων ἔφη γὰρ ἀσθόν. Τοίνυν, καὶ ἰέναι, καὶ ὠδὶ τῶν τριῶν χρόνων εὕρηται, ὡς πάντων ἐν φαίδωνι. ὠδὶ μὲν ἐνεστῶτος ἀεὶ αὐξάνεσθαι τ' σώματος διεξιέναι· ὠδὶ δὲ παρῳχημένου καὶ μέλλοντος, ὥς τε μὴ παρίστασθαι,

οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς ἴσης. οἷον ἀπὸ τῆς ἴσης ἐν δεῖ ναφιλῶ· καὶ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθρός εἰμι. Ἰδρύθη. οὐχ ἱδρύνθη· θουκυδίδης. καὶ αὖ τοῦ συλλιζεὶς ἱδρύθη. καὶ πάλιν, ὁ ἐν τῇ κεφαλῇ πρὸ τοῦ ἱδρυθέν κακόν. Γάλεμος, οὐ μόνον ὁ θρῆνος, ἀλλὰ καὶ ὁ ψυχρός, καὶ ἔκπληκτος ἄνθρωπος. Ἴκλαρ αὖ τὸ τοῦ ἐγγὺς αἰσχύλος· ἴκλαρ μελάθρων· ὡς ἔχει τὸ τῆς παροιμίας. οὐδ' ἴκλαρ βάλλει. ὧδε τῶν ἀπὸ τυγχανόντων λεγόμενον· ἐκ μεταφορᾶς τοξοτῶν, τῶν οὐχ ὅπως σκοποῦ μὴ τυγχανόντων, ἀλλ' οὐδὲ ἐγγὺς βαλόντων. Ἰδού τινες λέγουσιν, οὐκ ἴδει. εὑρετίδης ἐν ἑκάβῃ. ἰδοὺ μέ καὶ ἄθρησον οἷα ἔχω κακά. Ῥέπομαι, οὐχ ἵσταμαι· καὶ λιβανίος ἐν τῷ οἵ δ' ὅπως δύφραίνει κἄμμα ἐμόν, ὦδι φολῶ· συγχεῖνος ὁ τὸ πόμενος μὲν, ὅπως αὐτὸ μὴ ἀκούσας· πεπόμενος δὲ αὖθις ὑπὸ τῶν λόγων ἐν τῷ συλλέγω. καὶ ἔστηκα ἀπέστην. Γάπατάω, αὐτὸ τοῦ φθῖ· καὶ ἰάπτω καὶ ἄξ. Ἰδιάπτων ἀπὸ τοῦ ἴδιος. οὐκ ἰδιάπτερον δέ. ἀπὸ δὲ τοῦ ἴδιον, καὶ ἰδιώπτερον καὶ ἰδιώπτατον. ἀριστοφάνης ἐν τῷ αὐγυπτίῳ· οὕτω δή τι πύγε ἔνειλουθειόπτερόν τι καὶ ἰδιώπτερον ἔοικεν εἶναι. Ἰδία, μορφή. καὶ ἀπὸ τοῦ πυ ἰδία, αἱ ὁδοὶ καὶ πρόσωπον. καὶ παρὰ πᾶσι τοῖς ἰδίαις, οἱ τύραννοι

ἰσότης λέγουσιν ὡς ἀρότης. οἱ δὲ ἁπλῶς ἰσότης ὡς βραβευτής. Ἰδιόξενος, ὁ μὴ δημοσίᾳ πρὸς κείμωνος πολίτην, ἀλλὰ ἰδίᾳ τινὶ τῶν τῆς πόλεως. πρόξενος δὲ ὁ κοινὴ τῆς πόλεως φίλος. λουκιανός ἐν τῷ φαλάριδος πρόσωπον. οὔτε αἱρεταί τινων ἀδελφοὶ πρόξενος ὢν ὁ ἀπόλλων, οὔτε ἰδιόξενος αὐτοῦ φαλαρίδος. δορύξενος δὲ ὁ καθ' πόλεμον ξενόμενος φίλος. σοφοκλῆς ἐν ἠλέκτρᾳ. ὃ γὰρ μέγιστος αὐτῆς ἰυγὰ εἰ δορυξένων. Ἰσαγορία, οὐκ ἰσολογία. Ἰσᾶσαι οὐχὶ ἴσασιν. Ἰλυσιτέλεσεν, οὐχὶ λυσιτέλεσεν. Ἵνα ὅσιν οὐκοῦν ἄσιν. Ἵνα ὅτι λέγε, οὐχ ἵνα ἔσονται. ὅταν γὰρ ἀμαθὲς ὠδὶ τοῦ μέλλοντος, ἵνα. ἢ ἐὰν, ἢ ἂν, ἢ ἤν, ἢ ὅταν πιθέναι. Καὶ ἱερᾶσθαι, καὶ ἱερεύεσθαι, ὠδὶ τὸ θυομένων ἱερεύεσθαι. ἱερᾶσθαι δὲ μόνον, ὠδὶ τῶν ἐς ἱερεῖας τελούντων. Ἱερῶσαι μὴ ποτὲ καθιερῶσαι, ὠδὶ τῶν αἱματίων. Ἰσορῶ, τὸ πολὺν τόπον διέρχομαι. καὶ ἰσορῶ, τὸ πολλὰ πράγματα διηγοῦμαι. καὶ ἰσορῶ πρωτικῶς, τὸ ἐρωτῶ. αἰσχύλος ἐν προμηθεῖ. ἱστόρει πᾶσι φίλον. καὶ ἰσορῶ, τὸ ζητῶ. εὐριπίδης ἐν ὀρέστῃ. ὅδ' εἶμ' ὀρέστης, ὃν ἱστορεῖς. ἤγουν ζητεῖς ἢ βλέπεις. ἀμφότερα γὰρ ὠδὶ τοῦ τοῦ νοεῖται. καὶ Ἱκεσία καὶ ἱκέτευμα. θουκυδίδης. μέγιστον ἦν ἱκέτευμα τοῦτο. Ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἴσου φαμὲν,

ἰ λὺς μὴ εἴπῃς ὦδὶ οἶνου, ἀλλ' ὦδὶ πρὰ μοῦ· ὦδὶ δὲ οἴνου, τρύξ. ἣν τινες ὑπόστα θμην καὶ ὑπόστασιν λέγουσιν. Ἐξιδιάζονται, φαῦλος λέξις· οὐδὲ, ἐξιδιοῦνται. Τὰ ἴδια πράττω καὶ τὰ ἴδια πράττε, καὶ τὰ ἴδια πραττέτω μὴ λέγε. ἀλλὰ τὰ μαυτοῦ πράττω. καὶ τὰ σαυτοῦ πράττε. καὶ τὰ ἑαυτοῦ πραττέτω. οὕτω γὰρ ἀττικοὶ λέγουσιν. Ἱέρεια, ἀπὸ τοῦ ἱερεύς, ὥς περ ἀπὸ τοῦ ὀδυσεὺς ὀδύσεια παρώνυμόν ἐστιν. οἱ δὲ λέγοντες ἀπὸ τοῦ ἱερεύω ῥήματος τοῦτο γίνεσθαι καὶ τοῦτο παροξυτόνως ἀξιοῦντες ἱερεία λέγεσθαι, ὡς ἀριστεία ἰατρεία, οὐκ ἴσασιν ὅτι τὸ μὲν ἀριστεία ὁδηλοῖ τὴν ἀνδραγαθίαν, καὶ τὸ ἰατρεία, ὁδηλοῖ τὴν ἰάτρευσιν, ἔργου εἰσὶ δηλωτικά· τὸ δὲ ἱέρεια, οὐκ ἔργον δηλοῖ, ἱερατεία γὰρ τὸ ἔργον. ὥς τε οὐκ ἀπὸ τοῦ ἱερεύω γίνεται ἱερεία, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ ἱερεὺς ὡς ἔφημεν. Ἵκτινος, οὐκ ἰκτῖνος ἐστὶ δὲ εἶδος ἀετοῦ. Ἰμονιά, οὐκ ἀμπελωτήριον. Ἄχθος καλλιον, ἢ ἔχειν. Ἴσον πλῆθος ἁλοῦν οἱ παλαιοὶ τὸν τῶν νόμων καὶ παντὸς τῶν πραττομένων μετέχοντα ξένον, πλὴν ἀρχῆς. Ἰσότης οὐκ ἰσοτής· ὡς βραδυτὴς καὶ ταχυτής· ὦδὶ δὲ ἀρσενικοῦ

Θερίζω, καὶ ἐν θερίζω ἀμεταβάτως τὸ, θέρος ποιῶ διαίτω. θερίζω δὲ μεταβατικῶς, τὸ λήϊον τέμνω. Θυρεὸς παρὰ μὲν τοῖς πολλοῖς ἁπλῶς. παρὰ δὲ Ὁμήρῳ τοῖς λοιποῖς ἀρίστοις λίθος μέγας τὴν τῆς θύρας χρείαν παρέχων. καὶ σωτέσιος ἐν ὠδῖσι λῇ τῇ, ὁδὶς σεις ἔπαθε γὸν πολύφημον· μόνον ἀπέκινησε τὴν θύραν ἀπὸ κινῆσαι· μᾶλλον δὲ γὸν θυρεὸν τοῦτον. Θεμέλιος, οἰκοδομικὸν τὸ θεμέλιον οὐδετέρως, ἀττικοὶ Θ ὑωμα οἱ δοκιμώτατοι. οὐθυμία μα. ἀριστείδης ἐν δ'. τῶν ἱερῶν. ἀπολαύειν ὠδῖνας θαυμασίας θυμάτων· λιβάνιος. λιβανωτοῦ καὶ σμύρνης καὶ τῶν ἀρίστων θυμάτων. Θεραπεία καὶ ἡ δουλεία καὶ τὸ τῶν θεραπόντων ἄθροισμα. ὁ αὐτὸς ἀριστείδης ἐν πέμπτῳ τῶν ἱερῶν· θεραπεία τὲ οὐ παρῆν, διὰ τὸ προεκπεμφθαι. Θέρμος, οὐθέρμιον· λουκιανὸς ἐν τοῖς νεκρικοῖς· θέρμους ἐθέλεις. Θηραῦ, καὶ θηρᾶσθαι, ἀπὸ ἐνεργητικῆς, καὶ παθητικῆς σημασίας· καὶ θηρατὴς λέγε, ἢ θηρεύειν καὶ θηρεύεσθαι. καὶ θηρευτής. Θύλακος καὶ θυλάκιον λέγεως τὸ παῖς γὸν αὐ ἀξάρχ ὃ θύλακον· καὶ σωτέσιος ἐν ὠδῖσι λῇ· τοῦ θυλακίου τῶν κρευλλίων οὐκ ἀσκός. Ἀσκώματα δὲ μηθυτικῶς τὰ δίματα ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις· ἀσκώματα καὶ λίνα. καὶ πάλιν δια πέμπων ἐς ἐπίδαυρον·

τέλος, τοῦ θ'. στοιχείου.

θεωρίαν ἀπάξειν ἐς δῆλον. ὅθεν καὶ αἱ ὁδοιδιῶν
ἐπορεύοντο αἱ θεωραί, θεωρίδες κέλευθοι ἐκαλοῦν
το. καὶ θεωρὶς ἦν αὖ ἡ πάλουσα αὐτὴν θεν ἐς δῆλον
τῶν ἀπόλλωνι θυσίαν. καθ' ἑκάστους δὲ καὶ τὴν τοῦ
χάροντος ναῦν, θεωρίδα αἰσχύλος λέγει, ἐν τοῖς
ἐπὶ ἀΐδαι θήβαις. ναύφολον μελαίκρονον θεωρίδα. Καὶ θεωρὸς, ὁ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ θυσίᾳ ἐπὶ
θυσιάζων ἱερεύς. λέγεται δὲ θεωρία, καὶ ἡ περὶ τὸν
θεὸν σχολὴ, καὶ διηνεκὴς αὐτοῦ φαντασία. καὶ θεω
ρία, ἡ πράγματος τινος κατάγνωσις. ὡς ὁ θεολό
γος. θεωρία γάρ ἦν τὸ φυγεῖν, ὡς ἡ ἐμὴ θεωρία. θεω
ρία καὶ ἡ ἐν τῷ θεάτρῳ θέα. καὶ αὐτὸς ὁ ἀγών. ἀρι
στείδης. ὥς γε ἐν θεωρίᾳ παντὸς ἄμιλλαν κα
τέστη. καθ' ἑκάστους δὲ καὶ ἡ πανήγυρις. ὁ αὐτὸς
ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ. προσαγαγεῖν δ' ἐπὶ τὴν κομί
σασαν ἡμῖν μητρὸς ἐς θεωρίαν πέμπουσα. Θέα
μοὶ τοι, οὐ μόνον ἡ θεωρία τινὸς πράγματος. ἀλλὰ
καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ καθήμενοι θεώρουν τὰ ἐν τῷ θεά
τρῳ τελούμενα. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ. οἱ μὲν
γὰρ ἄλλοι, καθάπερ θέαν καταλαβόντες, καὶ ἅπαν
τὸ θέατρον. Θηρίκλειον, εἶδος ἐκ τώματος.
ἀπό τινος θηρικλέους τοῦ πρώτου δυρόντος τοῦτο
ὥς φησιν ἔυδουλος. καθαρώτερον δὲ τῶν κερα
μέων εἰργάσμην, ἢ θηρικλῆς τὰ ἐκπώματα.

Θυμέλην οἱ ἀρχαῖοι, αὐτὶ τοῦ θυσιαστήριον. οἱ δ' ὕστερον ὠνόμασαν τοῦτο τὸ μέρος τοῦ ἐν τῷ θεάτρῳ ἐφ' ᾧ αὐλοῦνται, καὶ κιθαρῳδοῦσι, καὶ ἄλλοι τινὲς ἀγωνίζονται μουσικήν. ἄλλοι δὲ εἶδος μουσικῆς τὴν θυμέλην λέγουσι. Θαρσεῖα ἐλπίς, ἡ ὁμολογουμένη καὶ ἀναμφίβολος. θουκυδίδης. ἐλπὶς θαρσεῖα τοῦ μέλλοντος. Θεράπων, ἡ θεραπαινίς, ἡ θεραπαινίδιον, καὶ οἰκέτης, καὶ παῖς, ἡ παιδάριον λέγε. Θριάσιον, πεδίον τι ἐν τῇ ἀττικῇ. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τῶν ἐμβληθεισῶν ἐν αὐτῷ θριῶν, ὑπ' ἀθηνᾶς. θρίαι δὲ αἱ μαντικαὶ φῆφοι. Θεοπρόπους ἐκάλουν τοὺς διευλαβείαν πεμπομένους εἰς τὸ μαντεῖον. ἐφ' ᾧ δὲ ξαθαι μαντείαν ἐς τῷ θεσπίζοντας καὶ ἁρμόζοντας, διὰ τὴν προσουσαν ὑπεικφαν. αἰσχύλος ἐν προμηθεῖ. ἓς τε πυθὼ κἀς τὸ δωδώνης συχνοὺς θεοπρόπους ἵαλε. καὶ θεοπρόπιον, τὸ τυχὸν διδόμενον μάντευμα. λέγεται δὲ θεοπρόπιον, καὶ τὸ ἁπλῶς μάντευμα. Θεοπρόπον δὲ τὸν μάντιν, οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν. Θεατὴς κυρίως, ὁ ἀγὼν. Θεωρὸς δὲ ὁ τὴν θυσίαν ἀπάγων εἰς τὸ ἱερὸν πρὸς τὸ θῦσαι καὶ θεραπεῦσαι τὸν θεόν. ἀριστεὶδης. τῶν θεωρδυνηκόντων καὶ τυχόντων. καὶ θεωρία ἡ θυσία. παλαίων ἐν φαίδωνι. ἐκάστου ἔτους

ωχεῖς, ἀλλ' οὐκέτι ἐστὶν ἑλληνικόν. Θέσθαι, τὸ θεῖναι καὶ τὸ ἀρέσθαι. ὡς τὸ τούτοις ἐθέμην, αὐτὶ τοῦ ἠρέσθην, καὶ σύνηνεσα. Προθέσθαι δὲ τό, τε δοῦναί τι εἰς ὑπόθηκην καὶ τὸ συμβουλεῦσαι. καὶ τὸ ὡς ὁμολογούμενον θεῖναι τῶν δυναμένων ῥηθέσθαι. ὡς τὸ πρόθου ὅπως σωφρονήσεις καθεύδει. εἰ γὰρ καὶ μὴ καθεύδοι, ἀλλὰ δυνατός ἐστι καθεύδειν. Θύειν, ἐπὶ τῶν σφαττομένων ἱερείων. σφάττειν δὲ ἐπὶ τοῦ τυχόντος ζώου. καὶ θύεται, οὐμόνον αὐτὶ τοῦ σφάττεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὶ τοῦ θύει. θουκυδίδης ἐν τῇ τεμπάῃ. περὶ τὸ ἱερὸν τῆς ἀθηνᾶς θυομένου. καὶ αὖθις ἐν τῇ αὐτῇ τὰ διαβατήρια θυομένοις οὐπρευχώρει Θόρυβος. οὐμόνον ἐπὶ ὄχλου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ μεγίστου ἐπαίνου. ὡσαύτως, καὶ θορυβῶ. ἀριστείδης ἐν τῇ εἰς σμύρναν μονῳδίᾳ. νέων πρεσβυτέρων σύνοδοι καὶ θόρυβοι. διδόντων αἴτια. σύνεσις ἐν τῷ δίων, ἢ περὶ τῆς ἑαυτοῦ διαγωγῆς. βούλοιτο γὰρ ἂν ὁ διδάσκαλος αὐτὴν εὐδοκιμεῖν ἐν τοῖς μαθηταῖς, καὶ θορυβεῖν ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ τὰ παιδάρια. Θερμότης καὶ θέρμη, ἀττικοί. θερμασίαν ἕλληνες. Θῆλυ, θήλεος. καὶ ἡ θῆλυς τῆς θήλεος. οἷον ὁ θῆλυς ἀετός. λέγεται δὲ θῆλυς, καὶ ὁ θηλυδρίας. καὶ ἡ θῆλυς δὲ παρ' εὐριπίδῃ. καὶ ἡ θήλεια πρὸς τούτοις.

ἀριστοφανὴς ἐν πλούτῳ ἀηδέστατα πέπεα θαμὶν ἐπαναβοδυπτεῖς. Θαλῆς θαλοῦ. οὐθάλης θάλητος. Θαιμάτιον. καλλιόν τοι μάτιον διαλελυμμένον. Θάττον ἀττικοί. παχίονες Ἕλληνες. ἔστι δὲ οὐμόνον ἐπίρρημα, ἀλλὰ καὶ ὄνομα τριγλυφές. ὁ θάττων ἢ θάττων. ὁ θάττων. ὡς καὶ ἐκ τοῦ ῥᾴων. Καὶ θιλλή, καὶ μαστός. Θὴς ἀττικοί, οὐμίαθαφνος. καὶ θητεύω, οὐμιαθαφνεῖ. πλάτων ἐν δὲ εὐθύφρονι. ὡς ἔγεωργοῦμεν ἐν τῇ νάξῳ, ἐθήτευεν ἐκεῖ παρ' ἡμῖν. καὶ θῆτα οὐθῆτα. Θήρατρον, οὐ παγίς. γράφεται αὐτὸ πρὸς τοῦ πάγη. ἢ πηνθυνταῖς δὲ τοῖς πάγας καλλίοσι. Θεᾶ, οὐθεᾶ. ἔνιοι δὲ καὶ γράφουσιν. ἀριστοφανὴς ἐν βατράχοις ἀφειμένην τὴν λαμπάδα θεᾶ. Θάκος, ἀττικόν. θρόνος ἑλληνικός. θᾶκος δὲ τραγικόν. ἀριστοφάνης ἐν τῷ εἰς τὸν διόνυσον. οὐδ' αὖ τῷ θάκος τοῦτον χωρίς. Θηλάξει τὸ θῆλυ μεταβατικῶς, ἀφ' ἧς ἔτεκε. καὶ θηλάζουσι τὰ τεχθέντα ἀμεταβάτως. Θλαῖσις, καὶ θλασῶδη τῶν χαυνουμένων, καὶ παραλυομένων τι, τῆς ἐπὶ τῷ συμπαγέσι ἀπὸ πηγῆς, ἢ τοιούτου τινός. ὁ παρὰ τραγικοῖς φλαῦ λέγεται. οὐκέτι δὲ καὶ ὄνομα φλαῖσις. Θελατον, τὸ θέοθεν ἐλθόν. λέγεται δὲ ἀεὶ ἐπὶ κακοῦ. οἷον, θελατος πηγή. εἰ δὲ ῥηταί που αὐτὸ τοῦ ἀπὸ θεοῦ ἐλαθεῖς καὶ ἀπὸ δὲ

ἔστιν αὐτοῦ ὁ αὐτάρ· ὃς καὶ ἀταρ λέγεται. ὃς παρὸ δὲ τοῦμὲν, τύπτω καὶ οὗτος διαφέρων τοῦ δὲ, ὃ παρὸ ἄττι τοῦμὲν. πάλλα δὲ ὁ αὐτός· παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς τὸ ἄττι, σῶν δισμὸς ἐστὶ διαζευκτικὸς, αὐτὶ τοῦ ἤ, τοῦ πί· παρατηρεῖται παρὰ τοῖς λαμβανομένοις παρ' αὐτοῖς ἐν ἰαύθα, ὡς παρ τοῦ γε, ἐν τῷ ἔγωγε· καὶ ἀμοῦ ἐν ἄλλω· δὶ ἔ παρ σιν τοῦ λόγου καὶ ὕγκον. Σημείωσαι δὲ, ὡς καταρχὰς μὲν τὸ ἄττι πίθεται ἀεί· ὕστερον δὲ τὸ ἤ· οὕτω γὰρ φαμέν· ἄττι γε δὲ, ἤ τόδε· ἐπίρρις δὲ οὐκ αὖ τὰρ πεύροις· τὴν ἐν τῷ συνδέσμῳ ἄταξ, διὰ τὴν αἰάγκην τοῦ μέτρου.

πέλος, τοῦ τὸ στοιχείου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Θ.

θ ἀρέδ· ἀττικοὶ, οὐθαρσεδ· τὸ θαῤῥέος, οὐθάρσος· τὸ θαῤῥύνω, οὐθαρσύνω. ὃ παρὰ θαῤῥέδ, εἰμὲν αὐτὸ τοῦ ἑλκωΐζω ἐστὶ δωτικὸν σθλασέσται· εἰδὲ αὐτὸ τοῦ πολμέδ, αὐτὸ ατικὸν σωσέσος. εὐθυδιφολὲς τὸ ὃς ἴδε θαῤῥῆσαι. Θριδακίνη οὐθρίδαξ. Θημών, οὐθημωνία. Θεσμὸς ὁ ἄγραφος· νόμος, ὁ ἔγγραφος. Θέρεται, οὐθερμαίνεται. Θρυαλλὶς οὐκέλυχνιον. Θαμὰ οὐπυκνῶς· ἠσίοδος· θαμὰ τοῦ θῤῥοῖς. Θαμινὰ, οὐπυκνά.

Ἠὼν νόος καλλιον, ἢ νιὼν νιόος. Ἡμωδία, ὠδὴ τὸ δὲ καλλιον ἢ αἱμωδία. Ἦθος οὐμόνον ὠδῆ ἀνθρώπων λέγεται, ἀλλὰ καὶ πόλεως. ὡς δὲ μαθένης· τὸ τῆς πόλεως ἦθος ἤγουν, τὴν κατάστασιν καὶ τὴν γενεαλογίαν. καὶ ἤθος, ἡ δύλογος αἰτία. ἀριστοφάνης ἐν τῶ πανδιονιακῶ· οὐ δὲ τὰ τολμήματα τῆς πόλεως ἀπαίσια θαυμαλλον ἐστιν, ἢ τὸ τῶν ἔργων ἦθος. Ἡνία, καὶ ῥηπτῆρες, οἱ ἱμάντες τοῦ χαλινοῦ οἷς κατέχουσιν οἱ ἱππεύοντες τὸν χαλινόν. δὲ ἰδίως μὲν, τὰ ἐν τῶ στόματι τοῦ ἵππου λέγεται· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ὅλον. φίλαρος δὲ τὰ ὑπὸ τῶ μετώπω. Ἥλιος λέγεται καὶ μία ἑκάστη ἡμέρα· διὰ τὸ γὰρ ἅλιον τὸ τοῦ οὐρανοῦ φορεῖν ἀπὸ καθιστάμενον ὅθεν ἤρξατο νυχθήμερον γρίφειν. καὶ λιβανίος ἐν ἀπολλῶ, τὸ οὖν πρόμοι τῆς λύπης ὑφῆκας· αὐτὸς ἐν πολλοῖς ἡλίοις ἐφύλαξας. Ἥλιος, καὶ ὁ δωδεκάμηνος καιρός, ὅπου διὰ δώδεκα μηνῶν διέρχεται τὸν ἑαυτοῦ κύκλον ὁ ἥλιος. Τὸ ἤτοι, προπεμπτικόν ἐστιν ἐπιῤῥῆμα διασαφητικόν, αἰτιολογικὸν τοῦ ἤγουν· ἐν ἀηδοῖς δὲ καὶ σώφρονος ἐστι. παρὰ μὲν τοῖς τραγικοῖς, συμπλεκτικός ὁ αὐτὸς τῶ μὴν· τοῦτο μόνον διαφέρων αὐτοῦ· ὅτι ἐκεῖνος μὲν ἐρωτᾶσεται, οὗτος δὲ προτάσσεται· οἷον ἤτοι οὖν ὡς ἀνὴρ καλαῖς ἔζητο· αἰτιατικὸς δὲ

πθελκλῶν. Ἠθέλκα ἀπὸ τοῦ λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ ἐθέλω ἐθελήσω, ἠθέλκα. τὸ δὲ πεθέλκα ἀλεξανδρεωτικόν ἀπὸ τοῦ θέλω κανονιζόμενον. Ἁμαρτάνουσιν οἱ τὰ ἡμίσεα λέγοντες· καὶ οὐ τὰ ἡμίσεα. τὰ γὰρ τριγενῆ τῶν ὀνομάτων, ἐπὶ τῶν οὐδετέρων διπλασιάσας ἔχουσι τὰς τοιαύτας κλίσεις. οἷον, οἱ λυκεῖς αἱ λυκεῖαι, τὰ λυκεῖα. οἱ ὀξύς· αἱ ὀξεῖαι, τὰ ὀξέα. οὕτως ἄρα, καὶ οἱ ἡμίσεις. αἱ ἡμίσειαι. τὰ ἡμίσεα· καὶ ὡδὶ τοῦ ἐνικοῦ ἡμίσεος λέγε, ὡς ὀξέος· καὶ γλυκέος, ἀπὸ μὴ ἡμίσους. δίων οὕτω ἡμίσους λέγων, ἁμαρταίνει· θουκυδίδης ἐν τῷ ὀγδόῳ· τρίτον μέρος αὐθ' ἡμίσεος τῆς τροφῆς ἐδίδου. ὡδὶ δὲ τῆς αἰπαπτικῆς τῶν πληθυντικῶν καὶ τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ τοῦ θηλυκοῦ, καὶ σωφρημόνως καὶ ἀσώτως αἱρέσεως ἐκφέρουσιν· ὡς ὁ αὐτός· τῶν πρεσβέων τοὺς ἡμίσεις. καὶ πάλιν· τὰς ἡμίσειας τῶν νεῶν· καλλίον δὲ τὸ ἀσώτως αἱρεσεως. Ἥρμοσται τὴν πλατταν ῥητορικῶς καλλίον αὖ εἴπῃς ἢ καθαρῶς, λέγε ἢ γράφε. Ἥμαρτηκότι μοι καὶ ἁμαρτῶν. ἡμάρτησα δὲ ἀδόκιμον, καὶ ἁμαρτῆσαι, εἰ καὶ ἀριστείδης ἅπαξ εἶπεν ἐν τῷ ὑπὲρ ῥητορικῆς πρώτῳ, ἁμαρτήσασθαι. Ἡσυχαίτερον, οὐχ ἡσυχώτερον· θουκυδίδης· μᾶλλον δὲ καὶ ἡσυχαίτερα καὶ τῆς εἰδίσεως διειλαγμένα.

κοὶ τῶν ἐνεστώτων αὐτὶ παροχυμμένου χρῶνται. τὸ δὲ ἔκον, κοινότερον. Η᾽φίν, οὐκαφίν. Η᾽σθα οὐκαὶ τὸ γοῦν ὑπάρχεις, ἀντὶ αὐτὶ τοῦ ὑπῆρχες. σοφοκλῆς. οὐκαὶ ἤσθα λυπρὰ κλύων. καὶ ἁπλῶς ἅπαντες οἱ δοκιμώτατοι, ἐπὶ παροχυμμένου τοῦτο λέγουσιν. ὥς τε οἱ αὐτὶ ἐνεστῶτος χρώμενοι, ἁμαρτάνουσιν. Η᾽μελλον ἀττικοί, οὐκ ἤμελλον. Η᾽ρόμην οὐκ ἠρώτησα. Η᾽χνέω ἴχνω. οὐκ ἴχνος. σοφοκλῆς ἐν ἐπιστολῇ. ἠθαυμαστὴ τῶν ἱερῶν σου λόγων ἴχνω. Η᾽πος, καὶ ἤπου οὐδετέρως ὡς ἐυθείας καὶ ἀπατικῆς τῶν πυνθανομένων ἀττικοὶ λέγουσι. καὶ ἁπλῶς τὴν τοιαύτην κρᾶσιν, ἐπὶ πάσης τῆς εἰς ω συγκριτικοῖς. καὶ ἐν τοῖς τρισὶ γένεσι πρόσουσιν. Η᾽λίθιος ἀνήρ, ὁ μαλακὸς καὶ ἀκίνητος τὴν γνώμην. οὐμόνον ὁ ἀνόητος. ἢ λίθιος πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἀκίνητος. Η᾽βαίνω καὶ ἀναβαίνω καλλίων, ἢ ἀναβάσκω, καὶ καταβάσκω. φιλόστρατος. καὶ τὰς αἰθύσεις ἔβαν. σοφοκλῆς ἐν ἰχνευταῖς. ὑφασὶν αἱ πρόσθεις δὶς ἀναβῆσαι. Η᾽ρασάθην οὐχὶ πάγην. Η᾽λθε κοινὸν ἐλήλυθε δὲ ἀττικόν. Η᾽ρακλέα. ὡσαύτως καὶ θεμιστοκλέα. καὶ περικλέα. καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἐπεκτείνων τὴν τελευταίαν συλλαβὴν λέγε. ἢ ἡρακλῆ χωρὶς τοῦ υ. καὶ θεμιστοκλῆ. ἀπὸ μὲν ἡρακλῆν, θεμιστοκλῆν, καὶ

ξόμην. οἷον, ἐδίκαξόμην τῷ δεινῷ, παρὰ τοῦ δι-
Ζύγμα καὶ τὸ ζυγνύον δύο πινά, καὶ αὐτὸ τὸ
ζυγος. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔζυγμαι. οὐθέμα ἐστὶ
τὸ ζεύγω. οὐκ ἐνχρήσει οὖν. αὐτ' αὐ τοῦ γὰρ τὸ ζεύ
γνυμι. Ζυγνύασι καιρίον, ἢ ζυγνῦσι. τὸ δὲ ζυ
γνύουσι, κοινόν. Ὡσαύτως καὶ κτιννύασιν, ἢ κτιν
νῦσιν. παρὰ τῶν ἐνγοργία. τὸ δ' οὐχ ὡς ὡρ οἱ Ἴωνες
ἀποκτιννύασί τι, ὃν αὖ βούλονται. καὶ δεικνύ
σιν, ἢ δεικνῦσιν. ἱρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ. ἐπεὰν
φι κομισθῇ νεκρὸς, δεικνύασι τοῖσι κομίσασιν.

τέλος τοῦ ἑτέρου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ. Η.

Ἤ ρω ἀττικοὶ, οὐχ ἥρωα. καὶ ἥρως ἐστὶ αὐτὸ
ἀττικῶς τῶν πληθυντικῶν. οὐ χήρεας.
ἥρωες δὲ οὐχ ἥρως. ἡ καὶ ἅπαξ ἀριστοφά
νης ἀπὸ τοῦ μέτρου διαθεὶς οἱ ἥρωες εἶπε. τῷ δ' ἀ
ναγκασμένῳ οὐχρηστέον. Ἧδισμα, οὐκ ἄρτυμα.
Ἧκω, αὐτὶ τοῦ ἔρχομαι. ὡς αἰσχύλος. ἧκω γὰρ ἐς
γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι. καὶ αὐτὶ τοῦ ἦλθον.
ὡς τὸ ἧκω νεκρῶν κεφαλὰ καὶ σκότου τοὐλας
λιπών, ἅρπαξ εὑρὶ τοῖδε, ἐν ἑκάβῃ. καὶ λιβανίους
δὲ ἐν μελέτῃ τῇ τοῦ ῥήτορος. ἧκω τοὺς ἑτοίμους
ἐχθροὺς μόνος ὠθήσας τῇ πλώτῃ. οὕτως αὐτὶ

νύων. Ζωπυρῶ. οὐ πυρός τι ἀλλὰ πυρὸν ἀφ' οὗ καὶ ζώπυρον. λουκιανὸς ἐν πίμωνι. ζώπυρον τ' ἀνθρωπείου ἤθους. ἴσως οὖν τὸ λειμμα. εἴληφε τοῦτο ἐκ τοῦ παλαίωνος λέγοντος. μικρὰ ζώπυρα τοῦ τ' ἀνθρώπων ἤθους. Ζυγὸς ἀρσενικῶς, ὡδὶ ἀμάξης. ὡδὶ δὲ καθ' ὁμοῦ οὐ ζυγὸς, ἀλλὰ τὰ ζυγὰ οὐδὲ πῶρος παθυντικῶς. τὸ ζυγὸν ἀδόκιμον. Ζώνιον κυρίως, ὡδὶ γυναικός. παρὰ τάραχος, ἐν συμπροσίᾳ τῶν ἑπτὰ σοφῶν. καὶ διακούσαι ὡς παρ' ζώνια καὶ κεκρυφάλους προσβάλλειν ταῖς γυναιξί. ζώνην δὲ ὡδὶ ἀνδρός. καὶ ὡδὶ γυναικὸς δὲ καθ' χρησικῶς. ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. λυσαμένην τὴν ζώνην, ἐν ζωστῆρι τῆς ἀπτικῆς. Ζωνιαῖος καὶ ὀκος. οὐ ζωνοπαίος. διὰ τὸ ὡς ἐπιγραφίσιον οἶμαι τὰ τ' γυναικῶν ζώνια εἶναι πεπαιγμένα. Ζάκορος, καὶ νεοκόρος, διαφέρει. ὁ γὰρ ζάκορος, σεμνότερόν τι τῆς νεοκόρου. Ζάπλουτος καινὸν καὶ μεγαλόπλουτος. οὐ μόνον δὲ ζάπλουτος, ἀλλὰ καὶ ζάχρυσος. λιβάνιος ἐν τῷ αἰτιοχικῷ. οὐ μὴν ἀμαθὴς ἢ βουλὴ καὶ παύ ζάχρυσος ἦν. Οὐδ' ἂν λέγειν περὶ τοῦ φίλου, ὡς πρὸς τὸν δεῖνα περὶ τοῦ δέ τινος ἐζυγομάχουν, ἀλλὰ ἀμφισβήτουν καὶ ἤρεζον. καὶ ἐφιλονείκουν. τὸ γὰρ ἐζυγομάχουν, ὡδὶ ἐχθροῦ λαμβάνεται. ὡσαύτως, καὶ τὸ ἐδίκα

ὀξύ, καὶ ἡδὺς ἡδέος ἡδύ, καὶ ὅσα τοιαῦτα, οὕτω καὶ διαῤῥοῦ ῥύφλοῦ, εὐθὺς εὐθέος. εὐθύ.

τέλος ῥοῦ ξ στοιχείου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ζ.

ζ ζῆμα, ἡζώνη. οὐζῶσμα. σοφοκλῆς ἐν ἠλέκτρᾳ. καὶ ζῆμα γοῦμόν οὐχλιδαῖς ἠσκημμένον. καὶ θουκυδίδης. διαζώματ' ἔχοντες περὶ τὰ αἰδοῖα οἱ ἀθληταὶ ἠγωνίζοντο. Ζητήσομαι, οὐζητήσω. Ζηλῶ ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐζηλοτυπῶ. ὡς τὸ, ζηλοῖ δ' ἑτεγείτονα γείτων παρ' ἑστιόδῳ. ἔστι δὲ τὸ ζηλῶ καὶ αὐτὸ τοῦ, μιμοῦμαι. ἀφ' οὗ καὶ ζῆλος, καὶ ζηλωτὴς, καὶ ζήλωσις. ἐκμιμήσει τοῦ ζηλῶ τοῦ ζηλοτυπῶ, οὐ ζῆλος, καὶ ζηλωτής. ἀμέσως ἀπὸ τοῦ ζηλοτυπῶ ζηλοτυπία καὶ ζηλότυπος. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. οὕτω σφόδρα ζυλότυπος ὀνειμίσχος ἦν. Ζηλῶ καὶ τὸ παράχωῤῥος ἀδίκως γινομένου καὶ ζῆλος. ὅθεν φαμὲν, καὶ ζήλου τὴν ψυχὴν ἐμπεπλῆσθαι καὶ ζηλωτής. ζηλῶ καὶ τὸ μακαρίζω. ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικὴν σῴζεται ὁσόμενον. ὡς τὸ ζηλῶ σε τοῦ νοῦ παρὰ σοφοκλεῖ. καὶ ζῆλος, ὡς δημοσθένης. καὶ ζήλου τὴ χαρᾶς καὶ ἐπαίνων ἦν ἡ πόλις μετὰ. καὶ ζηλωτὸς ὁ μακαριστός. Ζωγνὺς οὐ ζώγ-

ἀμφιβαλῶ. καὶ ἐνδιατῶς αὐτὶ τοῦ ἀμφιβάλλως. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἕκτῃ. καὶ ἄλλοι τινὲς καθ' ὰς ἠπείρους ἐνδιατρίβουσι. καὶ δὴ καὶ, καὶ ἐπειδὴ καὶ. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ. ῥᾳδίας ἔχουσι τὰς μεταβολὰς καὶ ἐπιδήμους. Οὐμόνον συμμαχῶ, ἀλλὰ καὶ ἐπιμαχῶ. καὶ συμμαχία. καὶ ἐπιμαχία. θουκυδίδης ἐν τῷ πέμπτῃ. πρὸς ἀργείους ξυμμαχίαν ποιεῖσθαι, ὡς τὰ τῶν ἀμφιλόλων ἐπιμαχεῖν. Ὡς καὶ ὀξέρω καὶ ἀκριβῶς λέγω, οὕτω καὶ ἐξερήσομαι καὶ ἀκριβῶς ἐρωτήσω. ἀριστείδης ἐν λευκτρικῷ πέμπτῳ. ἐξερήσομαι δὲ τοὺς ἕτερα τέρων ἀρχόντας. Οὐμόνον ἐπινίκιος, ἀλλὰ καὶ ἐπινίκιος. Ἰστέον δὲ ὅτι, καὶ μὲν ἐπινίκιος, καὶ μετὰ προσθήκης. καὶ χωρὶς προσθήκης λέγεται. οἷον, ἐπινίκιος λόγος. καὶ ἁπλῶς ἐπινίκιος. καὶ δὲ ἐπίνικος, οὐδέποτε μετὰ προσθήκης. ἀριστείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ παραφθέγματος. ὡς καὶ αὐτὸς τὸν ἐπίνικον ποιεῖν. λιβανίος ἐν τῷ εἰς τὸν ἰούλιανὸν ὑπατικὸν. καθήμενον ἐπὶ τοῦ βασιλείου θρόνου, δέχεσθαι τοὺς ἐπινίκους. Εὐθὺς καὶ ἀληθὲς, παρὰ μόνῃ τῇ θείᾳ γραφῇ εὕρηται, ἀπὸ τῆς, εὐθὺς ἄρσενικῆς εὐθείας διὰ τοῦ η γραφομένης. παρὰ οὐδενὶ δὲ τῶν ἑλλήνων εὕροις αὖ· ἀηδὲς δὲ καὶ τοῦτο τοῦ σκαμβοῦ. ὡς γὰρ ὀξὺς ὀξέως

γονος πρὸς τὸν μείζονα, καὶ ἀπὸ τοῦ μείζονος
πρὸς ἐλάττονα. εὔμηκοια δὲ ἀεὶ, ἀπὸ τοῦ μείζο
νος πρὸς ἐλάττονα. ἔυρηται δὲ καὶ ὁ ἐναντίον·
αὐχύλος ἐν τοῖς ὑπὸ σας· εὔμενεῖς δ' ἡμᾶς καλεῖς·
θουκυδίδης ἐν τῇ τετάρτῃ· τῆς πρὸς τὸ θεῖον
εὐμηκείας· καὶ ἀριστείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ πέμπειν
βοήθειαν τοῖς ἐν σικελίᾳ· καὶ παντάπασιν ἔχειν
εὐμηκῶς τοῖς διαστάσεις· Ἑρμοπλύφος καὶ ἑρμο
πλυφεύς· οὐλιθοξόος· λουκιανός ἐν τῷ περὶ τοῦ
ἐνυπνίου· ὁ πρὸς μητρὸς θεὸς, ἄφιφος ἑρμοπλύφος
καὶ αὖθις ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ· λίθων ἐργάτην αἴτια
θὸν εἶναι καὶ σὺν αρμοστὴν· καὶ ἑρμοπλυφία· Ἐνδε
δυκώς, ὁ ἐνδεδυμένος· οὐχ ὁ ἐνδύσας· ὁ αὐτὸς ἐν
τῷ αὐτῷ· οὐκέτι τὴν ἐσθῆτα ἐκείνην ἐνδεδυκότα
καὶ αὖθις ἐν τῷ δὶς κατηγορούμενος· καὶ δύην ἐνδε
δυκότα, ἐς γόνυ ἀσύριον τρόπον· Ἐπωδρομὴ
ἢ καλοδρομὴ, αἰγὰ καὶ ἢ σὺν δρομὴ· ὁ αὐτὸς ἐν
τῷ δημοσθένους ἐγκωμίῳ· καὶ μυρίαι γεγόνασιν
αὐτοῖς ὧδὶ ταυτὶ τῆς διανοίας ἐπωδρομαί·
Ἐφιέμενος, καὶ ὀρεγόμενος· καὶ ὁ ἐνπλλόμενος,
καὶ ὁ σπεύδων· θουκυδίδης ἐν τῇ πρώτῃ· ἐφιέμενος
τῆς ἑλληνικῆς ἀρχῆς· καὶ αὖθις ἐν τῇ τετάρτῃ· ὁ
δὲ ἐς τὴν λακεδαίμονα ἐφιέμενος, στρατιάν τε προ
σαποστέλλειν ἐκέλευεν· Ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιάζω τὸ

Ἐλπὶς, ἐπὶ καλοῦ· προσδοκία, καὶ ἐπὶ καλοῦ, καὶ ἐπὶ κακοῦ· σωτήριος· ἐλπὶς ἀγαθῶν, καὶ φόβος χειρόνων· ἄπαξ δὲ ἡ ἐλπὶς, καὶ ἐπὶ κακοῦ· λιβανίος ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης· ἐμοὶ δὲ καὶ τῶν δεινῶν ἐλπὶς, ἢ πᾶν εἶναι κακὸν γνώμης εὐχῆς ἐφαίνετο. Ἔυγνωμον μὲν λέγεως οὐδὲ μον, ἀλλὰ συγγνώμον· ἄγνωμον δὲ καὶ σύγγνωμον· λουκιανὸς ἐν τῷ δὶς κατηγορούμενος· ἄγνωμον γάρ ἐστὶ μὴ τὴν ἐμὴν μάχαιραν ἀκονᾶν· θουκυδίδης· ξύγγνωμον δὲ, τὸ ἀκούσιον· ἀγνώμον δὲ καὶ θρώπινον δὲ τοῦτο φησιν· Οὐμόνον ὠὠθαλάττιον ἀλλὰ καὶ ἐπωθαλαττίδιον· λιβανίος ἐν τῷ αὐτῷ χικδ· πόλιν γὰρ ὠὠθαλαττίδιον ναυτικῆς ἀπορακαλίας, ἀνάγκη γέμειν· Ἑλληνίζω, οὐμόνον ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ ἄλλον ἑλληνικῶς ἔχειν φημὶ· ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ· ἑλληνίζων διεπέλεσε τὴν βάρβαρον· Οὐμόνον ἐκπαίδην, ἀλλὰ καὶ ἐκπαιδόν· ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ· ἐκπαιδὸν οὖν τῷ φοιτητῶν οἰκιῶν προκείμεθα· Ἐπιτρέπει, οὐμόνον ὁ μείζων τῷ ἐλάττονι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐναντίον· θουκυδίδης ἐν τῇ πρώτῃ· ἤθελον δὲ καὶ τῶν ἐν ἀδελφοῖς μαντείων ὠὠτρέψαι· ἀριστείδης ἐν τῷ ῥοδίοις περὶ ὁμονοίας· ὑποπτεύων τῶν κατ' ἐμαυτὸν τοῖς θεοῖς ὠὠτρέπων· Ἔννοια· καὶ ἀπὸ τ ἐλάττ

αὐτὸ τοῦτο βεβαιῶσαι καὶ ὑπομφίζω ἕτερον, ἢ αὐτὸ τοῦτο μαρτύρια ἐφ' οἷς λέγω καλῶ· παρὰ τῶν ἐν Γοργίᾳ. μὴ οὖν μηδενὶ μὲ κέλευε ὑπομφίζεσθαι τοῖς παροῦσι. καὶ αὖθις ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ. καὶ ἵνα ὑπομφίζεσθαι ἐπίσταμαι. Ἑταῖρος οὐχ εὑρηται· ἐμοὶ δοκεῖν, διὰ τὸ οὐκ ἀφθονον. ἑταῖρος δὲ ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ. Ταῦτα ἐμοὶ συμβουλεύοντες, ἅτε τοῖς αὐτοῦ ἑταίροις· καὶ ἐν φαίδωνι· οἷς αὖ ἠγήσατο οἰκειοτάτοις τε καὶ ἑταιροτάτοις. Ἔννοια, οὐ μόνον τὸ ἐνίστασθαι πρὸς τὸν κατηγόρουν λόγον, ἤγουν μάχεσθαι καὶ ἀντιτείνειν καὶ ταῦτα πάντα ἀντικατασκευάζειν, ἀλλὰ καὶ τὸ διαπτύειν καὶ αἰσχύνειν. ὡς ὁ αἰσχίνης. ἡμεῖς γοῦν ὀξαρχῆς ἐνίστασιν τῶν ὅλων πραγμάτων· καὶ ἐνεστησάμην τὸν ἀγῶνα· αἰτίᾳ δὲ διεθήκα· καὶ ὡς κονόμησα. Οὐ μόνον διαδικάζειν, ἀλλὰ καὶ ἐκδικάζειν· ὡς ὁ αὐτός· τὴν ἐκδικίαν ἐποιήσατο πρὸς τὴν πόλιν τὴν τελέμου. Εὐφημεῖν αἰτίᾳ τοῦ ὑπολαμβάνειν, καὶ αἰτίᾳ τοῦ εὐφημεῖν· οὕτω μακάριος· παρὰ ἡροδότῳ αἰτίᾳ τοῦ εὐφήμως ἀρήσθω· Ἐροίην· αἰτίᾳ τοῦ ἐξαμι· λιβαίος ἐν τῇ πρὸς τῆς ἑαυτοῦ τύχης· Ἐρωτῶμαι καλῶν, ἢ ἐρωτῶ· ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ· καὶ ἢ διερωτῶμὴν νοῦν πέχοντα καταμαθοῦσα τὸν φόβον.

μαι, οὐ μόνον τὸ πρὸς βοήθειαν πυκνὸν παρακελεύ-
σμα κἀγὼ τὸ ἐπονομάζομαι· ὡς παρ' αἰσχίνῃ ἐν τῷ
κατὰ τιμάρχου· ἀριστείδης ὁ τὴν αὐτὸμοιον ἔχων
ἐπωνυμίαν τιμάρχῳ τυπτὶ, δι' καιρὸς ὥσπερ καλοῦ
μένος. Μὴ μόνον ἐπιστραμμένως λέγε, ἀλλὰ καὶ
ὠθιστρεφῶς· ὡς ὁ αὐτὸς αἰσχίνης· ὅπερ καὶ μᾶλλον ἐ
πιστρεφῶς καὶ ῥητορικῶς· καὶ μὴ μόνον ἐπιστα
μένως, ἀλλὰ καὶ εὐδόκιμως· ὡς ὁ αὐτὸς· καὶ μᾶλλον
εὐδόκιμως καὶ σαφῶς διδάξας δὴ ταῦτα· Εὐφη
μία, οὐ μόνον ὁ ἔπαινος, ἀλλὰ καὶ ἡ τῶν λόγων καλ
λιρρημοσύνη· ἤγουν τὸ καλοὺς καὶ πρέποντας λό
γους λέγειν· ὡς ὁ αὐτὸς πάλιν· Φίλιππον νῦν
μὲν, διὰ τὴν τῶν λόγων εὐφημίαν ἐπαινῶ· ὡσαύ
τως καὶ Εὐφημῶ, οὐ μόνον τὸ ἐπαινῶ, ἀλλὰ καὶ
τὸ καλὰ καὶ πρέποντα λέγω· ἀριστοφάνης ἐν νεφε
λαις· εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην, καὶ τῆς εὐ
χῆς ὑπακούειν· τὸ Εὐνομεῖσθαι, οὐκ ὠθ' πόλε
ως μόνον, ἔνθα νόμων διοικουμένης τίθεται, ἀλλὰ
καὶ ὠθ' οἰκίας σωφρόνως καὶ ὡς δεῖ οἰκονομου μέ
νης· αἰσχίνης κατὰ δημοσθένους· οἰκίαν πλουσίαν καὶ οὐκ
εὐνομουμένην· Οὐ μόνον ὠφελίξιος, ἀλλὰ καὶ
ὠθ' ὠφελίξιος· ὡς ὁ αὐτὸς· ὠθ' ὠφελίξιοι δ' οἱ μαθηταὶ
ἑτέρων μᾶλλον· καὶ πάλιν τῆς ἐν τοῖς τόποις ὠθ'
ὠφελιότητος· Ἐπιμαρτύρομαι ἐγὼ τοῖς παροῦσιν·

ἡ τέρψις, ὁ λυπηρὸν ἐκπήσει· καὶ αὖθις ἐν τῷ αὐτῷ· φόβος γὰρ μνήμην ἐκπήσει· Εὑρίσκομαι, οὐ μόνον ἐπὶ παθητικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐνεργητικοῦ· λουκιανός ἐν τῷ, αἱαβιοῦντες, ἢ ἁλιεύς· ἀεί τινας ἀποφυγὰς εὑρίσκομένοις· Ἑλλέβορος ἐπὶ ἀρσενικοῦ· οὐ γὰρ ἑλλέβορον· λουκιανός ἐν τῷ νεκρικοῖς· οὐδὲ γὰρ ἑλλέβορον ἀναίνομαι τιεῖν· Ἐλπίζω, οὐ μόνον ἐπὶ προσδοκῶ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐλπίδας ἐμβάλλω· ὁ αὐτὸς ἐν τοῖς αὐτοῖς· οὐ μάλα διαβουκωλεῖ αὐτὸν καὶ ἐλπίζειν βόκυ δίδης ἐν τῇ ὀγδόῃ· ὁπόσοι πότε αὐτοὺς θεάσαντο ἐξαπέλασαν, ὡς λήψονται σικελίαν· Ἐπιλαμβάνομαι· ὡς ἐπὶ τοῦ πείσομαι, ψυχῇ συντάσεται· καὶ αὖ πάλιν ἐπὶ ἅπαξ παρὰ λουκιανῷ, ἐν τοῖς ἑταιρικοῖς· οἶσθ' ὃν γὰρ, ἢ ἐλέλησαι γὰρ αὖθρωπον· Οὐ μόνον, δύσπρόσοδος ἀγρός, ὁ πολλὰς προσόδους ἔχων, καὶ δύσπρόσοδος ἄνθρωπος ὁ δύσεντυκτος, καὶ δύσπρόσοδον χωρίον, τὸ ἀφ' ἑνὶ εἴσοδον ἔχον, ὧν ἐναντία, τὸ, δυσπρόσοδος ἀγρὸς καὶ ἄνθρωπος· καὶ δυσπρόσοδον χωρίον, περὶ ὧν εἴρηται ἐν τῷ δέλτα, ἁπλῶς καὶ δύσπρόσοδος πάλιν ἄνθρωπος, ὁ τοῖς διομιλοῦσιν ἐπαρκῶν· πρωτάρχος· ὅτι πᾶσιν δύσπρόσοδος ἦν τοῖς διομιλοῦσι· καὶ τὴν οἰκίαν ἀπεωγμένην ἀεὶ παρεῖχεν· Ἐπικαλοῦ

ξει γὸν τόνον. οἷον, οἶθα, σὺνοιθα. οἶδα, σύνοι
δα. κεῖμαι πρὸς κφμαι. καὶ ἕπρα. πὰδί, οὐκα
ναβιβάζφ. οἷον, Εἶπε, καπῖπε. εἶχον, καπῖ
χον. Οὐμόνον ἐπῖδιξις ἀλλὰ καὶ ἐπίδιγμα.
ἀριστείδης ἐν τῷ δὲ βασιλέα. καὶ τοῦτα οὐμόνον
πραότητός ἐστιν ἐπίδιγμα. Ἐπέκεινα, ἢ το
ρεσλέγουσιν. ἀριστείδης ἐν τῷ πρὸς γαῖπωνα.
οὗτος ἐμοὶ φίλος αὐτὲ, κὴ φίλων ἐστι εἶναι. ὑπε
ρέκεινα δὲ μόνοι οἱ σύρφακες. Ἐκνέας ἡλικίας,
οὐδεὶς τῶν ῥητόρων εἶπεν, ἀλλὰ μόνον ἐκνέας.
σωτέρος ἐν ὠδῆ τολῦ. ὅτι δὲ ἀρετὴν ἐκνέας ἀσκεῖ.
σὺ δὲ ἐκνέου λέγε. καὶ ἐκ παιδός, καὶ ἐκ μφρα
κίου. Εὔχομαι, καὶ προσεύχομαι. παρὰ πῖς
ῥήτορσιν ἀεί. Εὐχὴ δὲ καὶ προσευχὴ ἅπαξ. ὡς ὁ
πλάτωνος λόγος, ἀλκιβιάδης ἐπιγραφόμενος.
ἢ περὶ προσευχῆς. σωπάσεται δὲ ὁ προσεύχο
μαι πρὸς θεὸν ἀεί. ἅπαξ δὲ κὴ πρὸς ἀνθρωπον.
ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. ἵνα προσεύξη τὸν θεόν.
Ἐκπλήττω, οὐμόνον τὸ εἰς ἔκπληξιν ἄγω. ἀλλὰ κὴ
τὸ ἔκπλήττομαι. ἅπαξ λουκιανὸς ἐν τῷ χάρων,
ὧν σκοπροῦντες. ἐκπλήττεν ἐνίοτε, καὶ ἐκπλή
σσειν ποιεῖ. ἔστι δὲ ἐκπλήσσω, καὶ τὸ ἐξιστῶ, καὶ ἐκ
βάλλω. δυρισθένης ἐν ὀρέστη. ὅμ' ἐκπλήσσει φό
βου. δουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρα. ὧν καθ' ἡμέραν

Τὸ δὲ ἑκών, ὀφείλοντα παρεμφαίνων τὸ τῆς θελήσεως παντὸς ῥήματος, οἷον, θέλω σωθῆναι, τοῦτο δὲ οὐδέποτε οὕτω τίθεται· Τὸ δὲ κακῶσαι. καὶ αὐτὸ ὀφείλον μεταβατικὸν εἶναι ὡς τὸ κακῶ, τὸ δὲ οὐμεταβαίνει Εὔκαρπα δένδρα ἐστὶν ὁ καρπὸς ἐστὶ χρήσιμος ἀνθρώποις εἰς τροφήν. ἄκαρπα, τὸ ἐναντίον· ὧν τῆς καρποῖς οὐ χρῶνται οἱ ἄνθρωποι· ἄκαρπον δὲ τὸ μὴ πρὸ ὂν καρπὸν, παρ' οὐδενὶ τῶν παλαιῶν εὕρηται· ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἄκαρπόν ἐστιν, οὕτω λέγουσιν· οὐκ ἔρρωται πρὸς καρπούς· καὶ οὐκ ὠδὶ τηδεῖος ἔχει πρὸς καρπούς· Ἐοίκασι, οἱ ἔχοντες τὰς κώπας καὶ τὰ πηδάλια· Ἐμβάται δὲ κυρίως, οἱ ἐπ' ἀμφοτέρας τὸν πρῳρεῖον διδόντες ναῦλον· ἀπίκας δὲ, οἱ ἔνοικοί τινες ἢ παρεσκευασμένοι εἰς μάχην· ἐν δὲ τοῖς ἄρμασιν, ὁ μὲν μαχόμενος, παραβάτης λέγεται παρ' Ὁμήρῳ· ὁ δὲ τὰς ἡνίας ἔχων, ἡνίοχος· Ἐπέθηκα πινὶ ὠδὶ κολλὴν, αὐτὶ τοῦ παρέδωκα, ὥς τι διακομίσαι. καὶ αὖ πάλιν τίθησιν, ὁ αὐτὸ τῆς κομισθείσης αὖ τῶν ὠδὶ πολιτῶν, ἑτέραν διδοὺς· καὶ Ἐπέθεγε ὠδὶ πολὶ, ἡ δοθεῖσα πινὶ ὡς τι διακομίσαι ταύτην. Ἴστέον ὅτι τὰ προκαίκα ῥήματα βλασφήμα, τὰ μὲν ἐν ταῖς συνθέσεσι τῶν προθέσεων, αὐαβιβά

Γρόσεσιν, αὐτὸ τοῦ, σὺν τῷ δι, ἔστι καὶ τόδι. Μέ
πεσιν αὐτὸ τ μεγουσία ἐστί· Ράφεσιν, αὐτὸ τ πα
ρών, ἢ παρουσία ἐστιν· Ε πεσιν, αὐτὸ χυ ἐπ' ἐ
μοί ἐστι, καὶ αὐτὸ τοῦ ἐνυπάρχει· ἀριστοφάνης ἐν
πλούτῳ· τὰ ἐρόντα ὠδὶ τοῦ πίνακος· Γορίεσιν,
αὐτὸ τοῦ πλουσία ἐστίν· ἔγων, πλῆθος· καὶ αὐτὸ
τοῦ ξὶ· καὶ αὐτὸ τοῦ νικᾶ· Α πασιν, αὐτὸ τοῦ μα
κραί ἐστι· Τὸ εἰμαρμένη, ὄνομα μετοχικόν ἐ
στιν οὐμετοχὴ ὡς παρ καὶ τὸ ἐρωμένη· ἐνίοτε δὲ καὶ
τὸ ἄρχων, ὡς αὐτως· καὶ τὸ καύσων· καὶ τὸ εἰκών·
καὶ ὅσα ὀξύτονον τοῦ ἰδιώματος τοῦ ῥήματος·
τὸ μὲν οὖν εἰμαρμένη, καὶ ἐρωμένη παθητικά ὄν
τα, καὶ ὀφείλοντα πρὸς δοτικὴν συνίστασθαι,
ὡς τὰ τοιαῦτα παθητικὰ ῥήματα, ταὐτὰ πρὸς
γωνικὴν λέγονται· ἡ εἰμαρμένη γὰρ τοῦ δεῖνος λέγε
ται, καὶ ἡ ἐρωμένη τοῦ δεῖνος· Τὸ δὲ ἄρχων, ὀφεί
λον ἐπίῤῥημα ἔχειν ἀεὶ ἐπαγόμενον, δηλοῦν
τῆς ἀρχῆς τὴν ἐνέργειαν ὁποία ἐστίν, ὅπαρ ἐστὶ
τὸ ῥῆμα· οἷον ἄρχει τῆς δικαίως· ἐν γὰρ τῷ ἄρ
χει, τὸ δίκαιος, οὐ πρὸς τὸ ἄρχειν πίνει, ἀλλὰ
πρὸς τὸν ἔχοντα τὴν ἀρχήν· τοῦτο ἐνίοτε μὲν ἔχει
ἐπιρρηματικὸν ὄν, ὅτε καὶ μετοχή ἐστιν· ἐνίοτε δὲ
ὄνομα ἐπίθετον, ὅτι ὀξύ αἰτίας ὄνομά ἐστιν· ὡς
ἐν τῷ ἄρχων τ, ἀγαθὸς καρπρός τ' αἰχμητής·

ἔχω κεῖται, ἡνίκα πάσω πάσεται. ὅτι δὲ αὐτὸ τοῦ ἐννοεῖ, αὐτὸ παρακείμενον. θουκυδίδης. ὡς μὲν τὴν ὑπόθεσιν ἐκφροντίζων. Ἐπίφορος οὐ φέρων λέγει, οὐ προσφορος. οὐ μόνον Ἐπανάστασις, ἀλλὰ καὶ ἐπανα χώρησις. θουκυδίδης. ἐγένετο μὲν πρὸ ἐνιαυτοῦ, κύματος ἐπανα χώρησίς τις. ὅθεν δῆλον, ὡς αὐτὸ τοῦ ἐπανάστασις κεῖται. Ἕνεκα καὶ εἵνεκα, παρὰ τῶν. δημοσθένης καὶ οἱ ἄλλοι. θουκυδίδης δὲ ἀεὶ εἵνεκα. Ἐφολκαῖα παρακολουθήματα. θουκυδίδης. ἐφολκαῖα καὶ οὐ τὰ ὄντα λέγεται. Ἐκπήγνυσθαι. ὁ αὐτὸς μόνος. ὅθεν φιλεῖ, μεγάλα στρατόπεδα ἀσαφῶς ἐκπήγνυσθαι. σὺ δὲ, ἐκπήγνεσθαι λέγε. Εὐεπίθετος, ὁ εὐκόλως ἐς ὑπόθεσιν. ἢ πρὸς ὃ εὐεπιχείρητος. θουκυδίδης ἐν τῇ ἕκτῃ. καὶ ἡμῖν αὐτὸ εὐεπίθετος εἴη. Εὐεπείθεια, ὡς ὑπὸ πολὺ, ὑπὸ συμφορᾶς πίθεται. λιβάνιος, ἐν τῷ ἔχων πρὸς γυναῖκα καὶ ὧν ὑπὲρ πατρὶ μελέτη. ἐπεὶ δὲ χειμαζομένην τὴν ναῦν. ἅπαξ δὲ καὶ ὑπὸ εὐθυμίαν, θουκυδίδης. καὶ τὴν ὑπάρχουσαν σφίσι πρῶτον νικήσαντες πάλιν ἐπιδεῖν. Ἔνεσις, αὐτὸ τοῦ ἐνυπάρχει. καὶ αὐτὸ τοῦ δύναται νέσις. Ἔξεσις, αὐτὸ τοῦ ἔξεστι. Σύνεσις, αὐτὸ τοῦ σύνυπάρχει, καὶ δὲ λέγεται. λαμβάνεται δὲ καὶ αὐτὸ τοῦ συνουσίᾳ.

ἐν χύτραις ὄξει πίθηναὐτά. Εὔηθες κατ' εὐφημισμόν, τὸ ἀσύνετον. παρὰ δὲ δημοσθένει, εἰς χρηστότητος πάξιν κεῖται· τὴν ἡμετέραν εὐήθειαν καὶ φιλανθρωπίαν. καὶ θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ· καὶ τὸ εὔηθες, οὗ τὸ γενναῖον πλεῖστον μετέχει· τὸ· Εὐλαβεῖσθαι δὲ αὐτὸ τοῦ φοβεῖσθαι, καὶ αὐτὸ τοῦ φυλάττεσθαι. ὡς δημοσθένης ἐν τοῖς φιλιππικοῖς· καὶ Εὐλάβεια ὡσαύτως· Εὐλαβὴς μόνον, καὶ ὡὶ ἀφεγγικοῦ καὶ ὡὶ θηλυκοῦ, ὁ εὔληπτος καὶ εὐλαβές, ὡὶ τοῦ αὐτοῦ· Ἐπιτροπεύω τὸν παῖδα καλλιον, ἢ ὡὶ τροπεύω τοῦ παιδός· Ἐλαύνεται τὴν γνώμην καλλιον λέγειν, ἢ μαίνεται. Ἔγκαλῶ, τὸ κατηγορῶ· καὶ ἔγκλημα. καὶ ὡὶ καλῶ, καὶ ἐπίκλημα. θουκυδίδης. ὡὶ καλοῦντες ἐπ' ἔργασία τοῖς μεγαρεῦσι τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς. καὶ εὐριπίδης ἐν ὀρέστῃ· ἐπίκλημ' ἔχούσας ὅ τι τύχοι. Ἐκβολὴν λόγου λέγε, καὶ μὴ παρέκβασιν· θουκυδίδης· καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου ἐποιησάμην· ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ· καὶ τὰς ἐκβολὰς ὁπόσας ἔχει· Ἑξαπίνης θουκυδίδης· φίλων· καὶ τινες ἀπλοῖ· οἱ δὲ ἐμπορικοὶ, ὄξα πίνης. τὸ δὲ ὄξάπινα, οὐχ ἑλληνικὸν ὅλως. Ἐπίτηδες καὶ ὄξεπίτηδες· Φροντίζω· καὶ Ἐκφροντίζω, γλυκεῖ, καὶ αἰπαπικῶ· ὅτε μὲν γὰρ αὐτὸ τοῦ φροντίδος

πρασυζυγία τῶν πρεσβυωπῶν, ἢ καθαρόν, ἢ μετὰ τοῦ ρ'· ἔχθρα, ἀναγκαίως ἀεὶ τὸν παθητικὸν παραχείμωνον, δίχα τοῦ σ', ἐκφέρει. ὡς τὸ θέαμαι. καὶ ἑώραμαι. καὶ τὸ πεῖραμαι· καὶ ὅσα τοιαῦτα. μὴ ἔχουσα δὲ οὕτω, μετὰ τοῦ σ' τοῦτον πρεῖ. ὡς γελάσμαι. καὶ τὰ παρατηήσια· οὕτω καὶ τὸ ἐλήλαμαι ἐλήλασμαι ὤν, ὡς μή τι καθαρὸν ἔχοντα τὸ α' μή τι μετὰ τοῦ ρ', ἐκβολῇ τοῦ σ' ἐλήλαμαι γέγονε· καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὠδὶ τῆς μετοχῆς ἀνεβιβάσθη ὁ τόνος· ὥς τινες ἐλήλαμμος καὶ οὐκ ἐλήλαμπρος γράφοντες, ἁμαρτάνουσιν. Ἐπ' ἀμφότερα εἰπεῖν, ἱκανὰς βέλτιον, ἢ κατ' ἄμφω. Ἐξελεγμένος· οὐκ ἐκλελεγμένος· Ἔνθεος οἱ δόκιμοι, οὐκ ἔνθους· Ἔξις, οὐχ ἕλκυσις· Οὐ μόνον ἐναρίθμιος, ἀλλὰ καὶ ἐνάριθμος· σῶτας σόμφα ἀμφότερα καὶ πρὸς δοτικὴν, καὶ πρὸς γενικήν· πλάτων γοῦν, ἐνάριθμον τῶν πολλῶν λέγει· Εἰσὶν ἐν τῷ ἀγαμέμνονα καὶ ὑπέρ τι κάλλιον αὐτοῖς, ἢ ὑπεκρίθη· λόκιανος ἐν τῷ αἰαβιοῦντες, ἢ ἁλιεύς· ἢ τις ὑποκριτὴς, ἀθηναῖ· ἢ προσῳδῶνα ἢ δία ὑποδυκώς· Εὔκταιον ἐνικῶς, παρ' οὐδενὶ τῶν παλαιῶν· εἰ μὴ παρὰ πλάτωνι ἐν νόμοις· καὶ εὐκταῖα, καὶ εὐκταιότατα· Ἐγχύτρισμον ἔλεγον, τὴν ἐν βρέφοις ἔκθεσιν, ἐπεὶ

πθ.ην ὁ μακαρίτης θεόδωρος. διαφερόντως δὲ
γοῦν ἡμετέρους γονέας ὀξύρτηρ. ἀπόρτημαι δέ,
τὸ ἀποδλίσταμαι. κυρίως ὡδὶ θαλάσσης φωνή. ὁ
αὐτὸς ἐν τῇ, λύσαντες ἐκβεν δὶ δέου ὡδὶ τολή.
τὸ ἀπορτῆσθαι τοσοῦτο τῆς ῥῖς. ἀπόρτημαι, καὶ
τὸ ἐκκρέμαμαι. λυκιακὸς ἐν τῷ ἰκαρομήνιος.
ἢ ὑπέρνεφελος. αὖθρου τῆς διηγήσεως ἐκτῶν ἄ
των ἀπορτημένων. Ἐαθής. εὕρηται παρὰ λο
γογράφοις. καὶ ἔαθμα. ἔαθησις δέ, παρὰ τοῖ
ταῖς. καὶ πισὶ τῶν ῥητόρων. Ἰστέον ὅτι, ἐαθὴς καὶ τὸ
λὶ διαφέρει. τῷ τὴν μὲν ἐαθῆτα, ὡδὶ τῶν ἀπλῶς
ἐνδυμάτων πάσχεσθαι τὴν δὲ τολήν, ὡδὶ τῶν δι
αφόρων χιμαίων τῶν ἐαθῶν. οἷον, ἀλλὰ τὸ
λὴ τῶν ἑλλήνων, καὶ ἀλλὰ τῶν βαρβάρων, ἢ Ἐξ
ἔστιν ὅτε καὶ αὖ πὶ τοῦ ὄζω πίπτεται. ὡς ὀζὲ αὐθρω
πων ἐφώτερον. καὶ ἱρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ. τετρά
κις ἔλεγον ἐξ ἡβέων τὸν ἥλιον αὐτὸν ἐναι. ἤγουν,
ἔξω τῆς σωνηθείας. Ἑλλαμβάνως δεῖ γράφειν
προσοξυτόνως, ὡς οὐ παίσχος ἐπειδὴ γὰρ ἑλλ
λας μῶνος καὶ οὐτας μῶνος ἦσαν, ἔπαθον δὲ τὴν
τοῦ. σ. λέγω ἀποβολὴν, διαρροῦτο δὴ καὶ πρὸς
τόνον ἐκαινοτομήθησαν. ὥς προκὴ ὁ ἄσμωνος. ἦσ
μωνος γὰρ ὢν, εἶτα παθὼν τὴν τοῦ. ν. εἰς. α. τρα
πὴν, ἀνεβίβασε τὸν τόνον. Ἰστέον ὡς, ὅταν ἡδὺ

θεῖσιν ὄδρασιν αἰπαπικῶς σῶς τάσεται. Ε"παθον τὴν ψυχήν. συστρίψασα τὴν λήκυθον. οἱ ἀττικοί, καὶ Ε'γείρομαι καὶ ἔγρομαι λέγουσι. καὶ ἠγδρόμην, καὶ ἠγρόμην. καὶ ἐγδρόμωος, καὶ ἐγρόμενος. ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις. κἄτ' ἔγωγ' ὄζηγρόμην. καὶ λύκιαμος ἐν τῷ μίκυλος, ἢ ἀλεκτρυών. μὴ ὄναρ ἦσθ' οὗτος λιμώττεις αὖ ἐγρόμωος. Ε'ρυγγανίζ λέγουσιν ἀττικοί, ὅταν τὶς, ἀσώστερος ἢ. ἐξύγεται δέ, μετὰ τὴν τροφήν. Ε'ς κόρακας ἀττικοί, οὐκ εἰς κόρακας. καὶ εἰς μακαρίαν, οὐκ εἰς μακαρίαν. Ε"γχουσα, οὐκ ἄγχουσα. ἔστι δὲ ῥίζα τὶς ἐρυθρὰ ἣν τὰ πρόσωπα βάφουσιν αἱ γυναῖκες. Ε'ξέμεσε καλόν, ἢ ὄξέμεσεν. Ε"στιγκεν, οὐκ ἔστιζε. Εὔνους. ὁ δὲ ἀπάδων αὐ ἀττικῶν. Ε'αλωκέν, οἱ ἀττικοὶ οὐχ ἥλωκε. καὶ ἐάλω, οὐχ ἥλω. ὁ δὲ ἐλήφθη, κοινότερον. Εἰσήρεσε καλόν, ἢ εἰσεφθάρη. ἀριστοφάνης ἐν ἰωβόλοις. ἐπεὶ γὰρ ἐσήρεσεν εἰς τὴν οἰκίαν. Ε'ξήρτημαι, αὐτὶ τοῦ ἐκκρέμαμαι. οὐ μόνον πρὸς γυναῖκα, ἀλλὰ καὶ πρὸς δοτικήν. αἰσχύλος ἐν προμηθεῖ ἐκβόλοις τοξοισιν ὄξηρτημένοι. Ε'ξήρτημαι δὲ, αὐτὸ τοῦτο ἐξ ἑαυτοῦ κρεμῶ, αἰτιατικῶς. σῶν ἔσος, ἐν τῇ τρίτῃ μὲν ἢ. αἰσχίνη κειμένῳ ὠδισολῇ. χρυσία καὶ λίθους ὄξήρτητο. καὶ πάλιν. ἐν ὠδισολῇ τῇ ἕως ἔπ

γελάς ἤκουσα ἀκροασαμένους ἑλλογίμων γραμμάτων· ἐπαγγέλομαι, δι' ὃς ἂν χρηστὸν μὲν τὸ ὑπομνῆμα, παιδικὸς δὲ καὶ τὸ αὐλῆμα· σοφοκλῆς ἐν πλειστρα· καλὰς ἂν δὴν τὰ πρόβατα ἐποίμαινε καὶ ἐπαγγελάμενος ἦγεν, ἃ ἔπαιεν· καὶ ἀριστείδης ἐν τῇ παλινῳδίᾳ ἀπὸ σμύρνης· καὶ ἐπαγγέλλον βουλομένους· ἐρᾷ καὶ ἔρως κυρίως ἀπὸ τῶν παρόντων· πόθος δὲ καὶ πόθος ἀπὸ τῶν ἀπόντων. λιβάνιος ἐν ἀπὸ φωνῆ· ἄκων δὲ ὀξέλιπον· ἐπόθουν δὲ καὶ οἴκοι καθήμενος· ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ· πρὸς γὰρ οὐ παρόντα καὶ μάτην ζητεῖς· καλῶς χρησικῶς δὲ ἀναλλάξ ἀμφότερα· ἔρως ἀπὸ συνουσίων· ἄλλος ἀπὸ πολλῶν· εὔφυὴς, ὁ εἰς πάντα δεξιός· εὔμαθὴς ὁ εἰς τὸ μανθάνειν τάχος· λουκιανὸς ἐν τῷ δίς κατηγορούμενος· καὶ ἐπεὶ ἐδόκει μοι εὐμαθὴς εἶναι· καὶ εὐμαθὴς, ὁ εὐγνώστος· καὶ εὐμαθὲς ἀπὸ οὐδετέρου· εὐειδὴς, ὁ τὸ εἶδος παγχρὴς πῦ σώματος, καὶ λίαν διακεκόσμηκε καλὸς ᾖ, ὁ τὴν ὄψιν ἀγαθός· ἐρρὸς κυρίως ὁ πρώην φίλος καὶ ὕστερον κατασταθεὶς ἔχθρος· πολέμιος δὲ ἀπὸ πάθους, ὁ μεθ' ὅπλων χωρῶν· δυσμενὴς δὲ, ὁ χρόνιον πρὸς τὸν πρότερον φίλον τὸ μῖσος διατηρῶν· ἐστάτω ἀπὸ καὶ οὐχ ἑστάκετω σοφοκλῆς ἐναύσιπτα μαστιγοφόρω· ἀπὸ ἑστάτω μακρὰν δίος, τὸ καίριον· τὰ πρὸς

προβήματα. ἐμβάδια δὲ, τὰ ἀπὸ τῆς προβήματα. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ· τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεται; Ἔμβατα δὲ καὶ ἐμβάται, τραγικά. Ἐμπορία, ἡ ὠδὴ πολλαχοῦ καὶ παλαιὰ βεβαία. ὡς ἔχει καὶ ὁ τῆς γραμματικῆς ὅρος. ἐμπειρία, τῶν παρὰ ποιηταῖς τε καὶ συγγραφεῦσιν, ὡς ὠδὴ πολύ λεγομένων. πεῖρα δὲ ἡ ἐφ' ἑνὸς ἢ δύο γνῶσις δοκιμαζομένη. Ἐνθύμημα, ποιοῦ λόγου σχῆμα. Ἐνθύμιον δὲ, ἡ ἐνθύμησις. Εὔχομαι τῷ θεῷ· ἤγουν, δύχην πρὸς αὐτὸν ὑπέρ τινος ποιοῦμαι. καὶ δύχομαι αὐθρώπῳ, αἰτῶ τοῦ τὸν παρ' αὐτοῦ δύχην πρὸς θεὸν ἀπαίτεμπω· δύχομαι, ἀντὶ τοῦ ἀπαγορεύομαι· καὶ δύχη, ἡ ἐν ἱκετηρίας ὑποχίσεσι· ἀφιγμένης ἐν τῶν εἰς ῥώμην· δύχας ποιεῖσθαι καθ' ὧν αὐτὸς ἕκαστος ὠδίνων· ὃ παρὰ τὴν δύχολίαν παρά ποιηταῖς λέγεται· δύχομαι δὲ τὸ καυχᾶσθαι, παρὰ μόνοις τοῖς ποιηταῖς. Ἐπαγγέλω ὡς ὠδὶ πολὺ τὸ αὐτῷ· λιβανίῳ ἐν ὠδῇ τολῇ· τῷ μὲν γὰρ σοφιστὰς διασύρειν· καὶ ἐπέστελλον καὶ ἐπίκελον δὲ παθεῖν· παιδίας δὲ τὸ καυχοῦμαι· ὁ αὐτὸς ἐν ἐπίρα· σωουσίαν ἐς τὴν ὑστεραίαν ἐπαγγέλει· καὶ τὸ, οἱονεὶ παραγγέλω· σῶσις ἐν ὠδῇ τολῇ· δηώσας ἀσπαστὰς ὠδὶ τὴν κλεοπάτρας ἐπαγγελίαν· καὶ πάλιν ἐν ἐπίρα· ἐπαγ

χαίω· καὶ ἔκει εὑρίσκομαι· τὸ δὲ ἐκεῖσε, ὠὴ κινήσεως· οἷον ἐκεῖσε ἀπέρχομαι· οἱ δὲ ἐναλλαξ ἀμφότερα γράφοντες, ἁμαρτάνουσιν· ὄμηρον γὰρ καὶ τοὺς ἀρίστους δοκίμους τῶν πριτῶν, καὶ βουκυδίδην καὶ πλάτωνα, καὶ δημοσθένην· καὶ ἀριστείδην, εἴ τις ἀκριβῶς ἐξετάσει, οὕτως οἶς ἔφημεν, διήσει χρωμένους· εἰδέτις τὸ τοῦ διρισταίδου ἐν φοινίσσαις προφέρει, τὸ, λόγισι μὲν χαίρει, τὸν δὲ νοῦν ἐκεῖσε ἔχει, καὶ πάλιν τὸ τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ αὐτῷ δράματι, τὸ, τὸν νοῦν οὐκέτι πρὸς αὐτὸν ἔχων· ἐκεῖσε δὲ, οὐδὲν τῷ τα ἐναντιοῦνται τῷ λόγῳ· τὸ γὰρ ἐκεῖσε ἔχει τὸν νοῦν, αὐτὶ τοῦ ἄγει καὶ φέρει, ὡς τὸ καὶ τῷδα ὠὴ κινήσεως τὴν ἐννοίαν καὶ τὴν ὁρμὴν, τὸ ἐκεῖσε ἐστί· Καὶ ἐνθάδε μετόδε· καὶ ἁδάδε μοι πλάτων ἐν τῷ φαίδωνι, ὅ ὡσὶ ψυχῆς· διὰ δὲ ταῦτα, οὐδὲν παύρῳ ἐλεεινότερόν ἐστιν· καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ· οὐτεὼς θαυμάσιον τὸ παρόντα μεταδρομὼς ὠὴ τηλεόσ ἔλεος ἐστίν· Οὐμόνον, ἔργασε τοῦδε, καὶ ἔργασου τόδε, αὐτὶ τοῦ κωλύω· ἀλλὰ καὶ ἔργασοι τόδε, αὐτὶ τοῦ ἀσφαλοῦ· αἰσχύλος ἐνίοτε ἀντὶ ὠὴ θήβας ἔργειν τὴν οὐσαμρῖ, πολέμιον δόρυ· Ἕλκος κυρίως, χρόνιον πάθος ἐκ σηπήρου ῥωόμενον· ὡ τὴν λιμὸν δὲ ἢ ἐκ τοῦ σίτου γίγνεσθαι σηπηρόν· Ἐμβάδες τὰ κρηπιδικά

τῆς σὺν τάξεως πρὸς τὸ ἔχω. ὅταν μὴν τὴν πρὸς τε νικὴν σὺν τάσει ται, τὸ εἵνεκα ἔξωθεν νοοῦ μὴν. ὡς καὶ ἔχει δὲ τὸ, φρονῆν δεῖ ἥκει. καὶ παρόμη ρο τὸ, πέξων εὖ εἰδώς. Ἐξενεγκεῖν, ἢ αὐτὶ τοῦ ἁ πᾶς ἐκβαλεῖν, ἢ αὐτὶ τοῦ νεκρὸν ἄξαι γαγεῖν. ὡς καὶ τὸ Ἐκφέρειν. ἐκφέρουσι μὴν τὴν νεκρὸν ἀδὶ ἡμέρας ἢ οὐκ ἀδὶ νυκτός, ἵνα πάντες αὐτὸν ἴδωσι, μὴ φαρμάκοις ἢ τοιούτοις τισὶ, καὶ οὐ θανάτῳ φυσικῷ τεθνηκὼς δέξηνεγκε δὲ ἢ ἄξεφερέ τις μέμψιν κατά τινος. Τέον δ' ὅτι, τὸ ἄξαγωγὴ καὶ ἀδὶ τῶν τριῶν τούτων λέγεται. τὸ δὲ Ἐκφορά, ἀδὶ μέμψεως οὐ λέγεται. ἀλλ' ἐπὶ νεκροῦ, ἢ ἀδὶ ἁμάξης ἐκβολῆς. Ἔθος, οὐ μόνον τὸ ἔθαφος, ἀλλὰ καὶ εἰκών. σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ. πατρῷα πρόσκυνήσαν τες ἔθη θεῶν. ἀριστείδης ἔν τινι τῶν ἱερῶν. πρὸ τῶν μὲν ὤφθη τὸ ἔθος τῆ σκληστοῦ, τρεῖς κεφαλὰς ἔχον. καὶ πάλιν. ἐν δὲ τῷ τοίχῳ, οὐ τὰ ἔθνη τῶν θεῶν. Ἐκεῖ. ἐπιῤῥῆμα τοπικόν, ἀντὶ φορικόν. αὐτὰ προδίδοται δὲ τὸ εἴθα πρὸς αὐτό. τοῦτο δὲ ἅπαντα, πρὸς τὸ προὐπερωτηματικόν. λέγεται πρὸς μὲν τὴν ἐρώτησιν τοῦ πρῦ, τὸ ἐκεῖ ἀντὶ φορικόν. ὧδε. ἐκεῖ, εἴθα ὀδύνα. Τέον δὲ ὡς οἱ δοκιμώτατοι τῶν ἀττικῶν λαῶν, ἀδὶ σ ἀσσεως πθέασι τὸ ἐκεῖ. οἷον ἐκεῖ ἴθι

καθ' σχολὴν γεωπάτας. Ἔπι, οὐκ ἀχμήν· εἰ μὴ ξενοφῶν ἅπαξ ἐχρήσατο. Ἔχαπον χρὴ λέγειν, οὐκ ἐχαλῶτα πν· καὶ Ἑρμηνεία, ἡ ἀγγελία· ἑρμηνεύω δέ, οὐ μὴν καὶ ἀγγέλω. φιλόσοφος ἐν τοῖς βίοις; τῶν σοφιστῶν· ἡ δὲ ἐπὶ παν ἑρμηνέα τοῦ λόγου· καὶ πάλιν· τὸ δὲ καθ' φύσιν ἑρμηνεύειν· ἡ αὖθις ἐν τῷ ὠ τῷ λόγα· σεμνοπρεπὴς τὴν ἀγγελίαν δοκεῖ, καὶ βιβλικώς· ἡ δὲ φράσις, κοινόν· Ἐ ωρίσευσαν, οὐ ωρίεσευσαν· Ἐν χρῷ κουρίας φᾶθι, καὶ μὴ φιλόκουρος· σῶν ἔσος ἐν τῷ περὶ φαιάκλας λόγω· καὶ πὶς ἐν χρῷ κουρίας ἀποβαινών· Ἔ ναυλον, τὸ ἔννοχον ἀπὸ τ ωλεῖν· καὶ ἔναυλον, τὸ ἔνοικον, καὶ ἐφέστιον ἀπὸ τοῦ ωλέω· ὡς τὸ ἔναυλός ἐστιν, ἡ θυραῖος· Ἐ ωικλήρος καὶ ὠδὶ ἀρσενικοῦ, καὶ ὠδὶ θηλυκοῦ, ὁ ὠδὶ ωάσης πατρικῆ ωρίουσία κληρονόμος καθ' λελδμμένος ωαῖς· μὴ ὄντος ω τῷ δηλονότι αὐτα δέλφου· καὶ Ἐ ωικληρίτης δὲ θηλυκῶς μόνον εὕρηται· τὸ Ἔχω μβα ὠδὶ ῥῆμα τος σῶν πθέν, οὐ μόνον πρὸς ψυχήν, ἀλλὰ καὶ πρὸς αἰπατικήν, ἐστιν ὅτε σῶν πα σόμονον εὑρίσκεται· ὡς ἀριστείδης ἐν τῷ ωρὶ ὁμονοίας· εἰ μὲν οὖν πως εἶχον ὦ ἄνδρες ἑός δοι τὸ σῶμα· εὐρισπίδης ἐν ὀρέστῃ· ἄλις τὸ μὴ πρὸς αἷμ' ἔχω· τοῦτο δὲ γίγεται ἀποδιδομένης

γὰρ αὐτὸ καὶ ἰδὶ τοῦ εἶπον· ἐπεῖπον· προσεῖπον· Ἐξ ἐκείνου, οὐκ ἔκποτε· οὐδ' ἀπὸ τότε· καὶ Ἐκ παλαιοῦ, οὐκ ἔκπαλαι· οὐδὲ ἀπὸ παλαι· οὐδὲ πρόπαλαι· καὶ καθόλου δὲ τοῖς χρονικοῖς ἐπιρρήμασιν οὐσίωται οἱ τοιοῦτοι τὰς προθέσεις ἀττικοί. Οὐκ ἐδιέτρο. καὶ ἐπιέτρο, ἀλλ' ἐδίετο καὶ ἐπιέπε· ἰωνικὰ γάρ. Ἐκλιπὼν, οὐκ ἐκλείψας· ἀδόκιμον ΜΠ. Ἐχάτως ἔχει, ἰδὶ τοῦ μοχθηρῶς, οἱ σύρφακες· οἱ δὲ παλαιοὶ, ἰδὶ τοῦ ἄκρως τιθέασιν· ἐχάτως φιλόσοφος. Ἔξων, οὐκ ἔξην· ὡς οἱονταί τινες· σῶσιος ἐν τῷ αὐτῷ τοιοὶ ἢ περὶ προνοίας πρώτῳ λόγῳ· αἰσθήσει τι ΜΠ ἔξων καὶ νοῦς ἀσθήν· ἔξης δὲ, καὶ ἔξη. Ἐνδοξος, οὐχὸ ἔνδοξος ὥς τινες, ἀλλ' ὁ προσδόκιμος. Ἔνδοξος μὲν τοι, καὶ δύσδοξος γράφεται παρὰ δουκυδίδῃ, καὶ ἅμα ἐλευθέραν, καὶ δύσδοξοτάτην πόλιν διαπαντός· τὸ Ἐπιούσης ἐρεῖς, οὐ προθεὶς τὸ, ἡμέρα· τὰς ἐπιούσας δὲ ἡμέρας· Εὐθυνεῖν καιρίον, ἢ δύθυνεῖν· δύθυνία ἢ οὐ λέγουσιν· οὐδ' δύθυνία, ἀλλ' εὐθυνηρία. Εἰς τάχος γράφει λέγε· καὶ εἰς καιρὸς γράφει· μὴ τάχυγράφος ἐστὶ μᾶλλον καιρογράφος. Ἐδάφων, οὐκ ἰδάφων· εἰ καὶ λιβάνιος ἐν τῷ εἰς κφησαίπον καὶ κώησαι τα· ὥς τι τὰς προσοίκους ἐκείνας πόλεις δύροις αὖ, τῷ μὲν χρόνῳ πρεσβυτάτας· τῇ δὲ τῶν ἐδαφῶν·

νεσία ἐν ὠδῇ στολῇ· σὺ μὲν οὖν ὦ τυχούσης τῆς ἐν
ταύθα παιδείας πολυανδρίαν σοφίας· ἤγωγε τῆς
αὐτόθι· οὐδεὶ δὲ τῶν ἄλλων ἐρημόω χρῆσθαι· ἔ
στι δὲ ὁ ἐν ταῦθα, καὶ αὐτὸ τοῦ τόπε· ἔπι δὲ καὶ αὖ
τὸ ἧδε τοῦτο· δῖον· ἐν ταύθα τύχης, ὡς καὶ ἐς δῶ
ρα τύχης· Τὸ δὲ ἐκεῖ· ἐκεῖσε· καὶ ἐκεῖθεν, οὐ μό
νον ὠδὶ ἀπ' οὐ τόπου, ἀλλὰ καὶ ἐφ' οὗ ἐστιν ὁ, πρὸς ὃν
τινὰ λόγοις προϊόμεθα, τιθέαμεν· λιβαίος ἐν ἐ
στολῇ· τῶν ἐκεῖθεν αὖ ἕκαστον ἐρωτῶμεν
ὅπως ἔχει στὸ σῶμα· ἤγωγε, τινὰ αὐτόθεν· καὶ
πάλιν ἐν ἑτέρᾳ· ἀπ' ἐκεῖ τινὰ ἐκεῖθεν ἀνδρας ἱκανῶς· Ἔννους ἁπλῶς, ὃ ἔχων νοῦν, ὡς
πᾶς ἄνθρωπος· καταχρήσαιντο δὲ τῇ λέξει, ὠδὶ
τοῦ σωφρονοῦντος καὶ φρονίμου· Ἐκκαίδεκα· οὐκ ἐξ
καίδεκα· διότι τὸ δεκαένναν μᾶλλον συμφώνως τιθέ
μενον, τραχύτητα φεύγει τῆς φωνῆς· καὶ δίλογον,
ἀπὸ τοῦ ἕκτη· Ἔῤῥαπται, οὐ ῥέραπται, διὰ τὸ δύ
φωνόν τερον· ὁ αὐτὸς δὲ λόγος, καὶ ὠδὶ τοῦ ἔῤῥύ
κει· καὶ ἐῤῥιπόρυκε, καὶ τῶν ὁμοίων· Ἐπώρθισται
κάθηται, οὐκ ὀρθοσκοπεῖ· Ἐρωτῶ, τὸ ἀπόκρι
σιν ζητῶ τινά· τὸ ἐπερωτῶ δέ, ἔστι μὲν καὶ αὐτὸ τ'
ἀπλῶς ἐρωτῶ· κυρίως δέ, ὅταν ὠδὶ τὴν ἐρώτησιν,
ἑτέραν ἐρώτησιν χρῆσθαι· προσεπερωτῶ δέ, τὸ με
τὰ τὴν δευτέραν, ἢ τρίτην ποιοῦμαι ἐρώτησιν·

νον δὲ ἐν τῇ ἀρχῇ τὸ ἐμβολος ὁ αὐ σῶλος μος, οὐσῶ
τάσεται μέλλοντι, ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῷ μέσῳ· οἷον,
ὅσῳ αὖ ἔσται. Ἑβδόμην, οὐ μόνον, ἀ μβὰ τὰς ἑξ μο
νάδας μονας, ἀηα' καὶ ἄσας ὀεῶτα ἀριθμός·
αὐχύλος ἐν τοῖς ἑῶτα ὧδὶ θήβαι, ἑῶτα δ' ἀγήνο
ρες πρέπον τες σραπ' δρυσεόις σαγαῖς, πύλας
ἑβδόμας προσίσαν ται· ὥς ῳῳ γοὺν αν τίον. καὶ ἐβ
δόμας, οὐ μόνον τὰ ἑῶτα, ἀηα' καὶ αὐτὴν μβὰ
τὰς ἑξ μονάδας μονας, ὡς ἄλλοι τε πολλοί, κὴ
ὁ θεολόγος· τὴν ἑβδομάδα τιμῶσιν Ἑβραίων ῳῳ
δες. ἤγουν τὴν ἑβδόμην. Ἐ παιορθοῦμαι καὶ λ
λιον, ἢ ἐ παιορθῶ. πρᾶ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν πολε
τειῶν· καὶ δ' δῦρο ἰὼν ἐ παιορθοῦμην. Ἐν ταῦθα·
ἐν τοῦθεν· ἐνθάδε· δ' δῦρο· τῆδε· καὶ ὧδε· ῳαὶ πα
ταῦτα, ἐφ' οὗ εὑρίσκεται πὸ τοῦ πίθησι· ὁ δὲ
αὐ τόθι, αὐ τόθεν· αὐ τ', ἐφ' οὗ δ' ρίκε ται, ὁ πρὸς
ὃν τοις λόγοις ρηεῖται γράφων· εἰ δ' πο τε ὁ ἐν
ταῦθα καὶ τὰ ἑξῆς, ἐ π' ἄλλου· τ' που καὶ οὐκ
ἐφ' οὗ ἐσιν ὀλέγων τίθι ται, ἀηα' τ' τι τοῦ το γίνε
ται, ὅ τι ὁ τ' πος προδ ηλωθῇ, κὴ ὁ πρόσωπον πρὸς ὃ
οἱ λόγοι. οἷον, ἐλθόν τες τινες πρὸς ὑμᾶς, πρ λλὰ δ' α
Γαθὰ ἐν ταῦθα ὄναιο. κὴ θὰ χυδίδης. ἕως ἀ φίκον
το ἐς ἐμ Γιον. κὴ ἐν ταῦθα ἐθρόιζον ἐ ῦρηται δ' ἅπαξ
καὶ μὴ προδ ηλωθέν τος τοῦ τ' που, ὡς ῳαὶ σὺ

τὰ ἐυκτικοῦ, καὶ ὁριστικοῦ ἐκφέρεται· ὁ δὲ ἵνα καὶ ὁ ὅπως, καὶ μετὰ ὑποτακτικοῦ, ἢ μετὰ εὐκτικοῦ ἀριστείδης ἐν τῷ ῥόδῳ αὐδ. ἵνα ταμιαχοῦ τῶν μεγίστων πτυχῶν ἡ πόλις φαίνηται. καὶ αὖθις ἐν τῷ αἰγαίῳ. ἵν' εἶεν πλέοι τὴν μουσικήν· ἢ θουκυδίδης ἐν τῷ δ' πίρα· ὅπως μὴ καθ' ἓν φᾶς θαρσαλεώτεροι οὖσι, προσφέροιντο, καὶ σφίσιν ἐκ ἴσου γίγνωνται, ἀμὴ ἐν νυκτὶ φοβερώτεροι ὄντες, ἅπασιν ὧσι τῆς σφετέρας ἐμπειρίας. ὁ δὲ καὶ μετὰ σφδροῦ τοίου, καὶ μετὰ εὐκτικοῦ, καὶ μετὰ ὁριστικοῦ παρωχημένου· ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. καὶ πρὸς καθεύδειν, ὥστ' ἐμόσαμι τριώβολον σοφοκλῆς ἐν αὐτομασιγοφόρῳ. καὶ ὀξύπραξεν εἰ κατημέλησ' ἐγώ. ταῦτα πρὸς πυθαγόραν καὶ μή ἄλλως φρόνει. ἀκριβὲς γὰρ ἄγαν ὀξύπαθες, ἢ μεμελέτηται. γίνωσκε δὲ ἢ τοῦτο. ὅτι οὐδέποτε ὑποτακτικὸς σώφρων μοι μέλλοντι σώφρων ἔσεται. οἷον, αὖ ἔσαν ἦν ἡμῖν γεγενήσεται. καὶ ὅσα τοιαῦτα. καὶ ἀριστείδης ἄπαξ ἐν τῇ κοινῇ ἀστρολογίᾳ, πρὸς μέλλοντα ὁ καὶ συντάξειν λέγων· καὶ μηδενὸς ἀνθρώπων μεμνήσονται. καὶ πάντων ἐν γοργίᾳ, ὁ ὅταν μετὰ μέλλοντος· λέγων, ὅταν βουλήσεσθε παρέμενε ἥκω οἶκαδε. καὶ θουκυδίδης ἐν τῷ ὀγδόῃ· ἵνα ἢ μὴ ὑπακούωσι, πιθανίξονται· οὐμὲ

τέρα πε πρυνδῦσθαι. καὶ πρυνεύδ, ὅ ἐστιν τὴ χρώμενος. πρόδοτος ἢ αὐτὴ ἢ ἡς πρυνείαι ἐκδίδωσι χρῆται τῷ ὀνόματι ἐν τῇ πρώτῃ. ὅπερ τὰ θήλεα τέκνα καλοῦ πρυνδύουσιν. Εἰ βουλόμην. καὶ εἰ βουλήθην, πᾶσα χις οἱ δοκιμώτατοι λέγουσιν. εἰ βουλόμην δὲ καὶ εἰ βουλήθην, ἅπαξ. τοῦτο δὲ καὶ ὡὴ ἢ εἰ θελήσαμεν, καὶ εἰ θελήσθην, νόθ. Εἴφηθα, ἐγχωρικόν. Εἴπηθα δὲ καὶ εἰ θέλησθα, πρωτικόν. Ἐννεάζω λέγε. μὴ τὴν νε ότητα διαβιβάζω. σωφρόσυνος. ὁ γὰρ ἐννεάσας τῇ καλῇ φιλοσοφίαν σχολῇ. Ἐπίταγμα κάλλιον, ἢ πρόσταγμα Καὶ ὡὴ πάπω, ἢ προς τάπω. τὸ Εἰ, μᾶλλον ὁριστικοῦ καὶ εὐκτικοῦ ἀεί, καὶ ὡὴ τῶν τριῶν χρόνων. οὐ μᾶλλον ὑποτακτικοῦ δὲ καὶ ὡὴ τῶ αὐθυποτάκτων. σῶον ἁλάβωμαι. ἐπράπωμαι. εἰ δὲ σοφοκλῆς λέγ δ ἐναὶ πυγόνυ, κεἴτις ἢ σοφὸς, ἀνάγκασαι διὰ τὸ μέτρον. τὸ δὲ ἐαὶ, τὸ αἰ. τὸ καὶ, τὸ ἤν, καὶ τὸ ὅτω, ἀεὶ μᾶλλον ὑποτακτικοῦ παρὰ τοῖς ἀκριβεστάτοις. εἰ γὰρ εὕρηται ἅπαξ παρὰ θουκυδίδῃ ἐν τῇ τρίτῃ. ἤν τε καὶ ἔχοντές τι ξυγγνώμης εἶεν. καὶ παρὰ λουκιανῷ ἐν τοῖς ἀληθινοῖς. ἐαὶ καταχέωμεν εἰς τὰς νήσους. καὶ αὖθις ἐν τῷ, βίων πράσεις. καὶ ταῦτα ἤν ἐθελήσωσιν ἀποδόσθαι οὔποτε, ἀλλ' οὐδὲ ζηλοῦν τὸ ἅπαξ ἐρεῖν. εἰ δὲ τῷ, αἰ. τὸ. εἰ προς τιθείη, με

γει καὶ κακῶς λέγει· κρεῖττον, ἢ δύλογεῖ· καὶ κακολογεῖ· ὡσαύτως καὶ δυπράττει· καὶ κακῶς πράττει· ἢ δύπραγεῖ· καὶ κακοπραγεῖ· δυσπραγεῖ δὲ καὶ δυσπραγία καὶ κακοπραγία καὶ δύπραγία, ἔστι δύπραξία· θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ· καὶ κακοπραγίαν ὡς εἰπεῖν, ῥᾴστην ἀσωθοῦνται· καὶ πάλιν δύλογία καὶ κακολογία οὐχ ἑλληνικά· Ἐφθ, αὐτὶ τοῦ διότι εἰς πάρωχημῶν, σωσίπατρος ἐν ὠδῇ πολλῇ· ἐφθ ἡναύδιον ἔγραψεν· ἐφ' ᾧ αὐτὶ τοῦ, ἐπὶ τῷ, εἰς ἀπαρέμφατον· οἷον, ἐφ' ᾧ μεμνῆσθαι· καὶ ἐφ' ᾧ, αὐτὶ τοῦ ἵνα, εἰς μέλλοντα· θουκυδίδης· ἐφθ τοὺς ἄνδρας κομιοῦνται· καὶ σωσίπατρος· οὐκ ἐφθ γραπτύσομαι μεμιαθωμένος· καὶ πάλιν ἐν ἑτέρᾳ· ἐφθ θηρίον οὐκ ἐναλεῖται πρὸ ἰμῶν· Ἑταῖραι πόθοι, οὐχὶ ἑταῖραι· ἑταιρῶ δὲ ἑταιρήσω· καὶ ἑταίρησις τὸ τοὺς ἄνδρας πάσχειν τὰ τῶν ἑταιρῶν· ἑταιρεῖ μὲν οὖν καὶ πορνεύεται, ὅταν πάσχῃ· ἀπὸ ἑταίρου μὲν ἔρασθαι· πορνεύεται δὲ ὑπὸ τοῦ τυχόντος· αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ τιμάρχου· οὐκέτι δ' ἔστιν μόνον φαίνεται ἑταιρικῶς, ἀλλὰ καὶ πορνεύει· οὐκοῦν δ' ὅπως δυνήσομαι πρὸς ταῦτα ἐκεῖνα ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ πεπορνευμένος· κυρίως δὲ πορνεύεται ἡ γυνή· ξυνοθένης ἐν τῷ πρὸ τῆς τεφανίδος· ἡ μὲν, πόρνη ἢ ταιρικὴ ἐναι· ἡ δὲ, τὴν μὴ

σθαι· ἀπὸ οὗ φάγομαι. Ἐνιαύσιον, οὐκ ἐνιαυσίαιον· θουκυδίδης· αἱ δ' ἐνιαύσιαι ἀπονδαί. Ἐπωάξῃ, οὐκ ὠδὶ καθηται ὠᾶις. Μὴ ἔπωις ἐρᾷ σι· ἐὰς ἐρωτᾶ ὁδεῖνα, ἀπ' ἐρεχελεῖ καὶ ἐρεχελεῖται ὑπνος· ἔστι δὲ τὸ ἐρεχελεῖ, ἀπὸ τοῦ φλυαρεῖ· καὶ ἐρεχελία, ἡ φλυαρία. καὶ ἐρεχελεῖν τὸ ἀπαίξειν. λιβανίος ἐν τῇ φθονεροῦ μελέτη· τὴν πενίαν ἐρεχελῶν τὴν ἐμήν. Εἰθ' ὄφελεν· οὐκ εἴθε μελεν· ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. εἴθ' ὤφελ' ἡ προμηθέως ἀπολέσθαι κακῶς· εὐριπίδης ἐν μηδείᾳ. εἴθ' ὤφελ' ἀργοῦς μὴ διαπλάσθαι σκάφος. Ἐπίσω καλλιον, ἢ ἐπίσασο· σοφοκλῆς ἐν αἰανθεμα σιγοφόρῳ, οὐ μὴν τοι τοῦτ' ἐπίσω. Ἔπινον οἶνου· καὶ ἔφαγον ἄρτου, ἀττικοὶ· οὐκ οἶνον· οὐδὲ σῖτον. Ἐντρίβεται τὸ πρόσωπον· οὐ λιμυθοῦται. Ἐπὶ τρίβεται πολλας λέγε, μὴ πολλας πηγας δέχεται· ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις· ἐπε τρίβετο πολλας, ὡς τὰς μούσας ἀφανίζων. ὠδὶ δὲ τῶν τὰς πηγας ἐπιφερόντων, ξαίνει τὸν δεῖνα πολλας, καθὰ τοῦ νώτου τυχών, ἢ κατ' ἀλλου τινὸς μέρους τοῦ σώματος· οὕτω γὰρ δημοσθένης λέγει· καὶ προστρίβεται τῷ δεῖνι πηγας· ἀριστοφάνης ἐν ἱππεῦσι· πηγας ἀεὶ προστρίβεται τῆς οἰκέτας. Ἐπιξυσθῆ· οὐκ ἐπιξυσθῆ· εὖ λέ

εἶπεν, ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας ταῖς πόλεσιν· οἵτινες
αὖ τῆς ὁμονοίας ἄρξωσιν εἰκόντες εἶναι· καὶ
πρόδοτος ἐν πολυμνίᾳ· εἰκὼν τι εἶναι καὶ δεινοῦ
ἰδιόντος οὐδενός. ἀγαθὰ δὲ καὶ δικαιοσύνης ἐς μέ
σον κώοισι καθεθεὶς τὴν ἀρχήν, εἴχετο ἐς σκελί
αν. γράφεται δὲ καὶ εἰκόντις ὄντις· ἀφιγείδης
ἐν τῷ περὶ ἀναθημάτων· εἰκόντας ὄντας ἰδίᾳ τιμῆ
σαι· καὶ λουκιανὸς ἐν τῷ περὶ τῶν ἰδίᾳ μισθὸ συ
νόντων· καὶ εἰκόντις ὄντις ἰδίᾳ λαμβανέσθαι τῶν
τῶν· Ἔγγιον ἰδίᾳ συγκριτικοῦ μὴ λέγε, ἀλλ' ἐγ
γύτερον· Ἔγγιον δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐγγύς, ἄφιξον· δὲ
μοσθένης· ἔγγιον τόκου· καὶ ἡ παροιμία· γόνυ
κνήμης ἔγγιον, ἰδίᾳ τοῖς οἰκείοις διεργετούν
των· Ἐξεκόπη τις ὀφθαλμοὺς λέγων καὶ αὖε
κόπην, καλλιον, ἢ ἀφῃρέθη· ἀριστοφάνης ἐν νε
φέλαις· εἶθ' ὁξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν
λίθῳ· φιλόστρατος ἐν ἡρωικοῖς· τὰς ὄψεις ἀπακο
πείς· Τὸ δὲ ἐτυφλώθη, κοινόν· ἔστιγμα, πάτ
ταλον μὲν καὶ ἰδίᾳ ἱματίων· ὡς ἰδίᾳ τὸ πηκτὸν δὲ
ἰδίᾳ σανίδων σκυτέων· βουκυδίδης· ἀπῆν ἐν τῷ
πίχει ἔστιγμα, χαλκοῦς καὶ σίδηρος· κηλιδαίε
ος, ἐν τῇ τῆς λάλου μελέτῃ· καὶ καταλογὰς ἐν
τῷθα τῶν ἐστίγων μέχρι τῆς λακύθου· καὶ τῆς
ἐτυμρύσεως· Ἔδομαι, καὶ καταδομαι· οὐβρό

ον πνός κεῖμαι· ἀριστείδης ἐν τῶ σμυρναϊκῶ τῶ λιπκῶ· ὧδε κείμθα τοῖς λιμέσι τὰ νεώρια. Ἐ'στι μέλομαι κἀλλιον, ἢ ὧδι μελοῦμαι. καὶ μθα μέλομαι, ἢ μεταμελοῦμαι. Ἔρκος, οὐ σφίφραγμα. κοινὸν γῆ. Εὐπρεπὴς καὶ ἀστεῖος τὴν ὄψιν κάλλιον λέγειν, ἢ ὡραῖος. τὸ δὲ εὔμορφος, καὶ νόν. πάντων μᾶλλον οἱ νόμοις, καὶ ξενοφῶν, εὐμορφίαν λέγουσι. σαφέστερον δὲ καὶ ἀριστείδης, ἐν τῶ αἰγαίω. καὶ τῶν ἐν τῆ γῆ φαύτων, οὐ πως ὡραιότατος. ὥς πὴ σύμβολόν ἐστι πῦ αἰγαίου, τὸ πῆς εὐμορφίας ἴδιον. Οὐλέγουσιν ἀπὶ κοινὸν εἰς τρίτην ἡμέραν, ἀντὶ εἰς τρίτην μόνον. σπάνιόν ἐν ὧδε λῆ· ἀς τρίτην ἥκειν ἑωθὲν ἐγγελε. καὶ πάλιν ἐνέτερα· τρίτην μὲν ἦν αἰχίνη κείμθω. ἀριστείδης· καὶ ἥκω εἰς τρίτην. Ἐπιόφθαλμος, ὁ τὸν ἕνα τετρωθεὶς τῶν ὀφθαλμῶν· οὐ μονόφθαλμος· μονόφθαλμος γῆ ὁ ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχων φυσικῶς, οἷον μυθεύονται τὸν κύκλωπα. Ἐ'στι πὲξ, οὐκέτι πτωκος· Τὸ, ἐκὼν εἶναι, οἱ παλαιοὶ μθὰ ἀπαγορεύσεως τιθέασιν· οἷον, οὐδεὶς ἐκὼν εἶναι κακὸς πὶς αὖ ἐκὼν εἶναι πτήσεται· τὸ γῆ πὶ ταῦθα, ἀπαγορεύσιν δηλοῖ· καὶ θουκυδίδης· οὐκ ἐν τῶ κόλπω ἐκὼν εἶναι τὴν ναυμαχίαν πτήσομαι. καὶ χωρὶς δὲ ἀπαγορεύσεως, ἀριστείδης ἄπαξ

ποπᾶς, ὡδὶ μὲν γοῦν ἐλκύσεις δύνοιαν· ἀγωγός, καὶ ἐπαγωγός· ὡδὶ δὲ τῆς κομιδῆς καὶ φορᾶς. ἀγωγή, καὶ ἀπαγωγή. καὶ ἐπαγωγὴ βουκυδίδης ἐν τῇ τετάρτῃ· οὐδ' αἱ δίεσμοι ἀσφαλεῖς ἦσαν τοῖς ἐπαγωγοῖς τῶν ὠθισθίων· ἤγουν, τοῖς κομίζουσι τὰ ὠθισθέντα. Ἐπακτή, καὶ ἐπακτοῦ, ἔτι δὲ καὶ ἐπακτόσε, καὶ ἐπακτόθεν ἀλλαχοῦ λέγειν, ἢ πανταχῆ· πανταχοῦ· πανταχόσε· καὶ πανταχόθεν, τίθεται δὲ ὁ μὲν ἐπακτόσε, ὡδὶ κινήσεως· ἀριστείδης, ἐν τῷ πανηγυρικὸς ἐν κυζίκῳ πλοῦτον ναυσὶν οἷς ἀπέστειλεν ἐπακτόσε· ὁ δὲ ἐπακτῆ, καὶ ἐπακτοῦ· ἐπὶ στάσεως· Οὐμόνον αὖ πᾶσι τὸ αἰωφερές, ἀλλὰ καὶ, ἔστιν ὅτε. βδελυκλέους ἐν τῇ ἕκτῃ· ἐπὶ λόφου ἐπαίρων ὄγκος. Εὐθὺ ἀθηνῶν ἀπῖκοι, οὐκ ἐπ' εὐθείας· Ἔκδημος, οὐκ ἀπόδημος· ἐκδημῶ δὲ ἐξαποδημῶ· ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις· περὶ τῆς ἀποδημίας; Ἔποικος, καὶ ὁ ἀπὸ τῆς καινοῦ ἔντινι πόλει· καὶ ὁ ἐξελαθέντος τοῦ πρώην οἰκοῦντος, αὖθις ἐπανελθόντος καὶ οἰκήσαντος· ἢ ὡς ὁ βδελυκλέους λέγει, ἔποικος ἔπεμψαν ἀθηναῖοι· Εἰσοῦχε καλλιον, ἢ εἰσαγήοχεν· ἀπὸ τοῦ εἰσάγω, εἰσάξω· εἰσοῦχα· Ἐπίκειμαί τινι, αὐτὶ τοῦ, βαρέως πρός τινα διάκειμαι· καὶ Ἐπίκειμαι, αὐτὶ τοῦ πιέσαι

μέμφομαι. τὸ δοξάζω. καὶ τὸ μωρίαν ὠνιτίθημι.
ἀπρόδοτος ἐν τῇ δ'. αἰτιασκολόπισε τὴν ἀρχαίαν
δίκην ὠνιτιμᾶν. Ὡσαύτως καὶ ὠνιτιμᾶμαι. καὶ ὠνὶ
τριᾶν. Ἐγωγε, καὶ ἐγώτοι καιρίον, ἤ ἐγώ. Ἐλαί
α, καὶ ὠνὶ ϝ καρποῦ, ἢ ὠνὶ ϝ δένδρου κρεῖττον, ἢ
ἐλαία. ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις. ἐκτὸς οἵ σφ' ἔ
λασαν. θουκυδίδης ἐν τῇ ἑβδόμη. κύκλωμὲν,
τειχίον περιῶν. ἐλάας δὲ οὐκ ὀλίγας εἶχε. καὶ ἀ
ριστείδης. τῶν ἐλαῶν ἕνεκα τῆς συλλογῆς.
Ἔχθιστος. οὐκ ἐχθρότατος. Ἐνετειλάμην, ἀντὶ
οὐδενί. ἐπετειλάμην δέ, καὶ ἐπέστελλα, ἀντὶ τοῦ
χυδαίως. καὶ καλὸν τεῖχος ἔτηκεν, καὶ τὰ ἐπιτεταλ
μένα ὑπὸ δημοσθένους. καὶ ἀντὶ τοῦ ὠνητέλαντες
ἀπεστέμψαν. καὶ δημοσθένης ἢ καὶ ἄλλοι, καὶ ἐπέστ
ελλε λέγουσι, καὶ Ἐπιστέσκηψα. καὶ Ἐπισολὴν
τὴν τοῦ προφάγη. οὐδὲ καὶ ὠνησολὴν ἀντὶ αἰχύλω
δι' ὃ μέτρον, ἐν προμηθεῖ. ὠνητολάς, ἃς σοι
πατὴρ ἐφεῖτο. Ἐὠνησκήψαμεν, μὴ τὸ αὐτὸ προ
σώπως προτάξαι. Ἐπιστεῖλαι ἢ, οὐ μόνον τὸ δι
ὰ γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ αὐτοπροσώπως κε
λεῦσαι. καὶ ὠνησολὴν ὡσαύτως. Ἐρρύπωνα. ἐκ
θηραὶ πικοί. οὐκ ἐρύπωσα. οὐδ' ἐκάθαρα.
Ἐπαγωγός. οὐμόνον ὁ ἕλκων εἰς οὐσίαν ὅπερ καὶ ἀ
γωγὸς λέγεται, ἀλλὰ καὶ ὁ κομιστής. ἐν δὲ τοῖς θε

ὀλέσω· ὡς ὁ αὐτός· πρὶν τὴς ἐν μούσῃσι ἀπὸ σὸ λέ
κακόν κακῷ. Καὶ καλῶ, αἰτὶ τοῦ καλέσω.
Ἐξέλε τὴν παῖδα καλλιον λέγειν, ἢ ἔξελε βα
λεν. Εἶλε τὴν πόλιν καὶ ἔξελε καὶ ἔξαιρε. καὶ ἐπόρ
θησι. καὶ παρεστήσατο· μαρτυρία τοῦ ἔξαιρεῖ παρὰ
δημοσθένει. ἀπὸ τοῦ νῦν ἔξαιρε πολλὰ τῶν Φρυκτί
ων. καὶ τοῦ ἔξελε, παρὰ θουκυδίδῃ· σκιραίους ἔξε
λειν, καὶ ἀφοπλίσαι· οὐ μόνον γὰρ τὸ πόλιν λαμ
βάνεται τὸ ἔξελειν, ἀλλὰ καὶ ὅλη ἀνθρώπων· ἐσαύ
τως καὶ τὸ παρεστήσατο, καὶ ὅλη γνώμης λαμβάνε
ται· οἷον, παρεστήσατο τοῦδε τὴν γνώμην· τὸ δὲ
εἶλεν, ὅλη πόλεως ἀεὶ καὶ χωρίων· οὕτω γὰρ θου
κυδίδης χρῆται. ἔξελε τῶν δεινῶν γοᾶς· καὶ ἔξῆ
ρε, θουκυδίδης· δημοσθένει ἐξηρέθησαν τριά
κοντα παιδείαι· καὶ ἀριστείδης, ἐκ τῶν εἰς δία·
τὰς ἀκροπόλεις ἔξελον δι'. Καὶ ἔξαίρω, τὸ ὑ
πὸ βάλλω· ἀριστείδης ἐκ τῶν ἐπὶ ὁμονοίας· ἐοδί
οις ἔξαίρετα σαν ἀνθρώπων ἀοιδαν· Ἐπίτιμος
καὶ ὁ ἐκπεμώμενος ὑπότιμος· οἷον, ἐπίτιμος ἀ
γρός, ἢ οὐσία, ὡς θουκυδίδης· ἐπιτίμους τὰς οὐ
σίας ἐκίουν· καὶ ἐπίτιμος, ὁ ὅλη τιμῆς καὶ ἀξιώ
ματος· ὁ αὐτός· μὴ ὄντες ἐπίτιμοι νεωτέρισα
σιν εὕρηται ἢ καὶ Ἔντιμος· ἀριστείδης ἐν τῷ ἀφ τῶν
ἱερῶν· καὶ μὴν ἔντιμα καὶ λαμπρά· καὶ Ἐπίτιμος, τὸ

γρι. ὡὴ δὲ τοῦ ἐπιῤῥήματος, καὶ ἀμφότερα λέγε. καὶ Ἐθελοντὶ γῇ, καὶ ἑκοντὶ, ῥητορικά. ἀριστείδης. ἐπὶ τὰ ἐπιγράμματα, ἑκοντὶ ὄξεκόλαστον. καὶ ἐθελοντὴς, πρὸς τὰ γάνα χωρεῖ λέγε, μὴ ἐθελουσίως. Ἔστω, καὶ ἔστεται. ἰστέται δὲ ποιητικόν. Ἐκβάλλει ἢ ἐκδίδωσιν ὁ ποταμὸς εἰς τὴν θάλατταν. ἢ ὄξίνουσιν, οὐκ εἰς βάλλει. οὐδὲ εἰς δίδωσιν. οὐδὲ εἰσίνουσιν. Ὥστε αὐτῶς καὶ ἐκβολὴ, οὐκ εἰς βολή. ἀριστείδης ἐν τῷ σμυρναϊκῷ πολιτικῷ. πρὸς δὲ ταῖς ἐκβολαῖς, ὄκιστα βέβρυχε. καὶ βουκυδίδης. ἡ βόλβη λίμνη ὄξίνουσιν εἰς θάλασσαν. Εἰς βαίνω εἰς τὴν ναῦν καὶ ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν. ἀμφότερα γὰρ βουκυδίδης λέγει. ἐμβαίνω δὲ νηί, οὐ πλοίῳ. Εὐθὺς πρίδης, ἢ οὖ γεγονώς. τὸ δὲ εὖ γεγὼς ποιητικόν. ἐκάλουν ἢ εὖ θα πρίδας τοὺς εὐγενεῖς, ὡς αὐτὸ χθονας. τοῦτο γὰρ πολλοῦ τινος ἄξιον ἔκριναν.
Ἑλάω, ἢ ἐλῶ, αὐτὶ τοῦ ἐλαύνω, ἕλληνες λέγουσιν. οἱ δὲ ἀττικοὶ αὐτὶ τοῦ ἐλάσω. ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις, ἀπ' ἐξελᾶσ' ἐκ τῆς οἰκίας. ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ. οὐ γὰρ ὁμοίως φεύξονται. ἀπ' ἀρχὰς τὰς σὰς ἐλᾶσιν. Ἐπόμβρος οὕτω ἀττικοῖς, μὴ δὲ ἐλάσω εἴρηται, ἢ ὄξελάσω, ἀπ' αὐτὶ τούτων, ἐλῶ. ἢ ὄξελῶ ὡς εἴρηται. ὥς γὰρ ἢ ὀλῶ, αὐτὶ τοῦ

ἐνδέχεται, αὐτὸ τοῦ ἐνδεχόμενόν ἐστιν, ἀπὸ καὶ αὐτὸ τοῦ δύνασθαι δέχεται. θουκυδίδης. γνόντες νῦν μᾶλλον αὖ ἐνδόξα μᾶλλον. καὶ αὐτὸ τοῦ ἀπλῶς δέχεται. ὁ αὐτός. λογισμὸν ἔκτισται ἐνδεχόμενα, κινδύνου τοῦ παχίστου προσδεῖται. καὶ Ἐπιλείπει με τὸ δεῖ. συνέσιος ἐν ὑπομονῇ, οὐκ ὑπολείπουσι τῷ θεάτρα πᾶσαι. αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ τιμάρχου. ἢ δεῖ πάλαι ἤδη αὐτοῖς ἄρχεται ὑπολείπειν. καὶ λιβανίος ἐν μελέτῃ τῇ, περὶ τῆς λαλᾶ. δεῖος μὴ τὰ φρύγανα νάπεις ἀρτοπρίους ἐπιλίπῃ. Εὐθύμιον, ἢ εὐθυμησις. ἐνθυμία δέ, ἢ ὑπόμνησις. θουκυδίδης. εἰς ἐνθυμίαν τοῖς λακεδαιμονίοις ἀεὶ προβαινόμενος ὑπ' αὐτῶν, ὁπότε τι παίσαιεν. χυτίσι, πρὸ ἔπεινον ἀθηναῖοι τοῖς λακεδαιμονίοις τοῦτον, καὶ ὑπεμίμνησκον, ὅτι δι' αὐτὸν ἔπαισαν. Ἔρημος χώρα. ἐρήμη δὲ δίκη. ἐρήμη δὲ χώρα παρὰ πρίνταις. Ἐς γειτόνων βαδίζω. ἐγγὺτόνων δέ. ἀεὶ γὰρ ἢ εἰ πρόθεσις σαίνει δηλοῖ. ἢ δὲ εἰς', κίνησιν. οἷον, ἔρχομαι. βαδίζω. πορεύομαι. καὶ φεύγω. καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ἔμπνους ἄνθρωπος ὀξύς. καὶ πνοὴν ἔχων. καὶ ἔμπνους αὐλός, ὁ ἐμπνεόμενος, καὶ φυσώμενος. ἔστιν τρίγλαι. Μὴ ἔπεισέκοντες, ἀπ' ἐθέλοντες, ὡς πάντες οἱ δοκιμώτατοι

δης· οὕτω πρυξυτυχών· καὶ Ε᾽φόρμισις καὶ ἔφορ
μος, ὡς ὁ αὐτός· τὸ τι ἔφορμον οὐκ εἶχον, χορί
ων ἀλιμένων ὄντων· καὶ ἐφορμοδρῖμα, ὡς ὁ αὐ
τὸς ἐν τῇ ἕκτῃ· καὶ τῷ πλοῖ ἅμα ἐκ γῆς ἐφορ
μεῖν· Ε᾽ς νέωτα ἀττικόν· καὶ ἰστέατα· εἰς τοὺ
τῶν δὲ κοινόν· Ε᾽ρμηνείας· βασιλέας· ἱερέας·
καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἀττικοί· τὸ δὲ σωνηρμένως
ταῦτα λέγειν, οὐκ ἔστιν ἐκείνων·
Ε᾽πίκλητος, ὁ πρὸς κλητὸς παρὰ τίνος· θουκυ
δίδης, οἵτ᾽ ἐπίκλητοι δ᾽ πρεπὲς ἀδικοι ἐλθόν
τις· Ε᾽πισφέρομαι ἐγώ· ὡς παρὰ τῶν ἐν τῷ ἀξίο
χος, καὶ ἐπιθανάτου· ὑπισχνεῖς δὲ κλινίαν ὁ
ρᾷ γὰρ ἀξιόχρ· καὶ ὑπισχνέφω ἔτρεν, τὸ τὰς αἰτιῶ
των ὕφεις εἰς ἑαυτὸν ὑπισχνέτας· Ε᾽ρρέθη· ἔπηγ·
ἔθεν, καὶ ἔχει· οὐκ ἔχεν· οὐ δὲ ἔθεν· οὐ δὲ ἔπηγε
ν· οὐ δὲ ἔρεν· οὐ δ᾽ ὅσα τοιαῦτα· Ε᾽ωσάμην, καὶ
ἀπωσάμην· καὶ διεωσάμην· τὸ δὲ χωρὶς τοῦ ἐ
λέγειν ταῦτα, ἀναττικόν· Ε᾽ως, οὐκ ἠώς· θου
κυδίδης· ἅμα ἕω· Ε᾽πίθημα, οὐκ ἐπίθεμα·
Ε᾽φθακα παύτης· σωτέσος ἐν ὑπηρολῇ· ἐφθά
κεις γὰρ ἄρα πυθόμενος· τὸ δὲ πέφθακα βάρβα
ρον· ὡς ἐπὶ γὰρ οὐ πέφθαρκα λέγομεν, ἀλλ᾽ ἔφθαρ
κα, οὕτω καὶ ἔφθακα· μὴ δυναμένων πρὸ δύο
φθασέων ἀναδιπλασιασμὸν συνελθεῖν· Οὐ μόνον

κή. Ἐνιαῦτεν, οὐκ ἔνιξεν. Οὐδεὶς τῶν δοκίμων ὄξ ὡδὶ πρὸ ἦς εἶπεν, ἀνὴ ἀπ πις χωρὶς τῆς ὄξ. ἀριστεδης ἐν τῷ αἰγυπτίῳ. ἐπειδήποι διὰ βραχέων, καὶ ὡδὶ πρὸ ἦς ἀπεκρινάμην. θουκυδίδης ἐν τῇ ἕκτῃ. διὰ τὸ ὡδὶ πρὸ ἦς τοῦ ἀνὴ οὐ εἶναι. καὶ Ἐ πιφολή, ἢ ἐπιφολαὶ πυθωνικῶς ἐμπορικόν. ὡδὶ τόλιον δέ, μόνοι οἱ σύρφακες. Ἐ πίτηδες. ἐ ὄξ επίτηδες. Ἐξαναχωρῶ, καὶ τὸ ἐκφέρομαι, καὶ τὸ παραβαίνω. θουκυδίδης ὄξαναχωρεῖ τὰ εἰρημένα, ἤ τοι παρέβαινεν. Ἐ πίμαχον γράπτυμα, τὸ ὡδὶ τήδειον μάχεσθαι. ἐπίμαχον δὲ χωρίον, ἐφ᾽ ᾧ δύνανται πις μάχην ἐπανεγκεῖν. θουκυδίδης. ἐκ τῆς γῆς ἥκιστα ἐπίμαχον.

Ἐ πέχω, τὸ κωλύω, καὶ τὸ ἐπίπνι ἔχω, καὶ ἐφίσημι. λουκιανὸς ἐν τῷ περὶ ἀλεξάνδρου βίῳ ἀνὴ ἀ εἰ τοῖς μεγίστοις ἐπέχει τὸν νοῦν. καὶ Ἐ πίστασις ὄνομα ὡδὶ τοῦ αὐτοῦ. Ἐ παὶ, καὶ ἐπειδαὶ, δῆρηται. ὡδὶ πλέον δὲ τὸ ἐπειδαὶ. πολλῶν ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν πολιτικῶν. ἐ παὶ αἰσχυνόσωμαι τὸν θρασυμάχου λόγον. Εἰ καὶ παραπίπτι τῶν προτῶν καὶ τῶν ἐπόρων δῆρηται τὸ σὺν τυγχάνω αὐτὶ τοῦ ἐντυγχάνω, ἀνὴ σὺν ἐντυγχάνω λέγεται ὡς κρεῖττον· τὸ γὰρ σὺν τυγχάνω, αὐτὶ τοῦ κοινῶς τύχην συμβαίνω, κυρίως δῆρίσκεται. θουκυδί

γον· ὡσαύτως καὶ τὸ ἔξω· θουκυδίδης· ἔξω τῶν βασιλέων καὶ τῶν μάλιστα ἐν τέλει· εἴσω, καὶ ἀδὶ κινήσεως καὶ ἀδὶ στάσεως· ἀριστείδης ἐν τῷ πρὸς τοὺς βασιλέας ἀδιφολή· εἴσω παρελθόντες· ὃ σημ ἐστι κινήσεως· ὁ αὐτός ἐστιν τὸ ἱερόν· ἔτυχον μὲν ἔσω τῷ πραμμένος· ὅσημ ἐστι καὶ τὸ ἀδὶ κινήσεως· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ παναθηναϊκῷ, ἀδὶ στάσεως· πάσα δὲ ἔσω γαδείρων τὴ ἔξω γαδείρων θάλασσα· καὶ δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου· οὐδεὶς αὖ, οὔτε τῶν ἔξω πυλῶν ἑλλήνων, οὔτε τῶν ἔσω λιβαίων ἐν ἀδιφολῇ, οἷα πεπόλμηται· καὶ ἦν ἔσω θυρῶν· ὥς που καλῶς λέγει φρύνιχος ἃ πάντα χρόνου τοῦ μὴ εἶναι ἀδὶ στάσεως πρὸ τοῖς παλαιοῖς· τὸ δὲ ἐντὸς καὶ ἔνδον, ἀεὶ ἀδὶ στάσεως· θουκυδίδης ἐν πρώτῃ· ἐν τοῖς αὐτὸν ἀπολαβόντες· εὐαγγελίζομαι, οἱ παῖδες δοκεῖ· ἄπαξ δέ που, καὶ αἰπατικῶς πάντα σώματον δύρηται, ὡς παρὰ χαφικλείδῃ· καὶ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ· σὺ δὲ δοκεῖς ἀεὶ σύντασαι· ἔλξαι καλλίον, ἢ ἑλκύσαι· καὶ ἕλξω, ἢ ἑλκύσω· δημοσθένης· οὐ καθέλξει τὰς ναῦς· εὕρημα, οὐχ δύρημα· δύριπίδης ἐν ἑ κάβῃ· πολλῶν λόγων δύρήματ', ὡς τιμωμένων· φιλόστρατος· οἷον οὔπω ἔγνωκα τῶν ἐμαυτοῦ κωμῳδῶν δύρημα· ἐξείλοχεν· οὐκ ἐκλέλοχε·

εἶσι· καὶ ἠρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ κλείῳ πανταχοῦ ἐμπροδὼν γινόμενον. Ἐξαμβλῶσαι, καὶ ἄμβλωμα, καὶ ἀμβλίσκειν, καὶ ἀμβλωθρίδιον. οὐκ ἐκτρῶσαι, οὐδ' ἔκτρωμα. οὐδ' ἐκτιτρώσκειν. Ἐμβριθὴς, ὠδὶ ἀνθρώπου. οὐ ταθερός. οὐδὲ δίταθὴς. καὶ ἐμβρίθεια, καὶ ἐμβριθὶς, οὐκ δίταθεια, οὐδὲ δίταθὲς. ταθερὸς δὲ ἥλιος, καὶ ταθερὰ μισημβρία. φιλόγραπτος. ἐμβριθὴς δὲ καὶ ὁ ἦθος γνώμονος.

Ἐφόδια τὰ ὠδὶ τῆς ὁδοῦ ἀναλώματα. καὶ ὠδὶ τὰ διὰ τὰ ἀγρὸς ἀναλώματα. καὶ ἐφόδιον δέ ἐστι κῶς. οὐμὴν καὶ ὠδὶ τὸ διον. ἔστι δὲ ἐφόδιον καὶ ἡ ὡσανεὶ παρόδος καὶ ἀφορμή. ἀριστεύς. ἐλευθερίας ἐφόδιον καὶ μεγαλοψυχίας. λιβανίως ἐν μελέτῃ τῇ, δικάζεται προφάσεων ἀφ' ὑπὲρ ἀλιβροθίου. ὁ, τι σεισμός ἐστιν πᾶς, ἐφόδιον εἰς τὸ δικεῖν ἔχων. Ἐπῳδή· οὐκ ἐπῳδική· καὶ ἐπῳδός, οὐκ ἐπῳδικός· ὁ Ἐξω· καὶ ὠδὶ στάσεως, καὶ ὠδὶ κινήσεως. οἷον, ἔξω διατρίβει· καὶ ἔξω ἦλθεν ἔξω. ὁ δὲ Ἐκτὸς, ὠδὶ κινήσεως ἀεὶ· ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις· ἐκτὸς ἂν σεῖ τὴν ἐλαύνων· σοφοκλῆς· σὺ δ' ἐκτὸς ἦξας πρὸς τί· εὕρηται δὲ καὶ ἅπαξ ὠδὶ στάσεως παρὰ πλάτωνι· οἷον, καὶ ὅσα ἐκτὸς ἐστιν. ἔστι δὲ ὁ ἐκτὸς, καὶ αὐτὸ χωρὶς· λουκιανὸς ἐν τῷ βίων πράσει· ἐκτὸς εἰμὶ καθ' ὁ γε θαμυρίνεκεῖ

τρατηγὸν. ὅθεν καὶ εὐθυγωνιαῖα, διὰ τὸ τοὺς ἐξεταζομένους κολάζεσθαι, ἀπὸ φανέντας κακοὺς. καὶ εὐθύνω ῥῆμα, τὸ εἰς ὀξύτασιν ἄγω, καὶ τὸ κολάζω. καὶ τὸ κατ' εὐθεῖαν ἄγω. ὅθεν καὶ εὔθυνος παρὰ λιβανίῳ, ἐν τῷ αὐτοχικῷ. διὸ καὶ σώφρων ἀκριβὴς εὔθυμος ἴδρυται ἢ τοῦ δικαίου. οἱονεὶ, ὀρθότης, καὶ τάθμη. ἔτι δὲ εὐθύνω, καὶ τὸ εὐθὲς ποιῶ. ὃ καὶ ἀπευθύνω λέγεται. καὶ ἀπευθύνομαι, τὸ εἰς ὀξύτασιν ἄγομαι, ἢ κολάζομαι. ἀπευθύναμαι δὲ αὐτὸ τοῦτων, οὐκέτι. Εὐδοδοίκειν. εὐδοδίειν. ἐπεφρίκειν. ἐπετετείθειν, παρατετηκὼς τοῖς σημασίαις ἔχουσιν. ἐπειδὴ καὶ οἱ τούτων παρακείμενοι, αὐτὶ ἐνεστώτων λαμβάνονται. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὅσα ἕτερα, τοιούτους ἔχει τοὺς παρακειμένους. ὁ δὲ μὴ αὐτὶ παρατετηκὼς λαμβάνων ταῦτα, ἁμαρτάνει. Ἐπεξελυσόμενος φασίν τινες, ἐξ ὁμαβωμίνος. σὺ δὲ ἐπεξιὼν καὶ ἐπέξειμι, ὡς ἀπὸ τοῦ εἶμι. Ἐμπροδὼν ὁδεῖναι τῷ δεῖνι γίνεται, αὐτὶ τοῦ εἰς ἐμπρόσθιον. εἴρηται δὲ, ἀπὸ τῶν ἐμπροσθεν κειμένων καθ' ὁδόν, καὶ οὐκ ἐόντων βαδίζειν. Εὕρηται δὲ καὶ ἕτερον ἐπίῤῥημα, ἐμπροδὼν, αὐτὶ τοῦ ἐμπροσθεν. αἰσχύλος ἐν τοῖς ἐπὶ θήβαις. ἃ δ' ἐμπροδὼν μάλιστα, λαοῖσθ' ἥκω φράσων. ἄγουσι, ἅπερ προκείμενα

χυρίμαιον λέγειν ὡς ἱππόκλειδης, ἀδόκιμον.
Οὐ μόνον ἐπέχον πῦ δ' ἔνος φαμὲν αὐτὶ τοῦ
ἐπεί χόντο, ἀλλὰ καὶ ἔχον. βουκυδίδης. ἑλλανι
κοῦ μὲν πολέμου ἔχον οἱ ἀθηναῖοι. ἑαυτοὺς δ' ἡλα
γότι. καὶ ἔχον, αὐτὶ τοῦ, ἐνελιμβάνοσαν. ὁ αὐτὸς
ἐν τῇ δευτέρα. ἔχόντες δ' ἐν τῷ παραπλῳ ἐς χε
φαλληνίαν. καὶ αὖθις ἐν τῇ ἑβδόμῃ. ἔπλεον ἔχον
τες πρὸς ταῖς πόλεσιν. Εὔκολος, ὁ ἀφελὴς καὶ
ἕτοιμος, ὡς ὅπῳ αὖ τις αὐτῷ χρήσαθαι βούλοιτο.
ἀριστοφάνης ἐν βαπτὰ χοις. δύκολος μὲν ἐνθάδε.
δύκολος δ' ἐκεῖ. καὶ εὔκολον πρᾶγμα, τὸ δύμβα
χείριστον. καὶ δυκολίαν ἔχει τόδε, ἤγουν ἑτοιμό
τητα ἐς μβαχείρισιν. ἔστι δὲ καὶ δυκολία, τὸ εὐ
κόλως φέρειν τὰ συμπίπτοντα δυσχερῆ, καὶ μὴ
δυσφορεῖν μὴ δὲ καθαπίπτειν ὑπ' ἐκπλήξεως. ἀρι
στείδης ἐν παναθηναϊκῷ. τὴν μὲν τ' τρόπων
εὐκολίαν καὶ σωφροσύνην. δείκνυσι γὰρ διὰ τοῦ
ἐπαγαγεῖν σωφροσύνην, ὡς εὐκολίαν λέγει τὴν
ἡμερότητα. Ἐλευθερία, οὐ μόνον ἡ αἵρεσις. ἀλλὰ
καὶ ἐν ταῖς μεταδόσεσιν ἑτοιμότης. καὶ φιλία.
ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ. ἐλευθερίας ἐφόδιον καὶ
μεγαλοψυχίας παρεσκευάσαθαι τὴν πόλει.
λέγεται δὲ ἀπὸ καὶ ἐλευθεριότης. Εὐθύνη, ἡ
ὄξέτασις. ὡς δημοσθένης ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ε'.

Ὅτι κόρρης πατάξαι λέγουσιν Ἀττικοί, ὁ, τὴν γναθον πατάξαι σὺν ξαι χειρί. οὐ ῥάπισμα δοῦναι. πάτων. τῇ χειρων ἐγω, αὐ ὀδεῖνα ὦδι κόρρης ἀδίκως πατάξει με. καὶ λιβαίως ἐν τῷ πρὸς ὀδυσσέα ἀσωλογία ἀχιλλέως. καὶ ὧδι κόρρης πατάξης, μὴ χαλέπαινε. καὶ ὁ αὐτὸς ἀληθοῦς, ῥάπισμα λέγει ἀδοκίμως. ζ' δίδαξε αὐτός. ἐδιδαξάμην δι' ἑτέρων. ἀριστοφανὴς ἐν νεφέλαις. ἐδιδαξάμην αὖ σῷ μέλεσι τοῖσι δικαίοις: αὐτὸς γ' ἐγώ. ἀριστείδης ἐν τῷ ἀσκληπιάδαι. οὐκ ἐδιδάξατο τὴν τέχνην τὴν ἰατρικήν, ἀλλ' ἐδίδαξεν αὐτός. εὕρηται μὲν ποτε παράπαξ, καὶ αὐτὸ τοῦ ἁπλῶς ἐδίδαξα. ζ' νίσατο. οὐκ ἐνίσατο. ζ' ἐκ πολλῶν τῶν δεινῶν ἐθέλετο κρεῖττον, ἢ ἐκ πολλῶν τοῦ δεινοῦ. ἀριστείδης ἐν ἑκάβῃ. γηραιὰ δ' ἐκ πολλῶν χαρίσομαι ἑκάβῃ. ἀριστείδης, ἐν τῷ πρὸς ἀχιλλέα πρεσβυτικά. ἴζεσθον δὲ ἀμφοτέροις ἐκ πολλῶν ἔστικας. γίνεται δὲ τοῦτο, ἀπὸ διαλύσεως τῆς σὺν πάσεως πρὸς τὸ ῥῦμα, οὐ πρὸς τὸ ἐκ πολλῶν. τοῦτο γὰρ ἦν καὶ σὺν πάσεται. ζ' ξίσας κάλλιον. ἢ ζ' σας. ζ' νέχυρα ἀττικοί. ἐνέχυρον ἕλληνες. ὁ δὲ ἐνε

ἐν τῇ ἕκτῃ. καὶ ὅτι αὐτοῦ διαβόλως ἐμνήσθη.
Διάβασι λέγε, καὶ οὐ διάβουσιν. Οὐ μόνον διάκο
ρος ἡ διακορεσθεῖσα, ἀλλὰ καὶ ἡ κεκορεσμένη.
ἥτις καὶ κατάκορος λέγεται. ἡ πρόδοτος ἐν τῇ πρώ
τῃ. ἔστι δὲ διάκορος ἡ γῆ σφέων γλώττᾳ. Διά
πθεμαι παθητικῶς, τὸ διάκειμαι. καὶ τὸ πωλέ
ω παρὰ τὸ θέλω. ὅπως ἢ διαθῶ μεθάπτων
ὄντων. Διατίθημι δὲ ἐνεργητικῶς, τὸ καθίστημι, καὶ
οἰκονομῶ. λουκιανὸς ἐν τῷ βίων πράσεις. σὺ μὲν
διατίθει τὰ βάθρα. καὶ Διαθέτης ὡσαύτως,
ὁ καθιστὰς, καὶ οἰκονομῶν. ἡ πρόδοτος ἐν τῇ ἑβδόμῃ.
χρησμολόγων καὶ διαθέτην χρησμῶν τῶν μουσαί
ου. Διαπρέπω τύπτω, ἀπὸ τοῦ καλλίστα καὶ
πρεπόντως διάγω. ὡς τὸ, διέπρεψε τὴν ἀρχήν. καὶ
διαπρέπω τὸν δεῖνα, ἤτοι καλλωπίζω.
πάντων ἐνεργεία. Φύσιν ψυχῆς
ᾗ δὲ ἡνωμένα, μεμερισμένῃ
πνεῦμα. Διὰ
σκοπῶ,
καὶ
διασκοπῶμαι.

Τέλος, τοῦ δ' στοιχείου.

καὶ τῶ φέρουσαι πῦρ. λουκιανὸς ἐν τοῖς ἀληθι
νοῖς. μεγάλοις δοκοῖς τὸ στόμα διερείσαντες.
καὶ Διασώζομαι ὑπὲρ σοῦ καὶ διασώζομαί σε.
θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ. καὶ κακοπραγίαν ὡς
ἐπὶ πλεῖστον διασωθοῦνται, ἢ δὲ δαιμονίαν διασώ
ζονται. Διδραξμήν. ὡς ἀπὸ τοῦ δίδραξ καὶ δί
δραγμαι. ὁ αὐτὸς φησιν ἐν τῷ αὐτῷ. τὰ δὲ δίδρας
μα, ὑπόμνησιν προσόμενα. Διαχωχή, ἤγουν
διάλειμμα τινὸς πράγματος ἐνεστῶτος. ὁ αὐ
τὸς ἐν τῇ αὐτῇ. ἐβούλετο δέ τις ὅμως διαχωχὴ. αἰτ
χωχὴ δέ, πρὸς καιρὸς ἀρνῶν πολέμου. ὁ αὐτὸς ἐν
τῇ πρώτῃ. κερκυραίοις δὲ οὐδὲ διαναχωχῆς
πώποτε ἐβούλεσθε. Δάπανος ἡ δαπάνη, καὶ ὁ δα
πανηρός. ὁ αὐτὸς αὖθις ἐν τῇ πέμπτῃ. δάπανος
ἡ φύσει. Διαβέβλημαι ὑπὲρ σοῦ. καὶ διαβέβλη
μαί σοι. καὶ πρὸς σέ. ἤγουν αὐτὶ τοῦ διεβλήθην
ὑπὲρ σοῦ καὶ αὐτὶ τοῦ διαβεβλημένως ἔχω πρὸς
σέ. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ὀγδόῃ. καὶ πρόπερον τῶν παραφέρ
νων ἀπαιτοῦντες, πολλῷ δὴ μᾶλλον ἔτι διεβέβλην
το. δημοσθένης. χαριεῖται μὲν οὐδετέροις. δια
βεβλήσεται δὲ πρὸς ἀμφοτέρους. καὶ φιλόστρατος
ἐν τῷ τοῦ ἡρῴδου βίῳ. διαβέβληται πρὸς γνώ
μόν. αὐτὶ τοῦ κακὸν αὐτῷ ἤγειρε. καὶ διαβόλως,
αὐτὶ τοῦ κακῶς, καὶ ἡ διαβολή. θουκυδίδης

τὸ τοῖς δυνάσταις παρεδρεύω. ὅθεν καὶ δυναστεύω παρὰ τῶν δεῖνι γράφεται σωσίθεος ἐν ὠδῆ τολῇ τῇ, τῆς ὀξυνείγκα δύο βιβλία, πρὸς αὐδρα παρὰ βασιλεῖ δυναστεύοντα. δύρηται δὲ τὸ δυάστης καὶ δυαστεία, καὶ ὠδὴ τοῦ ἀνηδὲς βιαίου. Δυακαίδεκα λέγε. τὸ δὲ δυώδεκα, τραπικώτερον. Τέον ὅτι, οἱ ἀκριβολογούμενοι πρὸ τὰ τῶν λέξεων σημαινόμενα, τὴν δόξαν ἀπὸ τοῦ κλέους διαρισαν. καὶ φασὶ τὴν μὲν δόξαν εἶναι, τὸν ἀπὸ τῶν πολλῶν ἔπαινον. τὸ δὲ κλέος, τὸν ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν. Ὁμοίως καὶ τὴν τιμὴν διαιροῦσι φάσκοντες, τὴν μὲν, ἀτελῆ τινα εἶναι καὶ ὠδὴ τῶν πρὸ δαίων τιθεῖσιν, γέρας οὖ σαν ἀξίωσιν. τὸ δὲ γέρας, ἆθλον ἀρετῆς τίθενται. τὴν δὲ τινα παρὰ τῶν τυχόντ, οἷς οὐ πάνυ ἀποδεκτέοις γινομένην αὐτὴν δὸσιν. Δειλὸς ἑῶας, καὶ δειλὸς μεσημβρίας. καὶ δειλὸς ὀψίας, ἀπὸ τοῦ δείλης ὀψίας, δειλὸς μόνον λέγειν ἁπλῶς, ἑλληνικόν. οὐ μόνον Διδάσκομαι παρ' αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ διδάσκομαι ἕτερον, αὐτὸ τοῦ, διδάσκω. λεξικωτέρως ἐν τῷ ἐνυπνίῳ. καὶ διδάσκε παραλαβὼν λίθων ἐργάτην ἀγαθὸν εἶναι. τὸ Δοκός, ὠδὴ θηλυκοῦ καὶ ἀρσενικοῦ δύρηται. λιβανίας ἐν τῇ ἐς τὸν νεὼν τοῦ ἀπόλλωνος μετωδίᾳ. δοκοὶ δὲ ἔφερον τὸ,

αὐτὴ τῆς ἐκκλησίας. Δουλεία, οὐ μόνον αὐτὸ τὸ δουλεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἄθροισμα τῶν δούλων. ὡς ὁ αὐτὸς. ἢν δὲ ἡ δουλεία ἐπαυσάμην. Δρᾶσε τοῦτο ἄπικοι, οὐ δρᾶσοι· ἀριστοφάνης ἐν γηρυτάῳ· ὁ ξεῖνός μετα τί δρασεν ἀνθρώποις φθονερόν· Οὕτω καὶ ἐργάζομαί σε τοῦτο· καὶ ποιήσεις τοῦτο. Δῖνος ἡ κύκλωτροφή. ἀφ' οὗ καὶ τὸ κύκλωτρεφόμμον σῶμα, δῖνος· οἷον, ὁ οὐρανός, καὶ τὸ κυκλικὸν μῶν τοι σῶμα· οὐ μὴν δὲ καὶ τρεφόμενον κύκλω· δῖνος λέγεται, διὰ τὸ κυκλοπρεπῶς αὐτὸ εἶναι πάντως τὰ τρεφόμμα κύκλω. Διεσωτεία. καὶ λιβάνιος ἐν τῷ πρὸς ἰουλιανὸν ὑπατικῷ· οὐκ ἐμὸν ἐνδυνασθῆσαι περὶ αὐτῶν τὴν διασωτείαν τῶν ἠδονῶν. αὐθεντία δὲ, παρὰ οὐδενὶ τῶν δοκίμων ῥήτορων εὕρηται ὧδὶ ἅπαξ, τῆς δὲ διασωτείας ὀνόματος· εἰ καὶ σωτήσιος λέγει· τὸ γὰρ αὐθέντης οἱ παλαιοὶ, ὧδὶ τοῦ φονέως τὰ πουσιν· πρόσθος ἐν τῇ πρώτῃ· μὴ πεθυγατρὶ τῇ σῇ, μὴ πεαὐτῷ σαὶ εἶην αὐθέντης. Δυνάστης, καὶ ὁ τύραννος, καὶ ὁ βασιλεύς· Ὡς σαύτως καὶ δυνασεία οὐ μόνον ἡ τυραννὶς, ἀλλὰ καὶ ἡ βασιλεία· αἰσχίνης· δεξιλάσεο παυσανίαν ἐκ μακεδονίας, καὶ τὴν δυνασείαν ἡμῖν ἔσωσε. Τὰ ποιητικὰ ἢ καὶ παρὰ τοῦ δυνασεύω γίνωσκε· παραδυνασεύω,

θις πρόσοδον· λείβδδι πάλιν, καὶ δύσοδος χώρα, ὥσπερ οὐ τῆς αὐτῆς σημασίας, οἷον δύσοδος γὰρ ἡ ἱερά γῆ· καίτοι γε τοῦτο τὸ δύσις πρόσοδος· καὶ πάλιν ἔπειρος· ταὐτὸν γὰρ δυσεκβολώτατος ἢ λοιμός· καὶ πάλιν· προσώπῳ τῷ λόφῳ, ὅπερ δύσις πρόβατον· Διάγω τὸ διατρίβω· καὶ διάγω τὸ διεξάγω· φιλόστρατος· δι᾽ ἣν γε τὰς βασιλείους φροντίδας· καὶ διάγουσι τοῦτου, αἱ ἀπὸ τοῦ ἀφίστε· ὡς ὁ αὐτὸς ἐν ἠρωϊκοῖς· μὴ καὶ θρύπτεσθαι με φῆς, διάγοντα σὲ ἀπ᾽ αὐτοῦ· διάγω καὶ τὸ βραδύνω· θουκυδίδης· δι᾽ ἣν γε καὶ προὐφασίζετο· καὶ διάγω, τὸ δὲ ἀβιβάζω, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῇ τεταρτῇ· ἀξιοῦντος διάγειν ἑαυτὸν καὶ τὴν στρατιάν· καὶ διάγω, τὸ διαζέω· ὡς δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν χερρονήσου· ἀφ᾽ ὧν ἀγείρω, καὶ προσαπτῶ, καὶ δανείζεται, ἀπὸ τούτων διάγει· Δίδωμί σοι δίκας, οὐ μόνον αὐτὸ τοῦ κολάζομαι ὑπὸ σοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τοῦ συνάδω μετὰ σοῦ κρίσιν, ἣν ὁ τυδίδης πρὸς ἀμφιβαλλομένου· θουκυδίδης· δίκας μὲν τῶν διαφορῶν ἀλλήλοις δίδοσθαι καὶ δέχεσθαι· ἤγουν κρίσεις δίκαι· πάσεις· δίκαι πόλις ἐν ὁρέστῃ· ὅθεν καὶ ἐνεπάρκτειν· κολάζεται γὰρ ὁ ἐν τῇ τοιαύτῃ κρίσει αἰτιαφανεὶς ὑπ᾽ εὐθύνος· Διαγνώμων ἀττικοὶ, οὐ διάγνωσις λέγουσι· θουκυδίδης· ἢδὲ διαγνώμη

μῦθος ἀπάταλος. Ἐπιβούπους, ὁ ἐφ' ἑνί τινι κακῷ. Γρέον δὲ ὅτι, ἀπηλαμὲν τῶν τὰ πιθέμενα, οὕτως ὡς ἔφην μῦθ' ἔχουσι· μετὰ δὲ προσθήκης, ἐνίοτε καὶ ἐναλαπάζουσι. λουκιανὸς ἐν τῷ μυίῃ σώσος, ἢ νεκυομαντεία· μετὰ πολλῶν καὶ σοφῶν, καὶ σοφόδρα ὠδὶ σπουδείσει διαβεβοημένων. Ῥοδιοπάτρος δὲ, ὁ ὠδὶ ἀρετῇ ἐγνωσμένος. Διορθοῦν κυρίως, ὠδὶ δοράτων βολῆς· ἐπανορθοῦν ὠδὶ λόγων. Διδάσκαλος, λόγων καὶ ἀρετῆς. ὥσπερ τῆς ἔργων. Δοῦλοι, οἱ ταῖς ἡδοναῖς κατοχοι, καὶ ὑπερασόμενοι βασιλοῦσιν· οἰκέται δὲ, διαστῶν. Δάμαλις ἡ θηλεία. μόχος δὲ κοινόν, ἐπ' ἀμφοτέρων. Δασύ, ἀπίκοι. τὸ δὲ δάσος, κοινόν. Διέδρα τῆς φυλακῆς. ἀπέδρα, ὅταν ἀφύλακτος ᾖ. Διαβόλιμον θᾶκυδίδης λέγει, τὸν διαβεβλημένον, καὶ οὐ πάνυ διαβούλιμον ὄν, ἀπὸ τῶν μεγάρων τὴν σαλαμῖνα παραπλεῖν. σὺ δὲ, διαβεβλημένον λέγε. Δισπρόοδος ἀγρός. ὅθεν δισκόλως προσόδους ἔχοι κέρδη, οἱ δὲ ἀπὸ ταὐτοῦ φέροντα. καὶ δισπρόοδος ἄνθρωπος, ὁ δισκόλως καὶ δυσένπυκτος. θᾶκυδίδης. δισπρόοδόν τε αὐτὸν παρεῖχε, καὶ τὴν ὀργὴν οὕτω χαλεπὸς ἐχρῆτο εἰς πάντας. καὶ δισπρόοδον χωρίον, τὸ δισκόλως ἔχον πρὸς τὴν εἴσοδον. ὡς ὁ αὐτός· ἐρυμνόν τε καὶ

προκειμένῳ τῷ βουλομένῳ πρέχειν. Ὥσπερ λέγομεν. Δοκεῖμοι, οὕτω καὶ μοι δοκοῦμεν, ὡδὶ μυθωτικοῦ. μᾶλλον δὲ ἐνθεαλήτου. καὶ μοι δοκοῦμεν τῶδι αὖ που πάχιστα δύρειν. καὶ δημοσθένης· ἡμεῖς δ', οὐκοῖ δ' ὅτινα μοι δοκοῦμεν πρόπερ ἔχειν πρὸς αὐτά. Διαφορὰ ταύτης λέγουσι διαφορότης δέ, μᾶλλον δὲ μόνον ἐνθεαλήτου. Δημοῦμενος καλλιον, ἢ γελοιάζων· γελοιαστὴς δέ. Μὴ εἶπας ἀσεβαμὴ, ἀλλὰ, δόχμη, ὡς οἱ ἀρχαῖοι. Δρῦν κοινὸν προν, ἣν ἐκάλουν δίνδρον οἱ παλαιοὶ· οὕτω καὶ ἀκρόδρυα πᾶσαν ὀπώραν. Ἐδρυφάκτης τοὺς ἐκ δρυίνων. ἀλλὰ καὶ τοὺς ἔξ ὀπυδήποτιοῦν ξύλου· καὶ δρυοτενεῖς ἐλάας ὁμοίως. Δημότης ἀττικοὶ, ἀλλ' οὐ τῆς· σαν'. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. αὖ δρες φίλοι καὶ δημόται· ὡσαύτως καὶ πολίτης. καὶ ἡλικιώτης καὶ γασπώτης· συμπότης δέ.

Διφρεία, ἀττικοὶ· δίφρυσις, κοινοὶ. Δινύγνυσι, ὅλον τὸ σύγγραμμα· ἤγουν, ἰλιάς, ἢ ὀδύσσεια. Δινύγνημα δέ μέρος τι· οἷον, ἢ τοῦ ἕκτορος καὶ αὖ αὐτος μονομαχία· ὥσπερ καὶ ποίησις· καὶ ποίημα. παραχρῶνται δέ τινες. Διπηχυν, καθ' μέγεθος. Διπλάσιον δέ, ὡδὶ ἀριθμοῦ· Διαβόητος, ὁ ἐπὶ κακίᾳ πάσης φημιζόμενος. σωτέσπιος ἐν ὠδῇ τινὶ, τῷ ὡσπερ ἀεί ποτε πολλὰ κακὰ. ὁ διαβεβοη

αὐχύλος ἐν τῷ Προμηθεῖ· λύθρῳ δ' ὅλον μορφὴν φρένες διά-
τροφα· καὶ διάτροφοι ὀφθαλμοί, οὐ μόνον οἱ πρὸς
τὸ πτωτικὸς ἔχοντες, ἀλλὰ καὶ οἱ τοιοῦτοι μὲν μὴ
ὄντες, λοξοβλεπτοῦντες δέ· ἀπότροφοι δὲ οἱ ἀπε-
τραμμένοι· οὐ μόνον ὠὶ ὀφθαλμῶν, ἀλλὰ καὶ ὠὶ
ἀνθρώπων. σαυέστος ἐν ὠὶ φιλίᾳ τῇ αἰκακοτροποὶ
δυνάμις· αἱ δὲ τιμωραὶ φύσις, εἰσὶν αἱ πανταπά-
σασιν ἀπότροφοι τοῦ θεοῦ· Δημόκοινος, καὶ βα-
σανιστὴς, ὁ τρεβλῶν καὶ βασανίζων· μούταρ-
χος ὁ τῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ βραδέως τιμωρου-
μένων· ἐνίοις γὰρ καὶ κολασταῖς ἕτερον τινα δρᾶν,
οἷον δημοκοίναις, ἀπεχρήσατο τὸ δαιμόνιον· ὡ-
σαύτως καὶ δημόσιος, ὡς παρ' αἰσχίνῃ. παρε-
σαν δὲ ὁ δημόσιος καὶ βασανιεῖ ἑαυτὸν ὑμῶν·
ἔνιοι δὲ βασανιστὴν λέγουσι, τὸν ὠὶ τῆς βασάνου,
ἢ τὸν τὰ πρὸς τὴν βάσανον ἐργούμενα· Διώρυξ,
διώρυχος· καὶ πᾶσα ἀνάλυσις διὰ τοῦ χ' οὐ διὰ τοῦ
γ'· ἀριστείδης ἐν τῷ αἰγυπτίῳ· καὶ διώρυχες εἰς
αὐτὰς φέρουσιν· ὡσαύτως καὶ διωρυχή, οὐ διω-
ρυγή· ὁ αὐτὸς ἀριστείδης ἐν τῷ πανηγυρικῷ· καὶ
τῆς ὑπὲρ τὸν ἄλφα διωρυχῆς· καὶ ἐν τῷ σμυρναϊκὸς
πολιτικός· διωρυχὴ νυμφοβένεκτος ἐς θαλατ-
ταν· Δραχμή, οὐ δραγμή· Διφρηλάτης· οὐ δι-
φρελάτης· Δρόμος, καὶ ὠὶ τρέχοντος, καὶ ὠὶ

φρύνιχος, οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν ἀηδὼν διδοῖ
ν. τὸ μέντοι διδόν καὶ δόν, ὡσὶ ἔκτακτικοῦ τι
θέασι. τὸ μυριοῖ δὲ ὅμηρος, ἐαὶ μὲν ἔκτακτικῶ
χρῆται, διὰ τοῦ ω ἐκφέρων. οἷον, εἰ δίκεν αὐτὸς
δόων κῦδος ἀρέσθαι. ἔστι γάρ, εἰ δ' αἴσοι δὲ αὐτὸς
ἔγουν ὀξυς. εἰ δὲ δίκτικῶς, οὕτω. σοὶ δὲ θεοὶ τὰ
σα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῆσι μενοινᾷς. οὐ καλῶς δὲ
ταῦτα φησὶν ὁ τριοῦντος φρύνιχος. ὃς καὶ γὰρ ἀπὸ
τοῦ βιοὺς, βιοῦντος, οὐ βιοίην φαμέν, ἀηδὼν,
ἰωνικῶς ἔθει. ἐκεῖνοι γὰρ τὴν οι δίφθογγον, ὡ μέγα
τρέπουσιν, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δοὺς δόντος, δοίην
καὶ δώην. ὡς καὶ ἀλοὺς, ἁλοῦντος, ἁλοίην καὶ ἁλώ
ην. ἡ πρόδηλος ἐν τῇ ἐναντίον. οὔτε γὰρ αὐτὸ δώην θυγατέ
ρα τὴν ἐμήν. ὥστε οὐκ ἔδει λέγειν, ὅτι ἔκτακτι
καὶ ταῦτά ἐστιν. ἀηδὼν ὅτι τὸ δι δοίην καὶ δοίην, ἐν χρὴ
σει μᾶλλον τοῦ διδῶν, τὸ δώην. καὶ ἀλέξανδρος
γὰρ ὁ στοφιστὴς καὶ λιβανίος καὶ ἕτεροι, ὡσὶ δύκτι
κοῦ τύποις διρίσκονται χρώμενοι. Διώκω γὰρ
πολεμίους. ἢ ἀστιλβώνω. Διόκω γυναῖκα κλε
πτῆς, ἤγουν καταγράφω. Διώκω λόγους ἤτοι ζητῶ.
καὶ διώκω, τὸ κινῶ πρακτικῶς. αἰσχύλος ἐν τῷ
ταὶ ὡσὶ θήβαις. ποῦ δῆτ' διώκων πρωτόπους χνόα
ς πόδων. Διάστροφοι φρένες, ἢ μαινομένου. τὸ
διάστροφος μορφὴ, ἢ ἕτερον εἶδος μεταλλῆφαι.

πας· ἐς δὶς ἔχατον. Δίαιτα, οὐ διαγωγὴ οὐ δὲ διατροφή· καὶ ἀμφότερα γὰρ σημαίνει ἡ δίαιτα. καὶ Διαιτώμενος δὲ καὶ Διαγών. οὐμὴν καὶ Διατρεφόμενος Διεῖται ἐλαίῳ ἤ ἔξει. ἢ ἄλλῳ τῳ, οὐχ αὐείναι, ὃς οἱ ἰατροὶ λέγουσιν ἀριστερὸς ἐν δλυτίρῳ τῶν ἱερῶν· καὶ ἀπίνθινον προσδυρῶν, προς παξάμενον, ὃ ἔξει διεμμένον. Διεῖται, αὐτὶ τοῦ ἀφεῖναι. ὁ αὐχὴς ἐν τῷ πρὸς θυβαίους τοῖς συμμαχίας δλυτίρῳ. ἢ σῶμα βαλεῖν ἐς τὴν ἀτπικήν, ἢ διεῖται Δυοῖν, οὐ δυοῖν. ὅσα γὰρ μὴ σῶμα φαίνεται, οὐ δῶ δοῖν δίχεται. ὡς τοῖς οἱ πρὲς τῶν τριῶν, τρὶς τρισὶν, ἔχει τὴν κλίσιν· τοῖς α' χεται γὰρ αὐτρὶς, οὐδὲ πρὸν τὰ τρία· ὁμοίως καὶ τῶ τέτταρες τὰ τέτταρα. καὶ ταῦτα μὲν φεύνιχος ἐκ τραγῳδιῶν καθάπαξ. τὸ δυοῖν, ἄρηται μὲν τοιοῦτο καὶ τοῦτο τοῖς τρισὶ τοῖς ῥήτορσι. λοιχυδίδης. ὧδε στρατιὰ μὲν αὐδυοῖν ἡμέραις· καὶ ἀριστείδης ἐν τῷ περὶ ῥητορικῆς πρώτῳ. ἀπὸ ἐτῶν δέκα δυοῖν καὶ τριοῖν αὐτοῖν. χρεῖττον μέντοι δυοῖν. Γίνεται δὲ καὶ τοῦτο. ὅτι τὸ δύο, οὐ μόνον ὧδὶ εὐθείας καὶ αὐτοπτικῆς, ἀλλὰ καὶ ὧδὶ φωνικῆς καὶ δοτικῆς πίπτει. θουκυδίδης. διελθόντων δύο ἐτῶν. καὶ λιβανίος. δύο λιμέσι, τοῖς εἰς αὐτὸ καθορμίζουσι, ἐδέξατο. Διδὼ, καὶ δοῦν δύκτικός, φησὶ

κλείους καὶ ἀσκληπιοῦ διαλόγω. ὑπ' ἀμφοῖν δὲ
εφθορώς τὸ σῶμα. ἄπαξ δὲ, αὐτὴ τοῦ ἔφθειρε σο
φοκλῆς ἐν ηλέκτρα. τὰς οὔσας τέμοι καὶ τὰς ἀ
πούσας ἐλπίδας διέφθορεν. ἔστι δὲ καὶ ὁ ἄφθορκέι
μενος ἐν χρήσει. ἀριστείδης ἐν πρὸς κλεί. ἢ πῶς ἀ
θηναίοις ἐᾶν διεφθαρκώς. Διεφθαρμένος λέγε, καὶ
μὴ αἱρετὸς κριτὴς. Διέφθορεν ὡς θουκυδίδης καὶ
ἕτεροι, οὐ διέφθοροις ὡς ξενοφῶν. Διακεκινυσμέ
νος τὸ χρῶμα, ποιητά. ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις.
οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν τοὺς ἵππους ἐκ τὸ χρῶμα δι
ακεκινυσμένους. Διεφθαρμένος λογογράφοι.
καὶ Διεβίβαν, καὶ διαβίβαζον. ἀριστείδης ἐν τῷ
πανα θηναϊκῷ. Ἐς διεβίβαζον εἰς τὴν ἀσίαν, τὰς
πολλὰς καὶ μεγάλας ἀποικίας. Τέτον ὅπερ τε
ταρτη συζυγία τῶν δὲ μί, προτιμᾶται τοῖς ἀτ
τικοῖς τῆς βαρυτόνου. δείκνυμι γὰρ, καὶ ζεύγνυμι
λέγουσιν, οὐ δεικνύω. οὐδὲ ζευγνύω. Δρεπάνη,
οὐ δρέπανον. Δελφὶς, οὐ δελφίν. Ἐ ὅσα τῆς αὐ
τῆς εἰσὶ κλίσεως. πλὴν τοῦ θὶς, καὶ θίν. καὶ ἀμφότε
ρα γὰρ ἐν χρήσει. τὸ μὲν γὰρ, τὸν σωρὸν. τὸ δὲ θίν, τὸν
αἰγιαλὸν σημαίνει. ἔστι μέντοι δελφὶς, οὐ μόνον
τὸ ζῶον, ἀλλὰ καὶ μολίβδινον ὄργανον, ναυμαχου
σῶν νεῶν. ὅθεν καὶ θουκυδίδης, νῆας δελφινοφό
ρους. Διῆρες, οὐχ ὡσαύτως. ἀριστείδης ἐν φοινίς

πῆς αἰποχιώνορῆς. οὔτ' αὐτὸς οὔτος ὁ δικέτης
πόλεμος. δικαιετὴς μὴν ἰδιάτημα χρόνου, οὐ
δικετὴς. ὁ δικαετὴς χρόνος, οὐ δικετὴς. ὡσαύ-
των ἡ δικαίετης. ἡ πειτάετης. ἡ ἑξάετης. ἀρι
στείδης ἐν δικυπίρῳ τῆ ἱερᾶν. οὐ γὰρ πειτάετης. οὐχ
ἑξάετης ἀρκεῖ. Δεδίνσομαι, οὐ δεδίνσομαι. Ἀ τὸ
ῥῆσις δ' αὖτις, πᾶς ἀπὸ τοῦ δέδεμαι δέδεσαι, τὸ
δεδίνσομαι γινόμενον, οὐ δεδέσομαι γράφεται.
Φαμὲν οὖν, ὅτι τοῦτο δῶν τὸ δεσμὸν, οἱ μέλλοντες
διὰ τοῦ ἡ ἐκφέρονται. δίνσω γὰρ ἡ δίνσομαι. δι
ὰ τοῦτο καὶ δεδίνσομαι. οἱ δὲ αὖθις χρόνοις διὰ τοῦ
ε. δέδεκα. δεδεμαι. ἐδεδέθην. ἡ οἱ ὄξ αὐτοῦ, τὴν
τοῦ ἐνεργητικοῦ ἀορίστου τοῦ ἔδησα. καὶ τῶν ὄξ
αὐτοῦ. τοῦτο δὲ γίνεται, διὰ τὸ τὴν πρώτην συ
ζυγίαν, ὡδὶ τοῦ μέλλοντος ἔχειν, τὸ. ν. ἢ τὸ. ε. τὸ
τε δὲ καὶ ἀμφότερα. ἀριστείδης ἐν διορθώσει. οὐ
δὲν ἄρα οὕτω βέβαιον δίνσεται. καὶ σωτήσιος ἐν
ὠδῇ φόλῃ. αἳ ἐκεῖναι σωφρονᾶσι, δίνσεται. τὸ
Δυσωπῶμαι, παρὰ μὲν τοῖς ἀρχαίοις, αἰτῶ τοῦ
ὑφορῶμαι ἐπὶ τοῦ δῶ πίστεται. καὶ ἐπὶ πάντων
ἐναφαίρω χρῆται. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον, αἰτῶ τοῦ
ἐντρέπομαι καὶ οὐκαὶ πίχω δι' αὐδῶ. ὁ βούλεται
καὶ πουτάρχω τὸ περὶ δυσωπίας βιβλίον. Διε
φθορεν, ἀπὸ τοῦ ἐφθαρη. λουκιανὸς ἐν τῷ ἰχθ

δικάζομαι δὲ τῶν δεινῶν φόνου, αἰτῶ τοῦ παρὰ δὴ καιρὸν ἐγκαλῶ· ὡς ἔχει καὶ λιβανίῳ ἐν ὑπο γραφομένῃ μελέτῃ, τὸ, δικάζεται πρὸ δ' ἀνδρὶ ὑπὲρ αἱμάτων. Δακρυσιλέγε· μὴ δακρύοις· ποιητικὸν γάρ· λιβάνιος ἐν μελέτῃ, τῇ φιλαργύρῳ τις ἀφιστευσας· τῆς τῶν δανειζομένων δάκρυσι μηδὲν ἐνδιδόναι. Δεδίττομαι τὸν δεῖνα, ἔγωγε ἐκφοβῶ· καὶ παρὰ ποιηταῖς καὶ λογογράφοις. αἰτῶ δὲ τοῦ ἐκφοβοῦμαι, καὶ ποιηταῖς μόνοις. ὅμηρος ἐν β' ἰλιάδος· οὔ σ' ἔοικε κακὸν, ὡς δεδίσσεσθαι. Δύσποιος, καὶ ὁ βαφεὺς, καὶ ἡ εἰς βάθος βεβαμμένη βαφή· λέγε οὖν δύσποιος βαφή, μὴ αἰσχρόνιπτος· εἰ καὶ σώφρονος ἐν ὑπομνήματι, ὡς παρ' ἄλλοτε πολλάκις χρῆται, καὶ ἀμφοτέροις· λέγων, ὅταν ἁμάρτῃ δύσποιά τις καὶ αἰσχρόνιπτα. Δικαστήριον καὶ ὁ τόπος ἐνῷ αἱ δίκαι τελοῦνται, καὶ αὐτοὶ οἱ δικάζοντες· καὶ ὁ τῆς πόλεως ἄρχων· ἀπὸ τοῦ τὰς ἐν αὐτῷ δίκας δι οἰκεῖν, οὕτω καλουμένου· σώφρονος παρὰ μαρκελλίνου τοῦ ἄρχοντος τὸν λόγον προϊούμενος, οὕτω λέγει· παρεῖναι μὲν οὖν ἡμῖν καὶ τὸ δικαστήριον ἐβουλόμεθα, ἐπειδὴ τυγχάνει ὢν ὑπατόριος. Δεκέτης παιδίον καλλιονεῖπεῖν, ἢ δεκαέτης· καὶ δεκέτης πόλεμος, ἢ δεκαετής· λιβάνιος ἐν τῷ ὑπατ

ἡ πεῖρα. πίνδαρος. διὰ πάντα τοι βροτῶν ἔλεγχος.
Διέχει δοκιμώτερον, ἢ ἀπέχει. οἷον, δίκαια δίοις διέχει. καὶ θάκυδίδης. διέχουσι πολὺ ἀπ' ἀλλήλων. καὶ Διέχω τὸ διίστημι. ἱπόδοτος ἐν τῇ εἰς τηρεῖ κάτω ἀφ' ὧν τὸ πεδίον, διέχει ἀπ' ἀλλήλων τὰ ἑξ ἑβδομήκοντα. Διαγράφω, οὐκ ἀπαλείφω. Δεῖγμα, οὐ δεῖξις. ἀπόδειξις δέ. καὶ Δεῖγμα διὰ τοῦ ι, οὐ δεῖξις. Διηλέγχθη καλῶς, ἢ διηλέγξατο. Δύνασθαι. δύνασαι. δύνη δὲ οὐδεὶς τῶν δοκίμων εἰπεῖν, ἢ καὶ σώφρονος ἐν ἰδιώτῃ. σὺ μὲν οὖν, ἐὰν δύνῃ καὶ δύνασο. ἐὰν δύνῃ δὲ πάντων ἐφάδωνι. ἀλλὰ τοῦτο ὡς αὖ δύνῃ, ἀκριβέστατα διελθεῖν πάντα.
Διὰ διελθεῖν, οὐ δίχα. Διενθυμήμην, καὶ ἐνθυμήμην, οὐ διελόμην. ἀριστείδης ἐν τῇ πρὸς τοὺς βασιλέας ἰδιώτῃ. πρὸς δὲ τοὺς στρατιώτας, τοὺς χιτῶνας ἐνείματο. Διέπαυσέ τινα, καὶ διεπαύσατο αὐτός. καὶ ἔπαυσε καὶ ἐπαύσατο. καὶ αὖ ἔπαυσε, καὶ αὖ ἐπαύσατο. λιβάνιος ἐν μελέτῃ τῇ διέσωσέ, τὴν ἐμπρησμοῦ θνομένου γῆν ἑαυτῆς πατρίδα. μόλις ὦ ἄνδρες δικασταί, τῶν ἰδίων τῶν πατρίδων αὖ ἐπαυσάμενος. τὸ δὲ μετὰ τῆς καλῆς ἐκφέρεται τοῦτο ἀδόκιμον. Δικάζω φόνον. ὡς δυρίπιδης ἐνόρεστη. ἐν οὐ καλῶς μὲν οὖν ἐμνήσθην θεόν, φόνον δικάζων. καὶ δικάζω ἄνθρωπος.

ἢ διοίκησις· θουκυδίδης· ἐν πολέμῳ τε καὶ διαχειρίσει πραγμάτων· καὶ διαχειρίζω, τὸ διεξάγω. πρόδρομος δὲ καλῶ χρῆμα αὐτὸ τοῦ φονεύω λέγ ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ μὲν ἔντασι θυρέοις, καλῶ χρῆσαι φαῦλον τοῦτον· καὶ αὖθις ἐν τῇ αὐτῇ· τῷ δὲ μόρῳ τὸν παῖδα κατέκρησαν, τὸν τοι παρεδώκα· ὁ αὐτὸς ἢ καὶ ὁ διὰ χρῆμα, πρὸς δὲ τὴν λέγει, αὐτὸ ἕνεκα χρῆματος· ὡς ἐν τῇ αὐτῇ· οὗ τοι μὲν τῶν φωκαέων, τοιοῦτῳ μόρῳ διεχρήσαντο· καὶ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ· καὶ τῷ ὀνόματι τῷ αὐτῷ αἰεὶ διαχρεωμένους τῷ παρόντι· διαπεπραγμένον, καὶ τὸ γεγενημένον, ἢ τὸ φανερωμένον· εὐσχύλος ἐν τῷ ἑβδόμῃ ὠδῇ θήβαις· διαπεπραγμένῃ πρᾶξαι· πολύταρχος ἐν παραλλήλοις παρὰ δημάδου· ὡς παρὰ ἱερείου διαπεπραγμένου, ἢ πλᾶσα καὶ ἡ κοιλία λείπεται· ὅθεν καὶ σώσιος ἐν ὠδῇ κολλᾷ, λαβὼν χρῆται οὕτως· ὡς παρὰ ἱερείου διαπεπραγμένου, τοῦ ἔνδον τὸ δέρμα λείπεται, γνώρισμα τοῦ παλαιοῦ· Δίκη, ἢ δημοσία γραφή· ἢ ἰδία· πάντων ἐν τῷ αὐθύφρων, ἢ περὶ ὁσίου, ὅσα γε ἢ πρόσθεν τὸν αὐθύφρονα δίκην τοῖς ἰδίοις λέγοντα· εἶτα τὸν σωκράτην ὠδὶ διορθούμενον τὸ ὄνομα διὰ τῶν τοιούτων· οὐ δήπου ἀθηναῖοι γε ὦ αὐθύφρον δίκην αὐτὴν καλοῦσιν, ἀλλὰ γραφήν· διάπειρα κρεῖττον,

ἐναλλαγή, αὐτὴ τοῦ διαλλαγή λέγε. ὅσοι μὲν ἀ
θυμαίοις ἤδη ἐναλλάγησαν· καὶ σὺν αλλαίτη, ὡσαύ
τως ἐπὶ ὀργῆ· ὥστε λαττης ξυναλλαγῆναι
πρὸς τοὺς λακεδαιμονίους· καὶ πάλιν ἐπὶ τρί
τη· καὶ ὅρκοι εἰ πρὸ ἄρα ᾠόιντο ξυναλλαγῆς.
διαλλαχήσομαι ὃ καιρίον, ἢ διαλλαγήσομαι.
ὡς ὧν πολὺ γὰρ οἱ μέλλοντες πρᾶσθαι, πρατομέν
των τῶν διωπρον μελλόντων. Διαπαίξει, οὐ
καθαπαίζει. Διαφθείρει δοκιμώτερον, ἢ ἀφθείρει.
Καὶ Διακούει, ἢ ἀκούει. Διαλοιδρεῖται καὶ
λοιδρεῖται, ἢ λοιδρεῖ· σὺν πάσει ται ὃ ἀεὶ πρὸς
δοτικὴν τὸ παθητικόν, εἰ καί τινες πρὸς αὐτα τι
κὴν ἀδοκίμως· καὶ διαλυμαίνεται, καὶ λυμαί
νεται· Δισκοβόλος οὐδεὶ λέγεν, ἀλλὰ δισκοβό
λος. Δουλοῦμαι τὸν δεῖνα ἀττικοὶ οὐδαλῶ. δὲ
μοθένης· δουλοῦται τὰς πόλεις· Διαχρῶμαι
τὸν δεῖνα καὶ διαχειρίζομαι, καὶ διεργάζομαι,
κρεῖττον, ἢ φονεύω. λιβανίος ἐν διηγήμασι δρα
ματικῶ, τῶ, ἥρα τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ὁ καισαύ
λης, διαχρησάμενος τὸν διαπότην· καὶ πάλιν
ἀλλαχοῦ· διεχειρίσατο ἑαυτόν. δυρτιάλης ἐν ἑ
κάβη· ἃ γοῦν ὀδυσσεῦ, καὶ διέργασαι μ' ἄγων.
ὡσαύτως καὶ διαχείρισις· διέργασις μὲν τοι καὶ
διεργασμὸς οὐ χωρίται· ἴσως δὲ καὶ διαχείρισις,

δι γεγονώς πλείω ἑξδομήκοντα. καὶ πρόδοτος ἐν τῷ τρίτῳ. ταῦτα ἰδεῖν αὐτὸν ἔτια ὡς δὶς καὶ γεγονότα.

Τέλος, τοῦ γ' στοιχείου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ'.

Διαθήκας γράφειν τίς λέγεται, οὐ διαθήκην. Διακονοῦμαι καὶ διακονῶ λουκιανὸς ἐν τῷ φιλοψευδεῖ ἢ ἀπιστῶν. δόξιδς ὑπηρέτησεν καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν. Δικρουῦν, οὐ δίκρουν. ἀπὸ τοῦ δικρόον γῆ. Δεσμὰ κάλλιον, ἢ δεσμοί. ὡσὶ δὶ τῶν ἑνικῶν, τὰ γοῦν ἀρσενικοῦ μόνα ἐνχρήσει. ὁ δεσμὸς γῆ τοῦ δεσμοῦ. ἡ ὅσα μέχρι τῶν πληθυντικῶν. Δεδεμένος κάλλιον, ἢ δεθείς. καὶ δέων ἢ δεσμῶν. δημοσθένης. δέων, ἀπαγών, βοῶν. Διαλλαγὴ δοκιμώτερον, ἢ καταλλαγή. καὶ διαλλαγαὶ πληθυντικῶς, οὐ διαλλαγή. ὁ δὲ καταλλαγὴ καὶ ἐρρήθη ποτέ, ἀπ' οὐ δοκίμου. Ὡσαύτως ἡ ὡσὶ τοῦ διαλατέω καὶ καταλλατέω, νοεῖ. οὐ μόνον δὲ αὐτὸ τοῦ φιλιῶ τὸ καταλλατέω εἴρηται, ἀπὸ καὶ αὐτὸ τοῦ καταλλατέω. ἀριστείδης ἐν τῷ αἰγυπτίῳ. πλειόνως ὡς ἔπειν διαπάτει, ἢ ἀπάτα ἔθνος πρὸς αὐτὴν αἴγυπτον. θουκυδίδης δὲ καὶ

λίτριβον. Γηραὶ, καὶ καθ' ὑπεραίωσιν ἀρχαιότερον. οἱ δ' ὕστερον γηράσαι, καὶ καταγηράσαι. Τὰ παρὰ τὸ γῆρας. καὶ χρέας. καὶ κέρας γινόμενα ὀνόματα διὰ τοῦ ω μεγάλου γραφόμενα, τὰ μὲν παρὰ τὸ γῆρας καὶ χρέας, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ' κλίνεται. οἷον δύγηρως, δύγηρω. καλόγηρως, καλογήρω. τὰ δὲ παρὰ τὸ κέρας, οἱ μὲν κοινοὶ, διὰ τοῦ ω κλίνουσι. μονόκερως μονοκέρωτος. αἰγόκερως, αἰγοκέρωγος. οἱ δὲ ἀττικοὶ, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ' καὶ ταῦτα. χρυσόκερως χρυσόκερω. ἀριστείδης ἐν τῷ εἰς ἑώμην. πεντὶς μὲν οὖν ἤδη τις εἶπε σκώπτας. δύξασθαι καὶ τὰ χρυσόκερω λιβανωτοῦ. Γυνὰ, αὐὴρ παῖδα. καὶ γυνὰ ὁ πατὴρ τὸν οὐρανόν, αὐτὶ τοῦ γυνηγὸν λέγει. τὸ Γελάσω, καὶ ὅσα δυτέρας συζυγίας τοῦ μέλλοντος ὄντα, πρὸ τοῦ ά σύμφωνον ἔχοντα τὴν πρώ, βραχὺ τὸ α ἔχουσιν. ὅσα δὲ πρὸ τοῦ ά φωνῆεν ἢ τὸ ρ', μακρὸν ἔχει τὸ ά. οἷον, ἐῶ, ἐάσω. ἐᾶσαι. ἐᾶσαι. ἐῶμεν ἐάσωμεν, ἐᾶτε. ἐᾶσαι. Γαμεῖ τις ἀμφιβάτως αὐτὶ τοῦ γάμον ἔχει. γυτίσι, συνημμένος ἐστὶ γυναικί. καὶ γαμεῖ τινὶ μεταβατικῶς, αὐτὶ τοῦ εἰς γάμον λαμβάνει. ὕλα βοῶν ἔχει. Γέγονα ἔτη τοσαῦτα καλλίων, ἢ γέγονα ἐτῶν. πατέων ἀντὶ τοῦ σωκράτους ἀποτολογία. ἔτη

ἐμὴν ὁρῶντες ἀοσίδα. Γαῖος, ἡ χάρις. ἀριστεί
δης ἐν τῇ μονῳδίᾳ τῆς σμύρνης. ὁ ὑπὸρ πάσης
τῆς πόλεως ἐρῶν γαῖος. Καὶ Γαιοῦμαι, ὁ, ἡ
δονῆς καὶ χάριτος πληροῦμαι. ὡς ὁ αὐτός. τίς
οὐχὶ ἡδὺς ἐν ταῖς τριόδοις ἰδὼν ἐγανώθη. καὶ γεγα
νωμένα πρόσωπα, τὰ χάριτος γέμοντα. Γα μ
βρός, ποιητικώτερον. κηδιστὴς δὲ παρὰ τοῖς ῥή
τορσι. Γείτων εἰμὶ τοῦ δεῖνος, καὶ γείτων εἰμὶ
τῷ δεῖνι. τῆς μὲν ψιλικῆς, πρὸς τὸ γείτων. τῆς δὲ
δοτικῆς, πρὸς τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα, εἴτι ὂν εἴτε
νοούμενον. μάρτις ἀμφοτέρων αἰσχύλος λέγων
ἐν τῷ ἑπτὰ ἐπὶ θήβας. Γείτονας πύλας ἔχων ὅδ'
ἑκάς ἀθανάς. καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ δράματι ἦτ'
ἀγχίπολις πύλαισι γείτων. Τὸ γοῦν, καὶ αὐτὶ
τοῦ καὶ, καὶ αὐτὶ τοῦ γε. ὡς ἀριστοφάνης ἐν πλού
τῳ. κρατοῦσι γοῦν καὶ τοῖς πολεμίοις ἑκάστοτε.
καὶ ἀργὸν δὲ τοῦτο χάριν κόσμου τιθέασιν οἱ ποι
ηταί. σοφοκλῆς ἐν ἠλέκτρᾳ. τὰ γοῦν σὰ. ὠσαύ
τως καὶ τὸ γε, οὐμόνον ἀργὸν εὑρίσκεται, ἀλλὰ καὶ
αὐτὶ τοῦ γε. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. ἔγωγέ τοι δὴ
ἀμικρὸν ἀργυρίδιον δοῦλος γεγένημαι. λιβανί
ος ἐν ὠδῇ σολῇ. τοῖς μὲν γε κάλλος οὐκέτ' ἔστι. καὶ
ἀριστείδης ἐν τῷ ὑπὲρ ῥητορικῆς πρώτῳ. βαδίζου
σί γε εἰς ἀλφούς, καὶ ὠνηθαίνονται περὶ τῶν πρ

τικῶς παμακχὴ οὕτως ἀπλῶς προήγαγεν ἐν τῇ
ἐπιστολῇ τῇ, συ γὰρ δὴ κακὸς φιλόσοφος εἶ καὶ φιλαί
θρωπος λέγων, ἐφ' ᾧ γυναδιον ἔγραψε. καὶ λουκι
ανὸς ἅπαξ ἐν τῷ δὶς κατηγορούμενος· γρά
μμα μὲν αὐτὴν μοιχείας οὐκ εἰδοκίμαζον· Ἔγω
μεν ὁ αὐτὸς λέγε· ἐγὼ μὰ τὸ δι' ἣν γνώ· Γενέθλια,
δόκιμον οὐ φωέσπα· καὶ φωεθλιακοὶ λόγοι, οὐ φωε
σιακοί· Γενηθεὶς αὐτὴ ἡ φωόμενος, οὐδεὶς τῶν
δοκίμων. Ἐγεγόνειν γὰρ καὶ ἐφωόμην ἐμπρες λέ
γουσιν· ἐφωνήθη δὲ καὶ τοὺς καθεξῆς ἅπαντας χρό
νους, παρ' οὐδενὶ τούτων εὑρήσεις· ἁμὴ ἀρισταίδης
ἅπαξ ἐν τῷ πρὸς βασιλέα εἰπεῖν λόγῳ· ὅπερ μοι
δοκεῖ ἁμάρτημα εἶναι τῶν γραφέων· λέγει δὲ
οὕτω· πολλοῖς δὲ αὐτοῖς τῶν συμφορῶν αὐτοῖς φω
νηθέντες· Γελοῖος, ὁ καλῶ γέλασος· γέλοιος δὲ ὁ
γελωτοποιός· γελοῖον δὲ οὐδὲ πῦρ, μόνον γὲ
λωτος ἄξιον· δημοσθένης ἐν τῷ δ' ὑπὲρ τῶν ὁ
λυνθιακῶν· μίμους γελοίων καὶ πρωτὰς αἰσχρὰν
ἁσμάτ· Γοργώ, γοργοῖς, ἀττικοὶ· ὡς σαπφώ,
σαπφοῖς· γοργὼν ὁ γοργόνος, ἁπλῶς ἕλληνες·
οὐχὶ πίδης εὑρέθη· τὸ γοργοὶς δὲ οὐκ ἀποδέχομαι·
κάρα· λουκιανὸς, ἐν τῷ περὶ εἰκόνος· ἀπὸ γοργοῦ
τὸ πεπαθὸν οἱ τὴν γοργὼ ἰδόντες· λιβανίος ἐν τῇ
μελέτῃ τοῦ πρισαριστίως· ὡς περ πάγα Γοργὼ, τὴν

γον. λιβανίος ἐν τῇ δικάζεται προσεδρεύων ἀφ᾽ ὑσπλ
ἀλιτρόθιον μελέτη. θεὸς γὰρ οὗτος, ἡ τιμωρία τὰ γι
γνόμενα. ἤγουν ὅσον αὐτὴ κεῖται ἡ ὠθεβάλλει τῶν θεί
ων. καὶ ἠγιγνομένη τινὶ δυσφημία. ἤγουν ἡ πρέπουσα
καὶ ὠθεβάλλουσα. Γεγυμνασμένος ῥητορικῆς.
καὶ ἑητόρων δοκιμώτερον αὐτὸν εἶναι, ἢ μέτοχος
φιλοσοφίας τοὺς ἐν τοῖς βίοις τὸ σοφιστῶν. γεγυμνασμέ
ικανὸς τῆς ἀπικιζούσης λέξεως. καὶ πάλιν. αὖ
δρα γεγυμνασμένον τῆς τριακοντούτιδος ἰδέας. Εἰ δέ τι
δὲ χρή, ὅτι ἕνεκα λαμβάνεται ἔξωθεν. ὡς εἶναι
τὸ ἐντελὲς τῆς ἐννοίας, ὅσον εἰς τοῦτο γεγυμνασ
μένος ἦν. Γυναικὸς ἀδελφός, οὐ γυναικὸς ἀδελφός.
κοινὸν γάρ. Γαστρίζειν, ὡσὶ τὴν γαστέρα τυφλὸν
οἱ ὕστερον. οἱ δὲ ἀρχαῖοι, ὡσὶ τὴν γαστέρα ἐμπί
πλασθαι. Οὐ μόνον ἄγεται Γυναῖκα, ἀλλὰ καὶ
Γαμεῖ. Γρυλίζειν ἀπικοὶ, διὰ ἑνὸς λ. Γογγύλη
οἱ μὲν παλαιοὶ, ὡσὶ τὸ τρογγύλον θέασιν. οἱ δὲ
νῦν, ὡσὶ τὸ λαχανοῦ ὅπερ γογγυλὶς, οὐ γογγύλη
γράφεται. Γιννήματα, ὡσὶ καρπῶν πηγὲς θέασι
ν, ἀδόκιμος. σὺ δὲ καρπὸς λέγε. Γράφειν καὶ
λέγειν, Ὅμηρος λέγει. γράμμα δὲ καὶ λόγον οὐ
χί. Γραφεὺς καλλίον, ἢ ζωγράφος. δυρὶ πίδης
ἐνέκαβη. ὡς γραφεὺς τ᾽ ἄπροσβατὸς. Γράφομαί
σε τοῦδ᾽ εἵνος, οὐ γράφω. εἰ καὶ σωτὴσιος ἐνεργη

ὑπερα νομίζαντες εἶναι δοῦναι· καὶ ἀριστείδης ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας ταῖς πόλεσιν, ἐάσθμιοι φάκε.

Τέλος, τοῦ β' στοιχείου.

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Γ'.

γ

ἄμους τριεῖν ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐχὶ γάμον· Γρῶς, οὐχὶ γρᾶες· οὐδὲ ἀγρᾶσαι. τριττικὸν γάρ. Γήμαι οὐ γαμῆσαι· λιβάνιος ἐν τῇ μελέτῃ τῆς λαλιᾶς· ἐδεήθην ὧν βουλήθη σαι με πρὶν ἢ γήμαι· καὶ ἔγημεν ὁ αὐτήρ· ἐγήμαντο δὲ ἡ γυνή· Γαστρίδουλος μὴ εἶπῃς, ἀλλὰ γαστρὸς δοῦλος· ἢ γαστρὶ δουλεύων· ἢ Γαστρὸς ἕνεκα· Γνώσιμα χά, τὰ διὰ τὴν προγεγονὸς ἐμαυτῷ μάχομαι, ὅπερ τοῦτο ἠργάσμην· λέγεται γνώσιμα χά, καὶ μὴ ἐμαυτῷ καθ' ἑαυτοῦ μάχομαι. Γαργαλισμὸς μὴ εἶπῃς· γάργαλος δέ· λουκιανὸς ἐν τῷ μίκυλος, ἢ ἀλεκτρυών· ποιοῦ τὸν γάργαλον παρεὶς τὸ μοι τὰ ὀρώμενα· γαργαλίζω μόνοι, ἀριστείδης ἐν τῷ καθ' ὅρμορχουμένων· καὶ τὰ ὦτα γαργαλίζουσι· Γιγνόμενον, οὐ μόνον τὸ ἐνεργούμενον, ἀλλὰ καὶ τὸ αὐτῷ κοινὸν πνί, καὶ ἁρμόζον· οἷον εἰ, τὸ πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον· καὶ αὐτῷ συμβαῖ

σου ἕνεκα τῆς θεωρίας ἀπάξειν εἰς δῆλον. εἰ δέ τι τοῦ παρακαλῶ, πρὸς παρωχημένον· πάντων ἐν τῷ ἀξιόχρεως ἢ παρεῖναι τοῦ· δύξαιμι γὰρ τὸ χρήσιμον αὐτοῖς γενέσθαι. καὶ δημοσθένους ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου· πρῶτον μὲν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι καὶ πάσαις, ὅσην δύναμιν ἔχων διατελῶ τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπαρξαιμι παρ' ὑμῖν· Τὸ δὲ προσδοκῶ καὶ ἐλπίζω, ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ πρέμνα, μέλλοντι σημαίνοντι καὶ ἐνεστῶτι· εἰ δὲ διαλελυμένος, οἷον ἐλπίδα ἔχω· καὶ προσδοκίαν ἔχω, καὶ πρὸς παρωχημένον, καὶ πρὸς μέλλοντα· ἀφιστεῖ δὲ ἐλλιπτικῶν τρίτων· προσδοκίαν γὰρ ἔξουσι δίκημεν πάλιν σωθήσεσθαι· θεσπιδίδης ἐν τῇ τρίτῃ· ἐν ἐλπίδι εἶναι σωτηρίας λαβεῖν τύχαν. καὶ ἐν τῷ πέμπτῃ· ἐλπὶς γὰρ μάλιστα αὐτοὺς οὕτω φοβηθῆναι. καὶ αὖθις ἐν τῷ αὐτῷ· ἔτι καὶ νῦν ἐλπὶς ὀρθῶς· καὶ ἐν τῇ ἕκτῃ· οὐκ ἀνέλπιστον γὰρ τοι οὕτω ξυμβῆναι· Καὶ τὸ φοβοῦμαι δὲ μέλλοντι σύνταστεται· ὁ αὐτὸς ἐν τῷ πέμπτῃ· οὐ φοβούμεθα ἐλασσοῦσθαι. Τὸ δὲ δοκῶ καὶ τὸ νομίζω, καὶ τὸ οἴομαι, καὶ τοῖς τρισὶ χρόνοις σύνταστονται· ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἑβδόμῃ· ἔδοξε τῷ δημοσθένει πρὸ πρόνοιαν ποιήσασθαι, καὶ ἐν τῷ τρίτῃ· αὐτοὶ κυρίᾳ

ἐλθεῖν. καὶ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ. ἐψηφίσαντο τὰ πράγματα παραδοῦναι. καὶ ἀριστείδης ἐν τῷ ῥοδίοις περὶ ὁμονοίας. τοῖς δὲ ἀστικωτάτοις μέχρι τοῦτου μνησθῆναι πρὸς ἡμᾶς περὶ τούτων. καὶ θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ. καὶ μὴ καταισχῦναι περὶ ἰδίαν αὐτὴν τιμηθεῖσαν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ἐχρῆν. τὸ ἔδοξε. τὸ εἰκός ἐστι. τὸ ἀναγκαῖον. καὶ τὸ δέον ἐστι. θουκυδίδης ἐν τῇ τετάρτῃ. δέον καλῶς θέσθαι. καὶ ἐν τῇ ἑβδόμῃ. οὐκ εἰκὸς εἰς νῆσον γε αὐτοὺς περαιωθῆναι. Τὸ δὲ φημί, ἀεὶ πρὸς μέλλοντα καὶ ἐνεστῶτα. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ. καὶ αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι. ὃ ἐν τῇ τετάρτῃ. τοῦτο δὲ ἔχων, ἔφη ἂν ἄξειν λακεδαιμονίους ζῶντας, ἢ αὐτοῦ ἀποκτενεῖν. καὶ ἀριστείδης ἐν τῷ ἱερῷ. αὐτὴ πάντων ἔφη τιμᾶσθαι χρημάτων αὐτούς. Εἰ δὲ περὶ παρωχημένου πράγματος δεῖ λέγειν, τότε καὶ τὸ ἔφην πρὸς παρωχημένον τίθεται. Ὡσαύτως τὸ ὀμνύω, καὶ τὸ ὀρκῶ, ὡδὶ μέλλοντος καὶ ἐνεστῶτος. λυκιανὸς ἐν τοῖς νεκρικοῖς. ἐλεύθερον ἐποιησάμην ἀφίσθην αὐτόν. καὶ θουκυδίδης ἐν τῇ ἕκτῃ ὁρκώσαντες μηδὲν μνησικακήσειν. Τὸ δὲ εὔχομαι, εἰ μὴ ἔστιν αὐτὸ τοῦτο ὃ ποιοῦμαι, ἀεὶ πρὸς μέλλοντα. πλάτ ἐνφαίλλαι. τῶ γοῦν πολλῶν δοξάντων ὡς λέγεται τότε, δοσθεῖσι καὶ

τῶν Ἀθηναίων φάσας ἐᾶσαι πρᾶτον ἐκπλῦσαι· καὶ ἐν τῇ ἐβδόμῃ τολμῆσαι πρὸς τὸ Ἀθηναίων ναυτικὸν αὐτῆναι. Καὶ τὸ πάππω δὲ καὶ πείθομαι, καὶ κινδυνεύω. καὶ ἔτω τὸ λέγω· καὶ ἐπείγομαι, καὶ ὁρμῶ. καὶ οἶδα. καὶ διανοοῦμαι. καὶ ἔχω. ἐὰν τὰ στέλλω τὸ προστάσσω, καὶ κωλύω. καὶ ἀμφίζομαι. καὶ οἰκῶ. καὶ ἀπολύω. ὁ αὐτὸς θουκυδίδης ἐν τῇ δὲ πέρα· παξαίνωι καὶ χρόνος ἀπολοῦναι· καὶ αὖθις ἐν τῇ τρίτῃ. ἔργω δὲ τὰ πείσμωι, κερκυραίοις κόρινθον προδοῦναι· καὶ ἀριστείδης ἐν τῷ ἑῳδίοις περὶ ὁμονοίας· ἐπεὶ δὲ λόγω φιλῶ δεῖ πείσαντα καθιστάσθαι τὰ πράγματα· θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ· καὶ ἡ πόλις ἐκινδύνευσε πᾶσα διαφθαρῆναι· καὶ αὖθις ἐν τῇ πεντάρτῃ· εὗρον δὲ τούτοις, καὶ κερκυραίων τῶν ἐν τῇ πόλει ὕστερον θῆναι· καὶ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ· καὶ ἐβούλοντο φθῆναι τοὺς λακεδαιμονίους· καὶ ἐν τῇ αὖθις· ὥρμην τὸ διακινδυνεῦσαι· καὶ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ· ὥσασθαι ἐπειρῶντο· καὶ ἐν τῇ ἑβδόμῃ· διενοεῖτο ἀναιρεῖσθαι· καὶ ἐν τῇ ἕκτῃ· οὔτε φίλος ἔχων εἶναι· καὶ ἐν τῇ ὀγδόῃ· καὶ ἐπεκηρυκεύετο αὐτοῖς ἀποστῆναι· καὶ αὖθις ἐν τῇ αὐτῇ· ἐβοηθεῖ λαῦτες ξυμμαχεῖναι πρὸς τοὺς λακεδαιμονίους· καὶ ἐν τῇ αὐτῇ αὖθις· ἢ βελοπονησίοις γε κωλύσειν

ταμαι. καὶ τὸ ξυπῶ. καὶ τὸ ὀφείλω. καὶ τὸ ἀγωνί
ζομαι. καὶ τὸ παραινῶ. ἐν τῷ πολεμῶ. λουκιανὸς
ἐν τοῖς γεκρικοῖς διαλόγοις. οὐδὲ πώποτε προ
μαντευόμενος, οὕτως ἠλιάθαι ταῦτα. ὁ αὐτὸς
ἐν τοῖς ἑταιρικοῖς. ἐάσατε εἰπάμαι ἐμαυτόν. καὶ αὖ
θις ἐν τοῖς αὐτοῖς. τὸ βρέφος δὲ παρηλεῖτο μὴ
ἀποθανεῖν. καὶ αὖθις ἐν τῷ θεῶν κρίσις. ἢ τοὺ
των ὀρέγεσθαι τυχεῖν. καὶ αὖθις ἐν τοῖς γεκρι
κοῖς. τὸν ἑρμῆν κελεύσαντος ἀποτάσασθαι αὐτὸν
οἷς ἦν ἐκ παιδὸς. ἀριστείδης ἐν δυτίρῳ τῶν περσι
κελεύει καταβαίνειν εἰς τὸν ποταμὸν τὸν πρὸ
τῆς πόλεως ἐθέοντα λούσασθαι. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐ
τῷ. τῆς ἐνδείξασθαι δυνηθείη. καὶ αὖθις ἐν τῷ αὐ
τῷ. ἔδοξεν οὖν ἡμῖν οὐ χείρονα εἶναι μιμήματα
σθαι τὸν νεωκόρον. θουκυδίδης ἐν τρίτῳ. πρὸς
ἀθηναίους ἐκελεύετε πρατίσθαι. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ
αὐτῷ. ἐζήτησαί τι μᾶλλον τῶν πολεμίων παθεῖν ἢ
σαι τῆς διαφθεῖραι. ὁ αὐτὸς αὖθις ἐν τῷ τετάρ
τῳ. ὀφείλων ἤδη ὁ ἀνὴρ τοῖς, μὴ αὐτὰ μόνα σθαι
ὡς βιασθείς, ἀλλὰ καὶ προδοῦναι ἀρετήν. καὶ αὖ
θις ἐν τῷ πεταρτῳ. καὶ ἀγωνίσασθε πρὸς ἕλλησιν
ἀρξαι πρῶτοι ἐλευθερίας. καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ. ἀγωνί
ζεται οὗτος ἕκαστος, αὐτὸς πρῶτος, πρεσβεύειν
τοῦ δήμου ἠλιάθαι. καὶ ἐν τῷ τρίτῳ. παραινοῦν

ὅμηρος ἐν α΄ ἰλιάδος. βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον εἶμεν
μᾶλλον ἢ ἀπολέσθαι. θουκυδίδης ἐν ἰβ΄ δεῖ μὴ βου-
λόμενοι ἐκ τῶν οἰκείων λαβεῖν τι ἐδίδοσαν. λουκι-
ανὸς ἐν τοῖς ἀληθινοῖς. βούλομαι αὖθις ὀξύνειν
κεῖν. ἔστιν ὅτε καὶ τὸ θέλω. καὶ ἐθέλω. ὡς ὁ αὐ-
τὸς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ. ὁμήρος ὧδε τοῦτο ἐδοῦ-
ναι ἤθελε. καὶ τὸ, βιάζω δέ μ' ὁ ἀναγκάζω.
θουκυδίδης ἐν τῇ πρώτῃ. ὁμολογίαν ἀναγκάσαν-
τες ἀποδοῦναι τὴν πόλιν. καὶ αὖθις ἐν τῇ πεντε-
κτῇ. οὐκ ἀνέμειναν αὐτὰ ἀνάγκην σφίσι γενέσθαι.
καὶ τὸ ὠθυμαδὸν δέ καὶ τὸ ἀξιῶ. καὶ τὸ δέομαι. καὶ
τὸ ἱκετεύω. καὶ τὸ πρόθυμος, ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἕκτῃ. ἵπποις
ὠθυμεῖν ἐκείσε πολύσαντας, δοῦπον ἀπάγα
γέσθαι. ὁ αὐτὸς αὖθις ἐν τῇ ἕκτῃ. ἠξίουν σφίσιν α
ποδοῦναι. καὶ αὖθις ἐν τῇ αὐτῇ. ἐδέοντο σφίσι, πα
ύσασθαι τόν τε καὶ τοὺς ἀθηναίων δισμυρίους ἀπο δοῦ
ναι. λουκιανὸς ἐν τῷ ἑρμοτίμῳ διδάσκαλος. ὠθεῖ
θυμεῖν δηλαδή, ὅτι πάσχοντα γενέσθαι ὠθεῖται
κρας. ὁ αὐτὸς ἐν τοῖς ἀληθινοῖς. ἠξίουν ἀπομεμ
φθῆναι κατ' αὐτῶν. καὶ αὖθις ἐν τοῖς αὐτοῖς. ἱκέτευον
εἰσιέναι τὰ μέλλοντα. καὶ πάλιν ἐν τῷ ἑρμοτίμῳ
διδάσκαλος. οἷς ἀπορῶ ἐξ ἀρχῆς ἐπιθεὶς ἐλθεῖν.
ὥστε πως καὶ τὸ μαρτύρομαι καὶ ἐῶ, καὶ τὸ παρα
γυμναι. καὶ τὸ ὀρέγομαι, καὶ τὸ κελεύω. καὶ τὸ δοῦ

κον οἷνω βεβαφικότες, οἱ ναῦται. Τὰ εἰς κῶς, πα μὲν εἰσὶ κτητικά. οἷον, βασιλικὸς λόγος ὁ ἔγραψε βασιλεύς, ἢ ὃν ἔγραψέ τις εἰς βασιλέα. πραγματικὸν βιβλίον. τινὰ δὲ δηλοῦσιν ὧν τυγχάνει ὄντα τινός εἰς τι. οἷον, δρομικὸς, ὁ ὧν τοιοῦτον ἔχων εἰς δρόμον, καὶ μηδέπω ἴδαμε. καὶ φυκτικὸς, ὁ ὧν τοιοῦτον ἔχων εἰς τὸ φυκτεύειν. τὰ δὲ, λέγονται ἐνεργείᾳ. οἷον, μουσικὸς, ὁ ἀδὼς μουσικήν. καὶ γραμματικὸς, ὁ ἀδὼς γραμματικήν. τὰ δὲ φύσει. οἷον λογικὸς, ὁ λόγῳ χρώμενος. Βέλος, τὸ πεμπόμενον, καὶ αὐτὴ ἡ βολή, καὶ τὸ ἐκ τῆς βολῆς τραῦμα. Ὅμηρος δὲ, καὶ τὴν ὠδίνουσαν ὀξὺ βέλος ἔχειν φησίν. Οὐμόνον βουλεύομαι, ἀλλὰ καὶ βουλεύω. λιβάνιος ἐν τῷ αὐτοχιρᾷ. ἐν αἷς τινες τῆς αἱρέσεως ἐλπίδες, οὕτως ἐβούλευσαν. Τὸ βουλεύω, αὐτὸ τοῦ, βουλευτὴς εἰμί. ὧν βουλεύω δὲ, τὸ ὧν βουλὴν ἀφτύω καὶ πάτινος. καὶ οὗ ὧν βουλεύω, τὸ μετάτι βουλεύομαι. ἀφισφαίνης ἐν πηλεῖ τῷ. τί δὲ ταῦθ' ἡμᾶς ὧν βουλεύει πρᾶξαι; καὶ θουκυδίδης ἐν τρίτῃ. ὧν βουλεύουσιν αὐτίτι καὶ ἀθυμίαν οἱ ξυμπολιορκοῦμενοι, πρῶτον μὲν, τοιαύτης ἐξελθεῖν. Ἴσιον δὲ ὅτι τὸ βούλομαι μετὰ τοῦ ω χωρὶς οὐ ἐνεστῶτος μόνον τίθεται. οὐδέποτε δὲ μετὰ μέλλοντος.

πραϋνῶν· ὡς ἔφη τίς τὸ σοφὸν. φθονεῖ τίς σοι ἢ σπεύδει ἀπὸ βουκολῶν· καὶ λουκιανὸς ἐν ἑρμοῦ καὶ πηγύτωνος διαλόγω. οὐ μόνα διαβουκολεῖ αὐτοὺς, καὶ ἐλαφίζει. ἤγουν, ἀπατᾷ καὶ εἰς ἐλπίδας αἴρει. Βρύχειν τοὺς ὀδόντας· οὐ τρίζειν· βαρβαροκτόνος, ὁ κτείνων τοὺς βαρβάρους βαρβαρόκτονος δέ, ὁ ὑπὸ βαρβάρων κτανθείς· ὡς σοφὸς ἢ πενθοδόκτονος, ἢ πενθεροκτόνος ἢ ὅσα τοιαῦτα. Βύειν, ὠδὶ ὠτῶν καμύειν, ὠδὶ ὀφθαλμῶν· συμμύειν ὠδὶ στόματος· μύειν δ' ὠδὶ πασῶν τῶν αἰσθήσεων· ὡς ὁ τὸν θεολόγου· μύσαντα τὰς αἰσθήσεις. Βωμολόχος· ὁ φλύαρος· ἐκμεθαφορᾶς τῶν τοῖς βωμοῖς ἑλλοχούντων σιτῶν, ἵνα, ἵπτ θυομένων ὠφέλωσιν, ἢ ἅρπάσωσιν· ἀφ' οὗ τοῦτο δέ ὄντες οἱ τοιοῦτοι, καὶ ἄθεσμα πινὰ ἔλεγον· Οὐ μόνον βαρβαρικὸς πόλεμος, ἀλλὰ καὶ βάρβαρος· βουκυδίδης. Βάρβαρον ἢ ἕλληνα πόλεμον. Τὸ βασανίζειν, ὠδὶ δοκιμασίας λαμβάνεται, καὶ τῆς διὰ λόγων, καὶ τῆς διὰ πυρικῶν ὀργανίων. Μὴ λέγε οὖν βεβασανίσθαι νόσου· ἀλλ' ὄξυπάσθαι. Βαρύνειν, χρήσιμον. Βαρεῖν δὲ ἄχρηστον παρὰ τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν πιλαιῶν. πλὴν ὠδὶ τοῦ παρακειμένου οὐ βεβάρυγκα λέγουσιν, ἀλλὰ βεβάρυκα, εἰς παθητικὴν σημασίαν· ἀριστείδης ἐν πιτάρτῳ τῶν ἱερῶν· οἷδ' ἢ

θερου ἄξιος, ἢ ὀλέθρου. Βιοῦν, ἀντὶ ἀνθρώπων. ζῆν δὲ, καὶ ἀντὶ ἀνθρώπων καὶ ἀντὶ ἄλλων ζώων. ἐν τῷ θεν ἀριστοτέλης τὸν βίον ὡρίσατο, οὕτως. βίος ἐστὶ λογικὴ ζωή. Βλέπειν, τὸ ἁπλῶς ὁρᾶν. θεᾶσθαι δὲ, καὶ τὸ ὁρᾶν τι, τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ γινομένων. οἷον, πάλην. πυγμήν. καὶ τὰ τοιαῦτα. ἔξ οὗ καὶ θέατρον, ὁ ἀγών. ἔστι δὲ θεᾶσθαι, καὶ τὸ καθορᾶν. δύρι τοίνυν θεᾶσθαι δ' ὧδε δὲ χρὴ τὸν προστάτην. Βασκαίνω, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ φθονῶ, ὅτῳ πρὸς δοτικὴν σύνταττεται, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ μέμφομαι καὶ διαβάλλω παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὕρηται. καὶ σύνταττεται πρὸς αἰτιατικήν. δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ. ἰαύτην βασκαίνειν, καὶ διαλύειν πειρᾶσθαι. καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ. ἀλλὰ βασκαίνομεν καὶ σκοπεῖμεν πόθεν καὶ τί μέλλοι γενήσεσθαι. καὶ ἀριστείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ σίμωνα βοηθῆσαι τοῖς ἐν σικελίᾳ. ὅσον φιλονεικίας, ἢ τοῦ βασκαίνειν τὸν ἄνδρα ἀφέντα. Βοηθεῖ μὲν ὁ σώων τινί. ἐπικουρεῖ δὲ, ὁ ἔξωθεν τῆς βοηθείας ὢν. καὶ συμμαχεῖ ὁ αὐτός. ὑπερμαχεῖ δ' ὁ ἀδυνάτῳ χρησιμεύων. ἀμύνει δ', ὁ ὑπὲρ τοῦ πεπονθότος κακῶς, τῷ δίδρακόπι μαχόμενος. ταὐτὰ δὲ ταῦτα, καὶ ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν ἁπλῶς λαμβάνεται. Βουκολεῖν τὸ τρέφειν. ἀπροβουκολεῖν δὲ, τὸ ἀπο

λέγε, ἢ ἐκ γονέων πλουσίων. Βεβαίως ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐ βεβαικῶς. καὶ βεβᾶσιν, οὐ βεβήκασι. Βρώματα πηθυπτικῶς. οὐ βρᾶμα. οὐδὲ βρῶσις. τὸν βίον ἐκ χειρῶν ποιεῖται ἐρεῖς, οὐ τὰ πρὸς τροφήν. λιβάνιος ἐν τῇ οἰκετικῇ. τὸν βίον ἐκ χειρῶν ποιούμενοι, συγκαθαιρεῖ τὸ κλίνοιτο τῷ δοῦναι δύναμιν. Βασιλεὺς κυρίως, ὁ πάσι πρόθεν ἢ ἀπ' ὤμου ἀπὸ ἧλους ἔχων τὴν ἀρχήν. κοίρανος ὁ πρὸς καιρὸν τὸ τοῦ βασιλέως ἔργον ποιῶν. ἡγεμὼν δὲ ὁ τάξεως στρατιωτικῆς ἡγούμενος. τὸ δὲ ἄρχων, καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν λαμβάνεται. τὸ μὴ τοι κρατῶν, ἐπὶ μόνου τοῦ βασιλεύοντος. Βουλευτήριον. οὐ βουλεῖον. δῆθεν ἀπὸ τοῦ βουλή. ἔστι δὲ βουλευτήριον, οὐ μόνον ὁ τόπος ἐνῷ βουλεύονται, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ βουλευταί. σιτώνιος ἐν ἐπιστολῇ. ἐσπουδάκαμεν περὶ παντὸς σιτώνιον τὸ βουλευτήριον. ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ σχολεῖον ἐνῷ ἐδίδασκον, καὶ ἠγωνίζοντο οἱ διδάσκαλοι. ἀριστείδης ἐν τῇ ἐπὶ σμύρνῃ μονῳδίᾳ. τοῦ μὲν τὸ βουλευτήριον. τοῦ νέων καὶ πρεσβυτέρων σύνοδοι καὶ θόρυβοι. λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ. τοῦτον ἥκοντα μετὰ δίκης εἰσάγομεν εἰς τὸ βουλευτήριον. Βάραθρος ἀρσενικῶς, ὁ βαράθρου ἄξιος ἄνθρωπος. Βάθρον δὲ ὄρυγμά τι, ἐς ὃ τοὺς κακούργους ἔβαλλον. Κρεῖττον δὲ λέγειν βαρά

ἀθέμιτος σκῶμμος παρὰ τῶν ἐχθρῶν εἰς μαλακίαν, βάπαλος ἐκαλεῖτο. Βρέχει, οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν ὑὶ τοῦ, ἀλλὰ ὕει. ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. ἀλλ' ἢ ὕει. καὶ ὕεσθαι παθητικῶς. ἀριστείδης ἐν τῷ αἰγυπτίῳ. σαὶ τὶς γῆ ὕονται. καὶ οὐκ εἰκάσαι γε ἡμᾶς ὅτι ὕονται. ὁ βρέχω μόνον τοι ὑὶ τὰ παλιμμόνων ἀπὸ ὕδατος φασὶ. σημείωσαι δὲ ὡς ὑὶ παθητικοῦ παρακειμένου καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ παντῶν χρόνων, χώραν ἔχει ὁ βρέχω καὶ ὑὶ ὑετοῦ λαμβάνεσθαι. ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. πρὶν αὖ πυτὶ βύξωμαι μὴ κατα βρεχθῶ. καὶ ἀριστείδης ἐν τῷ ὠτῷ. ὅπου γῆ καὶ ἢ Γῆ φιλεῖ βρεχθεῖσα. Βαβαί, λογογραφικόν. βαβαιάξ, κωμικὸν ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις. βαβαιάξ μυρία κις ἐν τῷ βίῳ. Βασίλεια γυνή. αἰσχύλος ἐν φόρκυσι. βασίλεια γύναι. καὶ βασιλίς. βασιλὶς μόνον τοι καὶ βασίλειος πόλις. οἰκία καὶ ναῦς. οὐμὴν καὶ βασίλεια. βασίλειος δ' ὢν μόνον δημηγορία καὶ ὑπηρεσία. Φιλόστρατος ἐν σοφιστῶν βίοις. διὰ τὰς βασιλείους φροντίδας. βασίλισσα δὲ Γῆ, οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπε. Βασίλεια χρεῖττον, ἢ αὐτάκτορα. ὁ δὲ σαλάπα, ἀδόκιμον. ἀρχεῖα δὲ παράπηγα δύρηται. Βαρὺς τὴν ὀφρῦν καλλίων, ἢ σκυθρωπός. ἐκ Βαθέως ἐστὶν ὁ δεῖνα οἰκῶν

Βαλαύστιον, καὶ πήρα ἐπήρεις. οὐ μαφόστιον· Βρωμᾶται ὄγος· οὐκ ὀγκᾶται· λιβαυίος ἐν τῇ πόλει τῆς λαΐλαπος μελέτη. ὄγκοι βρομώμμοι. ὁ δὲ ὀγκᾶται· οὐδεὶς τ' ἐπτόρων εἶπε. Βατὶς θηλυκόν, ὁ ἰχθύς· οὐχὶ βάτος. Βραβεὺς· οὐ βραβεύτης· σοφοκλῆς ἐν ηλέκτρᾳ· ὅσων γ' ἐσεκήρυξαν οἱ βραβῆς δρόμων διαύλων. ἔστι δὲ ὁ ἀγωνοθέτης ὁ τὰ βραβεῖα τοῖς νικῶσι διδούς. Βιασάμενος κόρην λέγε, μὴ φθείρας· καὶ βεβιασμένην, οὐκ ἐφθαρμένην. Βόθρος, οὐ βόθυνος οὐδὲ λάκος· τοῦτα γὰρ οὐκ ἴσασιν ἀττικοί. Βλαφθέντες δόκιμον· τὸ δὲ βλαβέντες, κοινόν· ὡσαύτως καὶ βλαφθῆναι λέγε, μὴ βλαβῆναι· βουκυδίδης· τῷ μεγίστῳ τοῦ ὀ πιπικοῦ βλαφθῆναι· Βελόνη καὶ βελονοστόλης, ἀρχαῖα· ἡ δὲ ῥαφὶς, ἀδόκιμον. Ῥᾴστα μέν τοι καὶ ῥάμμα, οὐ τὸ ἐῤῥάφθαι ἐν χρήσει· ἀριστοφάνης ἐν διονυσίῳ· καλέσας τὰς νύμφας, λύει τὸ ῥάμμα. Βάκηλος· ἁμαρτάνουσιν οἱ πιθέντες οὐ τὸ ὠδὶ τοῦ βλακός. σημαίνει δὲ, τὸν ἀσωτίτμητον τὰ αἰδοῖα· ὃν βιβυνοί τε καὶ ἀσπαδοὶ, γαμήλον καλοῦσι· λέγει οὖν βλάκα, καὶ βλάκιον ὡς οἱ ἀρχαῖοι. Βάπαλος, ὠδὶ μαλακοῦ πάπαι. ἀσώτινος ἔρως τοῦ βαπάλου γυναικείοις πεδίλοις χρησαμένου· ὅθεν καὶ δημο

παρ' ἕλλησι φαείνει· ἐκείνου δὲ μάρτυς λιβανίος
ἐν ὠδῇσολῇ· καί σε εἰκὼ βραδύτερον, ἀνιὰ κὴ σε
μνότερον ὄψομαι. Βλαξ κὴ ὁ τρυφῶ χαίρων, κὴ
ὁ αἰσθανόμενος, κὴ πρὸς τὰ καλὰ ἀκινήτως ἔχων,
ἐ γωθρὸς· ἀριστείδης ἐν τῷ πρὸς γνώς αὐτὸν μθόους
ὅτι μὴ μελετῶν· ἢ γὰρ αὖ παυπάπασι βλαξ εἶ
ναι τίς· ὡσαύτως καὶ βλακεία, καὶ ἡ τρυφὴ, κὴ
ἡ ἀναισθησία· Βαρὺς νοῦ λέγειν βέλτιον, ἢ μέγε
θος· Βλαβεῖμεν· βλαβεῖτε· βλαβεῖεν· οὐχὶ βλα
βείημθν· βλαβείητε· βλαβείησαν· οἱ γὰ ἀπτικοὶ
ἐν πᾶσι τηνθυπτικοῖς τῶν δυκτικῶν βαρυτόνων,
τὴ καὶ τοῦ ἰωνικοῦ μθόνων ἐ τῶν εἰς μί, τροπλησμέ
νοις τῶν ν, ἀποβαλλουσιν αὐτό· οἷον τυφθεῖμθν τοι
οῖμθν· βαῖμθν· τὴν φυλάττεσθαι δεῖ τὸ κακόφω
νον, ἔνθα αὖ τύχη· ὡς ὠδὴ τ βαῖτε κὴ σαῦτε, καὶ
τῶν ὁμοίων· Βέβαιος ὠδὴ θηλυκοῦ χρέπτον, ἢ
βεβαία· ἀριστείδης· βέβαιον τὴν αὐτὴ αἰτίαν ἔχουσιν αὖ
ἢ βοῦς, οὐχ ὁ βοῦς· ἀρσενικὸς δὲ μόνον τὸν τῆς πα
ροιμίας ἐκφέρομεν· βοῦν· οἷον, τὸ, βοῦν ὠδὴ πλοῦ
τησ φέρει· ὡσαύτως ὠδὴ θηλυκοῦ, ἐ τὸ τ βοῶν
λέγομθν ἄθροισμα· οἷον, τὴν βοῦν ἐλπίσατο· λέγε
ται ἐπ' ἀνθρώπων καὶ ἀλόγων· ἐπὶ ἀνθρώπων μὲν
ἀπὸ τῆς ἀνδρικῆς βοῆς· ἐπὶ δὲ ἀλόγων ἀπὸ τῆς ἀπτικῆς βοῆς·
Βόλιτα λέγε, τὴν τ βοῶν κόπρον μὴ βόλβιτα·

Βλος ὠδὶ θηλυκοῦ, ἢ ὠδὶ τῆς λαμβάνεται σὺν ἑτέρῳ ἐν τῇ οἰμαὶ σὲ τὴν θεατρικὴν ψυχήν, τὴν πατρῴαν βόλον ἐπὶ τῇ συγκλήτῳ δεξάμενος· ὠδὶ δὲ ἀπὸ λίθου, ἢ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς ἐκφέρεται δεῖ· δυρικτίδης ἐνορύσσω· φερομένων βόλον ἐξ ὀλύμπου· σοφοκλῆς ἐναύσας· ὑγρᾶς ἀρούρας βόλον ὃς ἔμελλε· βαλάνου κλεῖθρα, οὐ βαλανοκλεῖθρα· καὶ βαλανεῖον τόπος, οὐ βαλανοτόπος· βλάβος ὠδὶ οὐδέτερον δοκιμώτερον, ἢ βλάβη· βλήχων, οὐ πλήχων· ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης, ἢ ἰδιωτικῶς λεγομένη βλησκούνη· βιβλιογράφος, οὐ βιβλιαγράφος· λεβαΐος ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης· τρέφω μὲν ὠδὶ τοῦτο, τῶν βιβλιογράφων δ' ἕνα· βυρσοδέψης, οὐ βυρσεύς· βύξ, καὶ ὠδὶ θηλυκοῦ καὶ ἀρσενικοῦ· ἀριστείδης· βύξ βαρεῖα· καὶ θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ· καὶ πίβαυσιν ἐς τὰ σφέτερα ὁ πόλεμος μᾶλλον ἢ χὸς ἰσχυροῦ· βομβύκιον, οὐ βαμβύκιον· Οἱ κυρίως ἀττικοὶ ὠδὶ ἀρσενικοῦ, ὁ βάτος λέγουσιν, οὐχὶ βάτος· βραγχαῦ· οὐ βραγχιαῦ· καὶ βράγχος οὐδέτερον· βραδύτερον· οὐ βραδίονον· ἀττικὸν γάρ· καὶ ἡσίοδος ἐν ἡμέραις· βραδίον δὲ

τις ἐκβενδηλίου ὠθισολῆ. καὶ ἡμεῖς ἀσπιδηλοχούμενα λέγοντες. Ἀπρονόητος, καὶ ὁ μὴ προνοῶν, καὶ ὁ μὴ προνοούμενος ὑπόπτως. λουκιανὸς ἐν τῷ ξενιάδι τραγωδός. ἢ ὅπως ἀπρονόητος εἶναι αὐτῷ. Καὶ ἀγὼν καὶ ἀγωνία. πολλαχοῦ ἐν γραφαῖς. δηλοῖ μὲν οὖν σωφρονίστως τὴν ἐμπορικὴν χρῆσθαι, καθάπερ καὶ τὴν ἀληθῆ πάσῃ ἀγωνίᾳ. καὶ γὰρ τὴν ἀληθῆ ἀγωνίαν, οὐ τοῦ χρυσίου ἕνεκα δεῖ πρὸς ἅπασαν χρῆσθαι ἀνθρώπους. Ἀμφίεσμα, τὸ ἔνδυμα. καὶ ἀμφίεσις. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ. καὶ τὰ αὐτῶν ἀμφιέσματα καὶ τὰ τῶν κρινομένων. Ἀναγινώσκω, τὸ, βιβλίον διέξειμι. καὶ ἀναγινώσκω τὸ ἀναγνωρίζω. ἀφ' οὗ καὶ ἀνάγνωσις, ἡ τῶν πρώτων μαθημάτων τῆς ψυχῆς ἀναγνώρισις, ὡς προσδήσασθαι. ὡς ὁ φιλόσοφος λόγος. εὕρηται δὲ καὶ προσδοκῶν, ἀναγινώσκω τὸ ἀναπείθω. ὡς ἐν τῇ πρώτῃ. οἵμινα ἀνέγνωσαί με κτῖναι κύρον. Ἄφθονος ὁ πολιὸς καὶ ὁ μὴ φθονούμενος, καὶ ὁ μὴ φθονῶν. ἱρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ. αὐδραγελύραιον, ἄφθονον ἔδφειναι. Ἀλογία, ἡ τοῦ λόγου στέρησις, καὶ ἡ ἀφροντιστία. ὡς ὁ ὠχὸς ἐν τῇ τετάρτῃ. ἀλογίαν εἶχον οὐ χρησπρίδ. Ἀρά, οὐ μόνον ἡ κατάρα, ἀλλὰ καὶ ἡ δυχή. ὁ ὠχὸς ἐν τῇ ἕκτῃ. ἀφ' ἧς ἐποίησαν τὸ παῖδα χωλεύσθαι. Τέλος, τοῦ ἀστοιχείου.

τως ἔχω· καὶ οὐκ αἰσθάνομαι· καὶ ἀναισθητῶ· δημοσθένης· ἐπιστεύσαμεν δὲ ὑπὸ ἐμαυτοῦ, τυχὸν μὲν ἀναισθητῶν· Ἀπολύομαι μέμφεως· καὶ ἀπολύομαι τὴν μέμψιν, ἣν ἀπολύω· ἀριστείδης, ἐν τῷ πρὸς θηβαίους περὶ συμμαχίας δευτέρω· οἷς ἀπολύεσθε τὴν μέμψιν· Ἀπόστολος, ὁ ἀπεσταλμένος· δημοσθένης· αἱ μὲν ἐπιστολαὶ καταγελῶσιν· οἱ δὲ σύμμαχοι, τιθέασι τῶν δέκα ῥητόρων τοὺς ἀποστόλους· καὶ ἀπόστολος, αὐτὴν ἣν πρεσβείαν· ἀριστείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ μὴ πέμπειν βοήθειαν τοῖς ἐν σικελίᾳ· χρήματα δ' ἡμῖν, τὰ μὲν ἀπόστολον τὸν καλὸν ὀξαμίλωται· Αὐτομολία καιρίον, ἣν αὐτομόλησις· ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ τοῦ πέμπειν βοήθειαν, τοῖς ἐν σικελίᾳ· καὶ πρὸς αὐτὰς τὰς αὐτομολίας· Ἀνεβίωσα ἐγὼ ἀμεταβάτως· μεταβατικῶς δὲ πάντων ἃ τάττουσιν ἐν τῷ φαίδωνι· ἐπεὶ περ γε ἡμῖν ὁ λόγος πεπαύσηται, καὶ μὴ δυνάμεθα αὐτὸν ἀναβιώσασθαι· Ἀπροδέχομαι, καὶ ἀποδοκιμάζω, ἡ ψηφίζομαι· δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς ἀλέξανδρον, περὶ τῶν θηβαίων· ἄξιον ἀποδέχεσθαι ὦ ἀθηναῖοι σφόδρα, τῶν τοῖς οἴκοις καὶ ταῖς οὐσίαις διακειμένων ἐμμένειν· πάντων ἐν φαίδωνι· οὐκ ἀποδέχομαι ἐμαυτοῦ, οὐδὲ ὡς· καὶ σωκράτης ἐν τῇ λύσαι

πόμβοι. ὡς ὥρ ἐκ λογίζομαι λογισμός, οὕτως ἐκ Ἀναλογίζομαι ἀναλογισμός. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ὀγδόῃ. ὀγδ δὲ αὐτ ἐν τοιούτῳ ἀναλογισμῷ. Ὡς ὥρ ἐβουνησάμην αὐτὶ τοῦ ἐβούνησα, ἐ ἐθρεψάμην αὐτὶ τοῦ ἔθρεψα λέγομεν, οὕτω καὶ ἠγαπακτησάμην αὐτὶ τοῦ ἠγαπάκτησα. λουκιανὸς ἐν τῷ ἐνυπνίῳ. ἀγαπακτησαμένης δὲ τῆς μητρός. ὡσαύτως ἐ ἐβαψάμην αὐτὶ ἔβαψα. ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ. καθεῖδον δὲ ἐκείνων καὶ ἐβαψάμην. Ἀ μέν, ἀ δὲ μή ἐστιν εἰπεῖν. ἀμφὶ τινὰ μέν, τινὰ δέ, εἰ καὶ λουκιανὸς λέγει. οὐκοῖδα εἴτε παίζων εἴτε σπουδάζων. λέγει γοῦν ἐν τῷ, ἐπιτόρων διδάσκαλος. ἔπειτα δὲ καὶ αὐτός, ἀ μὲν πρὸ τοῦ τι ὠθεῖσθαι κατὰ τὴν ὁδόν, ἀ δέ, καὶ παραινῶν. καὶ πάλιν ἐπίμωνι. διδοὺς ἅπασι τοῖς δημόταις, ὧν μὲν πέντε δραχμάς, ὧν δὲ μνᾶν. ὧν ἥμιπάλαιον. ὁ δὲ αὐτὸς οὗτος ἐξελέγχει τοῦτο, ἐν τῷ φθονοδοσολοίκῃ αὐτοῦ. Ἀφῆκεν εἰς πέλαγος, οὐκ ἔφηκεν. ἀριστείδης ἐν τῷ αἰγαίῳ. ἀμφ' ὄξελθὼν ἔπ' ἀμμιανὰ κατάρας, ἐκεῖθεν ἀφιέναι. Ἀναχαλοῦμαι, καὶ αὐαχαλῶ. θουκυδίδης ἐν τῇ πρώτῃ. οἱ δὲ λακεδαιμόνιοι αὐαθόμβοι τότε πρῶτον, διὰ αὐτὰ ταῦτα αὐεκαλέσαντο αὐτόν. Ἀγαναθῆπτεύομαι μή ἔστιν, ἀλλ' ἀναθῆ

πρίτη. ἐν καφαῶν ξυγκομιδῇ ἦσαν, καὶ ἀρξώστι
α τοῦ στρατεύειν. οὐ μόνον. Ἀπόγνωσις, ἀλλὰ καὶ
ἀσπόγνοια. ὁ αὐτὸς ἐν πρίτη. ὅπως ἀπόγνοια ἡ,
τοῦ ἀπ᾽ο, τι ἥκρατεῖν τῆς γῆς Ἄπεδος χώρα,
ἡ ὀρεινὴ καὶ πετρώδης, καὶ μὴ πεδίον ἔχουσα. καὶ
ἄπεδος ἡ ὁμαλὴ καὶ οἷον ὁμόπεδος. ἠρόδοτος ἐν
τῇ πρώτῃ. ἡ δὲ ἄλλη μηδικὴ χώρη ἄπεδος. καὶ
θουκυδίδης ἐν τῇ ἑβδόμῃ. κατέβησαν εἰς χωρί
ον ἄπεδον τι. Ἀθυμία. καὶ ἥλυσι καὶ ὁ πρὸς γῆς
πρλέμους ὄκνος. ἠρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ. οὔτε πίνα
δεηλίην μοι παρίδων, οὔτε ἀθυμίην. ἄθυμος δὲ
μόνον ὁ ὀκνηρὸς εἰς μάχην. σωσίστος ἐν ὠδῇ πολ-
καὶ ἁπλῶς οὐκ ἄθυμος στρατιώτης. Ἀμηχανῶ,
τὸ ἀπορῶ, καὶ οὐχ ὑρίσκω μηχανήν. καὶ ἀμηχανῶ
τὸ ἀπρτυγχάνω. ἠρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ. ἔνθα ἀ
μηχανήσεις χρήματος οὐδενός. καὶ Ἀπεικότως
καὶ ἀπειικότως. θουκυδίδης ἐν τῇ ἕκτῃ. οὐ δὲ τοῦ
το ἀπεικότως. Οὐ μόνον ἀγών, ἀλλὰ καὶ ἀγωνία
καὶ ἀγωνισμός. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἑβδόμῃ. πολλὴ δὲ ἦ
αὐτὴ τέχνησις τῶν κυβερνητῶν, καὶ ἀγωνισμὸς πρὸς
ἀλλήλους. πλάτ ἐν γοργία. δεῖ μὴν οἰ σὺ κρα
τις, τῇ ῥητορικῇ χρῆσθαι, καθάπερ τῇ ἀλλῃ ἀγωνί
α σάπᾳ. Καὶ ἀντιβόλησις, καὶ ἀντιβολία. θουκυδί
δης ἐν τῇ ζ. πρὸς ἀντιβολίαν καὶ ὀλοφυρμὸν πρα

γὸν πηοῦτον. Ἀπώμοτος, ὁ ἀπωμοσμένος. ἀ
νώμοτος δέ, καὶ ὁ μὴ ἐν ὅρκῳ παραληφθείς, καὶ
ὁ μὴ ὀμόσας. ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ Ἱριδος καὶ Πρσει
δῶνος διαλόγω. αὐώμοτός ἐστιν. ἀφανὴς γὴ ἦν.
Ἀπροσβδ, οὐ μόνον τὸ ἀπροδιώκτ, ἀλλὰ καὶ τὸ σε
σοβημένως καὶ θαρραλέως ἀπέρχομαι, ὡς ὁ αὐ
τὸς λουκιανός ἐν τῷ πηοῖον, ἢ δύχαί. ἦκός γὴ ἦδη
παρελπλυθέναι ἐκεῖνον ἀπροσοβοῦντα εἰς τὸ ἄ
στυ. καὶ πάλιν ἐν τῷ ὑπὲρ τ εἰκόνων. καὶ ὡς ὁρᾷς
ἔδη ἀπροσβδ παρ' αὐτήν. Πεῤῥοσβδ δέ τὸ παρεί
ρχομαι. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ, συμποσίον, ἢ λαπάθαι. συ
νεχὸς παριεσοβᾶτο ἡ κύλιξ. αἰᾶσοβδ δέ, τὸ αἰᾶ
ταραπαπαῖ. σοβδ δέ, καὶ τὸ πεπαῤῥῆσιας μᾶλλον χω
ρδ, ὡς σαυέστιος ἐν ὠδιφολῆ. ὁ γὴ ἰδὼν τὸν πρινό
τριβα σοβοῦντα διὰ τῆς ἀγορᾶς. καὶ τὸ αἰᾶταρ
ραπαῖ καὶ αὐεγείρω. Ἀντίπαλον, καὶ τὸ ἐναντί
ον, καὶ τὸ ἴσον. ἀμφοτέρων παραδείγματα παρὰ
θουκυδίδῃ. τοῦ μὲν ἴσου, ἐν τῇ δευτέρᾳ. πόλιν οἰ
κοῦντας. καὶ ἐν ἤθεσιν αὐτιπάλοις αὐτῇ τεθραμ
μένοις. τοῦ δ' ἐναντίου ἐν τῇ τρίτῃ. ἴσοι μὲν τῇ γνώ
μῃ ὁμοῖοι καὶ τῇ διανοίᾳ. αὐτίπαλοι δὲ τῇ παρασκευῇ
καὶ δυνάμει. Ἀῤῥωστία, οὐ μόνον ἡ νόσος, ἀλλὰ
καὶ ἡ πηδᾶς ἀδυναμία. ἐπειδὴ καὶ ὁ νοσῶν ἀδυ
νάτως ἔχει χρῆσθαι ἑαυτοῦ. θουκυδίδης ἐν τῇ

Οὐ μόνον ἀχερουσία λίμνη, ἀλλὰ καὶ ἀχερουσίας. Φιλόστρατος ἐν τοῖς ἡρωϊκοῖς. τοὺς δὲ κώκυτούς τε καὶ πυριφλεγέθοντας ἐς τὴν ἀχερουσίαδα. Τὸ μὲν αὔξειν, ὡὶ ἐνεργητικοῦ, οἷον αὔξει ὁ ἥλιος. καὶ ἡ ὑγρότης τὰ φυτά. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. τὰς δόξας τὰς πατρίδος θεραπεύειν. ταύτας αὔξειν. καὶ αὔξει, αὐτὶ τοῦ αὔξεται. ἀριστείδης ἐν τῷ εἰς ῥώμην. ἀλλὰ καὶ εἰκότως ηὔξησεν ἡ ἀρχή. αὐξάνει δὲ ὡὶ παθητικῆς σημασίας, ὁ αὐτὸς δημοσθένης ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ. ἐπεὶ γε οἷς ἡ πατρὶς ηὐξάνετο. καὶ ὡξάνετο τὰ φυτά. οἷον, αὔξησιν δέχεται. καὶ αὐξάνομαι, ὡὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου, ὁ αὐτὸς δημοσθένης ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ. ἐπεὶ γε οἷς ἡ πατρὶς ηὐξάνετο. τὸ Ἀεὶ, ἡ ὡὶ τὸν πρὸ ὀλίγου χρόνων τίθεται. τὸ δὲ ἐσαεὶ, ὡὶ μέλλοντος. καὶ ὡὶ ἐνεστῶτος δέ, ὅταν δηλονότι ἀεὶ ἐκείνου δηλοῖ. ἀριστείδης ἐν τῷ εἰς δία. ἀεὶ ἦν τι ἄρα ὃ ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἔσται ἐσαεί. καὶ θουκυδίδης ἐν πρώτῃ. κεῖταί τοι δύεργεσία ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ, ἐσαεὶ αὐάγραπτος. λουκιανὸς ἐν τοῖς ἀληθινοῖς. βάλλουσα ἐσ᾽ ἀεί. Ἄρτι, οὐ μόνον αὐτὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου, ἀλλὰ καὶ αὐτὶ τοῦ πρότε. λουκιανὸς ἐν τῷ δι᾽ ὀφθαλμῶν καὶ ἀλεξάνδρου διαλόγῳ. ἐπαινῶν ἄρτι μὲν, ἐς τὸ κάλλος. ἄρτι δὲ, εἰς τὰς πράξεις καὶ

ξη τοῦ μαί π, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν ὠδῇ ολη. κὴ τοῦ πολ
λάκις ἔφασκες ἀδικεῖσθαι, μηδὲν αὐτοῦ μῶμος
παρῆμεν. Ἀλάβασον δίχα τῆς ἀπίκοι. μετὰ
τοῦ ρ', ἁπᾶς ἕλληνες. Ἀνάλωσα, καὶ ἀνάλω
κα ἀπίκοι. τὸ δὲ μετὰ αὐξήσεως ταῦτα λέγειν,
οἷον ἀνήλωσα καὶ ἀνήλωκα, κοινόν. λιβάνιος
ἐν τῇ προῤῥηθείσῃ εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεὼν τοῦ
πόλλωνος μονῳδία. σμικρὰ πανηθῆρι παῦτα αὐτά
λωσεν. ὡσαύτως καὶ ὠδὴ παντῶν τῶν χρόνων τοῦ
τοιούτου ῥήματος, τῶν διχομθόνων αὐξήσεις.
Ἀνέραστος, καὶ ὁμὴ ἐρᾶν καὶ ὁμὴ ἐρώμενος. λι
βάνιος ἐν τῇ μελέτῃ τῇ ἔχων τὴς γυναῖκα καὶ ὧν
ἐν τῷ πατρὶ ἀστεδήμησεν ἐρωτικόν. ἐγὼ δὲ ἀστὲ
κείνης τῆς ἡμέρας ἀέραστος. λουκιανὸς ἐν τίμω
νι. ἐρᾶν τὴς ἀεράστων καὶ ἀμόρφων πραγμάτ.
καὶ αὖθις ἐν μνημοσύνῃ καὶ χειρώνος διαλόγω. τὴς
δ' ἐσεπεῖν θανάτου ἔρως ἔχειν, ἀεράστῳ τοῖς πολ
λοῖς χρήματος. ἐπέραστος δὲ ἀεί, ὁ ἐρώμενος.
Ἀναθέρομαι, οὐ μόνον τὸ καθάρσιον δέχο
μαι, ἀλλὰ καὶ τὸ καθέρω. λιβάνιος ἐν τῷ πρὸς κρο
νσαύπον καὶ κώνσαυπα. πάντα τὸν ἐκείνη τόπον
ἀπῆλθεν, αὖ καθερόμενος γῆν τε καὶ θάλατ
ταν. Ὡς ἄπρακτος, οὕτω καὶ ἀτρεπτοσύνη. ὡς ὁ αὐ
τὸς, ἐν τῷ αὐτοχειρὶ ἀτρεπτοσύνη δὲ, ἣ διὰ παντὸς,

λφς, παροξυτόνως. οὕτω καὶ ὅσα αι γενικὰς· ὅσιαι δὲ παφαὶ, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ταῦτα ἀρσενικόν, ᾧ παρακολουθήσουσιν. Ἀγροῖκος, ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκῶν, παρὰ τοῖς ἕλλησιν ἀπαξ. ἄγροικος δέ ὁ ἰδιώτης καὶ ἀπαίδευτος· οἱ ἀπλοῖκοι δὲ ὡδὶ τοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκοῦντος, καὶ ὡδὶ τοῦ ἰδιώτου, καὶ ἀπαιδεύτου, καὶ αὐθαδεστάτου, πρὸ παροξυτόνως ἄγροικος λέγουσιν· ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ· λέγεις ἄγροικον ἄρα σύγε εἶναι τὸν θεόν; ἥκιστα, αὐθαδέστατον· καὶ πάλιν ἐν νεφέλαις· ἔστιν ἔγκλημα μεγακλέους· τοῦ μεγακλέους ἀδελφιδῆν, ἄγροικος ὢν ὄξ ἄγειος· ἥκιστα ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκῶν· ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα ἀγροικίζομαι, τὸ ἀπαιδεύτως πρός τινα διατίθεμαι. λιβανίος ἐν τῷ λόγῳ τῷ, πρεσβυτικὸς πρὸς τὸν ἀχιλλέα· εἰ ἠγροικησάμην πρὸς ὀντινοῦν· ἢ τῶν νέων, ἢ τῶν πρεσβυτέρων. Ἀθυροστομεῖν μὴ εἰπῆς, ἀλλὰ λοιδορεῖν· αὐτοῦ μαλέγουσιν, ὅταν ξυπῆς ὃ μέλλει ἀποδώσειν· οἷον ὠδὶ δανείου· αὐτῷ ὦ ἄρον, ὃν δὶ λογόπους οὐκ ἀποδώσω. εὕρηται δὲ καὶ αὐτοῦμαι ἀπλῶς, αὐτὶ τοῦ ἁπαξ αὐτῷ· αὐχύλος· σωτῆρ γλουμοι· σύμμαχός τ' αὐτοῦμοι· καὶ λιβανίος ἐν ὠδῇ τινὶ, οἵ ἀθάνατοι μάρκελλον· τί τοίνυν αὐτοῦμαι μάρκελλος ὀφείλετε γίγνεται πῦρ· ἔστι δ' αὐτοῦμαι, καὶ ὁ παράπτος

τος ἀφαίχνης. Ἄρνες οἱ νεογνοὶ ἀρνειοί. οἱ πρεσ-
κοντες. Ἀτρεῖος ὁ πωθωνὸς καὶ ὁ χαρίεις. Ἀτί-
λεφον, τὸ ἀδύνατον πτεσθῆναι. ἀτιλὲς ἢ τὸ μή
πω πεπλεσμένον. τὸ μὴν πι πεπλεγμένον, λαμ
βάνεται παρ' ὁμήρῳ ἐν ἰλιάδι. καὶ ὠδὶ τοῦ μή πω
μὲν πτεσθέντος, δύναμιν δ' ἔχοντος πτεσθῆ
ναι. οἷον εἰ δύναμαι πτέσαιγε, καὶ εἰ πεπλεγ
μένον ἐστὶν. Ἀνήνυτον δὲ καλλιον, ἢ ἀτέλεστον.
ἔστι δὲ καὶ ἀτέλεστος, ὁ μὴ μυηθεὶς. καὶ ἀτελὴς,
ὁ ἀμέτοχος. λουκιανὸς ἐν μνημίπωσου, καὶ χεί-
νος διαλόγω. Ἀλλ' ἀτελεῖς πύπτων παίπτων ἐς
μνῆ. Ἀυχήν, τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου. φιλό
στρατος ἐν ἡκόσιν. αὐχὴν δύπαγής. δέρην δὲ, τὸ
ἔμπροσθεν. λιβανίος ἐν τῇ εἰς γρηγορίου τοῦ ἀσπά
λωνος μονωδία. ἀσταλότητα δέρης ἐν λίθῳ.
Ἀσφόδελος τὸ φυτόν. ἀσφοδελὸς δὲ, ὁ τὸ πρόσ ἔ
χων ἀσφοδέλοις. ὡς παρὰ τῷ θεολόγῳ γρηγορίῳ
ἐν τῷ εἰς τὸν μέγαν βασίλειον ὠδὴ παφίῳ. εἰς ἀσφο
δελὰν λειμῶνα καὶ ἡλυσίων πεδίων ἀξίωσαν
ἕλληνες. Αἶπαι, αἱ πρόξενοι. ἐπειδὴ καὶ ἡ πνευμα
τικὴ εὐθεία τοῦ ἀφεστικοῦ τὸ οἱ αἶποι, πρὸς παρο
ξύτονός ἐστι. Ἰῶπα γῆ ἀεὶ ἐν τοῖς τριφωνίοις ἀκο
λουθοῦσι. καὶ αἱ πνευματικαὶ εὐθεῖαι τοῦ θηλυκοῦ
καὶ τοῦ οὐδετέρου. αἰπία δὲ αἱ ἀφορμαὶ καὶ αἱ μεμ

κος ἐγκαλοῖτο, ὡς μὴ ἔχων προσάπτην. Ἀπο
κήρυκτος, ὁ διὰ ἀδίκημα ἐκβληθεὶς τῆς οἰκί
ας ἀπὸ τοῦ πατρὸς, μὴ φήφου δικαστικῆς. κὴ
ἀποκηρύττειν, τὸ τοῦτο ἐργάζεσθαι. καὶ τὸ διὰ
κηρύγματος ὠλεῖν. λουκιανός, ἐν τῷ βίων
πράσεις. ἀποκηρύξομαι δὲ βίοις φιλοσόφοις. ἐκ
ἀποκήρυκτος, ὁ οὕτω πωλούμενος. Ἀπόκλη
ρος δὲ, ὁ ἐν διαθήκαις πατρὸς μὴ τυχὼν κλη
ρου. ἐκπρίητος ἢ ὁδοθεὶς εἰς ἠθεσίαν ἀγῶν. ὧν λέ
γεται ὁ τοιοῦτος εἰς πρίητός. Ἀποφέρεσθαι, οὐ
μόνον τὸ πρόρρωφέρεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸ κερδαίνειν.
παράδειγμα τοῦ πρόρρω φέρεσθαι, ἀπὸ λιβανί
ου. εἰ μὲν γὰρ φιλοσοφίας ἀπόμοιος, ἀποφέρε
το τοῦ σχήματος, καὶ ἦν ἐν προσηγορία φιλοσοφί
ας. Ἀποφέρειν δὲ καὶ ἀποφορὰ τὰ ἀπὸ τῶν
ἀπόρρων τοῖς μείζοσι παρεχόμενα χρηματα. θου
κυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ. τάλαντον ἔταξαν τῶν δὲ
τῶν ὀλυμπίων ἀποφέρειν. λέγεται μῦθοι ἀποφα
ρατικοὶ ἡδυσώδης ὀσμή. Ἀπόδοσις ἀμύχου. ἰου
λιανὸς ἐν ὠδῖσολῇ. ἀποδίδωκας ἀριστοφάνει τὰς
ἀμοιβάς. Ἀποκατάστασις δὲ, ἐμψύχου ἀγομέ
νου. Ἀρχειν ἀνθρώπων. κρατεῖν δὲ, καὶ ἀνθρώ
πων καὶ θηρίων. Ἀράχνη, τὸ ὕφασμα. ἀράχνιον,
τὸ νῆμα. ἀράχνης, τὸ ζῶον. ἡσίοδος. ἀερσιπότη

ὅτι τὴν γυναῖκα ἠκούομεν. καὶ γὰρ ἐν, αἱ παύλης ἐδιόμην. καὶ πάλιν ἐν τῇ εἰς γόνατον τοῦ ἀπόλλωνος μονῳδία. οἵαν ὦ ζεῦ γνώμης καμνούσης, ἀφιρέθημεν αἱ πάυλαν. τὸ δὲ παῦλα, ἀδόκιμον. Ἀνάπαυσις καὶ καπάυσις γράφεται. αἱ πάυλα δὲ μόνον. οὐχὶ καπάυλα. Ἄτοπον, οὐ μόνον τὸ ἄλογον, ἀλλὰ καὶ τὸ θαυμαστὸν καὶ παράδοξον. πᾶσι τοῖς ἐνφαίνωνται. ὡς ἄρτι ἔφην ὦ ἄνδρες, ἔοικέ τι εἶναι τοῦτο. καὶ πάλιν ἐνθεαυτήτω. οὐδὲν γὰρ ἄτοπον, ἀλλὰ πολὺ θαυμαστότερον ἦν. ἐσαφηνίσθη γὰρ διὰ τῆς αὐτῆθέσεως. καὶ θουκυδίδης. δοῦλοι ὄντες τῶν ἀεὶ ἀπόντων. Ἄξονες τετράγωνοι ὄντες, εἶχον ἰδιωτικοὺς νόμους ἐγγεγραμμένους. κύρβεις δὲ τρίγωνοι οὖσαι εἶχον δημοσίους νόμους, καὶ ἱεροποιίας. Ἀναμιμνήσκομαι ὑπ' ἐμαυτοῦ. λιβανίος ἐν ὠδῇ σαλπιγκτῇ, κρατίστου μὲν. αἱ μιμνησκόμενος οἷον ὅπως ἄλγεις προπόρυσιν. αἱ μιμνήσκω δ' ἕτερον. ἀρισταίνης ἐν δευτέρῳ τῶν ἱερῶν. αἱ μέμνησκέμεν τῆς ὁδυσσείας. καὶ αἱ μιμνήσκομαι ὑπ' ἀλλου. Ἀποκέκλεισμαι προφῆς λέγε, μὴ ἀποτετεῖχισμαι, μηδὲ κεχώρισμαι. Ἀπρασίου δὲ κεῖνο ἔλεγον, ὅτι ἀσπελαθέρος κρίνοιτο, ὡς ἀπατᾶς τοῦ διαστόπου. ἀπροπασίου δὲ, ὅτι μέτοι

ην, ἢ πείλησ' ὅπ. ἢ λιβαίος, ἐν ὑπηφολῆ. μιμνήσκου δὲ ὧν ἢ πείλεις ὄξιών. Ἀκαιρία, ἔνδεια καιροῦ ὡσ τηδείου. Ἀχολία, ἡ ἀφίπ αἰαφροφή. Ἀλήθες, τὸ ἐναντίον τῶ ψεύδει. ἄληθες δὲ παρὰ ποιηταῖς, τὸ κατ' εἰρωνείαν. αὐτὶ τ ὄντως λαμβανόμενον. ὡς τὸ παρ' ἀριστοφανῖ ἐν πηγύτω. ἄληθες ὦ δειλότατε πασῶν δαιμόνων. Ἀπροπέμπω, τὸ ἀποστέλλω. ἥκω, τὸ ἀπὸ τ ἐντεῦθα, ἐπίρρωσε πέμπω. ἐν ὑπηφολῆ λιβαίος. ἀποπέμπομαι ὑμῖν, δηλαίον. ἐκ τούτου, ἢ ἀποπρομπή. λουκιανὸς ἐν τῶ ἀλεξανδρῶ βίω. παιζούσας τῆ ἀποπρομπῆ τοῦ μιαθοῦ. καὶ ἀποπέμπω, τὸ ἀπροδιώκω. Ἀναπείμενος, ὁ αἰαπεπωκώς ἢ βαθυμῶν. καὶ Ἀναπείμενος, ὁ αἰαπεφιλμένος. οἷον, αἰαπείμενος αἰδίας. θῶκυδίδης. τὰ δὶ νῦν αἰαπείμενα ἐν τοῖς ἀπτικοῖς ἱεροῖς. Ἀναβαίνω ἵππων, οὐκ ἐπιβαίνω. ἀχιλλεὺς ὀρνίθων ἐν λυκίαν. τούτοις ἐσκευασμένοις, αἰαβαίνω γὰρ ἵππων. ὑπιβαίνω δὲ νεώς. Ἀνατυπτύταις, ὃ ἂν φαντάζηται ἀνέωρακεν. Ἀναπαίφη δὲ, ἀ οὐδέποτε εἶδεν. Ἀναγκάζομαι, ὑπὶ ἐμψύχου μόνου. διάζειν δὲ, ὑπὶ ἀψύχου. οἷον, ἐβιάσατο τὸ βεῦμα τοῦ ποταμοῦ. Ἀνάπαυλα, ἢ αἰάπαυσις. λιβαίος ἐν ὑπηφολῆ τῶ, καὶ ὅτι ἀθυμεῖν

καὶ οὐκ ἄδικος αὐτὴ ἀξίωσις, ἀλλὰ καὶ τὸ μέγεθος. ὡς ὁ αὐτός· καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀρετῆς. ὡς ἐλόυθόρδην τὴν ἑλλάδα φέρεται. καὶ ἡ τιμή, καὶ τὸ πρόσον τινὶ ἀξίωμα, ὡς ὁ αὐτός· ἔχων ἐπ' ἀξιώσει καὶ πρὸς ὀργὴν αὐτιπεῖν· καὶ ἀριστείδης· οὐ τοὺς ἐν ἀξιώσει προὔχοντας· ἔστι δὲ ἀξίωσις, καὶ ὅταν ἀξιοῦ τις. ὡς θουκυδίδης ἐνδυτέρα. ἐν σφισιν αὐτοῖς τὴν ἀξίωσιν τῶν τὴν ἀλήφεσαν, μηδένα ἄχλον προσποιήσιον νεῶν προχωρεῖν· ἀξίωμα δὲ καὶ φιλοσόφοις, ἴλεγόμην καινὴ ἔννοια· οἷον, ἀξιοῦσι πάντες, σφαιροειδῆ γῆν οὐρανὸν εἶναι. καὶ Ἀφαιρῶ, καὶ ἀφαιροῦμαι. σῶν πάσεται δὲ, ἀπὸ ὑλικῆς ἐς αὐτοπτικήν. καὶ ἀπὸ αὐτοπτικῆς, ἐς ὑλικήν. καὶ ἀπὸ αὐτοπτικῆς, ἐς αὐτοπτικήν. καὶ ἀπὸ αὐτοπτικῆς, ἐὶς αὐτοπτικήν. οἷον, ἀφαιρῶ σου τόδε. ἀφαιρῶσε τοῦδε. ἀφαιρῶσε τόδε. καὶ ἀφαιρῶσοι τόδε, παραδείγματα ὑστέρου, παρὰ μὲν ἀριστείδη· ἀφεῖλε πλοῦς νόσον· παρὰ δὲ φιλοστράτῳ ἐν ἀκόσι· μίαν ἄθλον ἀφιρημένης αὐτῷ τῆς τύχης· Ἄρμα, ἐν ᾧ ἵπποι ζεύγνυνται. οἱ δὲ ὠδὶ ὃ πωλαμβάνοντες, οὐ καλῶς χρῶνται. Ἀὼή, ὠδὶ ἵππων. ἅμαξα, ὠδὶ βοῶν. Ἀπλῶς, οὐ μόνον ὠδὶ ὀργῆς, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ μεγαλαυχοῦμαι. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. ἐγὼ γὰρ ὧν μὲν πράκε

μᾶς· καὶ ἐν τῷ χάρωνος καὶ ἑρμοῦ διαλόγῳ· ὡς ὠθησάσαν τοῦ σκαφιδίου τὰ ἀνεῳγότα· ὥς τε ἁμαρτανέι φρύνιχος διηχυρισόμενος εἶναι τὸ ἀνέωγε, καὶ αὐτὶ τοῦ ἤνοιξεν, ὅπερ ἀδύνατον· αὐτὶ γὰρ τοῦ ἀνεῴχει καὶ ἤνοιγεν, ὡς ἔφη μωλαμβάνεται· ἔστι δὲ τὸ μὲν ἤνοιγε καὶ ἠνεῴχει, κοινά· τὸ δὲ ἀνέωγον, ἀττικόν· ὅτι δὲ καὶ τὸ ἀνέωξε καλλιστον, ἀριστοφάνης ἐν πηλοῦτῳ· εἶτ' ἀνέωξάς με φθάσας· καὶ λιβανίος ἐν ὠδῇ ὁλῇ τῇ, σβέννυμεν ἔστι κρήνης· ἀνέωξε γὰρ τῆς ξένης τὴν οἰκίαν· καὶ θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ· καὶ ἀνέωξαν τὰς πύλας πᾶσι τοῖς ἐωγαῖοις ἄνδρες· Σημείωσαι δὲ καὶ τοῦτο τὸ ἀνέωγεν, αὐτὶ τοῦ ἠνεῴχει ἅπαξ εὑρίσκεται· Οὐ μόνον ἄκρα πόλις ἢ ἀκρόπολις, ἀλλὰ καὶ ἄκραμόνον· Ἀξιῶ, τὸ παρακαλῶ· τὸ ἄξιον κρίνω· καὶ τὸ τιμῶ· ἀφ' οὗ καὶ ἀξιούμενος, ὁ τιμώμενος· εὐριπίδης ἐν ἑκάβῃ· τύμβον δὲ βουλοίμην αὐτὸν ἐμὸν ἀξιούμενον ὁρᾶσθαι· καὶ Ἀξίωμα, ἡ τιμὴ καὶ ἡ παράκλησις, παρὰ τὴν θείαν γραφήν· οἷον, ἐν τοῖς ψαλμοῖς· εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου· καὶ τὸ μέγεθος· ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ· τὸ μὲν οὖν ἀξίωμα τοῦ παρόντος ἀγῶνος· ἤγουν τὸ μέγεθος τοῦ ἀγῶνος· ἀξίωσις δέ, οὐ μόνον ἡ παράκλησις, ὡς θουκυδίδης ἐν τρίτῃ·

φύσιν καὶ ὡς δι' ἄχεται. φιλόστραγος. ἀπὸ τοῦ δι' ἀκειμένου κῆλεος ἀκροασάμενος. ὡσαύτως ὡδὶ τῆς αὐτῆς σημασίας λέγει. κῆ γὰρ ἀπὸ πυὸς δι' απεθεμένου καὶ πεφυκότος. Α᾽ καὶ θομηξ, οὐκ ἀκαθόμηξ. Α᾽ρτι ἥξω, οὐκέτι εἰς, ἀλλ' ἄρτι ἔρχομαι. κῆ ἄρτι ἀφικόμην. Α᾽ μύνομαι, οὐκ ἀμυνα δί. Α᾽ πολείπω φῆγων' γὰρ αὖδρα. ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. ἀπολιπὼν σαυτῆ αὐτὴν ὤχετο. ἐκβάλλει δὲ ὁ αὐτὴρ τὴν γυναῖκα. λιβανίσις ἐν μελέτῃ τῆς λάλου. ἔκβαλε γὰρ γύναιον. Α᾽ κρίνεται ὁ ἐρωτῶμενος. ἀπολογεῖται δὲ, ὁ κατηγορούμενος. Α᾽ παίρω ἀπιχοί. οἱ δὲ αὖοι, ἀπαίρω. Α᾽ νέωλλ ὡδὶ μὲν παρὰ πικοῦ, αὐτὶ τοῦ ἔνοιγλ. ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. ἱερᾶτι γὰρ πάντα αὐέωγε καὶ τὰ τῶν ἱερέων ἤνοιγε, καὶ διεπρεσβεύετο πρὸς τοὺς θεοὺς ἐν ἀρχαίου πρόπρον. καὶ δημοσθένης. ἢ γράμματα ἔκλειεν, ἢ ἀπαυέωλλ. ἀπὸ γὰρ τοῦ αὐοίγω, αὐέωγον, αὐέωγες. αὐέωλλ ὡδὶ δὲ μέσου παρακφθόγγου αὐέωγεν, αὐτὶ τοῦ ἠνέῳγεν. αὐοίγω γὰρ αὐοίξω. αὐέοχα αὐέωγα. αὐέωγας αὐέωγε. σαυέσιες ἐν ὧδε σολῆ πᾶ Γαβὸν τε χρεία ὡδὶ κύριον. πίνες οἰκίαι πῖσλη σαῖς αὐεώγασιν. λουκιανὸς ἐν τῷ μίκυλος, ἢ ἀλεκτρυών. κῆ ἐν διατρίβει, αὐεωγόσι πῖς ὀφθαλ

νον, ν' λέγω ὅτ', οὐ γίνεται ἡ γοιαύτη σύναλοιφή· οἷον γὸν ἕτερον· τοῦν ἑτέροιν· τῶν ἑτέρων· τοῖς ἑτέροις, γοὺς ἑτέρους· ἄτεροι δέ· ὥστ' ἴσως ἡ ὠδὴ θηλυκοῦ ἀτέρα, οὐθατέρα· ἀπ' ὠδῆ δοτικῆς θατέρα· καὶ ἄτερα ὠδὴ πληθυντικοῦ· ὁ μὲν γὸς δὴ λόγος, καὶ ὠδὴ τοῦ δὴ τέρου, ὃν ἔφαμεν ὠδὴ τοῦ ἀρσενικοῦ· Α' σώφρος, ὁ μὴ νοῦν καὶ ὁ μὴ νουούμενος· ὥστ' αὖ πως σώφρος, καὶ ὁ νοῦν, καὶ ὁ νουούμενος· τοῦ δὴ δὲ τέρου μαρτυρία καὶ τὰ σώφρονα· οἷον, οὐ γὰρ ἅπασιν ἡ πυθία φθέγγεται σώφρονα· καὶ καὶ λιβανιέω ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης· κεκρατῆσθαι τῇ βαφῇ καὶ φιλάργιον· λόγον ἡμῖν γε, οὐ σώφρονα λέγων Α' μεμψίμοιρος, καὶ ὁ μὴ μέμψιν δεχόμενος, καὶ ὁ μὴ μεμφόμενος τινί· τῷ δὴ δὲ τέρῳ δὲ χρῶνται κυρίως οἱ ἀττικοί· ὥστ' αὖ πως οὕτω καὶ Α' θέαρος, ὁ μὴ βλέπων κρεῖττον· ἢ ὁ μὴ βλεπόμενος τινί· λιβανίως ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης· ἀθέατος ἔμφασις μονομαχιδίων ἐκείνων· Α' ναιτοῦμαι τὴν μνήμην πόδε καλλίον λέγειν, ἢ ἐς μνήμην λαμβάνω· ὁ αὐτὸς λιβανίως ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης· αἰτιοῦμαι τὴν μνήμην τοῦ ὀρθριαδίου ἐκεῖνον· καὶ αἰτιοῦμαι τὴν οἰκίαν, ἄγουν, αὐλὴν καὶ νίζω· αἰτιατὴ ὠδὴ ἐνεργητικοῦ, ἀδόκιμον· Α' τὸ τοῦ διαχειμάζου ὁμιλεῖν τις λέγεται· ἄγουν καθὰ

ται· καὶ πάλιν, πάντας τοῖς λόγοις αὐαδήσαι μι. Ἐξαυαδῶν, ἤτοι φανῶν· ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ· λήροις αὐαδῶν γοῦν νικῶντας, τὸν πλοῦτον ἐκ παρ' ἑαυτῶ. ὅθεν καὶ αὐαδήματα ὁ στέφανος· λιβανίου ἐν τῷ ὑπατικῷ· τὸ τὴν κεφαλὴν σὺ παρὰ τῶν χρειττόνων ἄγεσθαι πρὸς αὐαδήματα. καὶ αὐαδούμενος, ἤτοι ἐξαπατῶν· θουκυδίδης· καὶ τινας αὐαδούμενοι καινὰς εἵλκον· Ἀπρόξην, οὐκ ἔστε γωμόως ξύν· κοινότερον γάρ· Ἀγανῶ καινόν, ἤ λαμπρύνω· ἀριστείδης ἐν τῷ ἀσωτελλᾷ γνεθλιακῷ· οἷς δ' αὖτις ἀγάλλαι τὴν δὲ τὴν ἡμέραν. Ἐς αἴγαλλόμαι, ἤ λαμπρύνομαι· θουκυδίδης· καὶ τοῖς ἀνδράσιν οἷς ὁ πόλεμος αἴγαλλεται· ἔστι δ' αἰγάλλομαι, καὶ αὐτοῦ χαίρω. Αἶσχιον, οὐκ αἰσχρότερον· ἀριστείδης ἐν λυκουργικῷ πλάτωνι· καὶ τὸ γνώσεται αὖ αἴσχιον· καὶ αἰσχυντηρός, οὐκ αἰσχυντηλός· πλάτων ἐν γοργίᾳ· αἰσχυντηροτέρω μᾶλλον τοῦ δέοντος· Ἄπειρος, οὐ θάττερος· βάρβαρον γάρ, εἰ μὴ λυκόφρων καίτινες ἀνδρες τοῦτο γράφουσιν· ὁ ἕτερος γαρέσι· καὶ καθ' ἑκάστην, ἄτερος· οὐκ ἔχει οὕτω χώραν ἐν ταύτῃ τὸ θ', ὡς καὶ ἐν τῇ τῶν ἀνθρώπων γενέσεων· ἐκεῖ γὰρ τὸ τοῦ ἄρθρου τ', ἢ ς θ' τρέπεται. οἷον θατέρου· καὶ θατέρω. ἐν δὲ τῶν ἄλλων οὐδεμιᾷ γενέσεων, ἔνθα μεσοσυλλαβοῦν ἔχει σύμφω

ἀπροκρίνασθαι, τοῖς ἐταίροις οὐκ ἔξεστιν. Ἀπαρκεῖ καλλιον, ἢ ἀρκεῖ. σοφοκλῆς. ἀπαρκούντως ἐμοί. Ἀνδρόγυνος ἐρεῖς, οὐ γύνις. Ἀγεται γυναῖκα, οὐκ ἄγει. ἤγουν λαμβάνει. ἢ ἄγεται δέ, ἢ ἄγεται ὑπὸ τοῦ φέρεται. πλάτων ἐν τῇ ἀπολογίᾳ σωκράτους. ὃν ἔχοντες εἰς σαλαμῖνα, καὶ ἄγοντο λέοντα. Ἀπέχω τὴν χάριν καλλιον, ἢ λαμβάνω. σωτίσιος ἐν ὠιδῇ φωλῇ. ἀπέχω τὴν χάριν. χαρνάκης ἐκέτης μου γέγονεν. Ἀυθέκαστος, ὁ ἰδιόρυθμος. λουκιανὸς ἐν τῷ φάλαρις πρῶτος. βίαιον δέ, ἢ σκληρὸν ἢ ὑβριστικὸν ἢ αὐθέκαστον, οὐδεὶς ἀπεκάλεσε. Αὐτὸς, οὐκ ἀπὸ τάπητος. εἰ παικταὶ γὰρ τοῦτο παρ' ἀριστοφάνει ἐν πλούτῳ, ὡς παρὰ τὸ μονώτατος. Ἀπαυθαδίζομαι καλλιον, ἢ αὐθαδιάζομαι. καὶ ἀπαυθαδιάζομαι. Ἀνεῖπον τοῦτον αὐτοκράτορα καλλιον λέγειν, ἢ αὐηγόρευσαν. καὶ Ἀνερρήθη, ἢ αὐηγορεύθη. ἔστι δὲ τὸ αὐεῖπε, καὶ αὐπὶ τοῦ ἁπλῶς αὐεβόησε. θουκυδίδης ἐν τῇ δηλίᾳ πέρα. καὶ αὐεῖπεν ὁ κήρυξ. λαμβάνεται δὲ καὶ ὠδὶ ὄξεως ἀγγελίας χρησμὸν, ἢ μυστηρίων. Τὰ δεινότατα τούτοις αὐαπεινάμενος καλλιον εἰπεῖν, ἢ ἀπειλήσας. Ὡσαύτως καὶ αὐαπεινάμενος ξύλον, ἢ αὐαχών. καὶ αὐαδησάμενος, ἢ μὴ ἁρτήσας. ἀριστείδης. ὥσπερ ὁ θεὸς αὐαδεῖ

μαι, οὐ μόνον τὸ φονεύομαι, ἀλλὰ καὶ τὸ αὐταλαμβά
νω, καὶ τὸ αὐτέλκω· ὡς τὸ, καὶ αὐταιρεῖται τὸν βωμὸν
βαρὺ στενάξας· καὶ τὸ, πάντας δὲ ἔπαιον αὐτὴ
ρηται· καὶ αὐταιροῦμαι τὸ, μανπίαν δέχομαι· ἀ
ριστείδης· πᾶς οὐκοῦλογον ἐκ προχείρου παρα
θεῶ κριτῶν σοφώτατον αὐτὴρῆσθαι. ἢ πι μεμαντεῦ
σθαι· Ἀμαθὴς, οὐ μόνον αὐτὶ τοῦ ἀνοήτως, ἀλλὰ
καὶ αὐτὶ τοῦ αὐτεξετάστως· ἀριστείδης· ἀμαθὲς δὲ
σάπαξ προχωρεῖν τοῖς πρεσβυτέροις· καὶ Ἀλη
θεύω καὶ ἀληθίζω, προδότος ἐν τῇ πρώτῃ· ἰσοδύ
ειν καὶ τοξεύειν καὶ ἀληθίζεσθαι· καὶ Ἀτρεμῶ,
καὶ ἀτρεμίζω· ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ· ὄξει
γὰρ ἀτρεμιζούσῃ τῇ ψυχῇ, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἑ
στᾶσιν· Ἀνέχω τὸν δεῖνα, ἤγουν αὐταφέρω· καὶ
αὐτέχω, τὸ αὖθις ἵσταμαι· ἀριστείδης ἐν τῷ παναθη
ναϊκῷ· τῇ τρίτῃ δὲ, καὶ ἀκόλουθος τούτων αὐτέ
χεσθ ἀφιστάμενος αὖθις· καὶ αὐτέχω, τὸ αὐταφέρομαι, καὶ
αὐτακουφίζομαι, οὐ μόνον ὑπὸ ὕδατος πιεζόμενον,
ἀλλὰ καὶ ὑπὸ λύπης ἀπηδῶς, ὡς ὁ αὐτός· τοὺς δ' ὑπὸ
τῶν λόγων αὐτέχοντας· Ἀποκρίνασθαι, τὸ ἀπολο
γήσασθαι· ἀποκριθῆναι δὲ τὸ χωρισθῆναι· οὐ γὰρ
εἴρηται ὅλως ἐπὶ ῥητόρων τοῦτο, αὐτὶ τοῦ ἀπο
λογήσασθαι· ἀποκρίνω δὲ τὸ ἀποσκυβαλίζω·
καὶ ἀποκρίνω, τὸ χωρίζω· ὁ αὐτὸς ἀριστείδης· ὧν

αὐτό· καὶ τὸ αἰαγινάσκω· λουκιανὸς ἐν τῷ φιλο
ψευδεῖς. ἢ ἀπιστῶν ὡς λεγόμενος τῶν τιθνηξομέ
νων τὰ ὀνόματα. ἀναλέγων δέ, βουκυδίδης μή
νος φησίν, αὐτί τοῦ ἀπαγορεύων. Ἀφίεσθαι
τῶν δεῖνι, τοῦ δὲ κάλλιον· ἢ παρὰ χωρεῖ· ὅθεν ὡς
παρλέγεις ποσοῦτον αὐτῷ τὸ παρὰ πάντων συγ
κεχωρηκὸς ἐν ἅπασιν, οὕτω λέγε· ποσοῦτον αὐ
τῷ, τὸ παρὰ πάντων ἀφεσηκὸς ἐν ἅπασιν.
Οὐ λέγουσιν οἱ κυρίως ἀττικοί, ἄρσενα, ἀλλ' ἄρ
ρενα. Ἀνεῖλεν αὐτί τοῦ ἐφόνευσε, καὶ λογογρά
φοι καὶ πρωταί. αὐτί δὲ τοῦ ἔλαβε, πρῶται μό
νοι· καὶ βουκυδίδης ἅπαξ. σοφοκλῆς ἐν αἴαντι.
δύο δ' ἀργίπρορας κρίους ἀνελών. τὴν μὲν κεφαλὴν
καὶ πλόκαμον ἄκραν ἐκτεθερίσας. βουκυδίδης
ἐν τῇ πρώτῃ. τῶν τιθνεώτων τὰ ὀστᾶ ἀνελόντες
ἐξέβαλον. Ἀνειλόμην δὲ αὐτί τοῦ ἀνέλαβον,
λογογράφοι· ὡς τὸ ἀνειλόμενος τὰ χρήματα. Πά
λιν ἀνεῖλεν, αὐτί τοῦ ἐξέβαλεν. ὡς τὸ ἀνεῖλε πᾶ
σαν αἰτίαν· καὶ ὠδὶ τοῦ ἐμαντεύσατο λιβανίος
ἐν τῷ πρεσβυτικῷ πρὸς ἀχιλλέα. ὃδε ἀνεῖλε,
παρὰ τῶ πρώσαντι καὶ τὴν ἴασιν ξυνιέναι. Ὡσαύ
τως καὶ αὐαιρῶ, οὐμόνον τὸ φονεύω, ἀλλὰ καὶ τὸ μαν
τεύομαι· καὶ τῶν ἔνιοι τὸ πολιτεύω. τὸ πιθέσθαι
χρεῖον, ἐκ καὶ ἡ συβία σῶσαι αὐρῇ· καὶ αὐαιρεῖ

δας δὲ καὶ γυναῖκας, ἐξ ἧς ἐξῆν τῆς ἡλικίας.
Ἀπείρηται κάλλιον, ἢ ἄσπρη γράφεται. Ἀπρίξ
ἐλάβετο λέγει, ἀντὶ μὴ ἀμφοτέρας χερσὶ, καὶ δι
ὅλου. ἀφρονεστέρειν, καὶ ἀφρονέστερος ἔχειν, οἱ δὲ
κιμοι. οὐκ ἀμβριμνεῖν. οὐδ' ἀμερίμνως ἔχειν. ἀ
συμερίμνως δὲ αὐτὴ τοῦ ἀσκοῦπος, παρ' ἀριστο
φάνει ἐν νεφέλαις· ἀσυμερίμνως τὴν θύραν λε
λάκτικας. Ἀπινὴς ἦθος λέγει δικαιον, ἢ σκλη
ρὸν, καὶ ἀκαμπὴς. πλούταρχος· ἀπινοῦς ἔθους
γοῦτ' ἔγωγε πάθεμαι καὶ ἀπινὴς καὶ ἀπινὰς, ὥσπερ
ἑήματα, αὐτὴ τοῦ ἀτρέπτως καὶ διόλου. λουκι
ανὸς ἐν τῷ δὶς κατηγορουμένῳ· ἐπεὶ ἐδόκεμοι ἀ
μαθὴς εἶναι καὶ ἀπινὴς ὁρᾶν ἐς ἐμέ. Ἀσπασα
χωτῷ, καὶ ἀσπασιδοῦμαι ἀπικαὶ, οὐ χωρὶς
τῆς προθέσεως· Ἀναδάσασθαι, οὐκ αὐ ἀμερίσα
σθαι. καὶ αὐ ἀδασμὸς, οὐ μερισμός. Ἀλεῖν
οὐκ ἀλήθειν. ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. ὡς πρεῖ
κάγχρις γυναῖκ' ἀλοῦσαν· καὶ Ἀναλέγομαι,
ἐκλέγομαι, παρ' αὐτῶν ἐν ὀργία. οὐκ ἀκῶς ἐκλε
γόμενος προσφέρει· ἐκλέγω δὲ, ἀριστείδης ἐν τῷ
πανα θηναϊκῷ· οἶμαι μὲν οὖν εἰ καὶ ταῦτα μόνα ἐκ
λέξας ἔστεστώμην. Ὡς σαύτως δὲ καὶ ἀπολέγω.
ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ· καὶ ἀπὸ ἁπασῶν παρθένους ἀπο
λέξας αἰδρᾶν τῶν πρώτων· καὶ ἀπολέγομαι, ἐκ

γάν. Α᾽πάτη καὶ ὄξα πάτη. καὶ ἀπατῶ, καὶ ὄξα πατῶ. Α᾽θλοθέτης κρεῖττον, ἢ ἀγωνοθέτης. Α᾽ναθεῖναι χὴν φόρτον, οὐκ ὠδὶ θεῖναι. ἀριστείδης ἐν τῖ τάρτῳ τῶν ἱερῶν. μὴ κρίσεως νόμῳ τὴν ἀρχὴν ὠδὶ τιθέντος. καὶ ἀναθεῖναι, αὐτὶ τοῦ ἀφιερῶσαι, ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ. ἐοίκει χρῆναι, ἀναθῆναι τρίποδα ἀργυροῦν. Α᾽νιμαῖ λέγεται ὠδὶ ὑγροῦ, μὴ αἰέλκειν. Α᾽νθοσμίας οἶνος, οὐκ ὄσμος. Α᾽νεμιαῖον, οὐχὶ ωνεμιον. Τὸ ἄττα αὐτὶ τοῦ ἄττινα, ἐν ἀρχῇ κώλου μόνον δῦρηται, πρὸ ῦ παρόντος τοῦ ὀνόματος ἐν τῷ πρὸ αὐτοῦ κώλῳ. ἐφ᾽ ᾧ ὀνόματι τοῦτο ὠδὶ φέρομεν. οἷον, παίτα τοιαῦτα ἄττα αἰ βούλωμαι. τὸ δ᾽ ἄττα αὐτὶ τοῦ τινά, καὶ προηγεῖται τοῦ ὀνόματος ἄ ωαξ ἐν τῷ αὐτῷ κώλῳ, καὶ ἕπεται αἰεί. ἕπεται μὲν, ὡς τὸ ἕτερά τα. καὶ πόσά τα. προηγεῖται δὲ, ὡς ἔχει τὸ τοῦ πατάτωνος ἐν τῷ φαίδωνι. ἦν γὰρ δὴ ἄττα τοιαῦτα. αὐτὶ τοῦ, τοιαῦτά τινα. Α᾽μφιγνοεῖ, καλλιον, ἢ ἀμφιβάλλω. πατάων ἐν ὀργυιᾷ. ἀμφιγνοεῖ μὲν τοι ὦ ωαῖλε, ἐφ᾽ ἑκάστου ὧν λέγεις. Α᾽μφιλικέστερα, οὐ πρεσβύτερα. δῦρηται δὲ καὶ ὠδὶ νεωτέρα. πλὴν, οὐ ωρὸς τοὺς δοκίμους. ἐὰν μφιλίξ, καὶ ἔξω τῆς ἡλικίας ὁ γέρων οὐ πρεσβύτερος. ἀριστείδης ἐν τῷ ωαναθηναϊκῷ. ωεῖ

πάσεως πίπτεται· περὶ δὲ ᾠδὴ κινήσεως· ἐπὶ δὲ κὴ γὰρ ἐν ταύθα. οἷον, ἐν ταῦθα διάγω· καὶ ἐν ταῦθα ἀφικόμην· γὰρ δὲ αὐ πόλι, ἀεὶ ᾠδὴ πάσεως.

Ἀνεμώνη, ὁ ἀνεμολευμώνη, καὶ ἐλεύθερον· καὶ αὐεμιώνη, ὁ αὐα πεέμιον· ἀριστεύς ἐν τῶ παναθηναϊκῶ· ἀπὸ καὶ δῆλος αὐέξεται πῖς θεοῖς· Μὴ ἔπης ἀλφιπώλης, ἀπὸ ἀλφιταμοιβός· ἀριφραδὴς, ἐν νεφέλαις· ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ, παρεκόπην διχοινίκω· Ἀλουργὸν, οὐ πορφυροῦν· λιβαμώνη ἐν τῶ ὑπαπικῶ· ἐν βρόνοις βασιλικοῖς· ἢ χὶς ἀλουργοῖς ἐσθήμασιν· Ἀξιώπρον ἔπης, οὐ πλέονος τιμῆς ἄξιον· κοινόπρον γῆ· οὐδὲ δωνόπρον· ἔστι δὲ καὶ ἀξιώπρον ὁ δικαιόπρον· ὅσῳ ἔστι χρεῖττον, τοῦ δικαιόπρον· Ἰστέον δὲ ὅτι ᾠδὴ τῆς αὐτῆς σημασίας, τὰ ἀπὰ καὶ ἄμφω δόκιμα· οἷον, ἄξιος ἐγκωμίων· καὶ δίκαιος ἐγκωμίων· Αὐτοδικεῖν λέγε, οὐκ αὐθεντεῖν· κοινόπρον γῆ· Ἀφυπνίζω, ἢ διϋπνίζω· οὐκ ὄζυπνίζω· Ἄγχι καλλιον, ἢ πλησίον· Ἀναριχᾶται, ἀπτικόν· δηλοῖ δὲ, ὁ ταῖς χερσὶ καὶ χὶς ποσὶν αὐτιχόμενον, ἀναβαίνειν· γράφεται δὲ διὰ ἑνὸς ρ'· Ἀναπραγεῖν καλλιον, καὶ ἐγκραγεῖν, ἢ ἀναφωνῆσαι· σπουδαίος ἐν ᾠδιφολῆ· τῆ δὰ τω δὰ με Γάλη τῶν αὐγυπτίων· ἢ γοῦν πρέπωθεν ἐγκρα

πρὸς τοιοῦτον. λιβάνιος ἐν ὠδῇ φολῇ, ἣ καὶ πνεῦ
ἀκις μὸν ἐμοὶ φέρει. σῶσίπος ἐν ὠδῇ φολῇ, τὸ δ
δυσεις ἔπειθε τὸν πολύφημον. σὺ δὲ ἀκιῆ κὴ
κατιρωνεύσῃ. Ἀμυγέτων κάλλιον, ἢ ἄμος
γέπως. ἥλοι δέ, τὸ καθ' ἕνα πνα τρόπον. ἀμὼς
γὴρ, τὸ τὴς κοῦφλασαν. ὅθεν κὴ τὸ οὐδαμῶς.
Ἀγώγιμα κάλλιον, ἢ φορτία. ἔστι δὲ κὴ ἀγώγ
μα, οὐ μόνον τὰ φορτία, ἀλλὰ κὴ τὰ ἀπὸ τῆς κομι
ξόμενα. σῶσίπος ἐν τῇ αὐτοῦ ὠδῇ φολῇ. πολλαῖς
ἴυξι νομίζων ἀγώγιμον. κὴ πάλιν ἐν ὠδῇ φολῇ,
πνα τὰ ἀπὸ πολεμαίδος ἀγώγιμα. Ἀπροφθά
ρητόν μου λέγουσιν ἀττικοὶ, οὐκ ἀπαλλάγητόν
μου. ἥλοι δέ, τὸ μὴ φθορᾶς ἀπόστητόν μου. Οὐκ ἐ
ρεῖς ἀσυμφορούμενόν μοι ἡμέραν, ἀλλὰ ἀσυμφοράδες
μόνον. οὕτω καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ παρὰ σῶσιφάνει
ἐν ὠδῇ φολῇ. ἀπροφρᾶς ἀνθρωπος. ἢ τοι ἀπροπόητος
ὡς καὶ ἀπυγορούμενος. Ἀργυραμοιβός· οὐκ
λυμβιστής. ἥλοι δὲ γὸν ἰδιωτικῶς λεγόμενον,
κὴ ἀλλάκτην. ὃν καὶ ἀργυρογνώμονα λέγουσιν.
ἄγορα, τὸν τὸ ἀργύριον σώζοντα κὴ δοκιμάζοντα.
λιβάνιος ἐν τῇ μελέτῃ, τῇ περὶ τῆς λάλου γυναι
κός. τοὺς ἀργυρογνώμονας συκοφαντεῖσθαι λέ
γουσιν. Ἄνω, ὡς σύπως καὶ κάτω. ὄζω. πρόρρω.
δύρω. ὦδε. τῇδε. κὴ ὅσα τοιαῦτα, πρὸ μὲν ὠδὲ

πρότου τῶν ἐνικῶν, καὶ ἀπὸ τρίτου τῶν πληθυντικῶν. οὐκ ἀπεδέδρων. σοφοκλῆς ἀναίσχυντα. ἀπὸ ὅτε γὰρ τὸ σὸν ὄμμα πέδραν. Ἀνέστησα τεῖχος, ἢ ἀνέγειρα. καὶ αὐξησόδμησα. καὶ ἀνέστησα δῆμον. ἤγαγον, ἀνάστασιν ἐποίησα. ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. σκιοναίους μὲν ἀνέστησαν. καὶ ἀνέστησα τὸν δεῖνα ἀπὸ ἔργου. καὶ ἀνέστην ἐγὼ ἀπὸ τοῦ τοιοῦδε ἀπὸ τοῦ ὕπνου. ἀνέστην καὶ ἀνέστησα λέγοντες, ἁμαρτάνουσι. δεῖ γὰρ ὄρθη γέγηρα. καὶ ὄρθη γέρθην λέγειν. Ἀκρομάχομαι, δοκιμώτερον, ἢ μάχομαι. καὶ Ἀκτικιῶ, ἢ ὀκτιῶ. καὶ Ἀκροδετιλιῶ, ἢ δετιλιῶ. Ἀφετηρία καὶ βαλβίς. οὐχ ἥ σωληνίζ. τριπτικὸν γὰρ τοῦτο. Ἀμφορεὺς λέγε, μὴ γάμνος. μὴ δὲ μετρητὴς, ἢ καδίσκος. Ἀμφίεπες. οὐκ ἀτέρος. ἔστι δὲ, αὐτὸς, κατ' ἰδιαυτόν. Ὡσαύτως καὶ ἀφημερινόν, οὐκ ἀθημερινόν. Ἄθλιος καλλίων, ἢ ἀτυχής. τὸ δ' ἀτυχὴς ἐπαίνων αὐτοῦ ἀμέτοχος, καλλίων. ὡσαύτως δὲ τὸ, δυτυχὴς ἐπαίνων. Ἔστι δὲ καὶ τὸ, ἀδωρόπατος χρημάτων κρεῖττον, ἢ ἀδωρόπατος μόνον. θουκυδίδης ἐν τῷ δευτέρᾳ. χρημάτων δὲ διαφανὴς ἀδωρόπατος φυόμενος. Ἀποχειδιάζω. αὐτοχειδιάζω. καὶ χειδιάζω. Ἀκισμός, τὸ λεγόμενον ἰδίωμα. ἢ ποιὴ πρὸς κρίσιν. καὶ Ἀκίζομαι, τὸ

οὐκ ὀξ ἀθηναῶν· ἀθήνησιν, οὐκ ἐν ἀθήναις· καὶ ἀπὸ πάμπαν, ἢ ἀπείπατον· Ἀνυπόδητος οὐκ ἐρεῖς· ἀνυπόδυτος δέ· Ἀποκτιννύναι βέλτιον, ἢ ἀποκτιννύειν· Ἀνίσω, ἀπίκοι, οὐκ αὐίσασι· λιβάνιος ἐν μελέτῃ, τὴν ἔχων τὶς γυναῖκα καὶ ὧν ὑπὸ πατρὶ, αὐίσω φησὶν ὦ κακόδαιμον· Ἀχθέσομαι καλῶς, ἢ ἀχθεσθήσομαι. ὡσαύτως καὶ ὠδὶ τοῦ ἀχθεσόμενος· Ἄγναθον, οὐκ Ἄγναφον· ὥς που καὶ γναφεὺς, οὐ Γναφεύς· σῶς ἔστιν ἐν ἰωνικῇ τῇ, ὥς που ἀνήοτε πολλαχοῦ, ἢν οἱ γναφεῖς ἐπὶ τοῖς ἱματίοις γράφουσιν. καὶ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ· πανοῦ οἷον πάχθην αὐτὰ λακτιζόμενα καὶ νιτρούμενα, καὶ πανοῦ τὰ πρόπυγα γναφόμενα. Ἀπόλλω ἀπίκοι, οὐκ ἀποίλλωνα· ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ· καὶ γὰρ τὸν τρόπον ἀποίλλω τὴν πόλιν. Ἄχρι καὶ μέχρι, θουκυδίδης ἀεὶ λέγει· οὐ μόνον ἐπαγομένου συμφώνου, ἀλλὰ καὶ φωνήεντος· οἱ δ' ἀήθεις, ἐπαγομένου μόνου φωνήεντος, καὶ μετὰ τοῦ ς· καὶ χωρὶς τοῦ ς γράφουσιν· οἷον, ἄχρις οὗ, καὶ ἄχρι οὗ· καὶ Ἄσαφὶς, οὐ σαφὶς· Ἀρύτομαι κάλλιον, ἢ ἀρύομαι· ἀριστείδης ἐν τῷ εἰς φρέαρ τοῦ ἀσκληπιοῦ· μᾶλλα ἀκμήτας εἶναι δεῖ τοὺς ἀρυτομένους καὶ κονοῦντας· καὶ Ἁρμόττω, ἢ ἁρμόζω· Ἀποδρὰς, οὐκ ἀποδράσας· ὡσαύτως καὶ ἀπέδραν, καὶ ὠδὶ

λοθευάμόσε, δοκιμώτερα ἢ ἀμαχόθι, ἀμαχόθεν, ἀμαχόσε. Αὔξην, καὶ αὔθην, ἀττικοί. οὐκ αὔξη σιν, οὐδὲ αὔθησιν. ἀριστείδης ἐν τῷ αἰγυπτίῳ. ἀμὴ ἐν αὔξη, καὶ φθίσει ῥέων ὁμαλῶς. ὡδὶ δὲ παθυντικοῦ, αὐξήσῃς αὐξήσῃς. Ἀπαλλαξεν ὀδεῖναι τ κακῶν καμὶον λέγειν, ἢ ἐπαλαίη. καὶ ἀπαμαξείοντες, ἢ ἀπαμάξειν μέλλοντες. θουκυδίδης. ἀπαμαξείοντες δὲ, ἐκ τοῦ μηδικοῦ πολέμου. ὡσαύτως καὶ ὡδὶ ρυγελασείοντες, καὶ τῶν ὁμοίων. καὶ ἀπαμάττω τὸν δεῖνα μέμφεσθαι, ἢ τοι ἐλευθερῶ. καὶ ἀσαμάττω, τὸ ἐπάγω καὶ ἀφίημι. ἀριστείδης ἐν τῷ πρὸς ἀθηναίους ὑπὲρ τῆς πρὸς λακεδαιμονίους ἐιρήνης. ὅτι παυσαμένην μὲν ἀπαλλαξαι τῶν, καὶ ἐλομένων σῶς ἐχώρησαν αὖθις. καὶ ἐν τῷ πρὸς θηβαίους ὑπὲρ τῆς συμμαχίας πρώτων. λακεδαιμονίων ἐκποδὼν ἀπαλλαξαμένων. Ἀρρὴν ἀττικοὶ. οὐκ ἀρότριαν. Ἄεργος, οὐκ ἀνόργητος. Ἀλεὴς, οὐχ ἁλιεύς. Ἄπειρατος καλλίου, ἢ ἄπορος. καὶ ὡδὶ τῶν τριῶν γλωσσῶν. ἀριστείδης ἐν τῷ πανηθηναϊκῷ. ὡς προεκτέθειται ὅ τῆς πόλεως ἀπείρατόν ἐστιν. Ἀνθρωπεία φύσις, οὐκ ἀνθρωπίνη. Ἀδολίχης, οὐκ ἀδολεσχος. Ἀμβλυωπεῖν, μὴ ἔχειν, ἀμβλυώττειν δὲ. Ἀθήναζε καλλίου, ἢ εἰς ἀθήνας. ἀθήνηθεν,

Ἀνεβαλόμην. οὐχ ὑπεθέμην. ἀριστεδης ἐν βε
μισοκλεῖ· εἰς τὴν ὑστεραίαν ὡς ἔοικεν ἀνεβάλε.
Ἀνεβαλόμην ὡδὶ μέλλεις καμψιον, ἢ κῆσα· ὡς ἀφθό
νιος ἐν τοῖς προγυμνάσμασιν· οἱ μὲν πύξ, ἐς μου
σικὴν ἀνεβάλοντο σύγκρουσιν· ὡσαύτως καὶ ἀνε
βαλόμην χιτῶνα, ἢ ἐνεδυόμην. Ἀοίκητον, τὸ
μὴ οἰκούμενον· ἄοικον δέ, τὸ μὴ οἰκοῦν, ἐν τῷ πα
ναθηναϊκῷ, ἀριστεδης· οὐ γὰρ ἐστιν ἔθνος, ὃ τῆς δε
τῆς πόλεως ἀπείρατόν ἐστιν· οὐδὲ ἄοικον ὡδὶ καιρόν. Ἄξιδ, τὸ ἄξιον κρίνα· οὐ καλῶς ἐξιδ. Ἀθρόος
ἀττικοί, οὐκ ἄθροος· ἄθροος δὲ ὁ μὴ θόρυβον ποιῶν,
δόκιμον· λουκιανὸς ἐν διὶ πρὸ τῶν ἀληθινῶν· οὐ
βοὴ σύμμικτος ἐφέρετο ἄθροος. Καὶ ἀπτίξους, οὐκ
ἀπτίξους. Ἀναψυχῆναι καὶ ἀναψυχῆναι· οὐκ
ἀναψυγῆναι, οὐδ' ἀναψύξαι. Ἀναπετῶ, ἀπτὶ τοῦ
ἀναπετάσω ἀττικοί. τὸ δὲ ἀναπετάσω, ἀπλῶς ἕλ
ληνες. Ἀπίγραφα κάλλιον, ἢ ἀνεπίγραφον. λιβά
νιος ἐν ὠδῇ σολῇ· ἐμοὶ μὲν οὖν σὺν αὐροῦντα ἥκοι, τὰ
τῆς ὠδῆς σολῆς ἀπίγραφα. Ἄσβολος καὶ ἄθαλος,
οἱ δοκιμώτατοι· οὐκ ἀσβόλη οὐδὲ ἀθάλη. Ἀπέδ
μεν ἀττικοὶ γ' καὶ πεδώκαμεν. Ἀπολλύς, οὐκ ἀπολ
λύων. Ἀστελγής, ὡδὶ ἀφ' ἑνικοῦ· ὡδὶ δὲ βιλυκοῦ,
οὐκέτι. Ἀμυγδάλαι, ὡδὶ τὸ καρπόν· οὐκ ἀμύγ
δαλα. ἀμυγδαλαὶ δέ, τὰ δένδρα. Ἄλλοθι, ἄλ

μέλλοντας. Ἀνάθημα, οὐκ ἀνάθεμα. ἢ καὶ φιλόστρατος ἀνάθεμα τῆς σμυρναίων ἀγορᾶς λέγει. Ἀπείσιναπτικοί, οὐκ ἀπελεύσεται. καὶ ἀπῆν, οὐκ ἀπῆμην. κοινὸν γάρ. Ἀφανίζεται, ἀντὶ τοῦ ἀπόλλυται καὶ φθείρεται παντελῶς. ἀφανίζεται, καὶ ἀντὶτοῦ ἀφανὴς ὢν καιρὸν γίνεται. φιλόστρατος ἐν ταῖς ἡκόσιν. οὐχὼς ἀπόλλοιντο, ἀλλὼς ἀφανισθεῖεν ἐξ μίαν ἡμέραν. καὶ ἀφανίζει τὸ δι, καὶ ὢν τῶν δύο φύτων σημαινομένων. Ἄλλας, οὐκ ἀλλαπτον. Ἀπροσκοπῶμαι κάλλιον, ἢ ἀποσκοπῶ. Ἀωρὶ νυκτός, οὐκ ἀωρία. λουκιανὸς ἐν δὶ μοσθένους ἐγκωμίῳ. ἀωρὶ τῶν νυκτῶν ἐξαναστάς. Ἀλμάδες ἐλαῖαι. οὐ κολυμβάδες. Οἱ ἄλες καὶ τοὺς ἄλας δὶ λέγεν. οὐ τὸ ἅλας. Ἀλοάσω, οὐχ ἁλοήσω. Ἀλοιπὰπτικοὶ, οὐχ ἁλῶνι. Ἀναβασμὸς, οὐκ ἀναβαθμός. σῶσιπος ἐν τῷ δίων, ἢ ὡρὶ τῆς κατ' αὐτὸν διαγωγῆς. ἔπειτα μὴν ὑπὸ, οὐκ ἀναβασμῷ χρήσῃ; ἀριστείδης ἐν πανηγυρικῷ τῶν ἱερῶν. καὶ ἔδει ἀναβαίνειν ἀναβασμούς τινας πρὸς τὸ ἱερόν. Ἀνώγεκγα κάλλιον, ἢ ἀνώγεα. ἀνώγεων δὶ, ἀδόκιμον πάντη. Ἀνοίγνυμι κάλλιον, ἢ ἀνοίγω. Ἀναπαίζομαι, τὸ ἀναλογίζομαι, ἢ ἀναπαίζω. σῶσιπος ἐν τῷ περὶ βασιλείας. ἀναπέμπασαν τὸν πατέρα.

Ἵνα ἀγαγωσιν, οὐχ ἵνα ἄξωσιν. ἢ ἀπλῶς ἄγειν ὁμὲν πρῶτος ἀόριστος καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ ἄχρηστοι. ὁ δὲ δεύτερος ἀόριστος καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ χρόνοι, ἐν χρῇ σῃ. Ἀπαραίτητον, οὐκ ἀπαράβατον. Ἀγωγός, οἱ ὕστερον ἀντὶ τῶν ὀχετῶν. οἱ δὲ παλαιοὶ, ἀντὶ τοῦ ἡγουμένου ὁδὸν τινα ἐκλαμβάνουσι. θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ. οὐκ ἐῶν πρότερον ἡσυχίαν ἄγειν αὐτοὺς ἀγωγοῦ. καὶ ἀριστείδης ἐν τινι τῶν ἱερῶν. ἐγὼ δὲ τοῖς ἀγωγοῖς αὐτοῖς αὐτὸς ἐπῆλθον. εὕρηται δὲ ὁ ἀγωγὸς, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπαγωγοῦ, καὶ ἀντὶ τῶν τριῶν ἡμιόνων. Ἀοσίς, οὐθυρεός. Ἀποτετέλεκα, καὶ ἀποτετέλεσμαι. οὐκ ἀποήρτικα οὐδ' ἀποήρτισμαι. ἀδόκιμα γὰρ ταῦτα καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν. Ἀλήλιπται, καὶ κατορώρυκται. οὐκ ἤλειπται. οὐδὲ κατώρυκται, ὡς ἀληθρία ἀττικῶν. Ἀλκαϊκὸν ἆσμα. οὐκ ἀλκαϊκόν. ὡς καὶ προχαϊκόν, οὐ προχαϊκόν. Ἀρτύομαι, οὐκ ἁρτύω. Ἀλιδύομαι, οὐκ ἀλιδύω. ἀκαλλιακὸς ἄσαξ ἐχρήσατο. Αἰκίζομαι πρόσουκαὶ αἰκίζομαί σε. τὸ δὲ αἰκίζω ποιητικώτερον. Ἀκούσματα καλλίον, ἢ ἀκροάματα. Ἀκρόασις ἢ οὐκ ἄκουσις. κοινὸν γάρ. Ἀποφοιτήσομαι καλλίον, ἢ ἀποφοιτήσω. Ἀπολαύσομαι ἢ ἀπολαύσω. Ἀγνοήσομαι, ἢ ἀγνοήσω. καὶ ἄξομαι, ἢ ἄξω. ὡσαύτως καὶ ὠθῶ τὴν ἀληθῆ τῶν ἐχόντων μέσης

πρὸ μὲν τοι τ φαγεῖν, ὕδωρ καθὰ χερὸς δίξασθαι.
ἀριστοφάνης ἐν ὀφιξίν· ὕδωρ καθὰ χερὸς, τὰς πρά
πεζας ἀφερεῖν· ἀσπιενίμμεθ· ἤδη σοὶ δόμω.
Ἀναπεσεῖν βέλτιον ὠδὶ τὸ ἀδημονῆσαι ἢ ἀθυ
μῆσαι, ἢ ὠδὶ τὸ ἀνακληθῆναι. Ἀρχέπτις καλ
λίου, ἢ ἀρτοπριός· καὶ στοπριός· λιβαίος ἐν τῷ
καθὰ ἰκαρίου· ἐχρὸς δὲ ἐχροῖς προὔπινεν ἀρτο πρό
πρις· καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ ὠδὶ τὰς τῶν ὀρέων κο
ρυφὰς τοὺς ἀρτοπρέπεις αὐτίγαγεν· ἐν τῷ αὐτῷ πά
λιν· διὰ παίτων ἤει ὥς πορ χεμαφέρεις τ ἀρτο πρό
πων· Ἀλεκτρυών, καὶ ὠδὶ ἀφρένος, καὶ ὠδὶ θή
λεος, λογογράφοι· ὁ δὲ ἀλεκτορίς, πινπικόν·
εἰ μὴ σῶϊσιος χρῆται, ἐν τῇ λύσαν πες ἐκβιν δὶ δεί
ου ὠδὶ σολῆ λέγ ἀ γῇ, ἀλεκτορίδας· ἀ ἀλεκτόρι
α· ὁ δὲ ἀλέκτωρ, οὐχ ἑλληνικὸν ἔλως· Ἄ ιωθεν
σοι φίλος εἰμὶ, ἀπὸ οὐκ αὐέκαθεν ἐρεῖς· ὁ γῇ αὐέ
καθεν, ὠδὶ τὸ πυλαμβάουσιν ἀπτικοί· οἷον, αὐέ
καθεν κατέπεσε· πηούταρχος ὡς ἵππος χαλ
κῆς πέλτης ὄξ οὐραιοῦ κατενεχείσης, ἃς τὰς τ
νομᾶ χεῖρας. δ' ὑναυτο δ' αὖφησι, τῆς αὐέκαθεν φο
ρᾶς πρῶτον ἐπώνυμος γεγονέναι. εἰ δὲ ὦν ἱπρόδ
ρου φύσει τὶς καὶ ὠδὶ χρόνου λαμβάνεσθαι, ἀ
ληθὲς μὲν φύσει· οὐ μὴν ὁ ὑφ' ἱπροδότου ἄπαξ εἰ
ρῆσθαι, ὁ δόκιμον τῆς χρήσεως ἀν τῷ παρέχεται.

αὖοια, καὶ παρ' ἐκείνω καὶ παρὰ τοῖς λοιποῖς. Ἀφωνία, οὐκ ἀφασία. Ἄλαρ, λογγράφοι αὖ πὶ τ δί. αὐλαρ' πρινταί. οἱ δὲ αὖ πὶ τ διὰ πῦρ χρώμενοι φασὶ τὰρ, παρὰ τὸ σὺν ἀμαθεῖς καὶ ἑλλήνων ἄϊδυροι. Ἄθυρμα κρεῖττον, ἢ παίγνιον. δύρηται δὲ παιδὰ πατέρων, καὶ ἀθύρματον. Ἀκέστης ἰματίου, λογγραφικόν. καὶ ἀκούμβος ἱματία. λουκανικὸς ἐν νεκυομαντεία. μιαθοῦ ἀκούμβος τὰ σαθρὰ τ ἱερημάτων. ἢ πὶ τῆς δί, ποιητικώτερον· ὅμηρος ἐν βατραχομυομαχίᾳ. ὁδὶ ἢ πὶ τῆς ἑπέρᾳ· ὁδὶ ρᾶστος, κοινόν· καὶ ἀκέσασθαι μόνον τὸ ἐπιστῆσαι θαι ἀτεχνοί. ἀριστείδης ἐν τῇ κοινῇ ἀσωλογία. τ ἱματίων τ ἢ πιμόνων οὐδὲν διαφέροντες· καὶ ἀριστοφάνης ἐν δαιταλεῦσι· καὶ κόσκινον ἢ πίσασθαι· καὶ ἀκέστρα ἢ βελόνη· λυκιανὸς ἐν τῷ χαρωνος καὶ ἑρμοῦ διαλόγῳ. καὶ ἀκέστρα νῦν τ ἰστίον. Ἀργὸς ἡμέρα καὶ ἀργὸς γυνή, κρεῖττον ἢ ἀργή. ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις· οὐμὴν ἐρᾷ γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσταίθα. λυκιανὸς ἐν τῷ τῆς μιᾶς ἐγκωμίῳ. ἀργὸς δὲ αὐτὴ καὶ αὔετος οὖσα, τὰ ὑπ' αὐτῆς πρινόμενα καρποῦται. Αἰδοῖος ἄξιος κρεῖττον, ἢ σεβασμιος. Ἄχαρις ὁδμή, οὐδυσωδία. Ἀπόνιπτρον, καὶ ἀσωνίφθαι. οὐνίμμα, οὐδὲ νίφθαι ὡς ὁ πλὴς λέγει· ἀσωνίφθαι δὲ φασιν οἱ τεχνικοὶ, μὴ δὲ φαγεῖν·

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ, ΚΑΤΑ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ ΟΝΟΜΑ ΤΩΝ ΑΤΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΑΙ.

Ἀγχμάλωτον πρὸ, καὶ αἰχμάλωτος γίνομαι, ἀττικοὶ λέγουσιν. αἰχμαλωτίζω δὲ καὶ αἰχμαλωτίζομαι, καὶ πάντες οἱ ἀπὸ τούτου χρόνοι, ἀδόκιμοι παρὰ αὐτοῖς Ἀπαντικρυ οὗ δεῖνος, κατὰ ἀντικρύ, λογογράφοι. λιβανίος ἐν τῇ εἰς νικομήδην μονῳδία. ἀπαντικρὺ τῆς νῦν οὔσης. μᾶλλον δὲ, τῆς οὐκ ἔτ' οὔσης. ἀντικρὺ δὲ πρωτοπαί. ὃ δὴ καὶ τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ κρὺς παρὰ πίνδαρον, ἀμαθές. Ἀνθέων, οὐκ αὐθάδων. φιλόστρατος ἐν εἰκόσιν. ἡ γὰρ τῶν ἀνθέων ἐλευθερία. Ἀκρατεύεσθαι μηδαμῶς εἴωσης, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐγκρατεύεσθαι. Αὐτοχειρία, καὶ αὐτουργία πρᾶξιν λέγε· οὐκ αὐτουργεῖν· αὐτουργὸς δὲ. Ἀκρασία. ἀδυναμία. καὶ ἀνοησία, παρὰ θουκυδίδῃ μόνῳ. ἀκρασία δὲ, ἀδυναμία, καὶ

Ζαχαρίας ὁ κλυτὸς πολυβογρα΄φος, ἁρπι πένητον
σοὶ βίβλον νιν καμὼν τήνδε δίδασιν ἔχειν,
Αὐτὰρ ὑπ΄ ἐργεσίων μεγάλων μικρόν τι χάρισμα·
οὐδὲν γὰρ πανίη, φθὼ πρὸ ἔρδεμεν μέγα.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ζαχαρίας ὁ κρὴς ὁ καλὸς ὁ φερώνυμος ἔργῳ, θεόν
Τορνεύσας τόδε γράμμ' οὐ γράμμ' ἀπαρὸν πνοογαῖ
Δράγμα πεπταίζον λογοδαίδαλα κηρία μύσων,
Δίζετο ὃν καθ' θυμὸν ὅπου μύρτων γέρας ἔσαι
Θυμῆες φρενοθελγὲς, ἐράσμιον οὐκ ἀποβλητόν.
Ταῦτα δὲ πορφύροντι μελαίνης νυκτὸς ἀωρὶ,
Φοῖβος ἀκερσεκόμης ὄναρ ἦν πρὸ, καὶ τάδ' ἔνισσεν
Τὴν νῦν πιερικὴν δίζυν κλυτὸ πιχνεμέλισσαν,
Δηρὸν ἐν σιμβλοισιν ἐκείνοις ἔνθεν ἀρύειν
Νᾶμα τοῖο φέριστον, ὅταν διψῇς γε θαμίζῃς.

Leonis. X. Pont. Max. litteris Cautum est. ne quis possit has Thome Magistri elegãtias impressas per Zachariam Calergi Cretensem, per decennũ imprimere, aut vemundare. sub pena Excommunicationis late sententie, & amissionis librorum.

λογας· ἐπ' οὐδενὶ γὰρ ἂν ὧδε ἀξιώτερον καὶ πῖς ἀν
θαλίσιν αὐτῆ καὶ ἀμαφανίπις αὐδισι, σὺν τοῖς φι
λομαθέσιν ἅπασι τούτων ἕνεκα τῶν διόργισι
δν στέφανον πήξαντις, στεφανοῦμεν· μικρὸν μὲν
γοι πρὸς ἀμοιβὴν καὶ ἀξίαν τὴν σὴν τῆ πρεσ ἔτητι
δῶρον καὶ δυπλοῦς, μέγα δὲ τῆ προαιρέσει ἡμῶν
καὶ τῆδε αὐτοῦ ὠφελεία. καὶ τοῦτο μὲν ὡς ἀρχὴν,
ὅπις τὸ ἥμισυ τοῦ παντός ἐστιν· ὅπου δ' ἅπασιν οἷς
μέλλω τυπώσειν, εἰκότως σοι μνείαν ποιοῦμαι, καὶ
πολλὰ σοι θεοῦ σὺν αἰρομένου εἰκότως προσφωνή
σω· τῶν παρελπλυθότων χάριν, καὶ ὧν ἔτι μέλλω
ἢ σοῦ πάθειν ἀγαθῶν· οὐκ εἰς ἰδίαν μόνην, ἀλ
λὰ καὶ κοινὴν τοῖς πανδαίοις ἀποβλαυσιν· καθὼ
ἢ Θέογνις ἐπάρχεται μοι λέγων, ἐκ, Οὔπω τε
σῶν, λήσομαι ἀρχόμενος, οὐδ' ἀπὸ τὰ μέσου.
Ἀλλ' αἰεὶ πρὸς τὸν τε καὶ ὕστατον, ἔνπ μέσοισιν
Ἀείσω· σὺ δὲ μοι κλῦθι, καὶ εὖ θλά δίδου.
Ἔξρεσον·

Λαχλαπίου πολεμαίου Ἀσιναίου.

Λυσπλαπῆς γαίης· Μιχαὴλε φαεσφόρος ἀστὴρ,
συλβιάδων βλάστημ' ὑγιεὶς ἀρχεγόιον,
Αὐσονίδος μούσης σφρηνὴν πάλαι, ἀθλίδος ἄρτι.
ἐς δὲ νέωβ' ἱσρᾶν καὶ Σολύμων πρόπολος

63. 2 A. 35

Τῷ σοφωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ κυρίῳ Μιχαήλῳ
τῷ συλβίῳ, πρεσβυτέρῳ θεοσεβεστάτῳ καὶ αὐ-
θέντῃ Ἐμμανουήλου λυσιτανίας βασιλέως,
Ζαχαρίας καὶ μισόργυος χρὴς, χαίρειν.

Οὔμοι δοκεῖ πρόσφορον εἶναι βέλτιστε τὸν
ἐκεῖνα ὧν ἔνδειαν οὐκ ἔχομεν, ἀπ' ὧν ἂν δεῖς
τυγχάνομεν ὄντες, ὡς οὔπω παρά τινος μέχρι
καὶ τῆς νῦν τυπωθέντα. διὸ καὶ σοὶ πρόσφορον ὂν
τοῦτο χάριν, ὅμως τῷ σῷ νεύματι πρὸ φιλοτιμεῖν
χρώμενος πρόσω, τὰς Θωμᾶ τοῦ μαγίστρου ἐκ
λογὰς χρησίμους εἶναι νομίσας ὡς αὐθεντῆς
ἀτθίδος διαλέκτου, χαλκοτύποις σὺν φίσι τὸν
πρῶτον ἐξάμην. αἵτινες ἀγαθῇ τύχῃ πρᾶξας ἐλπί
φασιν ἀφελείσι δώροις, χάριτί τε καὶ ὠφελείᾳ
τῇ σῇ. χειμαζόμενος γὰρ ἐν πελάγει πολλῷ
ἕνεκα, καὶ ἀκυμάντων βιαίως διωθούμενος, λι
μένα σε αὐδίον καὶ εὔπρόσοπον εὗρον. καὶ ἔτι φι
λέλληνα ὄντα τῷ ὄντι, βουλόν τε πρόσθορον
θορον καὶ ἄφθονον χορηγὸν, εἰς τὸ κοινωφελὲς τοῦ
τὸ τῆς τυπουργίας ἔργον. αὐτῶν ἵνα μή τι λεί
πον σκαιός τε καὶ ἀλίβιος δόξω, βέμιδος καθ' ἑκά
στους, τῆς τῶν στοιχείων τε καὶ λογίων ἀνθρώπων
κυρούσης, εἰκότως ταύτας σοι προσφωνῶ τὰς ἐκ

69-2-A Zoilegii romani Gal. orat. 6 n 1

Θωμᾶ τοῦ μαγίστρου κατὰ ἀλφάβητον, ἀττι-
κῆς διαλέκτου ἐκλογαί· αἷς οἱ δοκιμώτατοι χρῶν-
ται τῶν παλαιῶν· καί τινες αὐτῶν, παρασημει-
ώσεις καὶ διαφοράς.

Thome Magistri per alphabetum, hoc est cle
mentorum ordinem attici eloquii, elegantie· qui
bus approbatissimi priscorum vti sunt· atq; nō
nulle, circa eandem annotationes & differentie:

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
69
2 MA
35
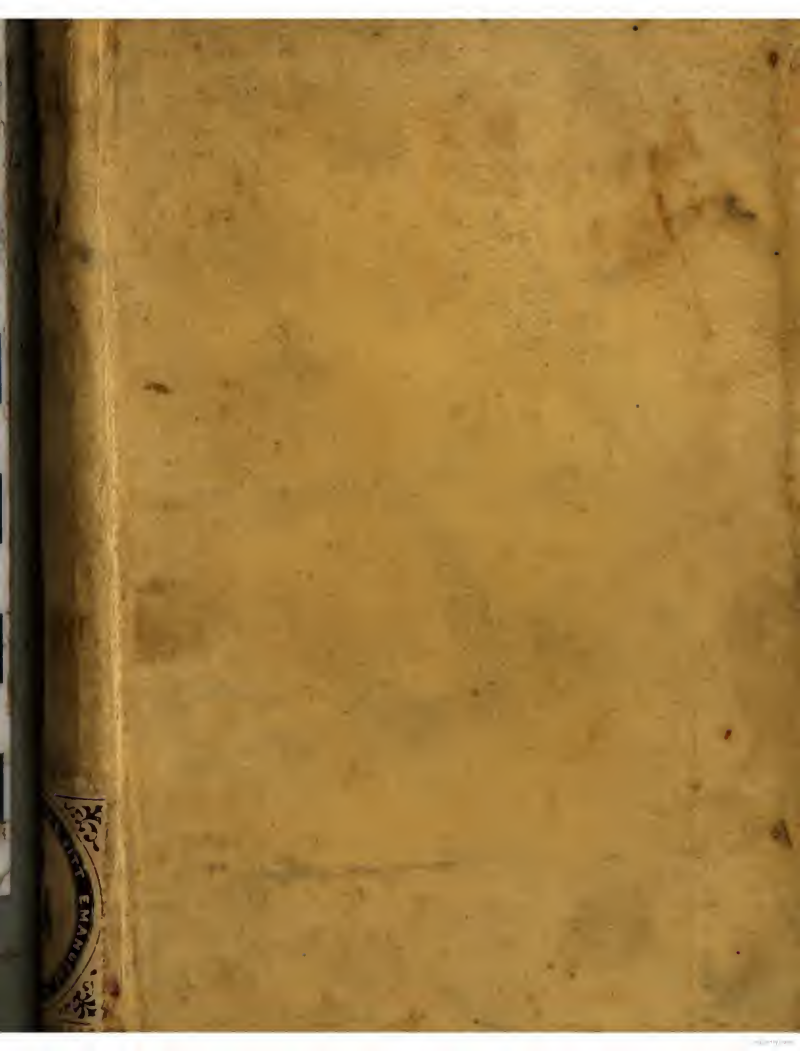
Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu